

# Hasan Özünal

- şiirler -

**Yayın Tarihi:**

10.10.2021

**Yayınlayan:**

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

## Hasan Özünal

Karaman doğumludur. İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda, Ortaokulu Yunus Emre Ortaokulunda, Liseyi Karaman Lisesinde okumuştur.

Bir süre İstanbulda kaldıktan sonra AÜ SBF Basın Yayın bölümünde öğretim gördü. Bu dönemlerde Vakıflar Bankasının Ankara ve Yozgat şubelerinde çalıştı.

Karamanda Gazeteciler Cemiyet Başkanlığında Esnaf Odalarında ve bir dönem de siyasi ortamda çalışmalarda bulundu. Çeşitli örgüt ve komisyonlarda, derneklerde görev aldı.

12 Eylül faciasından sonra memleketi Karaman'a yerleşti.

1968 Yıllarında ilk yazı ve şiirlerini yazmaya başladı. Şair ve yazarlığın sadece bir duygu ifadesi olduğu inancı ile yayınlanmamış hiç bir eserini muhafaza etmemiştir. Son yıllarda yakınlarının ısrarı ile Antoloji.com da yazdığı şiirlerinden bazılarını kaydetmektedir.

Karamanda Uyanış Gazetesinin ilk yayın tarihinden itibaren uzun süre muhabirliğini, yazarlığını ve yazı işleri müdürlüğünü yapmıştır.

Daha sonra Ferman Gazetesinde görev almış ve halen (2009) Gazetenin sahibi olarak devam etmektedir.

Hayatın rüzgarı, seli, fırtınası karşısında dik durmayı başardığı gibi, yozlaşan değerlere karşı da dimdik durma çabasını vermiş, yanlış yaparak kazanmak yerine doğrunun savaşını vererek kaybetmeyi tercih edinmiştir. Nizamın tek ve sadece ilahi nizam olduğu inancı ile fertlerin nizamlarında ilahi nizama uymayan yönleri karşı tavrını mutlaka koymuş en çok da toplumun maneviyatını kullanarak onlara hükmetmeye kalkan yalancı dindarlar, münafıklar ve din tüccarlarına karşı mücadele vermiştir. tabi onların haşın gazabını da hep ensesinde hissetmiştir.

Bir Seveni

## **Abdurrahim Karakoç'a Akrostiş**

Allah'ın Sevgili kuluydun,  
Bedir'i anlayacak ruhun,  
Dabbeyi görecek gözün,  
Ufukları aşan gönlün vardı.  
Rabbine kullukta başın eğik,  
Ruhunu yüceltmekte alnın yukarda idi.  
Arşı şaran sevgin,  
Hiçliğe yakın tevazuun vardı.  
İlim ekmeğin,  
Maneviyat katığındı.  
Kabrinde nurlar içinde uyu,  
Aslına uygun yaşadın,  
Rabbin kutlu yolunda  
Arkanda bıraktıkların  
Kaç asır daha taptaze kalacak.  
Okunup yaşanacak,  
Çağlar boyu nesillere rehber olacak...

Hasan Özunal

## Acılı Bir Dünya

Acılı Bir Dünya

Acılar daha da acı,  
Lakin duygular alıştı mı acılara,  
Acılara tepkisiz oldu toplum.

Korkulacak bir şey var ki  
O da;  
Acıdan zevk almaya  
Ya da acılarla zevk vermeye,  
Acıyı zevke çevirmeye kalkışmak...

Tek başına olunca;  
Acıları yok etmeye  
Ya da azaltmaya harcadığımız çaba  
Daha da acı veriyor...

Kim bilir  
Acılardan duygular mı yok oldu  
Dimağlar mı uyuştu  
Ya da acı tiryakisi mi oldu toplum?

Hangi sipere koşsak;  
Süngüler kırık,  
Tüfekler suskun,  
Ağızlar mühürlü...

Bir büyük bela da;  
Nesillerin acılarla yoğurulması.  
Mayalarına acı katılması,  
Genlerine acı damgası vurulması...

Dahası;  
Tatlı bir şey de kalmadı.  
Acısız bir dünya belki imkânsız,  
Ama;  
Acı oldu artık toplumun gıdası...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Acizlik**

Acizlik

Adını anınca kalbim titrer durur da,  
Ruhum dalgalanıverir, öz acze düşer.  
Bir gülün renginde öz özünü bulur da,  
Kendisini göremeyen göz acze düşer.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Adam Gelir**

Bahar geçer yaz geçer gz gelir  
Eylül Ekim Kasım gelir  
Yunus Hak'kı söyler ama  
Anlamayıp güzeli yok eden  
Bir Molla Kasım gelir.  
Biz Hak'kı diyelim  
Yunus yolundan yürüyüp  
Hoşgörü ile bekleyelim  
Bu nl derebeyler,  
Katrandan oluşmuş şekerler  
Türlü türlü kötü kokup da ltf sayılan,  
Nefsine mahkumların yerine  
Bakarsın ADAM gibi ADAM  
BİRİLERİ ÇIKAR DA GELİR...

Hasan znal

## **Adam Gibi Adam**

Adam gibi adamdı.  
Yaşamı da insan gibi bir yaşamdı.  
Bir gün öldü,  
Götürüp gömdüler.  
Öldüğüne üzüldüler.  
Ölüm hak miras helal dediler,  
Malını böldüler.  
Buldukları en güzel kelimelerle övdüler...  
Yaşarken onu çok sevdiler  
Ölümünden sonra da sevecekler,  
Hatırladıkça da övecekler.  
Sövülecek gibi yaşasaydı  
Arkasından ne hatırlar ne de överlerdi,  
Hatırladıkça da söverlerdi...  
O sadık bir Müslümandı.

Hasan Özunal

## **Aday Mısın?**

Duydum ki çıkmışsın bir kutlu sefere  
Yoldaşın alim ama kılavuzun kefere  
Belki ulaşacaksın hedeflediğin zafere  
Zaferin kıyamette olacak kapkara bir teskere.

(Karaman-2014)

Hasan Özunal



## **Adın Baki**

Adın Baki

Girmedi alfabemize SEN den başka bir harf,  
Yetti ömrü faniyi anlatmaya yine de.  
Zamanla yıprandı beden denen bu fani zarf,  
Baki ruhumu saklamaya yetti yine de...

Çöllerde susuz kaldı, mezrada mahsur çokça,  
Çok şükür alınımız ak kalbimiz pak olduğca,  
Bu fani can bu fani bedenimde kaldıkça,  
Baki ruhumu aklamaya yetti yine de...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Adından Öte Yana Söz Olmaz**

Adından Öte Yan Söz Olmaz

Adını anınca kalbim titrer durur da,  
Ruhum dalgalanıverir, öz acze düşer.  
Bir gülün renginde öz özünü bulur da,  
Kendisini göremeyen göz acze düşer...

Yüce bir kelamın üstüne kalem olmaz,  
Fani Âlem üstüne Baki Âlem olmaz.  
Tevhitten öte yana hiç bir kelam olmaz,  
Bu Dünyayı anlatan tüm söz acze düşer.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman / 2018

Hasan Özunal

## **Ağlasın Dursun**

Duyduğum en güzel sözler diyordun hani  
Söylediğim aşk dolu sözler  
Küpe olsun kulağına da  
Çağlasın dursun.

Ellerim eline değdiği zaman  
Yandı avuçlarım derdin ya hani  
Ellerimin hayali bile  
Bomboş avuçlarını  
Dağlasın dursun.

Rüzgârda savurup sırma saçını  
Duygulara bir kırbaç gibi  
Hız versin derdin ya hani  
Şimdi dağları aşamayan  
İssiz yolları  
Bağlasın dursun.

Sensiz bir an bile kalamam derdin ya hani  
Nereden çıktı bu sebepsiz hasret  
Mehtaba nispet parlayan  
Mehtap gözlerin  
Bu sebepsiz ayrılık için  
Ağlasın dursun...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Ah Bu Şarkılar

Ah bu şarkılar  
Ruhları ruhuma işleyen şarkılar  
Dağ başındaki karları  
Gurbet eldeki başı kara yarları  
Elem sitem intizarları  
Acıyı sancıyı.kanayan yaraları  
Kalbime oya gibi işleyen şarkılar

Makamı mevsimler gibi bilinçli  
Güftesi pınarlar kadar temiz ve içli  
Akşam güneşi kadar hüzünlü  
Sabah güneşi kadar sevinçli  
Eriyen karlar kadar saf ve temiz şarkılar

Nağmeler şiirle birleştiği anda  
Delice coşup delişmen kanda  
Hasretler bir yanda, kavuşmak bir yanda  
Sevgiler yeşertir sevmeyen canda  
Gerçekler yaratır bin bir yalanda  
Masaldan gerçekler kurar şarkılar

Akşamın rengi gecenin sesi  
Mecnunun feryadı leyla nefesi  
Notaları aşıklara ecir kafesi  
İlaçtır şiiri  
Derman bestesi  
Ruhuma devalar salan şarkılar

Çaresiz aşıklara çare olur mağmelerde  
Yaşlandıkça gençleşir geçen senelerde  
Söker acıları ah ile sinelerde  
Körelmiş korları alevler yineler de  
Maziyi aklıma kazır şarkılar

Hasan Özunal

## Ah Nurten Ah!

Ah Nurten ah!  
Öğretmeseydin bana sevmeyi  
Aramazdım şimdi  
Senin gibi seveni.

Bil ki;  
Aşkın için,  
Beni bana bırakmak için,  
Terk ettiğin bu gönle  
Hiç kimse girmedi,  
Hiç kimse giremedi.

Keşke sevmeseydin beni öyle  
Senden sonra öğrenemedim hiç  
Kendi kendime yetmeyi  
Boş kalan gönlümle  
Hayat yolunda yürümeyi

Neydi feda edilen şey  
Aşkın için aşığından vazgeçmeyi  
Nasıl becerdin

Sevmeyi öğrettin ama  
Bulamadım sevmeyi bileni  
Sevdim belki  
Bulamadım senini gibi seveni

Ah Nurten ah!  
Keşke;  
Öğretmeseydin bana sevmeyi ve sevilmeyi.

Hasan Özunal

## **Ahmed'ime Akrostiş**

Ahmed'ime Akrostiş...

Alında ter, yürekte sevgi, bilekte kuvvet,  
Hak yolda yürüyen insanlar başarır elbet  
Mutluluk getirir mutlaka çekilen zahmet  
Ellerine sağlık, üretimine bereket  
Tebrikler kardeşim Mısırlıoğlu AHMET

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Akıbet**

Ufuktaki karaltı nedir?  
Akıbet sessizce gelmektedir...  
Gönül yarınları hayal eder ama;  
Yarına çıkamayacağını da bilmektedir.

Hasan Özunal

## **Aklanmaya Çalışma**

### Aklanmaya Çalışma

Demişler; kara kaşık, süttten çıkısa ak olmaz,  
Karasın sen, kapkara, aklanmaya çalışma.  
Çirkefin üstüne, çul kapatsan pak olmaz,  
Karasın sen, kapkara, aklanmaya çalışma.

Nefsini körelt, edebini takın, ruhunu pak et,  
Şeytan ile kıydığın mut'a nikâhını talak et.  
Bu yol doğru diyorsun da yoldaşını ahlak et,  
Karasın sen, kapkara, aklanmaya çalışma.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2019

Hasan Özunal



## **Aklımdasın Yine Bugün de**

Aklımdasın Yine Bugün de

Aklımdasın yine bugün de  
Dün gibi.  
Aklımdasın,  
Yine hayalin capcanlı  
Sanki dün gibi.  
Hayalimdesin  
Gözlerin mehtap  
Yüzün  
Dünyamı aydınlatan gün gibi.

Aklımdasın;  
Mevsim son bahar  
Ama hayalin dalında bir gül gibi  
Belki de hemen sol yanımdasın  
Ama göremiyorum  
Sağ göz ile sol göz gibi

Aklımdasın,  
Bir ümit yeşermeye sanki  
Bozkırda bir sürgün gibi  
Adın düşüyor dilime  
Boğazımda düğümlemiş  
Saçındaki örgün gibi...

Sen gönlümün özgürlüğü  
Sen ruhumun vatanısın  
Hayalin düştü yine aklıma  
Kasvettem  
Bir sürgün gibi

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN 2020 -Eylül

Hasan Özunal

## **Akrostiş Hilmi Erdoğdu ya**

Hayallerimizin ötesine vardık ey dostum,  
İçimizde kalmadı dünyanın ahı  
Lütfetti Yaratan her lütfü bize  
Merak etmeyiz ne kralı ne de padişahı  
İki cihanda da mutluluk olsun ey dostum...

Hasan Özunal

## **Akrostiş Hlyaya**

Hayatta dik durmanın 6rneği,  
stnde taşıyorsun her bir güzelliği.  
Lafının ustası s6znn eri,  
Yaşamın mutlu 6mrn uzun olsun;  
Ailesi ve sevenlerinin g6z bebeği

Hasan 6znal

## **Akrostiş Kendime (hasan)**

Kendime Akrostiş

Hep size mi yazacağım akrostişi  
Aklıma bir de kendime yazmak geldi  
Sarıldım kaleme kağıda bitireyim dedim şu işi  
Ararken ilhamı hece ve uyakları uykum geldi  
Neyse vazgeçtim siz bilirsiniz bu adam nasıl bir kişi

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018 Ağustos

Hasan Özunal

## **Akrostiş Şenay a**

Şarkılar neşe, Őzler bal olsun dilinde,  
Emeğin harman olsun, Őekillensin elinde.  
Ne Őemtine uğrasın mutsuzluk, ne de bir göz kırpsın  
Aldığın her nefes afiyet olsun her deminde.  
Yarınlar bu günden sana hazırlık yapsın...

Hasan Özunal

## Âlem

Biri bire katsam da etmedi iki,  
Cismi aslan olanlar aslında tilki.

Güneşin önüne çektiler perde,  
Güldüler çekilen her türlü derde.

Sanat adına katlettiler ahlakı,  
Siyaha karıştırdılar her türlü akı.

İlaç diye gülerek zehir sundular.  
Seni suçlu sayıp batılı savundular.

Adalet adına adaletsizliği kaim ettiler,  
Hak adına haksızlığı daim ettiler.

Dert kamburunu alacağız dediler,  
Üstüne bir kat kambur daha yüklediler

Öküzün altına buzağı koyup kandırdılar,  
Kanmış görününce de parsayı kaldırdılar.

Bin kilitli kapıya bir anahtar verdiler,  
Açmak için yanlış kapıyı gösterdiler.

Mehtapta ayı güneş diye yutturdular,  
Yolların üstüne kurt kapanı kurdular.

'Biz sendeniz' demeyip 'sen bizdensin' dediler,  
'Ben de sizdenim' dedikçe de 'hadi oradan' dediler.

Gizlice işlediler her türlü haramı,  
Haram saydılar helal olan bayramı.

Gökten attılar bir zembilde devayı,  
Yasakladılar sevgiyi ve sevdayı.

Yok ki başka âlem çekip gidelim,  
Gidemeyeceksek gelin mücadele edelim...

Hasan Özunal

## Altmış Beş Duyguları

### ALTMİŞ BEŞ DUYGULARI

Saymakla bitmezdi, yaşamakla geçti altmış beş,  
Çok azı bahar, pek çoğu fırtına, bir kısmı umutlu.  
Kâr hanesinde kalanlar dost, arkadaş ve kardeş,  
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Sanki bir masal dünyasında geldi geçti çocukluk,  
Bir muamma idi, çözemedik gençliği sanki hiç olduk.  
Bir yanda dağ gibi varlık, içinde, çaresizlik ve yokluk,  
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Sevdalar vardı, kara sevdalar, yerini sevgiler aldı  
Makamlar vardı yükseklerde, yerini bilgiler aldı.  
Kalemler vardı kazanç yazan, yerini silgiler aldı,  
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Simsiyah, lepiska, jöleli saçlar bembeyaz oldu,  
Otuz iki inci iken dişler, şimdi hep protez oldu.  
Dal gibi, sportif, sıfır bedenler hep obez oldu,  
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Şimdi geceleri saymayıp, yaş otuz oldu diye ironideyiz,  
Dedelerimizin, baki âleme gittiği tam da o yerdeyiz.  
Gönlüm zor bir soru soruyor aklıma: "şimdi nerdeyiz?"  
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN – 05.06.2020

Hasan Özunal

## Anadolu Bozkırları

Bu topraklar,  
Bu bozkır  
Midesidir yurdumun.  
Doyurmalı onu ki  
Beslesin güçlendirsın bedeni  
Üstündeki sarılığa aldanma  
Altında bolluk bereket var  
Bundandır ırmakları gür olur  
Yeşili bir başka güzel  
Hayvanı bir başka güçlü  
Ya insanına ne demeli bozkırın  
Dayanıklı, ahlaklı, kuvvetli ve çevik,  
Erendi alperendi evliyaydı piri fani oldu  
Yaratana kul olmaktı hepsinde tek bir ölçü  
Kızları diken içinde gül kadar güzel  
Sadık, sevecen, hamarat ve edepli.  
Bire kırk veren bu bozkır  
Besledikçe bire yüz bire bin veriyor,  
Sarıya mavi suyu katınca  
Açılıp yeşeriyor  
Bu topraklar,  
Bu bozkır,  
Geleceğidir yurdumun  
Cihana hükmeden devletin hamalıydı,  
Yedi cihanı dize getiren devin hücreleri  
Su yerine toprağı kanla sulayan atalarından sonra  
Bu topraklardan can alıp  
O cana bin değer katıp  
Atalarının izinde ve atalarına layık  
Yine yedi düvele meydan okuyacak  
Bir nesil yetişiyor  
Gün gelip de cihana hükmedecek fertleri.

Hasan Özunal



## Anadolu Cenneti

Kadını gözyaşı ile,  
Erkeği kanla ıslatır bu toprakları,  
İnsanları ağlar,  
Güleni sömürgenidir asırlardır.  
Mehmet'e toprak bire kırk,  
Toprak için de Mehmet can verir...

Toprağa olan sevgiyi unutturdular  
Geçmişle bağını kopardılar  
Toprağa saygısını yitireni de  
Özgürlük diye kandırdılar  
Mehmet'i Mehmet'e kırdırdılar.  
Mehmet'in kanından  
Anaların gözyaşından  
Haçlı zaferleri kazandılar.

Çanakkale'nin, Malazgirt'in  
İki bin yıllık tarihin  
İntikamını almaya kalktılar.

Analar gözyaşı,  
Mehmetler kan akıttılar.  
Siyasetçi göz yumdu  
Komutanlar yan gelip yattılar.

Uyandı bu millet  
Dinecek anaların gözyaşı  
Coşacak Mehmet'in delişmen kanı  
Boğacak haçlı zihniyetini bir kez daha.  
Bu millet Anadolu cennetinde yaşayacak  
Kıyamete kadar  
Göz dikenini yollayacak,  
Cehennemine dibine kadar...

Hasan Özunal

## Anadolu Ve Bağrındaki Karaman

Kolaydır şair olmak boğazda yalıların arasında,  
Ya da sahil kentlerinin yaratılmış güzellikleri arasında.  
Oralarda deniz bir şiir,  
Martılar bir şiir,  
Solunan hava bir şiirdir.  
Bizler, suyun yüz-iki yüz metre derinlerden çıktığı,  
Çiçeklerin açmak için değil  
Filizlenmek, var olmak için  
Doğa ile yarıştığı  
Toprakların çocukları için  
şair olmak  
oldeki çiçeğin özünden  
Bir arının bal yapması gibidir.  
Ama o balı yaptık mı  
İşte has baldır o.  
Kara kovan balı lezzetinde  
Yayla kekiği kokusunda  
şiirin hasıdır o.

İçinde toprak vardır,  
Taş vardır,  
Rüzgar vardır,  
Kuş vardır.  
Tüm imbiklerden szlmş  
En has sevgiler vardır.

İçinde türkülerimiz,  
Manilerimiz, ninnilerimiz, ilahilerimiz vardır.  
İçinde yüreğimiz,  
Binlerce yıldan gelen kültürümüz vardır.

Bal tadında eserlerin altında imzası olanlara selam olsun...

Bizler ekmeği yiyince değil,  
Pişirince ve paylaşınca doyarız...

Hislerimizle yaşar duygularımızla var oluruz.  
Rabbi sever Yunuş,  
Yaratanı tanır Molla Fenari,  
Elifi sever Karacaoğlan,  
Bir gln gözyaşında hakkı tanır Mevlana oluruz.

Biz kültürümüzden depolar,  
Sevgimizle taşar, pınar oluruz.

Bir sokak, bir eşme, bir cami ilhamsa,  
Bir kabir taşı da ilhamdır bizlere.  
Bir Leyla bir Elif bir Ayşe ilhamsa bize,  
Ayrılık ve zlem de ilhamdır bize.  
İlham kapı aralığında,  
İlham gönül darlığındadır kimi zaman.

Karaman Karaman Karaman,  
Bir sevdasın içinde yaşadığım zaman.  
Bir hasretsin geçmişinle  
Bir özlemsin geleceğinle  
Ve bağrımda bir bıçaksın  
Senden ayrı kaldığım zaman.  
Şevdam sana, sevdalarım senden  
İz kaldı ama bir haber gelmedi gidenlerden  
Ebede ışıklı bir yol var sende ezelden  
Arşa nur çıkar onlarca kubbenden.

Ruhuma bir huzur dolar havanı kokladığım zaman  
Sevgimsin, Sevgilimsin, hasretimsin Karaman...

Hasan Özunal

## Anarşi Yılları

Yıllardan anarşi yılları,  
Günlerden ihtilal arifesiydi.  
Sen bana faşist, satılmış, şeriatçı diyordun.  
Ben sana bakıp acıyor, anlatamadıklarına üzüliyordum.  
Senin anlamamana da hayret ediyordum.  
Sen bana düşman ben sana kindardım.  
Yüzünün görülmemesi, selamın alınmaması gerekiyordu.

Ne ben satılmıştım, ne karıncayı incitmiş,  
Allah'ın emirlerine uymaya çalışan kendi halinde biriydim.  
Sen de bir yandan sofrandaki ekmeğin,  
Bir yandan gelecekteki istikbalinin peşinde olman gerekiyordu.  
Sana komünist, dinsiz, Vatan haini, Rusya'nın, Çin'in köpeği,  
Katli vacip diyorlardı.  
Ne sen vatan haini çıktın, ne Rusya'ya satıldın ne de Çin'e,  
Ama senin arkadaşlarını katledenler, kral oldular, imparator oldular.  
Onlar bitmez iştahları ile ha bire adam yiyorlardı.

Bu gün katledilmekten kurtulanlar herkes kadar vatansever,  
Herkes kadar dindar,  
Herkes kadar insan...

Ne oldu bize;  
Vatan tehlikede değilken,  
Millet mahvolmuş değilken,  
Neydi bu olanlar.

Dün seni bana, beni sana kışkırtanlar bu gün dört taraftan itleri kışkırtıyor,  
Etnik, dini, ahlaki ekonomik ve siyasi yollardan yine  
Seni bana, beni sana düşman etmeye kalkıyorlar.

Bastığımız toprak, senin, benim dedelerimizin kanı ile sulandı.  
Senin yediğin ekmek benim, benim yediğim ekmek senin alın terinle kazanıldı,  
Vatan elden giderse, ne sen sen, ne ben ben oluruz.  
O zaman geçmişte yaşadıklarımızdan ibret alıp  
BİZ olmalıyız.

Hasan Özunal

## Ankara'da Sevmek

Tehlikeli duyguydu sevmek,  
Hatta büyük yasaklar arasında.  
Bacalardan is tüterdi  
Tabanca namlularından barut dumanı.

Kirli ve karanlıktı Ankara'nın havası  
Tehlikeli duyguydu Ankarada sevmek

Gözlerin vardı karanlıklar arasında  
Ürkek ve korkulu...  
Masum ve endişeliydi yüzün.

Sevmeleri tanımaya çalıştık,  
Yasaklar ve kirlilikler arasında  
Tabanca seslerinden sıçrayıp,  
Mermi izlerinden kaçarak.

Birileri karanlıklardan vur diyordu  
Vur ve öldür.  
Fısıldıyordu yık yak yok et.  
Bir başka ses haykırıyordu  
Vatan bizim bayrak bizim devlet bizim...  
Ne yazık ki haykıran da fısıldayan da  
Ha bire vuruyordu,  
Ha bire öldürüyordu  
Yakıyordu  
Yıkıyordu...

Gözümüz bakıyor, aklımız almıyor ama  
Gönümüz sevmelere sarkıyordu.

Sevmek o zamanlar güzelmiş yine de,  
Yasaklar kirlilikler içinde  
Yoklar ve yıkıntılar arasında  
Var olan güzellik daha bir güzel  
Daha bir anlamlıymış oysa.  
Yöneticiler fütursuz, fikirler ruhsuz,  
Dünya duygusuz, kötülükler uykusuz iken,  
Gönüller daha bir aç daha bir susuz iken  
Hisler daha bir duyarlı  
Gözlerin daha bir anlamlı imiş.  
Yüzün ise daha bir masum...

Süngülerin sağladığı sevgileri de yaşadık  
Yine korkulu yine ürkek.  
Bir taş atılmasını bekleyen kuşlar gibi.

Şimdilerde bedeli yok güzelliğin, özgürlüğün  
Sevgi desen kapitalizm denizinde  
Bir ıssız adada sürgün.

Biz aradık o günlerde sevgiyi

Çölde su arar gibi...

Œimdiki sevgiler herkesin olsun  
Bizim sevgilerimiz imbiklerden süzülmüş  
Gönüllere kazanmıştır...  
Bil ki o sevgiler;  
Kara tarihin içinde bile,  
Ak yazılarla yazılmıştır....

Hasan Özunal

## Anlam

Anlam...

Üç kelimedede beş anlam,  
Her anlamda bir dünya.  
Her dünyada bir sevda,  
Her sevda VATAN...

Vatan bir kara toprak,  
Vatan cennetten bir parça,  
Vatan taştan beşik, topraktan kabir.  
Vatan tencerede aş,  
Vatan ebedi uykuda arkadaş...  
Vatan her karışı BAYRAK.

Bayrak şeref, bayrak namus,  
Bayrak şehidime kefen  
Bayrak genç yiğidime gölgelik  
Bayrak gözlerde fer,  
Bayrak gönderde alem.  
Bayrak göğüslerde zırh,  
Bayrak bağımsızlık meşalem,  
Bayrak bir değer; adı MİLLET...

Millet İslâm sancaktarı,  
Millet medeniyetler mimarı.  
Millet barışın ve canların teminatı.  
Millet kâinatla var olan,  
Millet kıyamete kadar payidar.  
Millet devlet olan devletler kuran,  
Millet insanlığa rehber olan,  
Millet insanlığın yegâne güvencesi,  
Millet batılın karşısında set olup duran.

Üç kelimedede beş anlam...  
Anlamı kavramak yiğide has.  
Beş anlamın var ettiği üç değer,  
Beş anlamı hakkınca bilirsek eğer,  
Bu cennet Vatan'da, bu Bayrak altında  
Bu milletle yaşamak  
Kâinata bedel...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Anlamaya Çalışma İstersen Bizleri**

Bir tasan var elbet, anlayamazsın o manevi gizleri,  
Duyularınla bulunmaz ki, önde gidenlerin izleri.  
Hikmetine vakıf olman gerek, her şeyden önce;  
Bu gafletle, anlamaya çalışma istersen bizleri...

Hasan Özunal



## **Anlat Hocam Heyecanlı Oluyor.**

Anlat Hocam, Heyecanlı oluyor...

Anlat hocam, anlat hele,  
Çok heyecanlı oluyor.  
Kâinatın Efendisine dokuz göbekten akraba  
Söylenişi güzel isimli sahabe  
Kaç hurmayı, kaç yudumda yemiş.  
Anlat hele... Heyecanlı oluyor.

Ha bu arada hani  
Yahudi Filistin'de  
Haçlı Ortadoğu da  
Budist Uzak Asya'da  
Çocukları katlediyor ya  
O çocukların orucu bozuluyor mu?

Anlat hocam;  
Günde kaç zikir çekenin bir tas çorbası  
Bir katı, bir yatı, bir son model arabası,  
Ya da, bir piyade tüfeği olur...

Kaç tesbih vereme  
Kaç tesbih kansere  
Kaç tesbih ölüme çaredir.

Cine cin dersek, cin çarpar mı?  
Şeytana şeytan dersek, şeytan maraz yapar mı?  
Bu haçlının cinle, bu yahudi'nin şeytanla,  
Uzaktan yakından,  
Bir akrabalıkları var mı?

Anlat Hocam  
Bin oruç, bilmem kaç tesbih,  
Bir o kadar da zikirle  
Atam Fatih, Soyum Süleyman,  
Menşeim Osman Bey,  
Ve hatta Atamın Atası  
Alpaslan gelip,  
Haçlı ve yahudinin  
Dört koldan kuşattığı  
Anadolu'mu  
"Allah Allah" nidaları ile  
Kurtarıverir mi?

Anlat Hocam anlat  
Heyecanlı oluyor...  
Hiç kıpraşmadan, çalışmadan,  
Alın terletip yorulmadan,  
Karın doyurmanın,  
Vatan korumanın  
Bir yolu buysa  
Neden ağız,

Neden haçlıya muhtacız?

Anlat hocam anlat  
Heyecanlı oluyor?  
Sayenizde perişan  
Rezil, rüsva  
Ve yok olan Müslümanlar  
Verdiğiniz gözlüğü ne zaman çıkarıp  
Rabbın emirlerini  
Peygamberin önderliğini  
Kitabın rehberliğini  
İslam'ın kıymetini  
Ne zaman anlayacaklar.

Ne zaman güçlü bir insan  
VE  
Akıllı bir Müslüman olacaklar...

Karaman – 2018

Hasan Özunal

## Anlayamam

Her el atışında yerinde yoksan  
Her sığınma talebimde olmaz diyorsan  
Ya da kuşkanadında bir hiç olup uçuyorsan  
Sen varsın diye umduğum her an  
Bir bilinmez ufukta kayboluyorsan  
Dayanamam...

Her anı cennete çeviren bir halin varken  
Dilden sevgi pınarları çağlayıp akarken  
Gözlerde aşk kıvılcımları çakarken  
Buz dağlarını üstüme yorgan etmeni  
Anlayamam...

Sen çölde ürkek bir ceylan gibi kaçarken  
Yolları beş kapatıp bir tek açarken  
Varım dediğin bu dünyada  
Sensiz yaşarken  
Sırtımda bu yükü bu şartlarda  
Ben kalamam...

Bunca sevmişken seni  
Diyemem ki yalancısın...  
Bunca geçmiş hatıranın arasına  
Bir paspas gibi kaldırıp da atamam  
Bunca çektiğim ızdırabı anlarsın diye beklerken  
Katlanamam yeni ızdıraplara  
Dayanamam  
İkiye bölmüşken dünyalarımızı  
Üç bölünmesine de  
Kayıtsız kalamam...

Yer aldığımı sandığım o yarım dünyada bile  
Kalmışken bir başıma  
Yitirmişken tüm değerlerimi  
Yanmazken bir mum ışığı karanlıklarına  
Bu yanmalarını ciğerimin başköşesinin  
Anlayamam...

Sahte kırgınlıklarını anlarım anlamasına  
Kırılmak şöyle dursun  
Un ufak olmuş gönlümü bilmezken  
Masalımızı kesen her hançeri sen saplarken,  
Bir de suçlu ilan edilip kalbimin dağlanmasına  
Bin hatıranın hürmetine isyan etmesem de  
Sessiz kalamam...

Bunca sevmişken seni  
Diyemem ki yalancısın...  
Bunca geçmiş hatıranın arasına  
Bir paspas gibi kaldırıp da atamam  
Bunca çektiğim ızdırabı anlarsın diye beklerken  
Katlanamam yeni ızdıraplara dayanamam

İkiye bölmüşken dünyalarımızı  
Üçe bölünmesine de  
Kayıtsız kalamam...

Hasan Özunal

## Anlayın Halimizi

Alın getirin çölde gezen  
O meczup Mecnunu bu güne,  
Bir leyla bulabilirse günümüzde  
Ona aşk olsun...

Bugün dağları delenler para peşinde,  
Ferhat gelse bu güne  
Şirin yerine o da koşar para peşinde

Aslı astarını kaybetti,  
İçi dışı meydanda.

Kerem havai fişekleri yakmakta,  
Şimdi haçlı dansı ile tepinilen meydanda.

Yusuf kıldan tüyden görünmez,  
Saçları sıpa tıraşı...  
Züleyha'nın gözleri lensli,  
Kırpığı takma, kaz gibi yolunmuş kaşı.

Sevda bir pavyonda şarkıcı,  
Vefa İstanbul'da bozacı,  
Hayâ kavramını ansak  
Zaten anlayan çıkmaz.  
Edepli olanın vay haline,  
Kimse insan sayarak yüzüne bile bakmaz.

Bilgi sanki eşeklere vurulmuş bir yük  
Cahillik alimlikten çok daha büyüklük  
Namus bir balık idi, artık vurdu karaya,  
Ahlakta tenzilat var  
Ahlak şimdi yarı yarıya.

On bilinmeyenli bir denklem, şimdilerde saygı,  
Adam kafeslemek, iş bitirmek şimdi tek kaygı.  
Başarı dayı edinmekle günümüzde çok kolay,  
İcraat; yağcılık, yalacılık ve şakşak işte tek olay.

Devlet asık suratlı da olsa şimdilerde yok gibi,  
Bürokrasi bir kör kuyu, suyu yok görünmez dibi.  
En kolay kazanç kapısı  
Sanki iş bitirme belgesi siyaset,  
Gün bu gün anlayın halimizi,  
Uzun söze ne hacet,  
Tepetaklak oldu toplum nihayet...

Hasan Özunal

## **Anne Sevgisi**

Anne sevgisi kutsaldır elbet  
Annelik hizmeti zor ama mubarek  
Anneye hizmet ise belki de bir ibadet

Hasan Özunal

## Arife Tarif

Arife tarif gerekmez amma  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni  
Dünyada kimsesiz kaldım sen sanma  
Dostunum ben senin dinle sen beni

Varlığın var iken dostun çok idi  
Her zaman mutluydun derdin yok idi  
Gelirin bir dağsa giderin oluk idi  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Hatırla bir kez şimdi ne oldu  
Hayatın mahvoldu terane doldu  
Silkin bir kez şöyle sana ne oldu  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Azıcık aşındı kaygısız başın  
Sakindi dimağın genç idi yaşın  
Sonra ne oldu bir düşün taşın  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Baş oldun başkan oldun yetmedi  
Deli gönlün yeni şeyler istedi  
Şüphesiz ki Allah verir kısmeti  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Birini bin etmek şiarın oldu  
Bankaydı faizdi aklına doldu  
Hareket çok iken güneşin soldu  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Çözümü unuttun dışarda sandın  
Her söze inandın aldandın kandın  
Krizler geldikçe sen fazla yandın  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Mazeret sen iken uydurdun durdun  
Aklını hengame safsata doldurdun  
Şaşırdın oysa hep en haklı sen olurdu  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Bu devran hep böyle gitmedi işte  
Aksaklık olur her bir gidişte  
Devrildin sen ilk tökezleyişte  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Yangın söner elbet bir kova suyla  
Sen gittin üstüne titrek korkuyla  
İş bitmez bil ki konu komşuyla  
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Babadan medet yok anadan bile

Kardaştan yedik bir güzel sille  
Denmedi doğrular tatlı bir dille  
Bir kelam edeyim de dinle sen beni

Bir battık mutlak kalkarız bin kere  
Bu sefer olmazsa başka sefere  
Geceler bağlanır elbet sehere  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Sabır ve sebat her şeyin başı  
Uğraşla aş eder insan her taş  
Hızır gelir kulun sıkışsa başı  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Sen, sen ol senden başka yok  
Ben benim deyince elbet karnın tok  
Çalışan kuluna Rabb'in vaadi çok  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Bizimdir hariçte olan suçlar da bil  
Duyma sen onları kabuğuna çekil  
Akli olanın suçuna olma sen kefil  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Kimseden bekleme yar olur diye  
Yar ol ki yaranın çok olsun siye  
Sev sen sadece sorma sen niye  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Kredi, faizle kar eden olmaz  
Haydan gelen elbet elinde kalmaz  
Kırık testi bir damla su almaz  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Dağların yükseği yolla geçilir  
İnsanın iyisi ruhla seçilir  
Hayat bir savaştır hülle biçilir  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Her bir iş bir bütün gibi bitmeli  
Her gün dünden ileriye gitmeli  
Gayret kulu ileriye itmeli  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Güzeli aramak kulun şiarı olsa  
İyilik ycelse kötülük solsa  
İnsanın beynine bir hoşluk dolsa  
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Ruhunu ak eyle beynini sakın  
Namerde güvenme uzak dur sakın  
Bil ki o güzel günler elbette yakın



Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Derdini dinledim ahınla yandım  
Sen bir dedin ben bin inandım  
Ben de senin gibi aldandım kandım  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Her nefes bir ibadet sen de bilirsin  
İman ve inançla üstesinden gelirsin  
İbadetle sen huzura erersin  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Haram yemedin ki nefesin koksun  
Zemlerde gıybette sen hepten yoksun  
Şükriyle yoğrulmuş gönülden toksun  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Binalar yapılır tek tek tuğlayla  
Kasa da gönül de dolmaz hülyayla  
Dünya üç gündür serin bir yayla  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Ben bugün doğdum de her doğan günle  
Şükürünü sınırlama üç tek öğünle  
Ömrünü bayram et her gün düğünle  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

İnsanlara ölüm nefesle gelmez ki  
Ölümün kendisidir ümitsizlik bil ki  
Ümitle her iş bitmiştir sanki  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Az desek çok desek sen de bilirsin  
Azmetsen hayatın üstesinden gelirsin  
Rabbim dar günleri tez zamanda bitirsin  
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Dost için bu sözler haddimi hiç aşmadım  
Haline kayıtsız ve bigane de kalmadım  
Dünya hali kınamadım şaşmadım  
Dünya dolusu derdi YENERSİN DOSTUM...

Arife tarif gerekmez amma ben dedim  
Aklımca sana doğruları söyledim  
Hasan gardaşın olarak iyiliğini istedim  
Çözüm kendimizde dinle sen beni.

Hasan Özunal

## Arkamdan Ağlayan Olursa

Arkamdan Ağlayan Olursa

Arkamdan ağlayan olursa eğer,  
Yapmasın rolünü sevgisiz işe.  
Sağlığımda verdi ise bir değer,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Sırtım yara dolu, hep ayak izi,  
Basıp da yükselen, gidiler sizi,  
Bir insan olarak sevenler bizi,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Sağ iken benden çıkar sağlayan,  
Arkamdan pay almak için ağlayan,  
Var olsun dar günümde yara dağlayan,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Bazen kalabalık nefes keserdi,  
Çıkarı kalmayan selam keserdi,  
Gerekinde yerlerinde yeller eserdi,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Bin yalancı yerine bir insan yeter,  
Başlarken beklenen o kutlu sefer,  
İstemem sahte yapmacık keder,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Makamım, kürküm, tacım, tahtım,  
İnsanlığa hizmet idi her zaman ahtım,  
Belki de baki âlemde benim rahatım,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Gıyabımda pek çok günahım alındı,  
Maddi manevi varlığım çok çalındı,  
Gün geldi üstüme çok itler salındı,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Dünya fani hiç kimseye kalmaz ki,  
Sevgi çıkar ile para pulla olmaz ki,  
Ağlamak hep gözyaşı ile olmaz ki,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Sevgiden ağlayan sevinsin bile,  
Bilsin ki gidiyorum ben sevgi ile  
Sevgiliye kavuştuğumu bile bile,  
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN – 2021

Hasan Özunal

## Artık Gel

Gel demese suskun dilim, yine de çık gel.  
İzin vermese de, aradaki engelleri yık gel.  
Birkaç gün birkaç saat, ya da bir anlık gel.  
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Mevsim değişti bahar yaz, güz kış oldu.  
Sevda gönlümü dağladı, bir nakış oldu.  
Adını anmak dilimi dağlayıp, bir yakış oldu.  
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Üç beş gün sabır dedik, bak oldu aylar.  
Mutluluk özlerken, özlemle doldu aylar.  
Meyveli bir ağacın solması gibi, soldu aylar.  
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Dünyada bir ben mi kaldım, yapayalnız.  
Şimdi bir ummana daldım, yapayalnız.  
Ümitlerimi artık hayallere saldım, yapayalnız.  
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Artık Yeter

Yara oldu sırtı halkın  
Beli hep bükük  
Kamburu göründü  
Omuzu çökük  
Her gelen bastı tırmandı  
Gözünde fer kalmadı  
Dişleri dökük...

İnin halkın sırtından  
Artık yeter  
Elbet bu saltanatınız bir yerde biter  
Göz açtırmadınız eğitimle fenle  
Engellediniz yasak günah gibi bin bir frenle  
Medeniyet aya çıktı halk kara trenle  
Halka bırakın yönetimi  
Artık yeter...

Biriniz mideden vurdu  
Biriniz din iman toz etti savurdu  
Biriniz yol üstüne tuzaklar kurdu  
Biriniz demokrasi adına dikta oluşturdu  
Halka bırakın yönetimi  
Artık yeter...

Sağcıyız dediniz sağınız çolak  
Solcuyuz dediniz solunuz salak  
Verdiniz kel başa şimşirden tarak  
Güttünüz halkı bir koyun gibi  
Halka bırakın yönetimi  
Artık yeter...

Yaladınız emperyalist pabucu  
Oldunuz kral  
Ak günler vaad edip verdiniz daral  
Selamete giderken koymadınız mecal  
Başta kaldınız yıllardır takla atarak  
Halka bırakın yönetimi  
Artık yeter...

Aç gözünü ey halkım kanma bunlara  
Güç sende, kuvvet sende, sensin iktidar  
Yetiştir kendini ilimle fenle bir şamar at şunlara  
Hak için yola çıkan halktır ancak payidar...

Hasan Özunal

## Asker Oğluma

O G6nl6m6n MURADI.  
Ailemin son evladı.  
T6m sevgimizi 6zerinde topladı.

Bizlere layık oldu,  
İftihar vesilemiz oldu,  
G6zellikler ve başarılar 6reten  
Dostlukları y6celten oldu,  
G6n6 geldi Vatan savunması için  
Kutlu bir yola koyuldu;  
O Şimdi ASKER oldu...

Beş evladımın en g6c66đ6  
Yuvamızın hiç b6y6tmek istemediğimiz bebeği  
Şimdi bir k6heylan oldu.

Sağ ol babam,  
Var ol babam,  
YaŐattıđın mutlulukları  
Rabbimiz sana yaŐatsın.  
Hizmetini ibadet saysın...

Vatan sana ve sizlere emanet  
Yolun aydınlık olsun bahtın selamet  
Sen ve sizler de Allah'a emanet...

Hasan 6z6nal

## **Aslolan**

Aslolan

Zaman bir su.  
İşin doğrusu;  
Aslolan tek şey,  
Ahiret sorgusu...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Aşk**

### **AŞK**

Kağıdım bol, kalemim bol,  
Yazamadım seni ey aşk.

Tek hecelik, üç harflisin,  
Çözemedim seni ey aşk.

Yürekliyim, gönlüm geniş  
Yaşamadım seni ey aşk.

Emeğim var, hedefim var,  
Hak'ta gördüm seni ey aşk...

Hasan Özunal



## Aşk Nerede?

Zaman bir an kadar kısa ve bir asır kadar uzun  
Hayat bir nefes kadar kısa, bir destan kadar uzun  
Adı üç harftir lakin anlatması bir ömre sığmaz,  
Yaşanması değil, anlatması bile bir muamma olur aşk.

Kuzgunlar hamle yapar kuğular üstüne  
Kurtlar kuzuların aczini bekler sinisice  
Bir buzdağı düşer ama cehennem gibi yakmada  
Ya da bir ateş kor olur avucunda, adı olur aşk.

Zamanı yele verirsin, mekanın serap olur  
Gül dalında bülbülün yerini, almıştır kargalar  
Toprak yok eder, depremlerden medet umarsın  
Gözünü yumduğun anda ışık olur, fer olur aşk.

Gurbet gelir yerleşir yüreğinin baş köşesine  
Örenlerde ararsın sayfiyeyi, umarsın mutlu olmayı  
Kömürün karasından elmas pırıltıları kamaştırır gözlerini  
Ormanlar yutan bir kıvılcım gibi, yüreğinde bir yangın olur aşk.

Ne yerlerdedir, ne göklerde, mekanı belli değil,  
Geçmişe sahip, geleceğe hakim, tek ve benzersiz,  
Gideceğin yerin tek sultanı, yok'u var eden  
Aramana gerek yok; geldiğin yerde duruyor AŞK.

Hasan Özunal

## **Aşkı Bilmeyen Gül ağacı**

Aşkı Bilmeyen Gül Ağacı

Salın sallan,  
Dalgalandır yapraklarını rüzgârda.  
Çek temiz havayı ta içine,  
Keyif al hayattan.  
Yazın bir başka,  
Kışın bir başka.  
Aç goncalarını,  
Rengi başka, kokusu başka.  
Bir gün sen de  
Solar kurursun elbet;  
Bir tutulamaya gör aşka...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018

Hasan Özunal

## **Aşkın Adı Acı Oldu**

Efkarım hasretimden de çok  
Hasret bağrımda bir ok  
Sen gideli bir haber yok  
Aşkın adı acı oldu.

Gurbet bir adım ötede  
Özlem aşkı bıraktı gölgede  
Bülbül gül için ölse de  
Aşkın sesi acı oldu.

Her nefes bir ateş oldu  
Göz görmeyince ferî soldu  
Her gün dert ve azapla doldu  
Aşkın rengi acı oldu.

Ben hancıydım yolcu oldun  
Abı hayattın ömre doldun  
Bir göründün hep yok oldun  
Aşkın gücü acı oldu.

Canım feda sana dedin  
Sevgini sakladın göstermedin  
Yoksa sevmeden sevilme mi istedin  
Aşkın adı acı oldu.

Hasan Özunal

## **Aşkın Alenen Duyurusu!**

Aşkın Alenen Duyurusu!

Ben seni Karaman'da seviyorum  
Hacıbaba'da Karadağ'da  
Toroslarda bir ıssız yaylada  
Ovalarda tarlalarda  
Bahçelerde bağlarda  
Ben seni Karaman'da seviyorum.

Karaman güzel,  
Sen de güzelsin,  
Sen Karaman'da daha da güzelsin  
Karamanı seviyorum  
Seni de...  
Ama;  
Ben seni Karaman'da seviyorum.

Seni yaşamak güzel,  
Seni yaşamak rahat,  
Seni Karaman'da yaşamak  
Seni Karaman'da sevmek  
Çok güzel ey fani hayat...

Hasan Özunal

## **Aşkın Düştü Dilime**

Aşkın düştü dilime,  
Gözlerim yolda kaldı,  
Esti başımda rüzgar,  
Aklım başımdan aldı.

Hasret yaktı bağırimi,  
Dindir bitmez kalp ağrımı,  
Duy gel artık çağrımı,  
Gözlerim yolda kaldı.

Bana meylin hiç yok mu ,  
Rüya mısın bir şok mu,  
Engel bu kadar çok mu,  
Duy gel artık çağrımı.

Ömür bitti beklerken,  
Güne günü eklerken,  
Sabır ipi çekerken,  
Aşkın düştü dilime.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN

Hasan Özunal

## **Aşkın Matematiği**

Bir sen bir de ben  
Toplandık  
İki etmedik...  
Matematik iflasta.

Sen baktın ben baktım  
Bakışlarımız çarptı  
Sonuç yine sıfır...  
Matematik iflasta.

Sen beni paramparça ettin  
Bine böldün  
Ben yine tek sıfır...  
Matematik iflasta.

Kurtaralım matematiği  
Sen benden çık  
Ben senden  
Sonuç sıfır kalsın da;  
Matematik kurtulsun.

Hasan Özunal

## **Ateşimi Alan Ateş**

Ateşimi Alan Ateş

Sigaramın ucunda  
Aramızdaki dağları yaktım aslında.  
Tüten dumanları, sana giden yol olur sandım.  
Yanan ciğerime çektim deva diye...

İzmarit olsa da her sigaram,  
Kendimi bir yenisi ile  
Yeni baştan aldattım.

Sigaram sensizliğin limanı,  
Yanan yüreğimin külhanı,  
Ateşimi alan ateş,  
Sensizliğin yanan zamanı...

Sağlam tutan gönül bendimi,  
Onunla asırlık geceleri atlattım.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Avanak

Övgüyle sövgüyü karıştırma sen, bak;  
O dediğin adam, tam bir avanak.  
Göğü mızraklayıp, tutar şer işe çanak  
Beş tur boşluk var kafada, biraz da çatlak.

'İçkisiz sofraya oturmam ben hiç' der,  
Rakı sofrasında hep kardeş etini yer,  
Boynunda bir yular eksik, sırtında semer  
Ahlakta edepte tam inatçı bir katır.

Kul hakkı bilmez hiç, Hak'kı tanımaz,  
Din iman toz duman, edep kazımaz  
Cehennemde yansa, şavkı farımaz,  
Çıkmaz kiri keselese de kırk natır.

Yalanı iş edinmiş, dolanı sanat,  
Ölümü yaşıyor hep, tanımaz hayat  
Akıllı geçinir atar bol keseden fakat;  
Ağzından şer akar, sözü lafı güzaftır.

Doğrunun düşmanı, güzelin celladı,  
Yıllar yılı hep şeytanı, hep batılı kolladı,  
Kötülükte şeytanı bile üç beş solladı  
İşi hep bozgunculuk, fitne fesattır.

Toplum hor görür, inancı düşman,  
Elinde olsaydı, katliam eylerdi ferman  
Hasta değil münafık, olmaz hiç derman  
Toprağa girmesi, kurtuluşu için fırsattır.

(02/2009)

Hasan Özunal



## **Aydınlığa Muhtaç**

Gecelerden bir gece, karbeyaz  
Bu ne fırtına gönlümde, ayaz mı ayaz.

Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç  
Ömrüm, pembe günler görmeye aç.

Dağlar sıralı, yollar kapalı, ufuk karanlık  
İçimde duygular, kaynayan bir çaydanlık.

Bu ne fırtına gönlümde, ayaz mı ayaz  
Dindirmiyor, ne bir dilek, ne dua, ne niyaz.

Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç  
Zehir oluyor, çare diye sarıldığım her ilaç.

Gelmeli, ufku aydınlatacak bir haber  
Bir ümit, ya da bir teselli ile beraber.

Zehir oluyor, çare diye sarıldığım her ilaç  
Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç.

2009

Hasan Özunal

## Ayrı Dünyalarda Sen

Dün gece yıldızlar topladım  
Senin için.  
Her bir tel saçına bir yıldız  
Her bir teline  
Yıldızdan bir kandil astım.

Her bir yıldız için,  
Bir dilek tuttum  
Her bir dilek,  
Her bir tel saçına,  
Her bir dilek, hem sana hem bana.

Her bir tel saçına bir öpücük kondurdum,  
Her bir tel saç yaktı dudaklarımı,  
Her bir tel saç söndürdü yıldızdan kandillerimi.  
Gördüm ki sen ve ben  
Ayrı dünyalardayız.

Sen ki ayrı dünyalarda olabilir misin?  
Ayrı dünyalarda:  
Ellerinden kim tutsun  
Gözlerine kim baksın  
Kim o yaşlı gözlerini  
Buselerle kurutsun.

Kim, ama kim  
Gökyüzünden yıldızlar toplayıp da saçlarına  
Bin bir renkten kandiller yaksın.  
Bin bir renk altında kulaklarına  
Aşkı sevdayı fısıldasın.

Kim kaybettim dediğin anlarda bile,  
Açılan kahve fallarından çıksın.  
Kim gül bahçesi bağrında,  
Bir dikensiz gül olarak açsın.

Kim ama kim  
Seni nefes olarak alıp içine,  
Vermemek için  
Nefessiz kalsın.

Kim ama kim  
Sen varsın diye bu Dünyada  
Bu Dünyaya meydan okusun.

Peki ya kim  
Sen giderken bu dünyadan  
Senle gitmek için  
Azrail'le pazarlık ediyor olsun.

Ellerinden kim tutusun,

Gözlerinde kim yok olsun,  
Kim ama kim  
Seni  
Gözlerini  
Ve varlığını  
Can bedenden çıkmadan  
Nasıl  
Ama nasıl unutsun?

Hasan Özunal

## **Ayrılık Acısını Ben Alırım**

Ayrılık Acısını Ben Alırım

Ayrılık acısını ben alırım  
Gurbetin kahrını ben çekerim  
Ne varsa hüzne dair,  
Bana bırak ben katlanırım.  
Sende kalsın mutluluk...

Senin varlığın bile  
Bin cana bedel

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2020

Hasan Özunal

## **Ayrılık Değil ki.**

Elveda derken gitme kal der gibiydi sesin,  
Yolu kapatmak istiyordu yaşı gözlerin.  
Sandım ki bir anda kesilecek o gül nefesin,  
Ayrılık rüzgârından titriyordu dizlerin.

Dönüşü olan gidişte teselli saklıdır,  
Sevenlerin gönlüne hasret bil yasaklıdır.  
Ayrılmak ruhun değil fani beden aklıdır,  
Gönülde yaşatır bu kutlu sevda bizleri.

Elimde sıcaklık kulakta sesin kalacak,  
Her an her cisimde bil hayalin canlanacak .  
Her nefeste varlığın içimde yaşayacak,  
Nefesin nefesim saçımda parmak izlerin.

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## Ayrılık Sebep Değil Ki...

Esse de deli deli bu ayrılık rüzgârları,  
Ta ezelden sana bağlanmış yollarım.  
Fırtınalar yerle bir etse de dağları,  
Bir çare bulur sana ulaşır kollarım.

Sabahın seherinde varsın, gecenin mehtabında  
Denizin dalgasında, çöllerin serabında,  
Bir gül olup açtı isen, ömrümün son baharında,  
Bir bülbül olur, dikenli dallarına konarım.

Bitmez bu hikaye, ne saatle ne de ayla,  
Ölçülmez bu sevgi, ne aşkla ne de sevdıyla.  
Gün değil ay değil, bir ömür ayrı kalmayla,  
Son nefesime kadar bil ki, kavuşmayı kollarım.

Nefes fani hayat bu, elbet bir gün biter,  
Can emanet bu bedene, bir gün çeker de gider.  
Bir avuç toprakla örtölüp de, kalsa derbeder,  
Kabrimden bir çınar biter, sana uzanır dallarım.

Hasan Özunal

## **Bahar Geldi**

Usulca Topraktan başını çıkarıp,  
Çiğdemler merhaba dediler Dünyaya.  
Baharı çağırıp Mevla'ya yakarıp,  
Kardelenler başladılar uyanmaya.

Gizli canlılık geldi kara toprağa,  
Kupkuru dallar büründüler yaprağa,  
Gelinlikler giydiler baştan ayağa,  
Güneş sevgiden oklar attı yaylaya.

Hasan Özunal

## **Bahar Gelmiş Dışarıda**

Bahar Gelmiş Dışarıda

Bahar gelmiş dışarıda,  
Çiçek yüklü elma dalı ile  
Selamlıyor pencereden.

Çayımın buğusunda,  
Şigaramın dumanında  
Sen.

Bahar gelmiş dışarıda,  
Hüzzam "Bu ne sevgi ah" diyor.  
Bir çocuk apalıyor sevinçle  
Mutluluk eken annesinin peşinden.

Bahar gelmiş dışarıda,  
Dağılıyor efkârım.  
Bir bulut geçiyor apak,  
Ta yücelerden.  
Delip geçiyor beton duvarları  
Dışardan bir hücumla bahar,  
Kovuyor efkârımı  
Bir tutam buluta kadar...

Bir köşede mahcup anılar defteri,  
Daha bir parlak duvarda  
Geleceğin takvimi...  
Harman ediyor duygular,  
Sevincimi kederimi nefretimi,  
Hele ki yaratılana olan sevgimi.  
Katıp bahar havasına,  
Dolduruyorum bir nefesle  
Gönlümün sefer tasına.  
Yolculuk başlasın şimdi  
Hayal dünyasındaki sefasına.

Bahar gelmiş dışarıda,  
Hoş gelmiş sefalar getirmiş  
Dünya daha bir güzelleşti.  
Şimdi notalar daha kıvrak  
Ölçü dokuz sekiz  
Döndüler oyun havasına.

Bahar dağıttı kasveti,  
Çevirdi bir bayram havasına.

Karaman – 2019 Mart



Hasan Özunal

## **Bahar Gibi Gel**

Gidiyorsun, madem gitmelisin  
Gitme kal diyemez dilim lal olur susar  
Kışı bitirip de bahar gelir ya  
Bir bahar gibi vaktinde gelmelisin

Başında yazmalar alların olsun  
Taze çiçeklenmiş dalların olsun  
Kara kovan balı gibi balların olsun  
Baharın gelişi gibi sevinçle gelmelisin

Gelişin sevincinden ağla fark etmez  
Köpüren bir sel gibi çağla fark etmez  
Saçını ister çöz ister bağla fark etmez  
Bir bahar rüzgârı olup esip gelmelisin

O mehtap gözlerdeki bakışlarınla  
Bir yakamoz gibi sessiz akışlarınla  
Hani o amansız sevdadan yakışlarınla  
Bir bahar olup vaktinde gelmelisin

Gidiyorsun madem, kal demez dilim  
Elinden yoksun çaresiz, dermansız elim  
Ey benim bahar selim uslanmaz delim  
Bir bahar yağmuru gibi coşarak gelmelisin.

Hasan Özunal

## **Baharı Geçmiş de Güze Gelmişim**

Baharı methedip anlatma bana,  
Saati kırmış da ben zaman delmişim.  
Takvimden tarihten hiç haberim yok  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Yarını yaşadım ben daha dünden,  
Hesabım yok ki sayılı günden,  
Dönmeye niyetim yok bu sürgünden,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Zamanın potası eritemez ki,  
Tarihin illeti delirtemez ki,  
Dünyanın serveti çevirtemez ki,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Altım çivili yatak üstüm cehennem,  
Düşüncem silahım sözüm cephanem,  
Atılan her oka siperdir sinem,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Korkutmaz beni gelecek kışlar,  
Okşamaz ruhumu çılgın alkışlar,  
İçimde köreldi mahmur bakışlar,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Bir beyaz duman tüter sade başımdan,  
Bin bir ağı akar dinmez yaşımdan,  
Bir dörtlük kalacak mezar taşımdan,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Düşmanı bitirdim dostu derledim,  
Güneşte dondum da buzda terledim,  
Son bir hece ben HAKK'ı ezberledim,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Ne bir et kalır ne de kemik bedenden,  
Haber alınamadı bizden evvel gidenden,  
İyilik de kötülük de bir insanın kendinden,  
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Hasan Özunal

## **Baharı Özledik**

Dallar ve saçaklar nakış nakış  
Hükmünü sürüyor amansız bir kış.  
Beyaz bir alevle dünyayı yakış  
Kavurdu soğuklar baharı özledik.

Hasan Özunal

## **Bahçe Esintileri**

Bahçe Esintileri

Tütüyor nane kokularına karışıp reyhanlar,  
Hanımelleri düet yapmakta ortancalarla.  
Demdir bu ki şimdi demlenir çayda mekânlar,  
Dostun sohbetinde eririz biz, yok işimiz falancalarla...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Bahtiyar Olsam**

Karadağ'da bir parçacık kar olsam,  
İlgıt ılgıt eriyip de bir nergise dal olsam,  
Çiçek açıp bir peteğe bal olsam,  
Yar diline bir katrecik tad olsam,  
Yar gözüne bir damlacık fer olsam,  
Yar o gözü ile görse beni;  
Bahtiyar olsam...

Hasan Özunal

## **Baki Alem Talebi**

Baki Alem Talebi

Dar geliyor artık bu dünya denilen mekan  
Olsa Yaratan tarafından verilmiş bir imkan  
Baki aleme giden kapıdan geçiversem  
Yitirdi birden tüm fani güzelliğini ve anlamını  
Büyük bir mutlulukla verip Allahın selamını...

Ömrü bahar olanlara kalsa artık yaşamlar  
Yarından beklentisi olan hevesli ve mutlulara  
Cehennem azabında günler ve karanlık akşamlar  
Her bir ecir tesbih etti dile ya sabır kelamını  
Baki aleme geçiversem verip Allahın selamını

Şaşmayın şaşırmayın kınamayın kızmayın  
Bu bir isyan, bir sitem ya da bir ani öfke sanmayın  
Can feda edeceklerin cana kast ediyorsa şaşırmayın  
Hayat dolu bendenizi de pes ettirdi, kesti dermanını  
Baki aleme geçiversem verip Allahın selamını...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - 2020 Eylül

Hasan Özunal

## **Bakma Arkana**

Giderken dönüp de bakma arkana  
Verdiğin hasarı görüp yanarsın.  
Son sözün elveda olmasın sakın  
Gün gelir hasretle belki anarsın.

Ayrılan ne ilk, ne de son kişi biziz  
Bir şiir tadında kalsın sevgimiz.  
Yüzünde yaşlardan olmasın bir iz  
Sonradan hatırlar belki yanarsın.

Zaman ilaç olur gönül derdine  
Üzülme kahrolma temiz sevgine.  
Kaptırma kendini hüsrana seline  
Derdinden zevk alır sonra kanarsın.

Ben seni tanıdım neşeli canlı  
Bir keklik gibi tatlı heyecanlı.  
Hep öylece kal hep deli kanlı  
Dertleri zevk sanır dibe dalarsın.

Hasan Özunal



## **Bakma Güldüğüne Yüzümün**

Bakma güldüğüne yüzümün,  
Bir burukluk var ta derinlerde...  
Aldanma şen şakrak olduğuna sözümün,  
Aklımdakini diyemiyorum yerli yerinde.

Kalp kırık gönül kırık akıl ne yapsın?

Akmayacak biliyorum sular yokuş yukarı,  
Artık esmeyecek o meltemler saçlarımda.  
Dik duruyorsam benliğimin vakarı,  
Anlatamıyorum hislerimi gözyaşlarımda.

Dal kırık kol kırık yen ne yapsın?

Yollar çıkar mı bilmem artık bahara,  
Bir kara kış kapladı gönlümü çoktan.  
Sevgi denizinde şimdi gönlüm fukara,  
Bir dirhem güzellik çıkmıyor yoktan.

Sihhat kırık, hayat kırık ömür ne yapsın?

Hasan Özunal

## **Balım**

Balım

Oğul Balım desem de  
Sen var ya sen;  
Ballardan da tatlısın  
Rabbin;  
Kutlu Gün hediyesini taşıyan güzel adlısın  
Sen Dünyanın en güzel nimetisin,  
Kadir Teoman'ım Sen;  
Bilinen en kıymatlı mücevherden  
Daha da kıymatlısın.

Kırıkkale - 2018

Hasan Özunal

## **Balım ( Kadir Teoman Özunal'a )**

Balım (Kadir Teoman Özunal'a)  
Oğul Balım desem de  
Sen var ya sen;  
Ballardan da tatlısın.  
Rabbin;  
Kutlu Gün hediyesini andıran  
Güzel adlısın.  
Sen;  
Dünyanın en güzel nimetisin.  
Kadir Teoman'ım Sen;  
Bilinen en kıymatlı mücevherden  
Daha da kıymatlısın...

Kırıkkale - 2018 Nisan

Hasan Özunal

## Balım Artık Minik Dev Adam

Yıl İki Bin On Dört,  
Günlerden Temmuz Yirmi Üçtü.  
Neslime o gün  
Bir ay parçası düştü.  
On Bir Ayın Sultanında,  
Bin geceden hayırlı,  
Bir geceye hazırlanırken Dünya,  
Kadir Gecesinde gerçek oldu bir rüya.

Kadir Teoman ile nurlandı bu Dünya.

Bir nur topu gibi bağrıma basıp,  
Ezanını okurken kulağına,  
Bir mutlu gülücük kondu  
O masum dudağına...

Anne/Baba bulutlarda,  
Hısım akraba mutluluk deryasında,  
Ben dedesi ise büyük umutlarda...

Bu gün bir minik dev adam artık O,  
Anasının göz nur,  
Babasının baş tacı  
Dedesinin Bal'ı, ömrünün geri kalanı

Gelecek senin Balım...  
Sen tarihin ak yazılmasına kefil,  
Sen aydınlık yarınların umudu,  
Sen iki cihanın mimarı,  
Sen ki tarihin altın isimlerine dahil.

Zaman sana sermaye,  
Bizlere cep harçlığı...  
Yeter bu sermaye;  
Üretmeye, çalışmaya,  
Başarmaya,  
İki cihanı inşa etmeye...  
Yeter;  
İnsanları, tabiatı ve  
Vatanını sevmeye

Bil ki;  
Geçmiş o temiz genlerinde saklıdır,  
Bil ki;  
Sendeki bin yılların mükemmel Türk aklısıdır,  
Bil ki;  
Gücün tek başına cihana değer,  
Bil ki;  
Kültürün, sevgi, saygı ve hoşgörü odaklıdır.

Sen;  
Sıradan bir çocuk değil,

Peygamber övgüsü almış bir Türk evladısın  
Sen;  
Yaratılıştan İslam,  
Rabbine sevdalısın...  
Sen;  
Sevgiyi sırtlanmış bir yiğit  
Dedesinin Balısın.  
Sen;  
Sıradan yaşayan değil,  
Çağa damga vuran bir yiğit olmalısın.

Balım, Kadirim, Teomanım;  
Esenliğin daim,  
Başarı yoldaşın,  
Sağlığın kavi olsun.  
Ömrün uzun,  
Ömrün mutluluk dolsun.

YENİ YAŞIN HAYIRLI ve KUTLU OLSUN...

Hasan Özunal

## **Başkaldırı**

Altmış altı yıldır  
Misafirinim hayat apartmanı;  
Sağdaki komşum doğumevi,  
Soldaki mezarlık...  
Temelinde bir damla su,  
Çatıda bir avuç toprak...  
Milyarlarca kiracın arasında  
Sararmış bir yaprak...

Bir dane hasat etmek gönlümün tutkusu  
İklimin çetin  
Mevsimin kurak...

Kölesidir misafir ev sahibinin derler ya  
Köle ettin kendine bu fakiri...  
Başkaldırıyorum artık sana:  
Var gücümle haykırarak...

Güçlüyüm;  
Duam başımda taç  
Şükrüm boynumda nazarlık...  
Bu hayata pes dedirtmeden,  
Bekleme boşuna beni mezarlık.

KARAMAN – Kasım 2020

Hasan Özunal

## **Batılın Enikleri Tükenmez**

Batılın Enikleri Tükenmez

Yok olmaz onlar, geçen zamanda,  
Türlü kılıkta her cinste, her kanda,  
Havada karada, denizde her mekânda,  
Kâbil olur başlar insanlık tarihinde...

Duru gölde çimer balıkları karıştırır,  
Ormanlarda kökü daldan ayrıştırır,  
Bayram günü insanları savaştırır,  
İngiliz, arap şeyhi olur hecinlerinde.

Şerden nemalanır, çirkeftir gıdaları,  
Soyu tükenmez, Ebu Cehildir ataları.  
Boynunda aslıdır, münafıklık yaftaları,  
Amerika'ya başkan seçilir seçimlerde.

İseviye gaz verir oynatırlar çan sesinde,  
Museviye silah verir insanların ensesinde,  
Müslümanı harcar fani dünya hevesinde,  
Küresel güç olurlar ekonomilerinde.

Medeniyet gömleği giyer, altı haçlıdır,  
Vitrini pırıltılı huyu mülayim, dili tatlıdır,  
Üstü güllerle dolu, altında felaket saklıdır,  
Her toplumdan satılmışlar vardır içlerinde.

Hiç Tükenmez soyları tarih boyunca,  
Taze kan aramaya başlarlar doyunca,  
İnsanoğlu yok etmeye baş koyunca,  
Yeni Dünya düzeni planlarlar inlerinde.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Bayrağım Kurban Olduğum.**

Hilalinde asalet var, yıldızında şan,  
Rengin, şehidime en güzel nişan.  
Sana gz dikenler, oldu perişan,  
Rengine ay/yıldızına Kurban olduğum...

Dalgalandıkça, gökte tarih okunur,  
Al renginin işığı, ruha dokunur.  
Güneşten daha parlaktır, verdiğin nr  
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

Gönderin, Mehmed'in elik koludur,  
Glgende yürünen yol, birlik yoludur.  
Sayende, Vatanım huzur doludur,  
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

şanın şerefine var, kainatta söylenir,  
Trkn gücü, senin ile bir bilinir.  
Kötülük, kem gözle bakmaktan çekinir,  
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

Sonsuzluk bile, seni basacaktır bağrına,  
Gururla dalgalan, umutlarla bak yarına.  
Yan bakanı, yollarız cehennemine narına,  
Rengine, ay/yıldızına, Kurban olduğum...

Bebeğin beşiğinde, şehidin taşındasın,  
Bizi biz yapan, değerlerin en başındasın.  
Tarih sensin, sen dünyanın yaşındasın,  
Millet var oldukça varsın, Kurban olduğum...

Karaman – 2020 Ocak

Hasan znal



## Bayramlar

Günlerden bir günün adı Bayram olsa da,  
Anlamı olmazsa o sıradan gün bayram mı olur.  
Adı bayram olan o günü gelin Bayram edelim,  
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Bir şart aranmadan gezilmeli küçük büyük,  
Bu ziyaretler onlara Bayram'dır, sana yüklemes hiçbir yük.  
İlk adımı sen at, varsa hele arada küslük,  
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Bir sabiyi sevindirmek, bir yetimi güldürmek,  
Hele ki bunu, seni seviyorum diyerek süslemek,  
Gönüllere sevinç eker, bu uğurda her bir emek,  
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Kul ile kul arasında hediyeleşmek güzeldir,  
Yaratan'dan hediye olan Bayramlar çok özeldir.  
Bayram günü bir kulu sevindirmek ibadete bedeldir,  
Bir anlam yüklersek o gün gerçekten Bayram olur.

Diriyi unutmak hiç olur mu, ölüyü hatırlayıp da,  
Güzellik bulunur mu, sırtüstüne yatıp da,  
Her güzelliğe, bin bir mutluluğu katıp da,  
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Bebek Kadir Teoman ıma**

Gözümüz yollarda kaldı ey canlı melek,  
Aylar geçti telaşlı ve heyecanlı bekleyerek.  
Dünyamıza anlam kattın, ömrümüze neşe,  
Hoş geldin hayatımıza güzeller güzeli bebek.

Hasan Özunal

## **Bekleme Benden**

Bekleme Benden

Bekleme benden bir kaç kelime  
Kelimedenden de güçlü söyleyiş vardır  
Gözlerime bak ya da şu garip halime  
Söz ile söylenmeyen duygular vardır...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Beklemini Bekliyorum

Beklemini bekliyorum  
Saçında bir papatya  
Ya da bir karanfil  
Bir gülücük dudağında  
Gözlerinde bir pırıltı  
Bir kapı aralığında  
Beklemini bekliyorum.

Gidiyorum uzunca bir hasret yoluna  
Zaman niyetine sabrı tak sol koluna  
Gözlerin yollarda  
Bir hüzzam şarkıyı buse edip dudaklarında  
Beklemini bekliyorum.

Çöl ortasında bir vaha serinliğinde  
Ya da zemheride bir tatlı sıcaklık  
Fırından çıkan bir somun tazeliğinde  
Bir meltemin tatlı sessizliğinde.

Her gün pişirilen  
Ama bir türlü yenmeyen yemeklerle  
Yıkayıp ütülenip de giyilmeyen giysilerle  
Cama dayanıp iç geçiren fesleğenlerle  
Verimli bir ovanın enginliğinde  
Beklemini bekliyorum

Gidenin dönmesi yazgıya bağlı  
Dile gelmeyen gizli bir tevekkülle  
Geçmiş yad edip geleceği kuran düşüncelerle  
En güzeli de duaya açılmış ellerle  
Gemileri bekleyen bir liman seferberliğinde  
Dün gitmiş de bu gün gelecek gibi  
Dilinde adımdan oluşan hecelerle  
Beklemini bekliyorum

Gidiyorum;  
Dönüşümde  
Şorulması gereken sorulara  
Önceden  
Kendinin vereceğin cevaplarla  
Beni bekelemini bekliyorum.

Yine de gelemesem,  
Her an,  
Gelecekmişim gibi  
Beni belemeni bekliyorum...

Hasan Özunal

## **Ben En Çok Da Seni Severim**

Güneşi severim,  
Doğuşu bir güzel, batışı bir güzel,  
Tenimde hissetmeyi hele bir bahar günü.  
Kar lapa lapa yağarken  
Sağanak halinde yapan yağmuru.  
Güzeldir yaz günü ve kış günü.

Ama ben en çok da seni severim.

Gülen yüzleri severim çokça  
Mutlu ve gülen yüzleri.  
Masum çocuk gülüşlerini de çok severim  
Neşeyi, sevinci ve mutluluğu da.

Ama ben en çok da seni severim

Doğruluğu, dürüstlüğu ve akli çok severim  
Kabiliyeti de...  
Beceriye severim bir de.

Ama ben en çok da seni severim...

Çiçeklerden gülü, meyvelerden elmayı,  
Efkârımda, cıgaramdan derin bir nefes almayı,  
Bir lokmayı bir dostla paylaşmayı,  
Zaman zaman sorumsuzca yaşamayı,  
Bazı anlarda gerçeklerden kaçmayı,  
Hayal denizine yelken açmayı,  
Ya da gökyüzüne dalıp bir kuş olup uçmayı,  
Bulutları, mavi göklerde kar beyaz bulutları  
Rüzgârı, denizde dalgaları çok severim.

Ama ben en çok da seni severim...

İnsanı severim,  
Yaratılmış her canlıyı,  
Hatta cansız tüm varlıkları  
Ama ben en çok da seni severim.

Tüm bunlar olmasa da olur,  
Sen olursan tüm bunlar olur,  
Sen tüm bunlarda varsın,  
Ve tüm bunlar seninle bir anlam bulur...

Hasan Özunal

## **Ben Gidersem Siz İşinize Bakın**

Ben Gidersem Siz İşinize Bakın

Ben gidersem siz işinize bakın.  
Kafa yormayın cenaze aşına, mezar taşına.  
Aş vermediler diyenin, taşı kötü diyenin,  
Bakmayın ekşiyen suratına, eğilen kaşına...

Can veren için yaşadım ben, onlar için değil,  
Karışmadım işlerine, ekmeğine, aşına  
Karıştırmadım da gönlümün, bu dünyaya bakışına  
Siz de işinize bakın...

Ben gidersem siz rahat olun;  
Hesap benim şahsi hesabım, siz karışmayın.  
Yaptığım güzellikleri anlatmaya çalışmayın,  
Varsa da yanlış gelen size karıştırmayın...  
Adıma bedel ödeme saçmalığını hele  
Hiç bulaştırmayın,  
Ben gidersem siz işinize bakın...

Ben gidersem siz üzülmeysin;  
Kızmam da üzülürüm, olursa arkamdan ağlayan,  
Gözyaşları olmuştur hep şu ciğerimi dağlayan.  
Hayat bir kaya, zaman kezzaptan bir çağlayan,  
Biten nefestir, zaman değil hayata bağlayan.  
O gidiş ki; Sevgiliye ulaşmamı sağlayan.  
Ben gidersem siz rahat olun...

Bayram etmesin sakın münafık bölükleri,  
Soyu tükenmedi daha onlara engel olacakların.  
Onların sayısından bin kat fazla sayıları,  
Onların canlarına okuyacakların.

Ben gidersem siz üzülmeysin;  
İşinize gücünüze bakın,  
Siz rahat olun...  
Bir halt yediysem, benim boynuma...  
Nazım da, niyazım da, tövbem de Yaradanıma,  
Belki faydası bile olmayacak,  
Okuduğunuz Yasinin, Fatihanın...

Ben gidersem  
Benim yok olduğumu sanmayın...

Karaman – 2019 Aralık

Hasan Özunal

## **Ben Mecnun Olsam da**

Ben Mecnun olsam da  
Kıyamam Sen Leyla olup yanma  
Ferhat olup dağları delsem de  
Gönlüne sor yine de gördüğüne inanma

Çok güzel bir duygudur sevmek elbet  
Mutluluğunu yaşa sana olan sevgimin  
Sevginden emin olsa da bu gönül  
Seni sevmek tek mutluluğu şu biçare ömrümün

Hasan Özunal

## Ben Nasıl Yaşıyorum?

En sevdiğim şarkılar hikâye gibi  
Çıgaramın bile tadı yok,  
Çay soğuyor bardakta, unutuyorum  
Bir hal var bende bu akşam.

Bu halin adı yok  
Zemheri ayazında  
Kara sevdaya mı tutuluyorum

Yazmaya hiç niyeti yok kalemin  
Yazıyı kabul etmiyor kâğıt  
Duygular toz duman  
Fikirler bir başka âlemin.

Aklım bana yetmiyor  
Gülmeyi bile unuttum  
Havadan zehir soluyorum.

Birkaç hece eksildi ya dünyamdan  
Bu nefes ondan daralmakta,  
Bu yürek ayrı atıyor bedenden  
Saatin tiktakları canımı almakta  
Sanki  
Benim olmayan bir canı taşıyorum

İstemem; kitaplar, sayfalar  
İstemem; cümleler, kelimeler  
Birkaç hece olmadan,  
Ben nasıl yaşıyorum?

Hasan Özunal



## **Ben Sende Yaşadım Gülüm**

Sıcağı ve soğuğu,  
Varlığı ve yokluğu,  
Açlığı ve tokluğu,  
Ben sende yaşadım Gülüm.

Hasret ne ayrılık ne,  
Vuslat ne dargınlık ne,  
Sevinç ne kırgınlık ne,  
Ben sende yaşadım Gülüm.

Sende vardı dört mevsim,  
Yaşamak şevkim, hevesim,  
Gözümde ışık, ciğerimde nefesim,  
Ben sende yaşadım Gülüm.

Acıların bal gibiydi,  
Gitmelerin kal gibiydi,  
Her bir halin hal gibiydi,  
Ben sende yaşadım Gülüm.

Elim kolum kalkmaz sensiz,  
Takvimim yok saat düzensiz,  
Aklım zayı, fikrim özensiz,  
Ben sende yaşadım Gülüm.

Ne köprü kaldı ne de bir yol,  
Gelme artık yeter ki sağ ol,  
Sevgimi duy mutluluk dol,  
Ben sende yaşadım Gülüm.

(Karaman – 2000)

Hasan Özunal

## **Beni de Bekle**

Başını alıp da bir seher vakti,  
Dağlara kaçmak istersen, beni de bekle.  
Unutup senedi, çeki, kartları ve nakti  
Felekten bir gün çalmak istersen, beni de bekle...

Fırlatıp atıp derdi, tasayı, gamı,  
Ekonomi, siyaset ve her tür eyyamı,  
Duyulan fitneyi, dedikodu kelamı,  
Kendinle baş başa kalmak istersen, beni de bekle...

Ömürler geçiyor güne gün eklerken,  
Bugün, dün olmayanı beklerken,  
Huzuru arıyorsan doğayı izlerken,  
Yaratana yakın olmak istersen, beni de bekle...

Kaf dağına\* gideriz misafir sever,  
Yücedir zirvesi, bulutlara değer,  
Bir günü ömürden yaşanmış sayacaksan eğer,  
Doluyum, taşmadan bu sabrım, beni de bekle...

Derdi üreten de, var eden de yine bizleriz,  
Kral olmayı hayal eden birer garip neferleriz,  
Dağların yüceliğinde belki sıfatımızı hissederiz,  
Habbede bir zerre olmak istersen, beni de bekle...

Karaman - 2016

\*Kaf Dağı: Karadağ (Karaman)

Hasan Özunal

## **Benimsin**

Gözümde ışık,  
Dilimde sessin.  
Yediğim lokma,  
Aldığım nefessin.

Günüme ışık,  
Geceme mehtap,  
Saatte zaman,  
Takvimde senemsin.

Baharda çiçek,  
Yazımda soğuk bir yudum su,  
Güzümde hasat,  
Kışımnda sıcak bir güneşsin.

Bahtıma talih,  
Gönlüme sultan,  
Kalbime yoldaş,  
Ömrüme bir eşsin.

Ömrüm,  
Hayatım,  
Bedende canım,  
Damarda kanımsın.

Yoldaşım,  
Arkadaşım,  
Dostum,  
Kadınım,  
Karımsın...

Hasan Özünal

## **Benimsin Ve Hasretimsin**

Denizin tuzu kadar  
Pınarın gözü kadar  
Hamurun özü kadar  
Bendesin...

Baharda güneş gibi  
Oruçluya aş gibi  
Mecnuna bir eş gibi  
Benimsin...

Gündüzler gece olsa  
Hayat bilmece olsa  
Sevmek işkence olsa  
Sevgimsin...

Aramız derya oldu  
Kavuşmak rüya oldu  
Sensizlik kaya oldu  
Hasretimsin...

Senden uzak olsam da  
Hasret denizinde boğulsam da  
Hayaline sarılsam da  
Sevgilimsin...

Hasan Özunal

## Beste Hasreti

Eski zamanlardan bir terennümün içinde  
Öylesine akıcı öylesine coşku dolu.  
Sipahilerin nal sesi gibi tempolu  
Gürzün kalkanda bıraktığı sesleri ritim tutarak  
Ok ısıklıklarından yapılmış bir bestesi olan  
Bir çağı özlemede nesil.  
Değişse de aletler araç ve gereçler  
Kullanarak onları  
Eski zamanların bestelerini yapmak hayalinde.  
Ne var ki ortada ne mektep  
Ne de medrese var.  
Müderris desen cüppe ve kaftandan mürekkep.  
Öğretici yok, öğrenen aç  
Öğretenin öğretisi hava-cıva  
Bilgiler olmuyor hiç bir derde ilaç.  
Varı harcamaktan boşaldı hazineler  
Varı harcayanlar yerine koymak için çırpınırken  
Hazinedarlar boşalan hazineden bihaberler.  
Nefsi hava doyurmak gaye oldu  
Vatan ve bayrak sevgisi yerine  
Gönüllere çer çöp ve saman doldu.  
Dal gibi gençler hedef diye uçuruma koşturulmakta  
Uçan her gencin ardından bir de alkış tutulmakta.

2004

Hasan Özunal

## **Bırakma aresiz**

Bir kar tanesi gibi temiz,  
İndin ya dünyama sessiz,  
Aylardan yaz, ne olur dikkat et;  
Erime ne olur, bırakma çaresiz...

Hasan Özünal

## **Bilinmez Bir Pınardan Aktı**

Bilinmez Bir Pınardan Aktı

Bilinmez bir pınardan aktı,  
Kırık bir testiye doldu zaman.  
Yaklaştı artık gitme zamanı...  
Göçmen kuşlar gibi kanat açıp,  
Baki kalmak üzere yeni bir dünyayı,  
Bilinmez bir gizemi keşfetme zamanı.

Çantamda azık bir tutam iyilik,  
Şirtımda kefen olursa imanım,  
Lehime şahitlik ederse  
Kırık testide kalan zamanım,  
Ak olursa yeni alemde bu biçare alnım,  
İşte o zaman  
Mutluluğumu bir kenardan seyretme zamanı...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2021

Hasan Özunal

## **Bilinmez Soru**

Bir gülücüğün yaşı kaçtır  
Ya da bir gözyaşının...  
Yıllar ağaran saçlarda mı,  
Yüreklerde mi saklıdır.  
Ya sevda?  
Alında mı yazılı,  
Yoksa gönülde mi kazılıdır...

Bir şarkıda bir nota mıdır mutluluk  
Barış neden çağlar boyu yasaklı,  
Hoşgörü yerin dibinde saklıdır.  
Hırs bir tümör gibi büyüdükçe,  
Nefret dağlar gibi olurken,  
Böyle öfke dolu bir yaşam neyin aklındır

Karaman - 2015 Ekim

Hasan Özunal



## **Bilmek**

Bildiklerimizi bir bilseydiniz,  
Kabrinizi kazar da girerdiniz.  
Siz her şeyi biliyorsunuz ya  
Ondan bütün bu geçtikleriniz.

Hasan Özunal  
Karaman - 2019

Hasan Özunal

## **Bilmiyorum**

Yangın söndü, duman kaldı başımda,  
Keramet ne takvimde, ne de yaşımda,  
Bir meçhul yol duruyor şimdi karsımda,  
Yürüsem mi koşsam mı şimdi, bilmiyorum...

Akıl dünya ile doldu taşacak,  
Gönül fırsat bulsa, yâre koşacak,  
Bin bir engel var önümde aşacak,  
Atlasam mı uçsam mı şimdi, bilmiyorum...

Ruh baki, beden kemiyet,  
Kul fani, Yaratanda hakimiyet  
Dünya şaşkınlardan kurulu bir garip cemiyet,  
Katılsam mı kaçsam mı şimdi, bilmiyorum...

Nefis bir canavar, nefes bedava, can bedava,  
Dün muhasebesiz, yarın kupkuru bir dava,  
Verdiğim son nefeste tükeniverince hava  
Doğacak mıyım, ölecek miyim ben hiç bilmiyorum...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Bin Yıl Geçti Aradan**

Bin Yıl Geçti

Bin yıl geçti aradan  
Unutmak için bin bir çaba  
Kurtulmuşken devasız bir yaradan  
Şimdi karşımdasın ve  
İlk sözün  
Umarsız bir merhaba

Ne bir tahammülüm var artık  
Devasız bir yaraya  
Ne bir takatim var  
Unutmak için bir çabaya  
Bir hiç için  
Bin yıllık hiçlik girdi ise araya  
Gerek yok şimdi artık  
Bu kuru Merhabaya

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

## **Bir Anda Gülistan**

Bir anda Gülistan ya da Bağ-ı

Bir anda Gülistan ya da Bağ-ı İrem oldu,  
Dostların selamı var şimdi odamda.  
Gönüle dostların güzel dilekleri doldu  
Gam, kasavet, keder mi kalır ki adamda...

Dünya cenneti bir gönüle girmekmiş  
İnsanlık, gönlünde bir dosta yer vermekmiş  
Sevilmek ise o kutsi menzile ermekmiş  
Hey vefalı dostlar iyi ki varsınız dünyamda...

Karaman - 2020 Haziran

Hasan Özunal

## **Bir Avuç Çapulu Dkt Kanımızı**

Bir avuç apulu döktü kanımızı, yaktı canımızı  
Kar ağırttı dağları, Mehmetçik de alınımızı  
Ey Şehit torunu Őehitler, rahat uyuyun artık  
KardeŐleriniz alıyor bir bir intikamınızı.

Hasan Özünal

## **Bir Bakarsın Ömür Dolmuş**

Bir umut var içinde  
Bir huzur,  
Bir gönül rahatlığı,  
Gönlüne bir kelebek konmuş.

Acıdan tatlıya dönen  
Bir ömrü yaşıyorsun  
Ömrün baharın olmuş.

Uyanıp bakıyorsun sabah olmuş  
Sonra öğle,  
İkinci  
Ve  
Yine akşam olmuş.

Bir gün,  
Bir gün daha derken  
Ömür dolmuş...

Hasan Özunal

## **Bir Bilebilsek**

Bir görebilsek güzeli  
Bir eşek sıpasının gözünde  
Ya da bir  
Kirpi yavrusunun dikenleri altında  
Gözü yumuk bir köpek eniğinde  
Bir görebilsek  
Hepsi dünya güzelliğinde

Bir anlayabilsek  
Karıncanın telaşını  
Arıların uçuşmasını  
Kırlangıcın kanat çırpmasını  
Bir anlayabilsek  
Başaracağız yaşamasını

Bir sevebilsek  
Yunus Emre sevgisiyle  
Mevlana hoşgörüsüyle  
Hacı Bektaş felsefesi  
Edebali tavsiyesiyle  
Genişleyecek gönüller  
Daha yaşanılır olacak dünya

Bir bilebilsek  
Er geç ecele teslim olacağımızı  
Huzura duracağımızı  
Amalimizle baş başa kalacağımızı  
Neyden mükâfat  
Neyden ceza alabileceğimizi  
Kimsenin insanlığından  
Şikâyetçi olmayacağız...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Bir Bir Kararıyor Kandiller - Karaman**

Bir bir kararıyor kandiller  
Daha da kararıyor meydanları Karamanın  
Her giden gül yüzlü ile  
Daha da küçülüyor gülistanı Karamanın  
Altı üstünden de aydınlık olacak bu gidişle  
Yeryüzüne vursa ışıkları yeraltının  
Hatıralarından bir ışık şelalesi oluşup  
Yolunu aydınlatsa Karamanın...

Hasan Özunal



## **Bir Dalda Üç Gül**

Bir Dalda Üç Gül

Üç candılar.  
Çandan da yakın  
Üçü bir ayardılar,  
Aynı huydan,  
Aynı sıcakkandandılar.

Güler, Meliha, Alev,  
Tek görmek mucize idi  
Küs görmek ise kıyamet...  
Üçü bir araya gelince  
Olurlardı kocaman bir dev...

Harçları sevgi,  
Tuğlaları bilgi,  
Sivaları edep,  
Pencereleri tül perdeli,  
Çatıları saygı kaplı idi.  
Birazcık da  
Cadalozdular belki...

Biz üçünü hep bir bildik.  
Üçünü de üç kardeş gibi sevdik.  
Bir birinden ayrı düşünmedik.  
Ama Mevla aldı Meliha'dan  
Verdiği emaneti geriye.

Bıraktı bize iki emanet güzellik.

Fani varlığını uğurlasak da  
Boynu bükük, öksüz kalsak da  
Biliyoruz ki o hep aramızda  
Bizimle...  
Sevgi, saygı ve hoşgörü ile yaşadı,  
Biz yaşadıkça da  
Gönlümüzde yaşayacak...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 13.12.2020

Hasan Özunal

## **Bir Daldan Bir Fidan**

Bir daldan bir orman olur, bir fidan dik orman olsun  
Dalları göğe çıkıp dua etsin, geçmişin ruhu şad olsun  
Kuraklığın, yokluğun, darlığın çaresi orman ve ağaçtır  
Ciğerin oksijen, ambarın ürün, kasan para ile dolsun.

Hasan Özunal

## **Bir Damla Yaş**

Sen yürü yolunda, beni düşünme  
Geçtiğin yolların, gül dolsun taşsın.  
Gözünde sevdanla bana görünme  
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Ardına bakma da için yanmasın  
Gözlerin gözümde aşk var sanmasın.  
Dilin şaşırıp da adım anmasın  
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Meraklanma, unutturum elbet zamanla  
Geçirmem ömrümü ben ahu amanla  
Düzelmez bu derdim hiçbir dermanla,  
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Artık bitti bu sevda, boş ne desek  
Değişmez netice, biz ne söylesek  
Bin yıl sabır ile yollar gözlesek,  
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Hasan Özunal

## **Bir Dostun Vedası Üzerine**

Her giden canla,  
Biraz daha azalıyor sanki tatlı canımız.  
Gönül artık anla,  
İhtiraslar bir yanımız, akıbet bir yanımız.

Sanki bir masal gibi,  
Bir varmış, bir bakıyorsun yok olmuş dostlar.  
Kim Dünyanın sahibi,  
Kime kaldı hanlar, saraylar, makamlar ve postlar.

Ömür emanetse eğer,  
Emanete ihanet etmeden nasıl kullanılmalı.  
İnsan için en büyük değer,  
Giderken güzel anılmak için, her şeye katlanmalı.

Bir hiçsin ey hayat,  
Dün kahırdın, çileydin, bu gün aynı, yarın bilinmez  
Sana biçersek bir fiyat,  
Açtığın zararlar, seni feda etsek de yine de silinmez...

Hasan Özunal

## **Bir Elinde Kutsal Kitap**

Bir elinde kutsal kitap  
Bir elinde rakı şarap,  
Kasılırken beli kırılacak  
Maddiyat iyi ama maneviyat harap.

Toplayamaz biri birle  
İşi olmaz güzel hisle,  
İşi gücü kirle pisle  
Döner durur kara girdap.

Kıldan tüyden medet umar  
Hayatına oynar kumar,  
Saat başı ister tımar  
Gerçeği unutmuş  
Yaşantısı bir serap.

Hasan Özunal

## **Bir Gülücük Hediye Et**

Bir Gülücük Hediye Et

Elinden geliyorsa,  
Bir gülücük hediye et bir çocuğa.  
Ya da bir dosta merhaba de,  
Bir tanıdığa selam ver...

Hazine istemez bazen insanlar,  
Gülen gözlerle görülmek ister.

Hırstan büzüşmüş dudaklarına,  
Bir tebessüm çivile.  
Kapat mantığının çirkin penceresini,  
Öğret gözlerine,  
Bakmasını sevgi ile.  
Gör bak aydınlanıverecek iç dünyan,  
Genişleyecek gönlün,  
Bir de hele sevgi seline bir kapılsa.  
Sevilerek alacaksın bunların semeresini...

Bedava bunlar;  
Kapitalist mantıktan da uzak nasılsa...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

## **Bir Gün Olacak Mutlaka**

Bir gün olacak mutlaka  
Er ya da geç  
Nerede nasıl ve ne zaman  
Bilmem...  
Bir gün olacak mutlaka...

O gün  
Nezaketen vefat etti,  
Tibben eks oldu,  
Şeriaten Hakk'a yürüdü,  
Gönül diliyle kaybettik,  
Edeben baki âleme gitti,  
Ya da  
Kabaca öldü,  
Fütursuzca zamansız gitti falan demeyin  
Bir gün olacak mutlaka...

Diyecekseniz  
Yoruldu dinleniyor,  
Geçici bir uykuya daldı deyiniz.

Bir gün olacak mutlaka  
Bedenim toprağa dönse de  
Ruhumu incitmeyiniz...

(Karaman 1999)

Hasan Özunal

## Bir Halım Olsa Benim

Bir halım olsa;  
Binsem gönlümle,  
Bir tur atsam semalarında İstanbul'un,  
Bir evinin balkonunda şerbet içsem  
Ya da bir fincan kahvesini Safranbolu'nun.  
Bir eksen bin veren Anadolu'ya uçsam  
Her dönümünden tarih devşirip,  
Her karışına Yunus sevgisi eksem.  
Akdeniz'den aldığım maviliği  
Karadeniz'in azgın dalgalarına döksem.  
İzmir'den sıcaklık yüklesem sırtıma,  
Erzurum'da bir çay bardağında demlesem.  
Pamuklarını alsam beyaz kalesinden Denizlinin  
Adana fabrikalarında mintan edip giysem.

Bir halım olsa benim;  
Binsem gönlümle...  
Hamsi tavasını göklerinde yesem Trabzon'un.  
Dört yöne dönsem yönümü, ellerim siper  
Serhaddin izini arasam uçtan uca hudutlarda.  
Lezzetin tarifini alsam  
Aşçılarından güzel Bolunun.  
Manisa bağlarından üzüm,  
Aydın bahçelerinden yemiş devşirsem.  
Muğla'da denizin dinginliğini,  
Toroslarda dağların enginliğini yaşasam.  
Urfa'da bir sıra gecesinde  
Diyarbakır'da bir halayda safa katılsam.

Karaman'da bulgurun tadını,  
Yunus Emre'nin sevgisine katık edip  
Elma bahçelerinde elvan elvan rayiha dolsam,  
Sonra Aktekkeden Mevlana gibi göç edip  
Revan olsam yola  
Konya'da izini bulsam âşıkların yolunun  
Vecde ersem Mevlana ile bulutlarda.

Bir halım olsa benim;  
Bursa ipeğinden  
Binsem gönlümle...  
Perilerini arasam bacalarında Nevşehir'in  
Antalya sularında yıkansak beraber,  
Isparta güllerinin suyu ile kokulansak imbiklerinden.  
Sinan'ı yâd edip Edirne'de minare şerefelerinde  
Macun serpsek Manisa kubbelerinden...  
Kayseri'ye selam etsem Erciyes doruklarından  
Ilgaz'dan bir yele kapılıp karar kılsak Ağrı'da

Bir halım olsa benim;  
Bursa ipeğinden al renkli  
Binsem gönlümle...  
Sakarya'da bir destan okusam ezberden



Şehitlerimizin ruhunu  
Fatiha ile selamlasam Çanakkale'de  
Bir başka destanı yaşasam  
Gözlerim kapalı ruhumun derinlerinde,  
İnanan için mucize, inançsıza masal.  
Gökte uçan, denizde coşan, karada kahraman  
Askerlere saygı durup her kışlada,  
Ecdadına yakışan haline hayran kalsam  
Dostuna güven versinler,  
Vermesinler düşmana aman.

Bir halım olsa benim  
Bursa ipeğinden al ve ay yıldızlı  
İbrişimden sırmalı saf altından yaldızlı  
Binsem gönlümle...

Hakkâri'den Edirne'ye,  
Mersin'den Giresun'a götürse beni  
Gezsem yurdumu  
Koklasam gülünü, çayır çimenini.

Bir halım olsa benim;  
Bursa ipeğinden al ve ay yıldızlı  
Binsem gönlümle...  
Türkiye'min üstüne boylu boyunca örtsem  
Altında serinlesem,  
Tüm yurdumu karış karış gezip  
Her karışta toprağını saygı ile öpsem.

Hasan Özunal

## **Bir Kamili Tavla Yeter**

Keller ve yağırlar  
Bir şatafatlı çiftlikte  
Bir birini ağırlar

Çok çok ağırlar,  
En ağırları  
Saman çöpünden  
Biraz daha ağırlar.

Gözleri görmemiş  
Kulakları duymamış  
Bildikleri tek şeyi yapıp  
Bangır bangır bağırlar.

Sesleri de bitmedi  
Rahatsız da olmadılar  
Kalp gözünden kör  
Kalp kulağından sağırlar

Bin bir emek vermek  
Üretip ürün dermek yerine  
Bir kâmil tavlamayı yeğlerler  
Aslında lafa bile gerek yok  
Sadece bir hastire değerler...

Hasan Özunal

## **Bir Lezzet Var Bu Hayatta**

Sevgin düşüyor üstüme  
Kar taneleri gibi  
Sarıyor  
Dünyadan bunalmış bedenimi,  
Simsıcak bir yorganın sardığı gibi.  
Geceleyin ansızın uyanıverip de  
Urperdiğim anlarda bile  
Varlığını tüm hücrelerimde hissedip de  
Dağ gibi, yüreğimde hissetmek var ya sevgini,  
Volkan gibi parlaması yok mu zaman zaman...

Yaradanım;  
Seni seviyorum...

Sevgin sıcak, sevgin serin  
Yanan bağrıma bir serinlik  
Sevgin engin, sevgin derin  
Sevgin üç boyutta  
Yedi katta...  
Sevgin düşüveriyor gönlüme aklımdan  
Diyorum ki bir lezzet var bu hayatta

Sen varsın her şeyimde  
Yedi iklim,  
Yedi katta.

Sana şükürler  
Yaradanım;  
Seni seviyorum...

Hasan Özunal

## **Bir Mehtap Aranmakta**

Bir Mehtap Aranmakta

Kokusu karanfile karışır,  
Dumanı pencerede buğu,  
İçilmeyi bekler kahve,  
Gözler, buğulu pencerede  
İçecek misafiri...

Kapı zile sadık  
Buton zile köle  
Bir dokunan olsa  
Hem de uzun uzun  
Zilden önce  
Dönecek kapının kilidi  
Bir aydınlığı  
Buyur edecek upuzun

Ayak yalınayak  
İki çift terlik yan yana  
Ayaklar da kıyamamış  
Onları ayırmaya

Bir nefes daralmakta  
Bir kalp  
Kafesinde hızlanmakta  
Bir güneş  
Batmaya hazırlanmakta

Kahveye misafir  
Butona dokunacak parmak  
Terliklere sığacak bir ayak  
Bir cana nefes  
Kalbe ferahlık  
Odaya aydınlık  
Bir mehtap aranmakta

Karaman - 2020 Şubat

Hasan Özunal

## **Bir Nazar Eyledim Dünden Önceye**

Bir Nazar Eyledim Dünden Önceye

Bir nazar eyledim gönlümde, dünden önceye,  
Masal olmuş o günler, sığmış, sade iki heceye.  
O günler sanki parlak bir güneş aydınlığı idi,  
Bu günler yazık ki benziyor mehtapsız geceye.

Sokağı, yaşanan gizli bir mektep idi dünlerin,  
Sıradan bir günü, bin güne bedeldi o günlerin.  
Yokların arasından var olan, bir hazine idi,  
Sofrası bereketli, lezzeti bir başkaydı öğünlerin.

Müziklerin her bir notası bir özgün beste,  
Hayat telaşsız, çok sakin yaşanırdı aheste.  
Akçe geçmezdi çokça, ihtiyaçlar üretilirdi bolca,  
Sağlık, huzur ve mutluluk vardı her nefeste.

Saygının, sevginin adı yoktu ama kendisi vardı,  
Bir evde kaynayan aş, her komşunun sofrasında vardı.  
Bir kuş uça, bir damla su yere düşse sesi duyulur,  
Giyimler edepli tertemiz, biçimli ve lavanta kokardı.

Sohbetler bir sırdı, görülmezdi kazara yapılan hatalar,  
Bal döksen yalanırdı haneler, fırçalanırdı eşikteki tahtalar.  
Sebzeler sepette, çamaşırlar bohçada, erzak torbada,  
Her günü bir bayram olarak gelip geçerdi haftalar.

Öğretmen profesör, imamlar müftü, esnafı ahi,  
Memuru başbakan, köylüsü efendi, aile pederşahi.  
Polisi, bekçisi işsiz, sokağı caddesi kaldırımını tertemiz,  
İlişkiler seviyeli idi, ticaret temiz, eleştirilerse mizahi.

Bayramlar bayramdı, düğünler adet ve töreye uygun,  
Varsılı kanaatkar ve selekti, yoksulu edepli ve doygun.  
Dert de tasa da, mutluluk ve sevinç te paylaşılırdı hemen,  
Kilit yoktu kapılarda, ama görülmezdi hırsızlık ve soygun.

Namus bir bütündü, ahlakta tenzilat başlamamıştı daha,  
Her boş alan bir spor tesisi, er arsa topçulara saha,  
Çocuklar çocuk, gençler genç idi yaşardı kurallarınca,  
O günleri görse şimdiki nesil, biçemez o günlere paha.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2021

Hasan Özunal

## Bir Pusula Attık

Bir Pusula Attık

Bir pusula attık sandığa geçende,  
Seçilen de sular koyverdi seçen de.  
Dün bir gülistan vadedilmişti amma,  
Deve dikenini yetiştirdi hep bahçelerde.

Ehli elinde yönetmek bir sanattır  
Bilen için uçacak bir çift kanattır  
Sıfırla dolu karnenden sonra bile  
Tekrar sınava girmek kuru inattır

Karayı boyadın ak diye sattın  
Her bir düşüşünde bin takla attın  
Paramparça edip geleceğimizi  
Haram lokmalarına tuz diye kattın

Arabamda eğri büğrü dört teker  
Her adımda küt küt eder ah çeker  
Biraz daha sabret çileli düldül  
Karamanın çektiği çile de biter

Yalandan bir fındık faresi tuttun  
Alemin içinde yalanıp yuttun  
Kokusu çıkmadı daha yaptıklarının  
Hesabın olduğu günü ne tez unuttun

Herifsin hesapta suyun sert anladık  
Sözlerin sert diye seni mert sandık  
Bir batman pekmezi pisledin amma  
Ne yazık ki bir zaman bizler de kandık

Biraz yavaş at mangalda azıcık kül kalsın  
Bozduğun bahçelerde bir dalcık gül kalsın  
Yarın bu yollarda sen de elbet yürürsün  
Küstürüp kırmadığın birazcık gönül kalsın

Belli ki üç fakülte bitirdin beş de akademi  
Kırıyor sun ön dişinle sert kabuklu bademi  
Bu canın diri tende bugün belki senin de  
Sorular bir gün: nasıl bilirsiniz bu âdemi

Göklere bakıp bakıp da kasılma öyle  
Ardında kalan köyler hep talan böyle  
Ağzından dökülen yalan kuru gürültü

Boş fıçı olma da az doğruyu söyle

Hasan Özunal

## Bir Pusula Attık

Bir pusula attık sandığa geçende,  
Seçilen de sular koyverdi seçen de.  
Dün bir gülistan vadedilmişti amma,  
Deve dikenini yetiştirdi hep bahçelerde.

Ehli elinde yönetmek bir sanattır  
Bilen için uçacak bir çift kanattır  
Sıfırla dolu karnenden sonra bile  
Tekrar sınava girmek kuru inattır

Karayı boyadın ak diye sattın  
Her bir düşüşünde bin takla attın  
Paramparça edip geleceğimizi  
Haram lokmalarına tuz diye kattın

Arabamda eğri büğrü dört teker  
Her adımda küt küt eder ah çeker  
Biraz daha sabret çileli düldül  
Karamanın çektiği çile de biter

Yalandan bir fındık faresi tuttun  
Alemin içinde yalanıp yuttun  
Kokusu çıkmadı daha yaptıklarının  
Hesabın olduğu günü ne tez unuttun

Herifsin hesapta suyun sert anladık  
Sözlerin sert diye seni mert sandık  
Bir batman pekmezi pisledin amma  
Ne yazık ki bir zaman bizler de kandık

Biraz yavaş at mangalda azıcık kül kalsın  
Bozduğun bahçelerde bir dalcık gül kalsın  
Yarın bu yollarda sen de elbet yürürsün  
Küstürüp kırmadığın birazcık gönül kalsın

Belli ki üç fakülte bitirdin beş de akademi  
Kırıyorsun ön dişinle sert kabuklu bademi  
Bu canın diri tende bugün belki senin de  
Sorarlar bir gün: nasıl bilirsiniz bu âdemi

Göklere bakıp bakıp da kasılma öyle  
Ardında kalan köyler hep talan böyle  
Ağzından dökülen yalan kuru gürültü  
Boş fiçı olma da az doğruyu söyle

Hasan Özunal



## **Bir Şiir İsmarla Bana**

Çayı kahveyi severim de,  
Şen bana bir şiir ısmarla...  
İster serbest, ister aruz, ister heceden  
Işığını güneşten alsın,  
Romantizmini geceden.  
Bir yudum kahveden,  
Ya da demli bir çaydan içerken,  
Bana bir şiir ısmarla...

Açılan bir gülü,  
Ya da;  
Oynaşan bir çift kumruyu seyrederken,  
Bir günün arkasından,  
Yeni bir günü umut ederken,  
Bir şiir ısmarla sen bana...

Kirlenen duyguları gözlerken,  
Yiten sevgileri özlerken,  
Gönüllerden hoşgörü,  
Vicdanlardan merhameti beklerken,  
Vefayı ve sadakati yâd ederken,  
Bana bir şiir ısmarla...

Bir şiir ısmarla sen bana;  
Daha çok bağlasın beni dünyaya,  
Bir şiirle yeniden başlayayım,  
Kaybolan yılları  
Yeni baştan yaşamaya...

Hasan Özunal

## **Bir Şimşek aksa**

Bulutlar ortak oldu tasama,  
Kağkara kararıp, yaş döktüler.  
Yığdım sorunları gönül masama,  
Vazonun glleri boyun bktler.

Anlatılması çok zor,  
Bu tasa, başka taşa.  
Yüz karası desen değil,  
AŞk yarası desen değil,  
Harç parası desen değil,  
Gönlüm kasvetli...  
Aklım izin vermez yasa  
Bu tasa, başka tasa.

Bu tasa, vatan sevdası,  
Millettin beka davası,  
Devletin gelecek kaygısı,  
Geleceğin sancısı  
Akıbet tasası...  
Unutulan tarihin acısı,  
Kendini unutan halkımın yarısı,  
Haçlıya gönüllü teslim olmanın,  
Emperyalistin havanında yok olmanın,  
MankutlaŐmanın derin acısı.

Bir Şimşek aksa,  
aksa da aydınlatsa,  
Birileri ıkıp Milletime seslenip,  
Şu işin aslını bir anlatsa...  
Haçlının emellerini,  
Kffarın hedeflerini,  
İslam'a ve Türk'e ettiklerini.  
Bir Şimşek aksa da  
Görse halkımız  
Nereye gittiklerini...

Anlatılması çok zor;  
Bu tasa, başka taşa.  
Yüz karası desen değil,  
AŞk yarası desen değil,  
Harç parası desen değil,  
Gönlüm kasvetli...  
Aklım izin vermez yasa  
Bu tasa, başka tasa.

Bir Şimşek aksa,  
Bir Şimşek akıp;  
Geleceği gösteren  
Beyaz bir ışık sasa...

Karaman - 2019 Şubat

Hasan Özunal

## **Bir Tek Sen**

Bir tek Őir yazsaydım,  
Seni anlatan.  
Bir tek beste yapsaydım,  
Seni söyleyen.  
Bir tek kitap yazsaydım,  
Her sayfası sen olan.  
Bir tek kuş olsaydım,  
Sen diye öten.  
Bir tek çiçek açsaydım,  
Sen diye tüten.  
Bir tek pervane olsaydım,  
Seni diye yanan.  
Bir tek ırmak olsaydım,  
Sana doğru akan.

Ben bir tek dünya oldum,  
Sen diye dönen.  
Ben bir can oldum,  
Sen diye ölen.  
Ben bir tek ben oldum,  
Seninle doğan...

Hasan Özunal

## **Bir Umut Var İçimde**

Bir Umut Var İçimde

Bir umut var içinde  
Bir huzur  
Bir gönül rahatlığı  
Gönlüne bir kelebek konmuş.

Uyanıp bakıyorsun sabah olmuş  
Sonra öğle, ikindi  
Ve  
Yine akşam olmuş.  
Bir gün,  
Bir gün daha derken  
Ömür dolmuş...

Hasan Özunal  
Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Bir Yağsa**

Bir yağsa gözümdeki bulut sel olup akacak  
Bir kıpırdasa kalbimdeki bulut patlayacak  
Bir dağılsa hayallerimdeki sis dünyam aydınlanacak  
Ruhum bir karmaşık bir masaldan uyanacak

Hasan Özunal

## **Bir Yâri Olmalı İnsanın**

Bir yâri olmalı insanın,  
Dağ gibi bir yâri.  
Dün yanında olduğu gibi  
Bu gün de yanında olmalı.  
Yarın yanında olacağından  
Emin olmalı insan.

Bir yâri olmalı insanın,  
Görünce içinde güller açmalı.  
Görünce tüm kötülükleri  
Sandığa koyup denize atmalı.  
Gülünce ömre ömür katmalı,  
Yâri uğruna insan dünyayı bir pula satmalı

Bir yâri olmalı insanın,  
Beraber yemeli beraber içmeli  
Gülecekse beraber gülmeli,  
Ağlayacaksa yâri engel olmalı  
Bayramda beraber, sevinçte beraber olmalı,  
Kavgada beraber yumruk atmalı.  
Doğru da yanlış da olsa,  
Tarafını yârinden yana seçmeli,  
Yâri için canında birle geçmeli.

Bir yâri olmalı insanın,  
Sevgili ise önce can olmalı.  
Dost ise canan olmalı.  
Akraba ise kan olmalı.  
Arkadaş ise yoldaş olmalı.  
İnsan ise kardaş olmalı.  
Yar dediğin gönülden olmalı.

Bir yâri olmalı insanın,  
Yanında olmalı,  
Kendiliğinden olmalı,  
Aranmadan arayıp bulmalı.  
Uzakta bile varlığı yanı başına olmalı.  
Kara günde hal hatır sormalı,  
Tökezlediğinde elinden tutmalı,  
Efkârında teselli,  
Yasında gözyaşı,  
Kıvancında gür bir haykırış,  
Felaketinde kurtarıcı olmalı.

Bir yâri olmalı insanın,  
Canı çıksa bile bedeninden,  
Bu dünyada kalan bir canı olmalı...

Hasan Özunal

## **Bir Yol Vardır**

Bir yol vardır, ayan beyan amma görünmez,  
Baş açık, ayak yalın olmadıkça yürünmez.  
Dosdoğrudur, sağa sola kıvrılıp da bölünmez,  
Edep ister, erkân ister, takva ister, ille de el ister.

İnayet olmaz hiçbir kuldan, her kul kendine,  
İncinmek yok, pişmanlık yok, uyacaksın bendine.  
Bir cenktir ki benzemez dünyanın hiçbir cengine,  
Kılıç ister, kalkan ister, gürz ister, ille de el ister.

Etrafı gülistan, yolcusu mestan, seferi destan,  
Medet olmaz elemden, gamdan, kederden, yastan.  
Erzağı baki âlemde hazır, bir kutlu bedestan,  
Nefis ister, sebat ister, izan ister ille de el ister.

Bir yol ki aydınlıkla başlar, karanlıktır sonu,  
Yürünmesi yıllar sürer, tek kelimelik bir konu.  
Tüm yolları bilersen de tek yol say sen onu,  
İlim ister, irfan ister, iman ister, ille de el ister.

Yer yarılrsa, gök çatlasa, o yol sağlam ve bakidir,  
Ahiri belli, mazisi ilgili, her adımı izanlı ve aklidir.  
Sır görünen gerçekler, o yolun sonunda saklıdır,  
Akıl ister, izan ister, fitrat ister, ille de el ister.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN – Temmuz 2021

Hasan Özunal



## **Biten Yıl**

Biten Yıl

Eylül hüznünü  
Ekim malzemesi yapıp,  
Kasım kasım kasılarak,  
Aralık bir kapıdan geçip,  
Ocak başına bağdaş kurup,  
Mutlu olmak lazım şimdi...

Münbit ovaların  
Zehirli meyveleri yerine,  
Kıraç toprakların  
Kıt meyvelerinin lezzetinde  
Bir sevgi hayat verir,  
Biz toprağın bebelerine...

Yeni yıllar, yenilesin her şeyi  
Bir gönlümüz ve sevgimiz kalsın.  
Sermayemiz olsun  
Gelecek servetlerimize...

Eylül, Ekim, Kasım derken  
Aralık'tan geçiverip  
Bir Ocak başında tazelemek,  
Sevgi ile karşılamak gerek hayatı.  
Hayat güzel severken...

Karaman – 2016

Hasan Özunal

## Bitmedi Gitti

Çağlayan bir su gibi aksa da zaman,  
Hayalini gözümde silmedi gitti.  
Her şeyden ümidi kesti de gönül,  
Artık gelmeyeceğini bilmedi gitti.

Dağların ardında hep sabır saklı,  
Sevgi zincirlerde, kökten yasaklı,  
Çareler aramak felç etti aklı,  
Aydınlık zindanı delmedi gitti.

Saçında tutsaktır hep deli gönlüm,  
Gurbet bir işkence, ayrılık zulüm,  
Yaşamak ne çare, bu başka ölüm,  
Ömrümü saran bu gece bitmedi gitti.

İnsanlar füzeyle aya gittiler,  
Kuzular kurtlarla barış ettiler,  
Duvarlar yıkıldı, bayram ettiler,  
Bir gönlüm murada ermedi gitti.

Hasan Özunal

## **Bitmeseydi Dün Gece**

Bitmeseydi Dün Gece

Aşkı sunan avuçlar efsunlu billur kadeh gibiydi  
Tek hecelik aşk dün gece tarih oldu tam bin bir hece  
Aşk şarabı mest etti sanki aşk ömrümün sahibiydi  
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.

Mehtap bir başka nuru saçıyor bir başka parlıyordu  
Rüzgâr bir nağme ile sadece bizi anlatıyordu  
Her nefes bir nida olup gök kubbeyi çınlatıyordu  
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.

Aşkın bu sağanağına yağmur eşlik etti bir ara  
Her bir saniye kapattı geçmişten gelen bin bir yara  
Her şey nurlu bir beyaza büründü yoktu tek bir kara  
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.  
Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Biz**

### **BİZ**

Biz ki yüce dağların kartalları bozkırların bozkurtlarıyız,  
Biz ki Hilalin sancaktarı Nebi'nin umutlarıyız.  
Yetmez bizi alt etmeye Haçlının şeytani akılları,  
Biz ki bin kişi ile on binleri leş eden ataların torunlarıyız.

Gücümüz imandandır koruyucumuz Yaratan  
İlmimiz vahiyden gelir kültürümüz atadan.  
Batılı silip hakkı kâim kılacağız elbette beş kıtadan,  
Biz ki Hilalin sancaktarı Nebi'nin umutlarıyız.

Serseri mayın gibi birkaç haini koydularsa aramıza,  
İlaç niyetine zehir bastılsa açtıkları yaramıza,  
Gücü yetmez bombalarının bizim savaş naramıza,  
Biz ki bin kişi ile on binleri leş eden ataların torunlarıyız.

Özenen olsa da kana susamış haçlıya, kıcı kirli araba,  
Özendikleri bizim yanımızda olamazlar maraba,  
Aslını unutup zezem katanlar oldu ise de şaraba,  
Bizler Nebi'nin umutları, haçlıları leş edenlerin torunlarıyız...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Biz**

"Ben" dedi dilim  
"Sen" dedi gönlüm  
"Ben seni seviyorum" diyecektim  
"Sus" dedi gönlüm  
"Gönlü ile bakıyorsa görür elbet  
Sus ve gönlün ile seyret"  
Sustum:  
Gönlüm, gönülden sevdiğini gördü  
Gönülden sevildiği için de  
Güller açtı gönlümde  
"Biz" diyor artık dilim  
Gerisini diyemiyor,  
Yaşiyor gönlüm...

Hasan Özunal

## **Bize Ar Gelir**

Aklı kıt olandan, hep yanlış karar gelir,  
Fikri olmayandan, elbette ızrar gelir.  
Haddini bilmeyenden, hep zarar gelir,  
Böylesi bir düzen, bizlere elbet ar gelir.

İhaneti pullayıp, pişkinlik moda oldu,  
Gücü eline alan, kazıklı voyvoda oldu.  
Yaptıkları pislik, dağ gibi bir loda oldu,  
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Sarhoşlar makamdan, alkolden değil,  
Cinsleri belirsiz, hiçbir ekolden değil.  
Yakıtları yağ ve şakşak, petrolden değil,  
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Bu gün bu şartlar çetin, çok ayaz gelir,  
Diner bu fırtına, gün açar yaz gelir.  
Elimiz bağlı, dilimizden niyaz gelir,  
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Bizi Sevenler**

Bizi sevenler az buçuk bilir.  
Bu az buçuk bilmek bile bizi sevmeye yetti ise  
Fazlasına da gerek görmemişlerdir zaten.  
Ama bizi sevmeyenler bizi daha iyi bilir.  
Bizi İYİ bildiklerinden de sevmezler zaten...  
Bizi sevmezler çünkü:  
Onlar kötülük yaptıkça göz yummamızı,  
Çaldıkça görmememizi,  
Kötü konuştukça duymamamızı,  
Ahlaksızlıkları karşısında susmamızı,  
Konuşmamızı beklerler  
Biz de bunları yapmayınca sevmezler.  
Bizi İYİ tanırlar.  
İYİ olsalardı onlar da severdi.  
Aman ki sevmesinler.  
İYİ olmayanların sevgisi İYİ olmayanlaradır.  
Onların sevgisi bizden iyilikleri alıp götürür, kendilerine uygun hale getirirdi.  
Bizi iyi bildikleri için sevmeyenler var uzakta kalsınlar.  
Allah onlara da İYİ lik versin...

Hasan Özunal

## **Bizim Devrimciler**

Bizim Devrimciler

Ne güzel de slogan atıyor bizim devrimciler,  
"Tekbir: Allahu ekber" dedikçe inliyor gökler.  
Her gün beş vakit "Halk Hareketinde" dizi diziler,  
Beş vakit saf tutuyorlar camilerde, inci gibiler...

Bizim devrimciler sağlam ve hepsi liyakatli,  
Her biri bir ordu, yolları doğru ve en hakikatli.  
Her biri bilinçli, ölesiye davasına sadakatli,  
Kaşıkçı elması ayarında birer pırlanta gibiler...

Tek kitap rehberleri, Tek Nebi onların lideri,  
Tek bir ritimle atar, aynı tesbihi çeker yürekleri.  
Her biri bir dal gibi ise de tektir yine kökleri,  
Ne vefalıdır bizim devrimciler, tek yumruk gibiler...

Kadını baş tacı eden davanın neferleridirler,  
Köleliği yere çalan zihniyetin seferindedirler,  
Batılı yok eden kutlu bir savaşın zaferindedirler,  
Ne kahraman yiğitler, birer halk kahramanı gibiler...

İpek gibi yufkadır yürekleri, imanı taşır da ondan,  
Çelik kadar güçlüdür bilekleri, güçleri imanlarından.  
Zerre korkuları yoktur küfrün vicdansız azmanlarından,  
Hiç tavizleri yoktur doğru yoldan, Hz. Ömer gibiler...

Ne saygılı gençlerdir şu bizim aslan devrimciler,  
Yaratılanı severler yaratandan dolayı, Yunus gibiler.  
Adem Ataları gibi kuldurlar, değıştirmez onları evrimler,  
Hak ve Adalet sağlama yolunda, sağlam bir kale gibiler...

Devrim mi dediniz; bizde devrim sevgidir, saygıdır,  
Bizde devrim silahsız, kansız, örnek olup yaşamaktır.  
Bizde devrim Baki Aleme varınca hesaba durmaktır,  
Ne bilinçli gençlerdir bizim devrimciler, Hz Ali gibiler...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal



## **Bizim Yunusa Arzuhal**

Bizim YUNUSA Arzuhal

Bin parçaya bölsek de seni  
Bölüşemedik...  
Çağlara bir ışıksın ama  
Bilişemedik  
Dünyayı kaplayan sevgine  
Bir yerlerden ilişemedik.  
Adını bir tuttuk alıçla, odunla ve heybeyle...

Sen çağlardır  
Hakkı gösterdin bize.  
Kasım bile geldi gerçekte  
Bir anda dize  
Bin bir akıbet  
Getirmedi bizi kendimize  
Gönül anlamaz ki sevgiyi sade dinlemeyle...

"Benim işim sevi için" diyorsun ya sen  
Biz o sevgileri nelere bağladık  
Ah bir bilsen...  
Şaşarsın hali pür melalimizi  
Bir kenardan görseñ  
Amelsiz sıratı müstakim bulunmuyor, istemeyle...

Kimi mezarın burada der,  
Kimi türben şurada.  
Haşa çıkardılar mübarek adını  
Sanki mezada.  
Nefesin yüzyıllardır  
Havada suda ve karada  
Gönül paklanmıyor ki, sade maddi beslemeyle

Tesellidir beş kıta yedi iklimde  
Anılıyor adın.  
Çağlar evvel bizi biliyordun  
Sen de unutulmadın  
Nadir de olsa bazı gönüllerde  
Sürüyor saltanatın.  
Fikirlerin yaşamalı,  
Çözüm olmuyor sade seni sevmeyeyle...

KARAMAN – 2021 Şubat

Hasan Özunal

## **Boğa**

Anlatıp durma bana  
Bin boğalar efsanesini  
Diyeceksen onu de  
Bu efsanede  
Sen  
Kaçıncı boğasın....

Hasan Özunal

## Boş Yere

Namert isen kapım sana kapalı,  
Açılmaz o kapı sana, çalma boş yere.  
Hak yerine sen şeytana tapalı,  
İnsan sıfatında olup, kalma boş yere.

Böylesine bir değer vermemek gerek,  
Altına dikenden minder bile sermemek gerek,  
Ektiği ilaç olsa da dermemek gerek,  
Namertten derde deva olur sanma boş yere.

Önünde kılavuz olma böylesinin,  
Soyunu temiz bilsen de aslını ara silsilesinin,  
Binası çürüktür dayanmaz iskelesinin,  
Güvenip güzelliğine binasına varma boş yere.

Darda kalırsan güvenme, derini yüzer,  
Kanımdır canımdır deme ha, kanını süzer,  
Güvenip sır verme gıybette yüzer,  
Yarası kuduzdur şifa olmaz, sarma boş yere.

Ey namert; yolun yol değil, izin hep pislik,  
Sen seni bil ki; sıfatın olsa da, adın hep silik,  
Hak yolunda olanlar, karşında tam bir birlik,  
Pişkinliğe vurup da, pişmiş kelle gibi sırtarma boş yere.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Bozuk Kantar

Kantarlar mı bozuldu  
Kantarcıda mı hile  
Hacmine bakılıp kilo söylenir.  
Saman bir okkadır amma,  
Dumanı kırk okka bellendir.  
Fil kantara çıkınca tonlarca gelir  
Yüzlerce kilölük yavru yapar da  
Garibin gıkı çıkmaz;  
Bir tavuk ya bir ya iki kilo çeker  
Gramla ölçülecek yumurta yapar  
Ortalığı velveleye verir dellendir.  
Hısmını bilmeden hasmına peşkeş  
Dostunu bilmeden düşmanına yandaş  
Kendini sömürenlerin çıkarlarına savaş  
Kimi yaşam savaşında bir lokma için verilir uğraş.  
Hak haklının, suç suçlunun  
Lafları rafta;  
Hak güçlünün  
Suç mazluma yafta...  
Çivisi mi çıktı bu kavanoz diplinin  
Yine insana değil de  
Dünyaya mı bulacağız kabahati kardaş...

Hasan Özunal

## **Bu İşler Öyle Olmuyor**

Bu İşler Öyle Olmuyor

Bu işler öyle olmuyor bre divane şaşkın,  
Hoşgörü var, saygı var, senin bilmediğin.  
Para ve mevki, biliriz ki senin tek aşkın,  
Bir halt kaldı mı ki bunlar için yemediğin.

Nush ile ikaz ettik, tınmadın bile, boş verdin.  
Tekdire aldırış etmedin, postu şerefsizliğe serdin.  
Hakkın kötekti belki ama sen ondan da kâr ederdin,  
Bir sakız kaldı mı ki, şerefsizlik yolunda çiğnemediğin.

Sana uymak ar gelir bize, sıçra sen başka yere,  
Taşımız yok sana uygun, bre soysuz kefere.  
Git belanı bul, dök kinini, senin gibi bir nefere,  
Gezdiğin bir yer kaldı mı ki pislemediğin.

Mührü sökülmez kalbinin, aynası zaten kapalı,  
Tek hasletin namussuzluk, edep sana pahalı.  
Seni zapt edemedi bir şehir, bir koltuğu kapalı,  
Bir suç kaldı mı ki, şu fani âlemde işlemediğin.

Bir sakız kaldı mı şerefsizlik yolunda çiğnemediğin,  
Gezdiğin bir yer kaldı mı kirletip pislemediğin.  
Bir suç bir günah kaldı mı şu fani âlemde işlemediğin,  
Bir halt bir nane kaldı mı ki çıkar için yemediğin.

Hasan ÖZÜMAL  
Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Bu Şehir**

Gittiğin günden beri karanlık bu şehir  
Soğuk ve karanlık,  
Her sokağı hasret,  
Her caddesi ayrılık.  
Her mevsimi kış,  
Her günü Bir Aralık...

Rüzgârı ayaz, güneşi solgun  
Kaldırımlar yorgun,  
Parkları durgun.  
Her günü bir azap,  
Her an; vurgun üstüne vurgun.

Gittin de gelmedin bir daha  
Gelsen ısınıp aydınlanacak,  
Renklenecek bu dünya.  
Umut belki yarına,  
Belki de yarınlara...

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

## **Bu Yerler Dar Bana**

Bu yerler dar bana  
Akıl baştan gitti gideli.  
Gönlüm bir isyankar,  
Zincirlik deli..

Her günüm karanlık, her günüm ziyan  
Girdaplar içinde döner dururum  
Hayatım çekilmez,  
Ömrüm perişan...

Hasan Özunal



## **Buğday Pazarında İşin Ne?**

Isıramayacağın besbelli, gösterdiğin dişin ne?  
Hak etmeden gelmişin, bu tafralı gidişin ne?  
Arpa almayacaksın, yulaf satmayacaksın belli de;  
Yokluğunla bas bas bağıırıp, buğday pazarında işin ne?

Hasan Özunal

## **Buz Bakışların**

Bakışların buz kestiği anlarda  
Bakma gözlerime  
Görüverirsin belki hayallerimi  
O buz kesen bakışların  
O taş kesmiş yüreğin  
Yanar kavrulur  
Hayallerimi görürsen göz bebeklerimde...

Hasan Özunal

## **Büyük Ödül**

Hasretindeyken bu gönül sonsuz sevginin  
Elbette sevecek gülü bülbülü  
Kurda kuşa soracak gizemli sırrı  
Bir yağmur damlasında arayacak büyük ödülü

Hasan Özunal

## **Can Nerede?**

Boşuna arama can nerede diye,  
Her nefes aldığıında içindedir.  
Verdiğin nefesle çıkar geriye  
Vermem o nefesi demen nafiendir.

Hasan Özunal

## **Cana Tak etti, Bitirin Şu İŞi**

Yine Őehitlerimiz var bugün  
Rüzgâr susmuş güneş ölgün  
Bayrak alamıyor keyfini göğün  
Yeter artık, cana tak etti, bitirin Şu işi...

Analarda gözyaşı kalmadı dökecek  
Babalar bile hazır evlat yerine ölecek  
Yok mudur bu soysuzu kökten sökecek  
Yeter artık, cana tak etti, bitirin Şu işi...

Nutuklarda sesiniz pek fazla çıkıyor  
Her Őehidimiz bir direğimizi yıkıyor  
Düşman gülüyor dost kenardan bakıyor  
Yeter artık, cana tak etti, bitirin Şu işi...

Paralel canilere pek taktınız kafayı  
Daha dün beraberce sürüyordunuz sefayı  
Onu yok etmek için taktınızsa yaftayı  
Yeter artık, cana tak etti, bitirin Şu işi...

Derdiniz oy idi aldınız ceplerinizi doldurdunuz  
Edebi laflarla gemi yürütüp Őevkimizi soldurdunuz  
PiŐman olanlara saçını başını yoldurdunuz  
Yeter artık, cana tak etti, bitirin Şu işi...

Hasan Özunal

## **Canımdasın**

Ölümden dirilir gibi  
Derin bir uykudan uyanınca;  
Aklımdasın...

Bir şarkısın kulaklarımda,  
Bir nefes olup damarımdasın.

Güneş senden alır aydınlığı,  
Sen hayatın tadındasın.

Kahvemini buğusunda,  
Fincanın falındasın.

Menekşenin yaprağında,  
Erguvanın dalındasın.

Seviyorum sabahları,  
Uykuda rüyalarımda,  
Her sabah hayatımdasın.

Gözümün gördüğü yerde  
Her ihtiyaç duyduğumda  
Yanımda  
Kanımda, canımdasın...

Hasan Özunal

## **Canın Bedeli**

İğne batsa acıyacak kadar kıymetli  
Canın bedeli hangi bedelle nasıl ödenir ki?  
Sevgiden yoksun inanç olur mu?  
Şükürden yoksunsa fani hayat, daha ne denir ki?

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Cesur Kayısı Ağacı**

Cesur Kayısı Ağacı

Ey güzel ağaççık,  
Ey kayısı vermeye niyetli,  
İnsana hizmete istekli,  
Kayısı ağacı;  
Sen de mi kandın,  
Bu dünyanın iki yüzüne?  
Güneşli ve sıcak yüzünü görüp  
Açtın ya çiçeklerini:  
Dilerim görmezsin,  
İkiyüzlü dünyanın  
O acımasız yüzünü...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal



## **Cüsseli İnsanlar**

Ne cüsseli insanlar gördük  
Dağ gibiydiler...  
Bir karanlık çukura girdiler  
Şimdi kara yerdeler,  
Bilinmez ne haldeler.

Ne sahte sultanalar gördük  
Süleyman gibiydiler...  
Bir yel esti felekten  
Şimdi sefaletin son perdesindeler...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

## **Çaresiz Çareler**

Çaresiz Çareler

Çaresiz çareler gönlümü hep darda bıraktı.  
Derdimle katlanan dertler beni efkârda bıraktı.  
Tutuştı yandı da sinem beni harda bıraktı.  
Sermayem efgan oldu elemle kârda bıraktı.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Çay Faslı**

Çay Faslı

Bizim fakirhane bahçeye gel de çay içelim hey,  
Sohbet edelim yaren ile şimdi tam demleridir.  
Kara çaydanlık bardağa eğilip fısıldar bir şey,  
Sohbete karışan buğu meclisin erdemleridir...

Mecliste olursa hele bir de tambur ile neyler,  
Gariban gönlümü ancak onların nağmesi eyler.  
Bizi bilmeyenler bu halimize kem sözler söyler,  
Dünyayı maddiyat sanan iki cihan sersemidir.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Çay-Dost

Dertleri doldursak  
İnce belliye...  
Bir de kesme şekerle tatlandırırsak,  
Muhabbetle karıştırırsak...  
Besmele ile başlasak,  
Her yudumda,  
Dertlerin keyfe dönüşmüş,  
Kekremsi tadını yudumlasak...  
Dünya kahrında uzaklaşıp,  
Kaf Dağında bir gezinti yapsak.  
Sonra boşalan bardağı,  
Çini tabağa  
Hiçbir şey olmamış gibi,  
Bomboş bıraksak.  
Bir bardak çayda  
Dertleri başımızdan atsak...  
Var mısın EY DOST?

Hasan Özunal

## **Çelme Taktınız**

Çelme Taktınız  
Çelme taktınız ayağıma yıkılmadım  
Bol yemli olta attınız takılmadım  
Payeler saltanatlar sundunuz atılmadım  
Vazgeçin bu yollardan bu yol yol değil.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Çiçeklerle Dertleştik

Dertleştik çiçeklerle,  
Derdi olur mu demeyin çiçeğin...  
Onlar da dertli.  
Rüzgardan yana, güneşten yana,  
Aridan, böcekten, kelebekten yana  
Yağmurdan ve topraktan yana.

Ama çiçekler dertlerine dermanı,  
Birbirinden ya da kendilerinden buluyor.  
Sert esse rüzgar yaslanıyor dostuna.  
Yetersiz ise güneş  
Uzatıyorlar boyunlarını ışığa.  
Renklendirip kendilerini,  
Çağırıyorlar arıyı, böceği kelebeği.  
Az olunca yağmur,  
Sakladıkları suyu kullanıyor,  
Fakirse toprak besinden,  
Sabrediyor, az ile yetiniyorlar...

Dertleştik çiçeklerle...  
Ama bu sohbet,  
Kazındı aklımıza  
İbretlik gerçeklerle...

Hasan Özunal

## Çiğ Tanesi

Gönlü sis basınca dil lal olur,  
Dili lal olanın hali bir hal olur.  
Gönülde bir tomurcuk gül açarsa  
Gülistan şenlenir, duygu dal dal olur...

Seherde yaprağa konuk bir çiğ tanesi  
Yapraktan saraydır onun misafirhanesi  
Gönlün sisi dağılınca bir gül açınca  
Kişi dilinden dökülür sözlerin en şahanesi

Hasan Özunal

## Çivili Yatak

Ağlatıp inletse de yıkılmaz bahtım  
Evlattan ayalden kalmadı ahtım  
Vefalı yârim var, yıkılmaz tahtım  
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Altınla akçeyle olmadı işim  
Un çorbası içerken kırıldı dişim  
Ateşte donmuşum. buzda pişmişim  
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Anadan atadan görmedim vefa  
El güldü de karındaşım eyledi cefa  
Çivili yatakta, hep sürdürdüm sefa  
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Hasan Özunal



## **Çocuk Bayramı**

Yüz on ülkeden geldi çocuklar, Türk dili güzel  
Olimpiyatlarda duygu sel gibi aktı, Türk dili özel  
Karaman Türk Dilinin Başkenti diyoruz ama;  
Çirkin kelimelerle kullanıyoruz hem özel, hem de tüzel...

Hasan Özunal

## Çocukluğumu Geri İstiyorum

Mutluyduk biz, kuzu güderken kırdada,  
Yemegimiz pişerdi, teflon değil bakırdada.  
Cennet huzurunu bulurduk, kuru bozkırdada,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Ekmeğe katığımız, yoğurt tuz ve biberdi,  
Dert de tasa da sevinç de, hep beraberdi.  
Unlukta unun olması, en güzel haberdi.  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Elmamız kurtlu, soğanımız tatlı idi,  
Merdiven yok, evimiz tek katlı idi.  
Tabanvayla gitsek, hızımız kanatlı idi,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Üzerlik tohumu, en güzel oyuncak idi,  
Kılıcımız tahtadan, mendil sancak idi.  
En büyük heyecan, urgan salıncak idi,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Yollarımız yazın tozlu, kışın çamurlu olsa da,  
Paltosuz yakamızdan, göğsümüz kar dolsa da,  
Ceket pantolon abiden, üç beden bolsa da,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Şeker bayramlık, lokum selamlık gıdamız,  
Üzüm ve bir avuç kavurğa, tek sevdamız,  
En uzununu üç günlüktü, dostlarla vedamız,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Her aile bir ordu kadar kalabalık idi,  
Mesaiye başlama kuşluk, paydos ikindi,  
Hayat kurallara uygun, toplum sakindi,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Sizin olsun medeniyet, ben ilkel kalayım,  
Yaş kemale erdi ama ben hala, o sarı balayım,  
Çocukluğumu verin bana, hep çocuk kalayım,  
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Karaman

Hasan Özunal

## Çok Dağıttık

Çok dağıttık bu aşkı çok  
Biraz mehtaba  
Biraz ormana çamlara  
Biraz göle  
Biraz dağlara  
Dağdaki taşlara  
Toprağa ve havaya  
Daldaki kuşa  
Bahçedeki çiçeğe  
Dalındaki böceğe  
Bire kırk veren tarlalara  
Çok dağıttık bu aşkı çok...

Ses etmedik  
Usulca alıp giden rüzgâra  
Sağanak yağın yağmura  
Geceyi örten kara  
Gizli gizli yol alan buluta  
Ucundan çalan insanlara  
Çok dağıttık biz bu aşkı çok...

Eksilmedi, bitmedi  
Biz dağıttıkça o arttı  
Bu kadar dağıtmaya  
Banımısın demedi...

Bu kadar dağıtmaya rağmen  
Daha çok istiyoruz  
Bu kadar çok olsa da  
Bu aşk bize yetmedi  
Bu nasıl bir iştir  
Biz birbirimizi hangi aşkla seviyoruz

Hasan Özunal

## **Çok Uzun Hikâye**

Çok uzun bir hikaye idi bizimki,  
Çok uzun ve çok içli.

Şimdi artık  
Hiç yaşanmamış gibi,  
Kaf Dağının ardında gizli.

Biraz heyecan  
Biraz duygu  
Biraz kırgınlık  
Biraz ayrılık  
Biraz özlem.

Hikayenin tamamı  
Üç nokta ve bir ünlem...

Karaman - 2014

Hasan Özunal

## **Çoluk Çocuk**

Çoluk Çocuk

Çoluk çocuk ile eyleme pazar  
Arpa alır ambardan buğday yazar  
Ölüyorum desen anlamaz halden  
Kazmayı alır da bir mezar kazar

Hasan Özunal  
Karaman – 2018

Hasan Özunal

## öi

Çöl yoktu Leyladan önce,  
Mecnundan önce  
Ateş yakmazdı seveni.

Çöl Leyladan öğrendi sevmeyi  
Çatladı taşlar kum oldu.  
Mecnundan öğrendi ateş yanmayı  
Artık Mecnun gibi yanmada.

Belki ne Leyla oldu,  
Ne de Mecnun Dünyada,  
Bir ikiz sevginin adıydı onlar.  
İnsanlar  
Çöl ve ateşin sevgisini  
Örnek almada  
O günden beri  
Sonsuz sevgiye inanmada...

İşte o günden beri de  
Aşk öl kadar ıssız  
Ateş gibi yakmakta...  
Aşk taşları çatlatmada  
Aşk sevenleri yakmakta...

Hasan Özunal

## **Çöplüğünden Otlandığın Şehre**

Çöplüğünden otlandığın şehre, sen kadı olamazsın  
Altını kirleten fikirsiz aklına, sen dadı olamazsın,  
Eder değerinin yüz katını verdi bu toplum sana;  
İnsansın, uğraşma, şeytanın Karaman kanadı olamazsın.

Hasan Özunal

## **Dabbe**

Dabbe den önce mührünü yedi sanki yüzün,  
Gizli bir zehrin şekerle kaplanmış hali gibisin.  
Baharda aldığın anahtar girer mi aynı deliğe güzün  
Mabudun vermediğini Mahmut'tan isteyen şaşkın gibisin

Asıl azmaz bal kokmaz dediler inanmamıştık  
Gösterilen pek çok delile ise hiç kanmamıştık  
Aslında olanı biteni biz sana anlatmamıştık  
Verdiğimiz yanlış bilgileri anında sahiplerine satar gibisin

İki yiğit kılıç kalkan oynarken parsayı vurdun,  
İçince sarhoş oldun yediğin ilk herzede kudurdun.  
Gittin çıkar için seni sırtından vurana bir daha durdun.  
Eşşekten peş peşe çifte yiyen salak çobanlar gibisin...

Hasan Özunal



## **Dangalak\***

Dangalak\*

Aklı kıt biraz, fikir hiç yok, tam bir salak,  
Bir hasleti var ki, o da kaliteli bir asalak.  
Kasılırken, kalas beli ha kırıldı, ha kırılacak  
Konuşurken tam, ama tam bir dangalak.

Bir var idi bir zamanlar, şimdi yok oldu,  
Kirletti mecraları, hem de pek çok oldu.  
Yediği herzelerden, karnı hep tok oldu,  
Ona en yakışan sıfatı, tam bir dangalak.

Var iken, tanrı sanırdı müptezel kendini,  
Azgın bir lağım idi, yıkardı hep bendini.  
Hedefi hep faso fiso, her işi hep dandini,  
Adam görünse de, sıfatı tam bir dangalak.

Ünü yok iken unu da yoktu, yallının teki,  
Ünlü olunca, helali haram yapıp da yedi.  
Aslan sanırdı kendini, hep o sündük kedi,  
Yok onda edep ve ahlak, tam bir dangalak.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – Nisan 2017

(\*TDK ya göre  
Dangalak: sıfat  
1.Düşünçesiz, budala, akıl yoksunu, hödük (kimse).  
2.HALK AGZINDAN boşboğaz.)

Hasan Özunal

## **Darbe mi Dediniz?**

İyi bak da gör neler oldu ibret al  
Mısırlı, Libyalı, Suriyeli, İranlı ve Iraklı,  
Vatan nedir, Bayrak nedir, Hak nedir.  
İyi bak da ibret al meczup haçlı, kara fraklı,  
Demokrasi nedir, Devlet nedir Hak nedir.

Her Türk Askerdir tekrar tescil edildi  
Mehmetçiğe kanat açtı Mehmetler.  
Huzurun bekçisi kimmiş şimdi bilindi,  
Polisine destek çıktı Ahmetler.

Dine düşman olanlara kızanlar kızsın,  
Dini kullanan gizli ateistler türedi.  
Gerçek dindar çevreye daha dikkatli baksın,  
İnancına sahip çıkan mütedeyyin nasıl kükredi.

Şükür Millet bir işaretle kalktı ayağa,  
Verdi cevabını en sert ama saygılı.  
Şükür güvenle bakıyoruz bekaya,  
Bize düşman olan artık dünden daha kaygılı.

Bayrak şerefiyle gökyüzünde vakarlı,  
Bu Halk geçmişine layık imiş, ne mutlu.  
Bu halk vatan için can feda etmeye kararlı,  
Dünya Türk'ün sayesinde gelecekte umutlu.

Karaman-17.07.2016

Hasan Özunal

## **Dava**

DAVA

""Bu dâva hor,  
bu dâva öksüz,  
bu dâva büyük!""  
Üstat N. F. Kısakürek

Üstat bu davayı yüreği pak olan anlar ancak  
Gel gör ki günümüzde çakallara oldu oyuncak.  
En deli rüzgarlar esip kasırga oldu dünyada  
Sahipsiz boynu bükük, mahsun kaldı bu sancak...

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

## Değil

Bu sevda bir boranmış  
Meltem değil.  
Bir deprem, bir afatmış  
Kıpırtı değil.

ileler kahırlar bitmedi  
Bitecek değil.  
Halden anlamadı ki  
Anlayacak değil.

Ne oldu bitti  
Bilecek değil.  
Yaş doktu gozler  
Silmedi,  
Silecek değil.

Yıllar geldi geçti de  
Gelmedi,  
Gelecek değil...

Hasan znal

## **Deli Akıllarım**

Harcadım akıllı akıllarımı,  
Bozuk para misali yar yoluna...  
Sermayeyi serdik,  
İpe un misali kâr yoluna...  
Akıllı akıllardan ziyan ettik amma;  
Çok şükür kazandım deli akıllarımı...

Hasan Özunal

## **Delice Sevmek.**

Bir ses ver bir nida et...  
Yoksun yine ortalarda  
Yitiksin rüyalarda bile  
Bir ses ver de  
Ne söylersen söyle...

Efkârdan hüzzamı dinletme bana  
Söyletme bana uşşakı  
Bir tamburun teli gibi inletme beni  
Bir ses ver  
Deli etme beni,  
Ya da bir kenara sinip de,  
Sinayıp seyretme beni...

Deli etme beni  
Bil ki delilenirsem,  
Daha da çok severim seni  
Sen düşün...  
Bir ses ver bir nida et  
Deli etme beni...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 1978

Hasan Özunal

## **Demokrasinin Demirden Zimciri**

Siz Bomonti'ye ya da Moda'ya giderdiniz,  
Biz pancar tarlasına ya da nohut yolmaya...

Siz viskinin alasını içerdiniz,  
Biz ayranın ekşisini...

Siz Paris'e Şanzelize'ye giderdiniz,  
Biz bir ömür çalışır Kabe'ye Hac'ca...

Siz rahatlamak için soyunurdunuz,  
Biz edebimizden giyinirdik...

Siz okur asker polis olurdunuz  
Biz okusak da yapmamak için bir çare bulurdunuz...

Siz yatarken kasalarınızı doldururdunuz  
Biz bir kış yetecek unumuzu kıt kanaat ambara...

Siz yönetirdiniz,  
Biz yönetime talip olunca saf dışı edilirdik...

Siz bir avuçtunuz,  
Biz Millet, Anadolu'nun has evlatları...

Siz yine bildiğiniz gibi yaşayın,  
Bırakın, biz bildiğimiz gibi yaşayalım...

Ama bırakın da;  
Kendimizi yönetmeye biz sahip çikalım...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Derdi Çok Dünya**

Bir baharın var be dünya,  
Ben güzünü neyleyim...  
Yazın sıcak kışın soğuk,  
Derdin pek çoktur neyleyim...

Yükün ağır kaldırmak zor,  
Safa'n pek az rastlamak zor,  
Her yol engel atlamak zor,  
Derdin pek çoktur neyleyim...

Hasan Özunal



## **Dikensiz Gül**

Bulamamıştım, ömrümü koyacak bir gönül,  
Bin bağ gezdim, bulamadım dikensiz bir gül.  
Bahtıma bir gün bir yel esti, kara bağrımda,  
Baktım ki bağrımda, yeşerdi dikensiz bir gül.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN

Hasan Özunal

## **Dilim**

Dilim, senden çekerim, seni dilim dilim dileyim  
Doğrudur yolum, eğri yolu ben nereden bileyim  
Anlatırım, sağır sultan dahi anlıyor amma;  
Kalp gözü kararmışlar anlamıyorsa, neyleyim...

Hasan Özunal

## **Dilin Ettiği**

Dilin ettiğini kılıç etmez, tñfek etmez, top etmez,  
Dilin yıktığını yapmaya, para yetmez, pul yetmez.  
Dilimiz yozlaşmakta, elden gitti gidiyor, dikkat;  
Ya dil elden gitmiş, ya da şerefin, hiç farketmez.

Hasan Özünal

## **Diliyorum**

Diliyorum...

Bir oğlum olsa adı Tuna bir de kızım adı Nil,  
Coğrafyanın bağrında hayat olsalar tarih boyu.  
Nil otağ kursa Bozkırda Tuna özgürlüğe kefil,  
Okyanuslar arasında tarih yazmıştır Türk Soyu.

Kardeşleri Kızılırmak Sakarya Dicle ve Fırat,  
Kavuşsalar mavi engin denizlerde sessizce.  
Bozkırlar yeşerse coşkuları ile bulsa hayat,  
Sevgi hoşgörü tohumları filizlense gizlice.

Nil Afrikalıya ve mazluma merhamet gösterse,  
Haçlıya bir ders verse en vicdansız olduğu yerden.  
Tuna şu araplara akıllı olmayı öğretse,  
Birleşerek kardeşler tarih yazarlar yeniden.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Dinle Gönüm

Dinle gönüm,  
Gönüm bir dinle hele  
Nedir bu ettiğin,  
Nedir bu kahredişin böyle?

Seviyorum diyorsun  
Sevgin gelmiyor dile  
Zenginsin gani gani  
Varlığın gelmiyor ele...  
Nedir bu senden çektiğim söyle  
Nedir bu kahredişin böyle?

Yar yar dedin inledin  
El sözünü dinledin  
Yalan yanlış bilmedin  
Nedir bu senden çektiğim söyle  
Nedir bu kahredişin böyle?

Dost sözünü kem belleme  
Yad ellerle dem eyleme  
Sırrını namerde söyleme  
Nedir bu senden çektiğim söyle?

Arasana derde derman  
Okusana doğru ferman  
Genliğim elinde kirman  
Nedir bu kahredişin böyle?

Alçalırsın sen yüceldikçe  
Koyunsun sen baş eğdikçe  
Ne yaptığın bilmedikçe  
Nedir bu senden çektiğim söyle  
Nedir bu kahredişin böyle?

Ağardı saçların bak bir bir  
Enin sonun bir gün kabir  
Uslan artık söz dinle ha bir  
Nedir bu kahredişin böyle?

Aylar gelir yıllar geçer  
Herkes yaranını seçer  
Sen kalırsın böyle naçar  
Nedir bu senden çektiğim söyle?

Yorulursun elbet yolun uzar  
Çırpındıkça bu dert azar  
Dön kendine eyle bir nazar  
Nedir bu senden çektiğim söyle  
Nedir bu kahredişin böyle?

Hasan Özunal

## Doğru Yol

Doğru Yol

Mangal kadar olmasa da,  
Bir yumruk kadar da yoksa  
Kes at çöpe,  
Neye yarar o yürek...

Midende kaynıyorsa, ya da sütüne karışmışsa haram,  
Ondandır nefesindeki dayanılmaz pis koku...

Her sözün gıybet, her sözün zem ise,  
İnsan eti yiyorsun demektir, kürek kürek...

Dilinden bal akıtmaya çalışma boşuna,  
Zihnin fitne ile örülmüşse  
Fikirlerinde şelale olmuşsa şer...

Mayanı temizle önce  
Tövbekâr ol  
Rabbimizin rahmeti kadar  
Merhameti de bol  
Bin eğri yoldan daha iyidir  
Tek bir doğru yol...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Dokunma Doktor**

Dokunma doktor,  
Bilmiyorsan sevgiyi  
Dokunma doktor yareme.

Yoksa ilacında sevgi,  
Sebep olmaz çareme.  
Karadağ'dan kar getirsen  
Başımdaki harıma,  
Yoksa ilacında sevgi  
Sebep olmaz çareme.  
Bilmiyorsan sevgiyi,  
Dokunma doktor yareme...

Zemheride gül istiyor  
Bu deli gönül,  
Son deminde  
Çileli ömrüne bir ödül...

Yanardağ olmuyor ki  
Közü bitmiş bu kül  
Yoksa ilacında sevgi,  
Sebep olmaz çareme.  
Bilmiyorsan sevgiyi,  
Dokunma doktor yareme...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## Dost

Dost içinde biber gibi olanlar vardır,  
Acıdır ama ararsınız.  
Şekerler vardır, tat verir,  
Baharat dostlar da vardır,  
Lezzet, rayiha verir,  
Kimyon, kekik, tarçın gibi.  
Azı karar çoğu zarar dostlar vardır  
Kahve gibi, çay gibi, alkol gibi.  
Bir de dost giysisine bürünüp  
Size soytarılık edenler vardır  
Zakkum çiçeği gibi...

Ekmek gibi, su gibi,  
Hava gibi elzem dostlar vardır  
Hayatınızın kaynağı...  
Varlıkları var olmanız,  
Yoklukları yokluğunuzdur.  
Korkulmaz hiç birisinden...  
Dosttur ne de olsa yokluğu kötü.

Ya siz kime dostsunuz,  
Ya da nasıl bir dostsunuz?  
Size dostum diyenler kimler...

O dostlar sizden ne ister ne bekler?

Hasan Özunal



## **Dosta Güven**

Eksilerin artı bende,  
Artılarım eksi sende,  
Yüzüme karşı gülsen de,  
Güven vermiyor dostluğun.

Nazarların hep karanlık,  
Sen fitne dolu çaydanlık,  
İnsan olsan da bir anlık,  
Güven vermiyor dostluğun.

Dilinde manevi sözler,  
Fıldır fıldır döner gözler,  
Gül değil verdiğin közler,  
Güven vermiyor dostluğun.

Dostu arkadan vurursun,  
Hakka hep karşı durursun,  
Allah'ım senden korusun,  
Güven vermiyor dostluğun.

Hasan Özunal

## **Dostlar**

Dost defterine yazdıklarım dostum değilmiş,  
Bir çizgi bilirdim adı doğruluk, o da eğilmiş,  
Bir gönül sarayı kurdum bin bir emekle;  
Arkama dönüp baktım ki o da devrilmiş...

Hasan Özunal

## Dostlar 2

Dostlar

Gençsiniz  
Belki çocuk denecek yaşta,  
Yaşlısınız belki asırlık.  
Cinsiyetinizin hiç önemi yok,  
Şişman zayıf,  
Uzun kısa,  
Göbekli ya da atletiksiniz.  
Üç fakülte mezunu, akademik ünvanlı  
Veya sadece okuyacaksınız.  
Hesabını bilmedik servet sahibi,  
Ya da asgari ücretten az parayla geçinen birisiniz.  
Binlerce km uzakta  
Ya da seslensem duyacak kadar yakın,  
Beni seversiniz,  
Belki de sıradan bir yerim var hayatınızda.  
Ortak tek bir noktamız dışında  
Belki başka hiç bir ortak yanımız da yok...  
O ortak yanımız da dört harf  
Kısa bir kelime...

İyi ki varsın DOST  
DOSTLARIM.

Sizlerle bu dünyayı paylaşmak,  
Geçtiğimiz yılları beraber yaşamak harika idi.  
TEŞEKKÜRLER.

Gelecek yıl ve yıllarda eksilmeyin artın...  
SAG OLUN VAR OLUN...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2019

Hasan Özunal

## **Dostlarıma**

Gönlüm görünse de gökyüzü kadar ıssız  
Aslında parlamakta dost adlı yıldızlar sayısız  
Dosttan yana yok efkârım gönlüm tasasız  
Gönlümde parlamakta dostlarım sayısız

Karaman – 2018

Hasan Özunal

## Dörtlükler

+Dörtlükler

+1

Unuttuk ellileri, çoktan altmışı geçtik,  
Az buçuk safa sürdük, epey de çile çektik.  
Birçok tercih içinden Hak Yolunu biz seçtik;  
Yoldaşımıza selam, başka laf edemedim.

+2

Meram ne bir atışma ne de bir yarışır  
Bir güzel insanın hasletini sayıştır  
Dostta da gördüğümüz erdeme varıştır  
O kemale uygun lafı da edemedim..

+3

Èdepli bir gönül dilde güzel laf eder  
İhlaslı bir ömür gönlü mükemmel eder  
Eğri bir başı sanma ki yıkkın ve mahsun  
Olgunlaşan başak toprağa selam eder.

+4

Sen zavallı kelimelerin ilacı  
Sen hoş duygulara usta bir aracı  
Sen şiirin ustasının bir baş tacı  
Bundan başkaca da bir laf edemedim

Hasan Özunal

## **Durun Temizlenin de Sonra Yola Devam Edin!**

Farları kırık, kaporta bozuk bir adem,  
Atıyor havasını, süt dişiile kırıyor kabuklu badem  
Kırkınız deve kadar büyüktünüz de madem  
Bu güdük eşeğin peşinde halt mı ararsınız...

Yerden göğe bin küp dikildi durdu  
Bu güdük geldi dibine bir tekme vurdu  
Çıkan gürültüde küpünü de doldurdu  
Akıllı geçinirsiniz ama akla zararsınız.

Ankaradan bir yel esti yelken açtınız  
Pupa yelken giderken hazineye çattınız  
Şakınlıktan patır kütür donunuza s..tınız  
Dönüp dolaşıp da kaçacak delik mi ararsınız.

Hazineye bir meczubu bekçi tuttunuz  
Karneniz iyi ama insnlıkta hapi yuttunuz  
Hem uyudunuz, hem milletti uyuttunuz,  
Ne halt edeceğini bilmez bir sürü kararsızsınız...

Ne yazar, topunuz adam gibi adam olsanız da  
Başınız kokuşmuş siz mis sürünüp koksanız da  
Hayaller Ankarada gerçek oluyor, hesabınıza yazsanız da  
Siz bu başınızdaki ile ancak altınıza s..arsınız

Bir avuç deyyusun hakkından gelemediniz  
Onlar esip gürledi ne yapacağınızı bilemediniz  
Bir elek tutup içinizdeki pislikleri elemediniz,  
Siz bu veballe bilmem kaç yıl yanarsınız...

Hasan Özunal

## **Duygu Kaçtı Gözüme**

Duygu Kaçtı Ömrüme

Gözyaşı değil onlar  
Duygu kaçtı gözüme  
Halimi bilen anlar  
Duygu kaçtı gözüme

Bu şey var yok arası  
Bu şey bir aşk yarası  
Bu şey bir can yarısı  
Duygu kaçtı gönlüme

Sol yanım hep sancıyor  
Kalp ateşle yanıyor  
Bağrım acı kanıyor  
Duygu kaçtı böğrüme

Başladı bir nefesle  
Bitecek son nefesle  
Yaşadım her nefesle  
Duygu kaçtı ömrüme

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2014

Hasan Özunal

## Duygu Yağmuru

Bir duygu sağanağı başladı  
Samanyolu bulutundan oluşup,  
Mehtaptan kopan,  
Yıldızlar arasından süzülen...  
Yokluğuna yağdı sessizce.  
Yokluğun ağırlaştı gözlerimde,  
Hasret bulutu yağmura döndü.

Bıraktım direnmeyi,  
Yıkıldı birden metanet duvarı,  
Bıraktım kendimi hicran seline,  
Ruhumu verdim hüznün acımasız eline...

Varlığınla yokluğun arasında ki fark  
Bir sen değilsin anladım,  
Bir sen değilsin eksik olan,  
Senle var olan her şey yok şimdi.  
Bir başımayım kâinatta,  
Sensiz kalınca hiç olan bir ben.

Şimdi tek şey gerçek;  
Bu acı duygu seli,  
Gecedен içime dolan...

Karaman – 2015

Hasan Özunal



## Dümen Dalga

Bu dümen nasıl bir dümen ki; herkes suyuna giriyor,  
Ben adamım diyen, iki günde o dümen suyunda eriyor.  
Dümeni kıracaklar, gemiye binince daha çok destek veriyor,  
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Vatan-millet, bayrak-toprak, din-iman, edep-ahlak ve haya,  
Edilen onca laflar bir hiç oluyor, karışınca havaya.  
Eli böğründe ah ile vahda, gönül verenler büyük kutsal davaya,  
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Edep gösterisi, edepsizliğin önünde bir gizli kalkan,  
Şeref, şerefsizliğin üstünde pembe incili kaftan.  
Namusta tenzilât, ahlak yarı yarıya aşağı soğuk su katan,  
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Hasan Özunal

## **Dün Gece**

Gözlerin yolda kaldı, kulağın seste,  
Bilirim, bekledin her bir nefeste.  
Kalbin çırpındıkça o gül kafeste,  
Ömrümün sonuydu sanki dün gece...

İşte geldim sana, titrek dizlerim,  
Işıktaki gölgem var, saçında izlerim  
Bu coşkunu duyguyu nasıl gizlerim,  
Bin kez daha sevdim sanki dün gece...

Gözlerim yolları katladı durdu,  
Gönlüm kara dağları atladı durdu,  
Kalbim her vuruşunda çatladı durdu,  
Seninle bir bütün oldum sanki dün gece...

Çaresiz sabahı uykusuz ettin,  
Gönlünde boşluğu nasıl fark ettin,  
Sen, sevgi denizinde tam bir afettin,  
Çöl denize hasretti sanki dün gece...

Hasan Özunal

## **Dün Yine...**

Dün yine koklamaktan mest oldum, o güzel ellerini,  
Bin bir yıldızla donattı mehtap, saçının tellerini,  
Bir buluta kaçtı mehtap kıskanıp, o mehtap gözlerini,  
Bir abı hayat bestesine nakşettim, o aşk dolu sözlerini.

Ay bulutta saklı iken söyledi çamlar, aşk bestemizi,  
Bir ömür hayatı bin ömre çevirdi, nefesin nefesimizi,  
Bir gizemli esinti sardı bizi, coşturdu hevesimizi,  
Sonsuza genişletti sevgi dolu cüret, aşk kafesimizi.

Hasan Özunal

## **Dün, Bugün ve Yarın**

Dün gidenler oldu,  
Hiç gelmemiş gibi.  
Dün gidenler oldu,  
Hiç gitmemiş gibi.  
Dün gelenler oldu,  
Hiç gitmeyecekmiş gibi.  
Dün gelenler oldu,  
Hiç gelmemiş gibi...  
Dün gidenler,  
Ne haldeler bilinmez.  
Dün gelenler,  
Ne olacak görülmez.  
Soru üstüne soru bu Dünya...  
Yarın,  
Kim ne zaman gidecek hiç bilinmez...

Gün bugün;  
Dünü ve bu günü güzel olanın  
Yarınından endişe edilmez...

2015

Hasan Özunal

## **Dünya - 2**

Topraktır yaprağın sonu,  
Dallar yanmaya mahkum.  
Bir can taşımaksa konu,  
Garantisi bir nefes malum.

Ot da yaşar, kurt da yaşar,  
Amaçsız yaşamak ottan da beter.  
İnsan dünyaya daldıkça şaşar,  
Bir kabri görmek, dünyayı anlamaya yeter.

Hasan Özunal

## Dünya -1

Ateşle barut kardeş,  
Kızgın korlar buzlara eş  
Adı evliya, kendisi kalles  
Kavanoz dipli Dünya, dibin mi çıktı.

İtler aslana dayılanır,  
Kuzu kurttan payını alır,  
Çirkef lağımla aklanır,  
Pamuk ipli Dünya, çivin mi çıktı

Adı kaldı akla karanın,  
Haklar hep güçlü olanın,  
Zafer katmerli yalanın,  
Adaleti yok Dünya, foyan mı çıktı.

Merkep medreseler kurmuş,  
Maymun ilim irfan okurmuş,  
Öküz mey içmiş de kudurmuş,  
Tersi dönmüş Dünya, cılkın mı çıktı,

Sağ ile sol birleşti tek yön oldu,  
Güneş karardı da rengi soldu,  
Yeryüzüne fitne fesat doldu  
Çirkef dolu Dünya, sahten mi çıktı.

Mısıra sultan oldu meczup,  
Haklıların ufkunda gurup,  
Deva diye sundular zehirden şurup,  
İnsanı kıt Dünya, deccalın mı çıktı.

Hasan Özunal

## **Dünya Bir Ressam Bekler**

Nereye gitmiş bu renkler,  
Nerede ağacın yeşili göğün mavisi?  
Güneşin sarısından eser yok  
Griler hakim olmuş dünyaya...

Dünya umutla;  
Renkleri boyayacak bir ressam bekler.

Hasan Özunal

## Dünya Bizim

Senden önceydi şiirlerin güzelliği  
Şarkıların anlamı  
Güneşin sıcaklığı  
Gülün kokusu  
Göğün mavisi  
Elmanın tadı  
Senden önce güzeldi...

Senden önce vardı dağlar  
Ovalar engin  
Denizler sonsuz  
Bulutlar özgür  
Ormanlar sınırsız  
Senden önce vardı Dünya...

Seni buldum ya;  
Hiçbir şiir anlatamıyor,  
Hiçbir şarkı söyleyemiyor seni  
Güneş ısıtmıyor senin kadar buz tutan yüreğimi  
Gülün kokusu yok sen varsan  
Göğün mavisi karanlık  
Elmanın tadı buruk kalıyor  
Senin yanında...

Seni buldum ya;  
Dağlar bir adımlık yol  
Ovalar bir nefeslik zaman  
Denizler bir avuç su  
Bulutlar bir parça pamuk  
Ormanlar kibrit çöpü  
Artık senin ve benim bu Dünya...

Hasan Özunal



## **Dünyayı Bahar Yapma Vaktidir**

Dünyayı Bahar Yapma Vaktidir

Saçında alev alev bir demet kızıl gül,  
Geçtin bu yollardan çekildi bir siyah tül,  
Arkanda bıraktın elem ve bir avuç kül,  
Şimdi mazi albümünü yakma vaktidir.

Gelişin bahardı ılık bir meltem gibi,  
Yaza da razıydık yaksa cehennem gibi,  
Kar altında çiçek açan bir çiğdem gibi,  
Şimdi bu dünyayı bahar yapma vaktidir.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Dünyayı Unuttum**

Unuttum

Kırk yılda bir gün gelen bahar gibiydi gençlik,  
Geldi mi gitti mi bilemedim ki, unuttum.  
Bir varmış da bir yokmuş oluverdi çocukluk,  
Hayal miydi masal mı bilemedim, unuttum.

İlk aşk bir hevesle karışık hummalı geçti,  
Bu gönül vatan millet bayrak sevmeyi seçti,  
Olgunluk ihtiyarlık olsa bu beden gençti,  
Bedenle mi yaşadım gönülle mi, unuttum

Avam kasaya altın akçe para doldurdu,  
Her bir köşeye han köşk kâşaneler kondurdu,  
Güç kuvvet kazanıp da olmazları oldurdu,  
Ben kendime maişet kazanmayı, unuttum

Ne burak ne tuba dalı ne huri hayalim,  
Özümden gayrısına harcandı bu mecalim,  
Nefsime karşı vefasızlık bütün vebalim,  
Baki âlem için ben bu Dünyayı, unuttum.

Kırıkkale – 2018 Nisan

Hasan Özunal

## **Dürüslük**

Dürüslüğümüz;  
Her adımda engel oldu  
Çıktı karşımıza.  
Çer çöp oldu, battı gözümüze kaşımıza.  
Kimi zaman boran oldu kar oldu,  
Kimi zaman kaya oldu taş oldu,  
Yağdı başımıza...

Dürüslüğümüzü;  
Bu taşlarla süsledik,  
Taş yaptık,  
Kar yağmış  
Yaralanmış başımıza

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Düşünce

Zaman düşünce,  
Mekân düşünce.  
Kıldan ince,  
Kılıçtan keskince düşünce.  
Demirden ağır düşünce,  
Zehirden acı düşünce.  
Ömür bir fırtına,  
Geriye kalan düşünce.  
Çocuktuk bir zamanlar,  
Dizimiz acırdı düşünce,  
Yıllardır düşmüyoruz,  
Tüm benliğimizi acıtıyor düşünce.  
Hep güzel beyinlerde kal,  
Bela oluyorsun,  
Namert kafasında düşünce.  
Ürkütüyorsun derinden,  
Karlara kan düşünce.  
Behey düşünce düşünce;  
Hep temiz kal,  
Hep dürüst kal,  
Hep güzel kal,  
Akıllara düşünce...

(Karaman – 2015)

Hasan Özunal

## **Ecdat Torunuyum**

Görüntüme bakıp da sanma ki, bir uysal koyunum,  
Bu can bu tende kaldıkça bil, haktan yanadır yolum.  
Kula kul olmak mı haşa, tek Yaratanın kuluyum,  
Kanım belli, soyum, atam belli, ecdat torunuyum.

Halkın hakkına uzanırsa el, çekinmez kırımım,  
Sabi hakkını gasp edersen, hesabını sorarım.  
Vatanıma göz dikenlerin, gözlerini oyarım,  
Kanım belli, soyum, atam belli, ecdat torunuyum.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2008

Hasan Özunal

## Edep

Ey bre edep için sebep arayan gafil  
Seni Yaratana yok mu hiçbir saygın  
Gönlünü edebe etmedi isen mahfil,  
Olmaz elbet Hak için bir nebze kaygın.

Dağlardaki ot kardeştir esen yel ile  
Ancak kuru odunlar sürüklenir sel ile  
Nadas edilse o aklın tırmık ile bel ile  
Olmaz elbet Hak için bir nebze kaygın.

Hasan Özunal

## **Edep Meydanı**

Edep Meydanı

Tabela dolu bedeninin her bir yerinde,  
Ahlak yarı yarıya yazıyor gerdanında.  
Namusta tenzilât yazıyor edep yerinde,  
Sonra bir de hak arıyor edep meydanında.

Karaman  
Temmuz - 2019

Hasan Özunal

## **Edepsiz**

Yüzünü kızartmıyor olumsuz hiçbir sebep  
Aklın ermiyor hayra ya da yok sende edep  
Sendeki bu ahlak kıtlığı var iken  
Ne Karaman kabul eder seni ne Şam ne Halep

Hasan Özunal



## Efkârlıyım

Efkârlıyım

Efkârlıyım;  
Demli olsun çayım.  
Çift umut atayım bu sefer  
Tek şeker hiç de tat vermiyor.  
Cıgaramın dumanları güle dönsün,  
Şarkılar da şöyle kesik çayır cinsinden.  
Bir güneş de girerse odamın penceresinden,  
Hele bir de bir sıcacık merhaba bir dostun sesinden,  
Sabah kumruları dostun sesine koro oluverse derinlerden.  
Karadağ kadar büyük ama okyanus dibi kadar karanlık efkârım  
Diniverse...

Efkârlıyım;  
Zil sesinde kulağım,  
Yolları kollamakta gözlerim,  
Bağı çözülmüş tutmaz olmuş dizlerim.  
Sabahı bekleyen bir hasta gibi beklediğim,  
Cana can, ömre ömür katacak, o ömre bedel haberim  
Geliverse...

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

## Ekim

### EKİM

Sevmez seni çok kimse.  
Kışı haber veriyorsun diye.  
Soğukları getiriyor, sıcakları götürüyorsun diye.  
Yaprakları döküyor, yıllık bitkileri söküyorsun diye.  
Artık giysiler daha kalın, evler daha korunaklı, kilerler daha aç diye...  
Çayırlar toz, tozlar çamur oluyor diye.  
Eylül ağabeyin, Kasım, Aralık kardeşin diye...

Sevmesinler bakalım  
Sevmek gönül işidir,  
Gönüllerince baksınlar...

Ama ben severim seni.  
Hem sıcakın, hem soğğun var diye.  
Sökülen yıllık bitkilerin yerine tohumlar atılıyor diye.  
Dökülen yaprakların ağaçları dinlenip, yeni bir ürüne hazırlanıyor diye.  
Topraktan alınan toprağa vererek, fani dünya döngüsünü hatırlatıyorsun diye.  
İki mevsim tabiatı besleyen toprağa, yağmurlarla yeniden güç veriyorsun diye.  
Ekimler yapılıyor, atılan her tohum yeni bir ümit ve yeni bir bereket kapısı diye.  
Her fırsatta aylara günlere saate, taşta toprağa rüzgâra, havaya suya buluta bahane bulup da kahr üretene inat severim seni.

Severim seni  
Rahmetin bol, bereketin kaynağı yağışların başlangıcı diye.  
Kâr sebebi olan karların yağmasına hazırlık yapıyorsun diye

En çok da Rabbimin verdiği ömürden kıymetli bir zaman parçasısın diye,  
Şükür için, ibadet için, ahiret hazırlığı için kıymetli bir zaman dilimisin diye...  
Severim seni EKİM AYI...  
İnadına ve muradına severim.  
Severim seni EKİM AYI...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2020 EKİM

Hasan Özunal

## **Ekmelettin Kendini Tekmelettin**

Ekmelettin Kendini Tekmelettin

Ey Ekmelettin Ekmelettin:  
Bir koku var sen ne ettin...  
Devlet seni taşıdı, makamdan istifade ettin  
Sirke olmadan küpe girdin  
Pohpohu görünce kendini bişey zannettin  
İki divane ile işbirliği ettin  
Hem dünyanı hem ahiretini kaybettin  
Boyundan büyük laflar ettin  
Kelimleri karıştırıp salata  
Fikirleri karıştırıp çorba ettin.  
14 - 1 den büyüktür deyip  
Hesap hatası ettin  
Kendini tekmelettin  
Üç buçuk akli evvele uyup  
Bir de yüzde altmış telaffuz ettin  
İyi ki kısa sürdü yoksa cana TAK ettin  
Attan düşsen iyiydi  
Eşşekten düşünce şimdi gerçekleri fark ettin...  
Çok pis bir koku var  
Sen ne ettin..

Hasan Özunal

## **Elbet Var Bir Sebebi...**

Melül, mahzun ve durgunsam,  
Elim kalkmaz, yorgunsam,  
Kanadı kırık, vurgunsam,  
Kendi kendimle bile dargınsam  
Elbet var bir sebebi...

Kan ter uykulardaysam her gece  
Aklım karmakarışık fikrim bilmece,  
Adından başka etmiyorsam tek hece  
Elbet var bir sebebi...

Dizlerim titriyor, bağı çözüke,  
Omuzlarım yıkın ve de çökükse,  
Belim yük altında, iki bükükse  
Elbet var bir sebebi...

Bakıyor görmüyorsam  
Her şeyi hayra yormuyorsam  
Sigaradan bile medet ummuyorsam  
Elbet var bir sebebi...

Aradım bulamadım  
Kimseye sormadım  
Ben sensiz olamadım  
Elbet sensin tek sebebi...

Hasan Özunal

## Elif ile Başlar Hayat

Oku dedi ve Elif ile başladı,  
Ahiret müjdesi ile anlam buldu hayat  
Anaya isim oldu Elif,  
Yaratana tesbihe nefes,  
Aşka ilk hece,  
Kilitli kapılara anahtar...

Edebin ilk adımı,  
Sevdanın son durağı,  
Azabın habercisi,  
Cennetin yolu oldu Elif.

Güzel yüze kaş,  
Haksızlığa eğilmeyen baş,  
Mevlâ için gözden akan yaş  
Ölümlüye arkadaş oldu Elif.

Elifi anlatamazken Dünya,  
Kâinata sığmazken elif  
Kâinatı sığdırdı gönüllere  
Ol diye başlayan kâinata  
Bir başlangıç oldu Elif...

Hasan Özunal

## Elim mi Kaldı

Ellerim kırıldı, koy verdin gittin  
Mektuplar yazacak elim mi kaldı,  
Suskun gittiğin gün, sesi kesildi,  
Yalvarıp gel diyecek dilim mi kaldı.

Mecalim yok, derdimi nasıl anlatsam  
Her dert geçer derler, nasıl atlatsam  
İçimde birikti, bir ah patlatsam  
Sesimi duyuracak halim mi kaldı.

Sendendi tüm neşem, sendin gülüşüm  
Gidişin bir afet, sanki ölüşüm  
Hiç yolu yok, ondan mahzun duruşum  
Seni bana kavuşturacak ilim mi kaldı.

Bahara razıydım, yaz geldi geçti  
Gönlüm hazanı bir çare seçti  
Hazan kıştan da beter depreşti  
Gelişini gözleyecek iklim mi kaldı.

Seriverdin koca dağları aramıza  
Derman yerine od bastın yaramıza  
Her boya boyandı her nakış karamıza  
Allara boyanacak kilim mi kaldı.

Hasan Özunal

## Elli Kişiyeye Vereceğın Hakkı

### Elli Kişiyeye Vereceğın Hakkı

Elli kişiyeye vereceğın hakkı, verdin bir kişiyeye,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.  
Bir de bunun adını da koy sen, adalet diye  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Paralelciyeye aldanıp, yüceltip paçasına sarılıp,  
Seni, onu eleştirene darılıp, bir güzel de saldırıp,  
Adaleti paralelciyeye satıp, mazlumuyeye hapse attırıp,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Çarşı pazarda bunca kargaşa, yangın varken,  
Dar gelirli, dul ve yetim, bir çıkış yolu ararken,  
Emekli, yıllardır intibak türküsü çalarken,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Proje dedin, on yıl oldu temellerini atalı,  
Göstermelik üç beş iş bitti, o da kökten hatalı,  
Raydan çıktın artık, iradeyeye yandaşları katalı,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Halk istedi, sen yandaşım olacak dedin, dayattın  
Mevki makamları, belki de, parayla pulla sattın,  
Demokrasi dedin, ama sen oligarşiyeyi yaşattın.  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Ellileri, yetmişleri verdi bu millet gönülden  
Gerekince can verdi, vaz da geçti ömürden,  
Hizmet yerine, medet umdun, makarnadan kömürden,  
Devlet malı yağmalandı, geçilmiyor emirden,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Bu seçimde sana, çok iyi bir ders, şart oldu,  
Yaptıkların ile, vatandaşın sabrı artık son buldu,  
Hani, her vatandaş eşit, birer mübarek kuldu,  
Kalkınma rafta, adalet rezil, ahlak helak oldu,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Alırsın belki, üç kişiden birinin oyunu şimdi,  
Hani hizmetkarız, emrinizdeyiz diyenler kimdi,  
Sizi imparator yapan, çoktan sizi defterden sildi,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2019

Hasan Özunal

## Elmas Toplari

Etmeyin bunu elmas topuna,  
Öğretmek adına, eğitmek adına.  
Salıverin yaşasın kendi başına,  
Etmeyin bunu elmas topuna.

Ana, sevme ile iş bitti sanır  
Baba dövme ile eğittim sanır  
Hoca not korkusuyla öğrettim sanır  
Etmeyin bunu elmas topuna,

Okullar bir törpü, yanlış törpüler  
Sanat kaygan yoldan yanlış sürükler  
Spor dedikleri şiddeti körükler  
Etmeyin bunu elmas topuna,

Adam ol da sen hep para kazan denir  
Dostluklar çıkarlarla beslenir  
Yarın endişesi ile ahlak hepten körülenir  
Etmeyin bunu elmas topuna.

Budanmaz ağaçlar öyle rast gele  
Başı boş sıpalar bile olur hergele  
İnsan evladına sen insanlık sergile  
Etmeyin bunu elmas topuna,

Hasan Özunal



## Emperyalizm Ve Çocuklarımız

Bir kaç bardak çay demle,  
Bir iki de atıştırma sıradan.  
Eski günlerin hatıraları olsun ama mutlaka,  
Koyu bir sohbete dalalım bıkmadan...

Al getir çocukluğumuzun mutlu günlerini,  
Susam tanesi ile mutlu olduğumuz, o günleri al getir  
İhtilallerin muhtıraların ardından...

Kuru üzüm ve kavurga olmalı birer avuç,  
Evden az da toz şeker almalıyız, çaktırmadan.  
At kıllarından bağlama,  
Düdükler yapmalıyız söğüt dallarından.

Soğuk işlememeli paltosuz bedenlerimize,  
Isıtılmalı hayallerimiz bizi, sıcacık olanlarından.  
Kahramanlarımız Köroğlu ve Karaoğlan olmalı,  
Peri kızını kurtarmalıyız, Kaf Dağının arkasından,  
Ülkeler fethetmeli, insanları kurtarmalı zindanlardan,  
Devleri yenmeliyiz, çıkıp gelen ninemizin masallarından.

Toprak ve su ham madde olmalı oyuncaklarımıza,  
Çelik çomak yapmalıyız, iğde ve elma dallarından.  
Elimiz becerikli, zihnimiz üretken, ufkumuz geniş,  
Dünden pişmanlığımız olmamalı, emin olmalıyız yarınılardan.

Ne oldu da karardı çocuklarımızın dünyaları,  
Ne oldu da karardı fikirleri aydınlanmadan.  
Tek dişi kalmış canavara kurban ettik onları,  
Kurtarmalıyız emperyalistlerin çirkin planlarından...

Hasan Özunal

## **En Okkalı Küfrü Etmek**

En Okkalı Küfrü Etmek

En okkalı küfrü etmek geliyor içimden  
En okkalısını bilirim de,  
Edebime, dilime yakışmıyor...  
Sifatını söylemeye kalksam;  
Sifatının yanında  
En okkalı küfürler  
Pek de masum kalıyor...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Engelli Olmak Suç Değil**

Engelli olmak suç değil utanç değil  
Onlara katlanmak zor değil usanç değil  
Anlayış saygı ve de bir parçacık sevgi  
Onlar engelsizden anlayışlı, kıskanç değil.

Hasan Özunal

## **Erdem**

ÇAY da dem olacak,  
Neyleyeyim ben kıdemi.  
Hazine Süleyman'ın olsun,  
İlimde gördüm ben erdemi.

Hasan Özunal

## Ermenek Destanı

Yalçın dağlar kadar insanları sabırlı  
Gönülleri pırlanta, elleri nasırlı  
Bir gizli tarafı var atalardan sırlı  
Sade keklik değil Ermeneği anlatan

Taşlarında izler birer tarih yazısı  
Bin eserden biliniyor belki bazısı  
Doğası gariplikten taşır ince sızı  
Sade Kale değil Ermeneği anlatan

Kayıtlıdır binlerce yiğit kütüğünde  
Turkuaz renk parlar gölünde gökyüzünde  
Bereket fişkirir bayırında düzünde  
Sade helva değil Ermeneği anlatan

Hayat şartı çok zor yaşamak usta işi  
Bu şartlarda kemale ermez mi bir kişi  
Şan ve şerefle mayalanmıştır geçmiş  
Sade tarih değil Ermeneği anlatan

Kara elmas ile cebelleşti çok zaman  
Yokluğa karşı koydu vermedi hiç aman  
Halkı taştan helal ekmek yapar pek yaman  
Sade kömür değil Ermeneği anlatan

Dağlarında kekliği yaylada kekiği  
Tezgahta dokunur bin bir nakış ipliği  
Kışı masal, yazı rüya, bahar şenliği  
Sade iklim değil Ermeneği anlatan

Karacoğlan o dağlarından feyiz aldı  
Mehmet Bey ferman ile Dünyaya nam saldı  
Sevenlerden pek çok eser yadigâr kaldı  
Sade bugün değil Ermeneği anlatan

Tanıtılsa olur sekizinci harika  
Toroslara olmuş alameti farika  
Olurverse elbet bir kaç büyük fabrika  
Sade emek değil Ermeneği anlatan

Baraj ile dünya rekorlarına girdi  
Aydınlık geleceğe güç ve kuvvet verdi  
Alın teri ile vahşi dağlar yeşerdi  
Sade HESi değil Ermeneği anlatan

Peynirmiş gibi kesilir elmas mermeri  
Dışsatımla biter o mermerin seferi  
Katma değer şampiyonu her bir neferi  
Sade mermer değil Ermenegİ anlatan

Bin bir gün anlatsak da tanımaya yetmez  
Bir gün de olsun orda yaşamayan bilmez  
Bir gün yaşayan bin gün ayrılmak istemez  
Sade gölü değil Ermenegİ anlatan

Gideni unutmadı kalanı kök saldı  
Her bir aşı hem madalya hem övgü aldı  
Yıldızın parlamasına bir çeyrek kaldı  
Sade bir Hasan değil Ermenegİ anlatan.

Hasan Özunal

## **Eskici**

Eskici

Gökten üç bulut düştü;  
Yağmur oldu birisi,  
Birisi kar,  
Dolu oldu ötekisi...

Kar saçlarıma yağdı,  
Dolu gönlüme.  
Yağmur gözlerime,  
Mutluluk olmadı hiçbirinin etkisi.

Yalanmış masallar;  
Bir yokmuş kısmı doğru,  
Bir varmış kısmı sahte.  
Hayaller ise oldu gönül eskisi

Gel eskici al masalları;  
Yoklar potasına at.  
Al hayalleri,  
Avunacak başka birisine sat...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Ey Benim Kaybolan Dilim**

Ey benim haçlı dili ile  
Arapça arasında kaybolmuş dilim;  
Ne etsek de kurtarsak,  
Şaşkın elinden seni...

Kalmadı senin o lezzetinden birkaç dilim.  
Sen ki ana sütü kadar saf,  
Sen ki pınar suyu kadar berraksın.  
Sen ki Mehmet Bey fermanında  
Binlerce yıla damga vuran bir yapraksın.  
Senden başkasına dönmüyor,  
Senden başkasını kabullenmiyor dilim.

Çağdaş olmak için mankutlaşanlar  
Haçlı dili ile seni yok etmekte,  
Bilimsel olmak adına birileri  
Arap dili ile seni kirletmekte...  
Ama biçare olduklarını,  
Zavallı olduklarını fark etmemekte...

Ey benim haçlı dili ile  
Arapça arasında kaybolmuş dilim  
Sen benim bayrağım,  
Sen benim şerefim,  
Sen benim sevgilim,  
Sen benim benliğimsin...  
Sana sahip olmak,  
Seni yaşatmak da  
En büyük emelim...

Karaman - 2017

Hasan Özunal



## **Ey Deli Gönül**

Ey Deli Gönül

Kuş olsan uçunca bir dala konardın  
Sen inmedin göklerden yere ey gönül  
Yakan olsa kendi halinde yanardın  
Dertler açtın çileli sere ey gönül

Her rengi al olsun istedin alladın  
Her boyayı boyadın sonra pulladın  
Ferhatı Mecnunu Keremi solladın  
Her çırpınışın yara bere ey gönül

Devasız dert düşkünüsün iflah olmaz  
Bir emsalini arasan da bulunmaz  
İstedğin altın bir tasta sunulmaz  
Allah iyiliğini vere ey gönül

Karaman - 1997

Hasan Özunal

## EY Sevgili...

Ey sevgili  
Bir halin var ki;  
Karadağ kadar mağrur,  
Karadağ kadar görkemli,  
Karadağ kadar gizemlisin.

Bir yanın var ki,  
Hacı Baba Dağı kadar yakın,  
Hacı Baba Dağı kadar başı dumanlı,  
Hacı Baba Dağı kadar da muhteremsin.

Elma kadar güzel kokar  
Divle peyniri kadar lezzetli  
Ermenek helvası kadar tatlı  
Arabaşı çorbası kadar rayihalısın.

Bütün yollar sana çıkar.  
Doğu, batı, kuzey, güney,  
Bir yanın engin bir ova,  
Bir yanın aşılması güç dağlarsın.

Yüzünde tarihin derin izleri,  
Bağrında geçmişin karanlık gizleri,  
Dilinde evliyalarının güzel sözleri saklıdır.

Ey sevgili,  
Gürlük suyu gibi coşkun,  
Ermenek gölü gibi dingin,  
Sertavul Yaylası kadar serin,  
Tüm çağları yaşamış olgun ve erginsin.

Sen ipekyolu kervanlarına hancı,  
Sen evliyalara karargah,  
Sen devlet kuranlara otağ,  
Sen tatlı dili ile konuşanlara yurt,  
Sen hakkı savunanlara vatansın.

Ey sevgili sen;  
Cansın,  
Sen yaşayan ve yaşatansın.  
Sen Karamansın...

Hasan Özunal

## **Ey Yalan Dünya**

Ey Yalan Dünya

Nedir bu Dünyanın düzeni böyle,  
Bilemedim, nesi iyi bu düzenin,  
Değerler karışık, bir böyle, bir şöyle,  
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Bilmek istesek suç, bilmiyoruz,  
Görmek istesek suç, görmüyoruz,  
Söylesek suç, duysak suç, susuyoruz,  
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Fikirler suç, fikir üreten kafeste,  
Yazılar suç, yazarlar hep hapiste,  
Azgınlık, en çok sevilen beste,  
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Gönül artık karanlık barda ahu,  
Ruh denen şey, artık nane ruhu,  
Bu kadar ruhsuz, nasıl yaşıyor yahu,  
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Gülmek sanki cehennemlik suç,  
Sevmek sanki cehennemlik suç,  
Ölmek bile sanki mahkemelik suç,  
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN

Hasan Özunal

## **Ey Yar**

Ey Yar,  
Varlığım sayende var.  
Yok iken cismi fanim  
Yok iken ruhu bakim  
Sendin bana Yar...

Ey Yar,  
Ol deyişinde cürmüm yok iken  
Verdiğin can ile  
Hediye ruhum ile  
Tüm kainata hakimiyetim var.  
Yerleri ve gökleri  
Emrimize veren Ey Yar,  
Bilmiyorum  
Daha ne bilinmeyenler var  
Ey Yar,  
En dar günümde  
Bir çaresin  
O an diyorum ki  
Allah var  
Başkası olmaz kula yar.  
Mededim, çarem,  
Sebebi hikmetim;  
Ey Yar  
Sana sonsuz Hamd-ü Senalar...

Hasan Özunal

## Eylül

Sanki eylüller daha bir eylül,  
Kışlar daha bir yakın sanki.

Çok eylüller gördük  
Ve sonrası kışlar  
Ama peşini takip etti  
Umut dolusu baharlar  
Ve ağustos dolusu yakışlar...

Ama artık bir başka güz  
Ve eylül;  
Belki de artık  
Güzün eylülü  
Ömrün eylülüne denk gitti,  
Umutsuz kaldı  
Gelecek bahara bakışlar...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Fani Dünya**

Sevgiyi kör kuyulara siz attınız,  
Yaşamı mahvedip hırs yaptınız  
Dostunuzu düşmana bir pula sattınız  
Siz çıkardınız çivisini fani dünyanın...

Gülmeler hep sahte, hepsi yapmacık  
Ahlak yok oldu, namussuzluk açık açık  
Edepli olanlar ya manyak, ya da kaçık  
Siz kaçırdınız tadını fani dünyanın...

Mezat pazarında kadın satılır  
Hayırlı işe şer ve batıl katılır  
Küfür kazanç sayılıp cebe atılır  
Siz karaladınız adını fani dünyanın...

Yüz binleri yok saydınız, birinizi bin  
Tavrınız musallat, cisminiz çirkin  
Milyonlarca yıl korumuştunuz lakin;  
Siz yaraladınız namusunu fani dünyanın...

2008

Hasan Özunal

## **Fani ve Baki**

Fani ve Baki

Gördüğün bir fanidir, aynada duran,  
Ruhunda başka bir sen var göremezsin.  
Fani olan o beden, toprakla sudan,  
Bedene can veren öz mübarek nurdan.

Bedene boyun eğip ruhu incitme,  
Ruhunla yaşa ki bedeni kirletme.  
Beden ruha hizmetkâr onu işitme,  
Ruhunla yaşa kurtulursun sorgudan.

Bedende bir sınır var üç ile beş gün,  
Ruh baki beden toprak olacak bir gün.  
Bir son değil bir başlangıç o son gün,  
Dünyada baki âlemi yaşa doğrudan.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Farenin Hayali**

Farenin hayallerinde kocaman bir teker kaşar  
İnsanoğlu da hayal ettiği müddetçe yaşar.  
Fare aklıyla bile hayal ederken sadece kaşar,  
İnsanoğlu bu; hayallerinde bile aşırılığa kaşar.

Hasan Özunal



## **Fitrat**

Bülbül şakiyacak, eşek anıracak  
Köpek havlayacak, kuzu meleyecek  
Öküz böğürecek, aslan kükreyecek,  
Her canlı fitratını işleyecek...  
Adam olmayandan adamlık bekleme  
Kendi yerini kendi belirleyecek  
Her canlı gibi o da fitratını işleyecek...

Hasan Özunal

## **Fidanlar Toprakla Buluşmalı**

Gün bu gün, fidanlar toprakla buluşmalı,  
Ağaçlar birleşip, ormanlar oluşmalı  
Yeşil ile var olur yaşanacak bir dünya;  
Her fert, vatani cennet yapmak için çalışmalı.

Hasan Özunal

## **Fiil Çekimi**

Seni  
BEN sevdim...

Beni  
SEN sevdim...

Derken seni  
O sevdi...

Hep beraber  
BİZ sevdik...

Sonra ne olduysa oldu  
SİZ sevdiniz...

Şimdi benim için  
ONLAR oldunuz...

Mişli geçmiş zamanın  
Cemaziyelevvelinden çıkıp gelme hayatıma  
Fiil çekim listemde  
Yeni bir şahsa yer yok...

Hasan Özunal

## **Fikret Yıldızbaş a Akrostiş**

Fikirleri ile var olan güzel insansın  
İnsanlığa faydalı olmayı amaçlayansın  
Kardeşim Latifin kan ve canındansın  
Rabbim sana sağlık ve mutluluk versin  
Eller adını andıkça gönüller şenlensin  
Tarihte adın baki kubbede hoş sedan kalsın

Hasan Özunal

## Gafil

Ey gafil, tutturmuşsun bir gerici lafını  
Beni bırak da sen sorgula kendi safını,  
İlericiyim diye örümcek kafanla hazırladın mahvını  
İlerici sensen, ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Her güzele bir kulp takıp kınarsın  
Taraftarların aka kara dese kanarsın  
Emredilince her pis işi yaparsın  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Vahye güler, ilahi nizamı inkar edersin  
Arkana takar senin gibileri yularsız yedersin  
Bu halinle hem dünyada, hem ahrette hedersin  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

İnsana tapar Yaradana eğilmekten utanırsın  
Rabbi tanımaz yaratılana tanrı diye taparsın  
Güzellikten usanır, çirkinlikler kusarsın  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Fikirlerin çöktükçe azgınlaşır durusun  
Her teze bir uyduruk de fikir bulursun  
Tartışma dendi mi kavga eder kudurursun  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Vatanseverim, aydınım, ilericiyim dersin  
Vatan savunması gerekince çeker gidersin  
Yangına benzin döker, oturur seyredersin  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Sağlam aydınlarınızı harcamakta mahirsiniz  
İftira, çamur, mermi ve molotof atmakta cevahirsiniz  
İnanca küfreden su katılmamış kâfirsiniz  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Demokrasi bayrağını taşırsınız ama inanmazsınız  
Elde edemeyince iktidarları yıkarsınız  
Mertçe ben buyum demeden etek altına saklarsınız  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil

Saygı duyayım derim. saygıma yazık  
Odundunuz, okuyunca oldunuz kazık  
Bu dünyada açsınız, ahrete koymadınız azık  
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Hasan Özunal

## **Gafletten Kurtuluş**

Sözünde Hz Ömer'sin gerçekte Nemrut,  
Bu yol değil gel kendine yeni bir yol tut.  
Dini çıkarına alet bilmişsin akçeyi mabut,  
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Kul hakkı yemekten sararmış yüzün,  
Çıkar aramaktan kararmış gözün,  
Her lağım tarlasında hep senin izin,  
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Deve gitti hem de hamudu ile beraber  
Yoldaşların her vurgunda seferber,  
Dur, bir düşün, bir sürelik ara ver,  
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Gün ağarır da şafak söker ya tıpkı öyle,  
Sen baki aleme gitmeyecek misin söyle,  
Defterin verilir solundan gidersen böyle,  
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

## **Gamzelerin**

Gamzelerin

Gamzelerin ki gamdan azade eyledi beni,  
Leblerin hoş sedalarla lal etti leblerimi,  
Mehtap gözlerin çarptı da kazazede eyledi,  
Aşkın ateşi kavurdu bir hal eyledi beni.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Geçmiş Zaman Tarlaları

Çok çoraktır şu geçmiş zaman tarlaları  
Tohumunu yer, emeğini yer,  
Alın terini yer, zamanını yer  
Varını yok eder.  
Toprak ana bire kırk verir  
Bire bir bile vermez geçmiş zaman tarlaları

Sevgi ile sularsın, alın teri ile sularsın  
Gözyaşı ister...  
Emek verir, çaba sarf eder,  
Gayret eder, didinirsin,  
Daha da çok ister,  
Zamanı çürütür zaman tarlaları

Alın teri ile sular, ömür ile beslersin  
Bana mısın demez, sabır ister...  
Dostluk ekersin vefasızlık verir  
Sevgi ekersin, ihanet biter...  
Gün gelir seni bir hiç eder,  
Sefil rezil rüsva eder  
Evsiz, barksız, yuvasız eder  
Ocağına incir ağacı diker,  
Geçmiş zaman tarlaları.

Sevdiklerini alır bağına  
Dökülmüş yaprak gibi yok eder.  
Bir ekersin, birine bir vermez,  
Bir verir, bedelini bin ister.  
Bunca emeğe gayrete çabaya yazık.  
Teselli miktarı bir ürün,  
Heybeye konacak,  
Bir tutam azık vermedi  
Geçmiş zaman tarlaları...

KARAMAN – Kasım 2020

Hasan Özunal



## Geçmişten Alacaklıyım

Geçmişten alacaklıyım,  
Geleceğe bir can borcum var.

Sisler içinde bir çocukluk,  
Siyasetin harcadığı bir gençlik,  
Emperyalistlerin bombardımanında bir ömür...  
Bir tarafta yokluk,  
Bir tarafta varlık içinde yoksulluk.  
Safa desen çölde çalından bir gölgelik.  
Bir nefeslik fırsat tanımayan bir ömür,  
Geçmişten alacaklıyım,  
Geleceğe bir can borcum var.

Vatan sevgisi maya,  
Millet aşkı tek sevda,  
Yaradan tanıdığım tek aşk.  
Şükür tesellim,  
Doğru yol tek niyazım.  
Geride kalan dağarcıkta bir kaç iyilik.  
Her geçen yılın karı,  
Yüzümde çizgiler saçlarımda kar.  
Bir şey anlamadım ben bu davadan,  
Geçmişten alacaklıyım,  
Geleceğe bir can borcum var.

Kolaydı bu güzel hayat  
Ama her adımda bir engel,  
Her hamlede bir duvar,  
Kulların kahrı ise heyhat...  
Şimdi artık tünele girişe çeyrek,  
Hayattan kazancım tek aile efradım var,  
Geçmişten alacaklıyım,  
Geleceğe bir can borcum var.

Ver geçmiş bana çocukluğumu,  
Ver emperyalistlerin harcadığı gençliğimi,  
Ver benim hiç gerçekleşmemiş hayallerimi,  
Ver bana bileğimin hakkını,  
Ver alın terimin bedelini,  
Ver iyi niyetimin hasılatını,  
Ver benim olup da aldıklarını,  
Ver benim olması gerekip de çaldıklarını...  
Geçmiş;  
Senden alacaklıyım...

Gelecek,  
Artık bil ki sana da;  
Sadece bir can borcum var...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

## Geçmişten Geleceğe

Sen söylemezsen,  
Ben söylemezsem,  
Herkes, sevdiğimi nerden bilecek...  
Sen, bir ürkek kuş gibi kaçsan da bu sevgiden;  
Aşkıml seni gölgen gibi takip edecek...

Bir gün Bana gelmezsen,  
Bir gün Sana gel demezsem,  
Sanma bu aşk bitecek...  
Sen bir rüzgar gibi selam getirsen de eskilerden  
Bu aşk benle beraber geleceğe gidecek...

Hasan Özunal

## Geçtiğiniz Yol

Geçtiğiniz Yol

Geçtiğiniz yol  
Benim geçtiğim yoldur  
Hani bir kaya var ya koca bir taş  
Ortasından çatlamış  
Sabır taşım o benim  
Kenarında dilim dilim yarılmış  
Parça parça olmuş toprak var ya  
Sevgisiz kalmış gönlümdür.  
O gövdesi kalmış  
Dalları ayrılmış yerlerde,  
O mahzun ağaç  
Hayatımın ta kendisidir.

O baktığınız yolun  
Etrafındaki bağlar bahçeler,  
Gülistanlar ve kaşaneler  
Benim olmasa da  
Benim emeğimle var olmuş,  
Benim çabamla şekillenmiş,  
Benim fikirlerimle doğmuş,  
Çölden vaha olmuştur.

O baktığınız yolun sonunda  
Mağrur, gururlu,  
Alnı ak yüreği pak  
Başı dik duran,  
Başında kardan taç olan  
Birisini var ise  
İşte o da benim...

Böyle olmasını da ben istedim  
Başkasından bilmeyin...

Hasan Özunal

## Gel

Bir yağmur gizliyor gözyaşlarımı,  
Buluttan kopup inceden ince.  
Bir rüzgâr esiyor,  
Dağlardan koşup gelen,  
Başımı okşayıp geçip gidiyor sessizce.  
Yutuyor matemimi,  
Kör kuyulardan kopan bir gece.  
Bir kıpırtı var içimde,  
Bir yara kanıyor sanki gizlice.  
Cevap var, cevap yok, cevap belli belki de,  
Cevap birkaç harf ve bir iki hece.

Caddeler karanlık birer dehliz,  
Her adımda yutuyor ruhumu.  
Kaldırımlar birer testere,  
Beynimi sağlı sollu yontuyor.  
Çıkış, çare, çözüm birer muamma,  
Her bir düşüncem pas tutuyor.  
Işık görmeyen gözler,  
Gönlümü uyutuyor.

Çıkış yakın, çare kolay, çözüm basit,  
Belki birkaç harf ve birkaç hece.  
Gel, gelişinle aydınlanacak bu gece,  
Gel, gelişinle çözülecek bu bilmece,  
Gel, gelişinle bitecek bu çektiğim işkence,  
Gel, birkaç harf ve birkaç hece...

Hasan Özunal

## **Gel Can Ol**

Gel Can Ol

Bir puslu gecede zaman,  
Saat tıkırtılarında akarken,  
Bir akrebe düşer sevdan,  
Bir de kalbime...  
Akrep vuslata yaklaştıkça,  
Her saatte yok olur,  
Kovalar umutları yelkovan...  
Sonra uzar geceler asır olur.  
Gece saatleri geri sayar,  
Sevdan hasretin  
Vuslatın imkânsız  
Yokluğun işkence olur...  
Gelmezsen;  
Ne tan yerinden söker şafak,  
Ne bu bahtsız gece son bulur...  
Gündüzü görmeyen ömrüme,  
Bari bir ay gibi doğ ey yar...  
Gözünün bir ferî mehtabım olur,  
Sen gelirsen karanlıklar son bulur,  
Bir teselli bulurum söz geçmeyen gönlüme...  
Bitmezse bu gece,  
Bitmezse bu karanlık,  
Bitmezse bu hasret,  
Vuslata ermezse gönül,  
Sabırdan tükenen ömür,  
Bil ki artık son bulur...  
Gel yelkovan akrebe yetişmeden  
Gel ecel bu tene erişmeden  
Gel yokluk varlığına ilişmeden  
Gel bitsin bu karanlık...  
Bu beden varlığına can bulur...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Gel Gayrı**

A Benim Yârim Gel Gayrı

A benim minik gonca gülüm,  
A benim iki dallı çınarımın tek dalı,  
A benim sevda ateşine su veren pınarım  
A benim bir dalda iki kirazım  
A benim duygu dolması yaprak sarmam  
A benim mi s kokulu turuncum  
A benim ipekten sevda şalı saçlım,  
A benim dolunay mehtabı bakışlım,  
A benim iki damla gözyaşım,  
A benim can evimdeki yoldaşım  
A benim sevmeyi bilip, sevilmeyeni bilmeyenim  
A benim sevgim, sevgilim,  
A benim bal kovanındaki tatlı dillim  
A benim zincirlik delim  
A benim ciğerimin büyük pasesi  
A benim eskimiş kalbimin taze yaresi  
A benim öbür yarım olan yârim  
A benim bu cihandaki tek kârım  
A benim hayattaki son kararım  
A benim bir kabuktaki badem içi yarım  
A benim beklenen sağanağım  
A benim kınalı guzum  
GEL GAYRI...

Karaman - 2000

Hasan Özunal

## **Geldi de Geçiverdi**

Geldi de Geçiverdi

Bu ömür ağlayarak, karalar bağlayarak,  
Ciğeri dağlayarak, geldi de geçiverdi.

Yaz ve kış hep telaşta, baharı kaldı kışta,  
Dertlerle hep savaştta, geldi de geçiverdi.

Köprüsü çöküverdi, elemeler döküverdi,  
Her derdi veriverdi, geldi de geçiverdi.

Bulutı ağdı başa, başımı vurdu taşta,  
Gark etti gözde yaşta, geldi de geçiverdi.

Yaylama ot vermedi, ocağa od vermedi,  
Sevdaya ad vermedi, geldi de geçiverdi.

Başıma kar yağdırdı, dilime zar sardırdı,  
Üstüne har saldırdı, geldi de geçiverdi.

Gençliği talan etti, hayali yalan etti,  
Dostumu yılan etti, geldi de geçiverdi.

Geceler zindan oldu, gündüzler talan oldu,  
Vaatler yalan oldu, geldi de geçiverdi.

Kalanlar bana yetti, yaşamak sanki dertti,  
Şükürümüz hiç bitmedi, geldi de geçiverdi.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Geldi Geçti Ömür**

Geldi Geçti Ömür

Fakir gönlüm gözlerinin istilasındadır,  
Bu çilekeş başım aşkın belasındadır,  
Ömrüm sensizliğimin yasındadır,  
Geldi geçti ömür neyin telaşındadır.

Gönül yarının da sensiz olacağını bilmektedir,  
Her yarın dünden hüzünleri alıp da gelmektedir,  
Zaman bir mızrap olup bağrımı delmektedir,  
Geldi geçti ömür neyin telaşındadır.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal



## Geldim

Geldim...

Gayrı,  
Elleri böğründe bakma yollarıma.  
Kaf dağını  
Anka kuşu ile aştım da geldim.  
Gel atıl şimdi kollarıma  
Engelli yolları, dikenli ovaları  
Sabır ile koştum de geldim...

Kitaplardaki, dillerdeki  
Masalları nereden bilsinler  
Bu sevda, kitaba sığmaz desinler  
Seni bana, beni sana  
Denk görmesinler,  
Kitaplardaki masallardan  
İzinsiz çıktım da geldim...

Tut elimi;  
Hasret ateşi ile yanmaktansa  
Vuslat pınarından kanmaya geldim...

Hasret küllemişti kızıl korları  
Fırtınalar kırmıştı, meyve dolu dalları  
Ecel hazır etmişti, dört kollu salları  
Koru ateşledim,  
Dalları yeşerttim,  
En sevgiliden  
Yeni bir ömür diledim...  
Koştum da geldim...

Kırıp sevda prangalarını  
Yıkıp  
Gönüllere gardiyan olan  
Kahrolası kuralları  
Alıp seni Anka'nın kanatlarına  
Kaf Dağının ardındaki  
Masal dünyasına  
Birlikte kaçmaya geldim...

Tut elimi;  
Hasret ateşi ile yanmaktansa  
Vuslat pınarından kanmaya geldim...

Hasan Özunal

## **Geldin ve Gittin**

Senle yaşadık bir zaman,  
Alıp verilen bir nefes,  
Bir an gibi...  
Geldim demedin ki,  
Geldiğini bilmeden,  
Deli dolu estik geçtik,  
Varlığını bilmeden...  
Usulca çekip gittin,  
Yine bir haber vermeden.

Varlığın çok güzelmiş,  
Çekip gittin bilmem ki neden?  
Kadrini kıymetini bilmeden,  
Bir sefanı sürmeden...

Şimdi lüğatimde bir kelimesin,  
Sadece iki hecelik.  
Sensiz bazı duygular belirsiz,  
Sensiz bazı duygular tamamen hiçlik.

Niye terk edip gittin bir anda?  
Geri geliversen ya  
Hayırsız,  
Vefasız gençlik...

Hasan Özunal

## **Geliver**

Bir bahar günü, ya da bir akşamüstü,  
Bulutlara karışıp, geliver artık.  
Sensiz bu gönlüm, bil ki hayata küstü,  
Bahar yağmuru olup iniver artık.

Sabahsız geceler hiç bitmedi gitti,  
Bir hayal denizinde hayaller yitti.  
Günlerimi sayarken ömürler bitti,  
Gelip de gözyaşımı siliver artık.

Sensiz bu fani dünya bir serap gibi,  
Hayatım bir kör kuyu görünmez dibi,  
Ömrümün sebebi gönlümün sahibi,  
Çileli bu dünyama giriver artık.

Hasan Özunal

## **Gelsen Diyorum**

Silindin artık, yoksun hatıralarımda bile  
Arada bir, rüyalarımaya çıkıp gelsen diyorum  
Bu aşk artık söndü desem inanma, nafile  
Bir kere de sen kalbini dinlesen diyorum.

Ne eller aldı, ne de ben git dedim sana  
Bu gidişeye rızam var mıydı, dönüp sorsana  
Bir yolunu bulup, uçan kuştan haber salsana  
Kahrın kime, sitemin nedir desen diyorum.

Hasan Özunal

## Gençlik ve Vatan

Vatan sevgisini oyun mu sandın  
Hayali bir oyunu oynar gibisin  
Önce bir öğren be çocuk sonra da yaşa  
Bilmediğin bir yemeği sunar gibisin.

Toprak nedir, vatan nedir, kan nedir?  
Göklerdeki yıldız nedir ay nedir  
Bayrağımı bayrak yapan al nedir  
Dibi görünmedik bir suda yunar gibisin

Uğruna verildi yüz binlerce can  
Artık toprak oldu toprakta yatan  
Her karış toprakta bir şehit atan  
Toprağı hiç bir şey sanar gibisin.

Tarihi bir oku oku da anla  
Bir değil Maykıllar senin atanla  
Şehit bir değil külçe yatanla  
Ezberden bir rolü oynar gibisin

Kurtul üstündeki şu pis baskıdan  
Kimliğini al giy önce kurtar askıdan  
Kendini tanı önce şöyle yakından  
Akmasını bir bilsen pınar gibisin.

Hasan Özunal

## Gerçeğe Az Kalmış

Gerçeğe Az Kalmış

Olay

Cennet Vatanımda:

Bir bahar ayında,

Ilık bir günün şafağında,

Göl dağ başında,

Ağaç göl kenarında,

Tahta koltuklar ağaç altında,

Sen koltukta ve tam karşımda,

Kitap ellerimin arasında,

Nihavent faslı kulaklarımda,

Çay buğusu burnumda,

Çigara dumanı ciğerimde,

Güneş tenimde,

Sen yüreğimde...

Derken:

Uyanıvermişim...

Hayal bu ya

Rüya oluvermiş

Ne mutlu

Gerçeğe az kalmış demek...

Hasan Özunal

Karaman - 2012

Hasan Özunal

## Gerçeği Haykırmak

Atımız yok, itimiz yok yemlenecek,  
Bağımız yok, bahçemiz yok bellenecek  
Biz Hak bilir bir yanlışđı söyleriz de  
Yanlığ insanlar birazcık dellenecek

İşleri çıkar, aşları fitne, iftira katıkları  
Taş değil gül değil çamurdur attıkları  
Ayan beyan helal süte su kattıkları  
Sanıyorlar ki bunlar HAK bellenecek

Bal küpü tutup küpü götürenler  
Suya girip de denizi bitirenler  
Hallederiz diye ömür yitirenler  
Elbet bir gün elekten elenecek.

Dünyayı TEK sanıp kral olanlar  
Parsa kapmak için safa koşanlar  
Coştukça yiyen, yedikçe çoşanlar  
Adalet hattında elbet enselenecek.

Sussa da bu Millet yumruğu pektir  
Doğru bir ideal hedefi tektir  
Bu ister bir uyarı isterse tekdir  
Hak için elbette dile getirilecek.

Gömleği değiştirmedik diye hava basanlar  
Kurt postunu ak gömleğin bir altına asanlar  
Hakkin rızasından öte düşünmeyen Hasanlar  
Hakka sığınıp da elbet gerçeği söyleyecek.

Hasan Özunal

## Gerçek Dost

Övgülere aldanma  
Seni yerden yere vuran yergiler de var.  
Kırmızı halılarda yürüyorsun ama;  
Dikenden dokunmuş sergiler de var.

Hesaba çek kendini  
Halk olsun aynan  
Sana edilen lafların pek çoğu yalan,  
Dünyada hoş seda her kuldan kalan  
Ahrette ödenecek vergiler de var.

Dünya bir imaret sen ol sahibi  
Bin hayırdan bir dua çıksa da yeter.  
Kavgalar nahoştur yoktur galibi,  
Kitapların yazmadığını yazan dergiler de var.

Gerçek dost o ki;  
Yüze gülen değil, yüze söyleyen  
Kötüyü gösterip doğruluk öğütleyen  
Her güzel sözü bal kaymak sanma,  
Dile getirilmemiş sevgiler de var.

Hasan Özunal



## Gerçek ve Yalan

Kör kuyular dibinde bir katrecik su  
Kova kova çektim de kandırmadı ki  
Aşk gerçek, hayat yalan buymuş doğrusu  
Aklım erdi de, gönlüm anlamadı ki...

Kökünden büyüdüğüm ağaç, dal budak oldu  
Kaç mevsim yeşerdi, sarardı soldu  
Kök toprakta yaşarken hayali boldu  
Sevdası meyvaydı alamadı ki...

Toprağın hasreti deli bulutlar  
Çayırdı çimende bitmez umutlar  
Rüzgardan nem yolladı ufuklar  
Çöllerin gülüne yaramadı ki...

Hasan Özunal

## Gerçek Vuslat

Adından bir dünyaya hapsedme beni  
Onsekiz bin alemde daha ne dünyalar var  
Canıma can katsan da neyleyim seni  
Canımdan öte daha ne hıyabanlar var.

Aşkın vuslat değil kavuşmak zevku sefa  
Yüz yılda olsa fani âlemde bulunmaz sefa  
Gerçek vuslat gelir her canlıya bir defa  
Vuslatı var eden sefere bin bir bahaneler var

Hasan Özunal

## Giderim

Kırılmış sazımın teli  
Gam etme gönül...  
Düğüm tutmaz kopan tel  
Uğraş gerekmez,  
Uç telli saz ile besteye devam;

Bestelerim

Bozulmuş dümenim, dönmez tekerim  
Ümit kesmek yok;

Ben yaya da giderim.

Kâğıdım tükendi  
Yazmaz kalemim  
Beis yok;

Ezberlerim.

Tüm düzen bozulmuş, çıkarmış her şey  
İnsanlar çıkarsız nefes almazmış  
Bu düzene uymayanlar yanarmış  
Ne masal;  
Gülerim.

Kirlenmiş toplum dönmüş bir devran  
Hasım olmuş tüm dost ve hısımlar  
Üzölmek kahrolmak neye yarar ki  
Dostlara;

Selam ederim...

Bedenim yaşlanmış kalbim rahatsız  
Olsun....  
Ruhumla yaşar;

Gönlüm ile severim.

Bir belirsiz zamanda  
Tükenirmiş son nefes  
Baki kalan mı var  
Alınca GEL emrini;

Giderim...

1995

Hasan Özunal

## Giderken

Bir bayrak dalgalansın,  
Ezanlar duyulsun yeter.  
Yer mekân aramayın kabrime  
Lahit falan da istemez.  
Vatanımın toprağı örtsün üstümü  
Yabani otlar bitsin  
Her bahar çiçek açıp,  
Yeni tohumlar serpsin her güz günü.

Günde beş sefer  
Bilal'in sesinden çağrısını duyayım Rabbimin  
Haydin Felaha derken...  
En Ulunun adını dinleyip,  
Dünya yükünü atmış yorgun,  
O büyük kutlu günü beklerken...

Toprağa karışan kanımın rengi  
Yurdumun nefesi ile dalgalansın kıpır kıpır  
Gölgesi bir garanti toprakta  
Herkes bilsin ki  
Bir vatansever yatmakta  
Bir ömür verdiği o canım toprakta.

Varsa güzelliklerim Rahmetle anın  
Esirgemeyin korumasından bir mübarek Fatiha'nın  
Daima şükrünü ettik  
Kölesi olmadık emanet canın...

Helal olsun hakkımız varsa tüm geride kalanın  
Bu dünyadan geriye kim ne bırakmakta,  
Ne faydası oluyor ki giderken  
Ömrü Dünya olanın...

Yer mekân aramayın,  
Feryat figan da ağlamayın,  
Yok olduğumu bittiğimi hiç şanmayın.  
Aslında daha yeni var olacağım,  
Dünya bahçesinden terhis olup,  
Sılama kavuşacağım...  
Ben en mutlu günümü yaşayacağım o gün  
Gel emrini alıp da Sevgiliye giderken,  
Yok olduğumu bittiğimi sanmayın...

Bir basit taşa yazıverin yeter:

Emanet verdin bu "CAN" ı ey Canan  
Vakti geldi de "AL" diyemedim.  
Seni sevmektir bana "KÂR" kalan  
Senden Başkasına "YAR" diyemedim.

Karaman – 2015 Eylül

Hasan Özunal

## **Gitmek Çok Zor Gelmiyor Artık**

Gitmek Çok Zor Gelmiyor Artık

Geçmişse altmışaltı yıl,  
Gitmişse Deden, Baban, Kardeşin  
Gitmişse adaşın, yoldaşın  
Komşun, dostun, meslektaşın  
Gitmek çok zor gelmiyor artık.

Son selamı verip de Bu Dünya'ya  
Hadi eyvallah demek.  
Zor gelmiyor artık...

Son olmadığın bilmek bu gidişin  
Bir yeni başlangıca inanarak gitmek  
En Sevgiliye kavuşmak  
Belki de daha büyük mutluluk  
Belki kalmaktan daha güzel...  
Gitmek çok zor gelmiyor arttık...

Farkı yoksa dünün bu günden  
Bitmişse gelecekte beklenenler,  
Her mevsim bir öncekinden kıraçsa  
Yok olup gitmişse ektiğin ekinler,  
Heybe dolmuş, delikse çuvalın dibi  
Boşunaysa,  
Hayaller gerçek olsun diye beklemek  
Zamanıdır belki de  
İyi bir günde  
Aniden çekip gitmenin...

Artık zor gelmiyor  
Hayat görevinden terhis olup  
Teskereyi alıp da  
Kalanlara elveda demek,  
Gitmek çok zor gelmiyor artık...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN – Eylül 2020

Hasan Özunal

## Göç

Sorarlarsa bir gün beni de sana  
Anlatırken sakın, sakın ağlama  
Sığmadı aşkı de hain dünyaya  
O çok sevdi amma gülmedi dersin,

Dersin; aşkı için deli olurdu  
Derdinden kıvrandır ağlar dururdu  
Sonunda çareyi gitmekte buldu  
Yalnızın biriydi göç etti dersin

Sorarlarsa kimdi, böyle kıvranan  
Ölümsüz aşkına deva arayan  
Açılan kolları yarı sarmayan  
Yalnızın biriydi göç etti dersin,

Bir çare değildi belki de kaçmak  
Devasız dertlere yâreler açmak  
Yanan gönlüne kıvılcımlar saçmak  
Çaresiz biriydi göç etti dersin...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Gökten Üç Bulut Düştü**

Gökten üç bulut düştü  
Biri  
Gözlerimde yaş oldu kaldı  
Biri  
Yüreğime çörelendi  
Biri  
Kapladı hayallerimi

Gökten üç bulut düştü  
Üç bulut düşeli karakışlar göktü dünyama  
Yönlerim karıştı  
Aklım şaştı  
Bir musibet bela bulaştı  
Dünyam dünyalıktan çıktı  
Cehennemi yaşattı...

Bir yağsa gözümdeki bulut sel olacak  
Bir kıpırdaşa kalbimdeki bulut patlayacak  
Bir dağılsa hayallerimdeki bulut dünyam aydınlanacak  
Ruhum bir masaldan uyanacak...

Hasan Özunal



## **Gönlüm**

Gönlüm

Elifi aramasam da dağ başında çıktı karşıma  
Leyladan medet ummadım ama çok iş açtı başıma  
Şirine yoktu ki hiç bir meylim sebeptir gözyaşıma  
Başımdaki şu karlara sebep bu divane gönlümdür

Geçti bu fani ömür ne bir söz dinledi ne uslandı  
Sıra dağlar dururken gitti de çürük dala yaslandı  
Kapisını açmadı bir türlü karanlıkta paslandı  
Başımdaki şu karlara sebep bu divane gönlümdür

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2013

Hasan Özunal

## **Gönlüm Ağırlaştı**

Uç dedim gönlüme  
Uç ve havalan...  
Uzaklaş bu gerçeklerden  
Uzaklara git sorunlardan ve dertlerden

Çabaladı  
Çırpındı  
Parçalandı  
Bir türlü uçamadı gönlüm  
Dünya gönlüme dar  
Gönlümün ağırlığı Dünya kadardı;  
Gönlümde senin ağırlığın vardı...

Hasan Özunal

## Gönlüm Alacaklı

Ömür defterine şöyle bir göz attım,  
Bir sen alacaklısın divane gönül.  
Geleni topladım, gideni çıkarttım,  
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Kapını çalanlar, tarumar etti de gitti,  
Tahtına oturanın vadesi, üç günde yetti,  
Sabır taşın çatladı, takatin bitti,  
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Dostların her biri, borçlu yekünde,  
Felekle güreştim, hep yedim künde,  
Kısmetim kapandı, bir hal var kökünde,  
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Maddiyat harmanında, bir avuç çeç kaldı  
Beklediğimiz yolcuların, hepsi geç kaldı,  
Her tokatta yüzümüz, hep güleç kaldı,  
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Ekâbirden, kabir azabı çektik yıllarca,  
Avamdan darbeler yedik, hunharca,  
Al ömrümü senindir, keyfince harca,  
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Hasan Özunal

## Gönlüm Daraldı

Gönlüm daraldı  
Yer yok gama, kasavete,  
Kem söze, kahıra buğuza.  
Yer kalmadı;  
Sahte dosta gönlümde,  
Gönlüm daraldı.

Dağlara ovalara,  
Yılana çiyana,  
Haine ve adam satana,  
Doğruluğa şer katana,  
Her sözü fitne yapana,  
Yer verdiğim gönlüm daraldı,  
Yer kalmadı tümüne.

Gönlüm daraldı  
Kalan yerler;  
Yar için, yaren için,  
Yoldaş için,  
Kademli ve kıdemli dostlara  
Güzele, güzelliklere,  
Sevgiyi, sevmeyi bilenlere,  
İnsanlık sırrına erenlere kadar...

Gönlüm daraldı  
Defettim; ne kadar safra varsa,  
Yok ettim; ne kadar yanlış varsa,  
Bir ettim; her olumsuzluğu  
Bir çırpıda hallettim.  
Gönlüm daraldı;  
Gönlüm daraldıkça boşalttım.  
Gönlüm daralınca,  
Gönlüm rahatladı...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Gönlüm Daralması

Sevmeyiz  
Dar gönüllü olmayı belki,  
Çok da geniş olmasın ama.  
Bir yeri olsun yârimin,  
Bir de canlarımın, başköşede.  
Bir demet gül sığsın,  
Bir kuş cıvıltısı,  
Az toprak kokusu,  
Birkaç damla yağmur,  
Az da bulut olsun varsın.

Tüm bunları,  
Rabbimin Sevgisi sarsın, sarmalasin...

Çok da geniş olmasın gönlüm;  
Çirkine, kötüye, haramiye,  
Münafığa, ikiyüzlüye ve haine,  
Hele ki vicdansızsa hiç yer kalmasın...

Tüm bunları,  
Rabbimin koruması içeri almasın.

Çok da geniş olmasın gönlüm;  
İki oda bir sofa,  
Gönlümdeki kötülüklerden  
İki de bir  
Gönlüm daralmasın...

Hasan Özunal

## **Gönlüm Hür**

Hak etmediğim gönle girmedim  
Hak etmeyene de gönül vermedim,  
Gönlüm hür.

Bana yapılmasını istemediğimi,  
Kimselere yapmadım  
Nefsime uyup da,  
Kul hakkını almadım.  
Vicdanım hür.

Yaratandan başkasına kul olmadım  
Hak'kın emrinden başka süzgeç tanımadım  
Kör taassubun batağına sapmadım  
Sorgulamadan hiç bir şeyi kabul etmedim  
Çıkar için yanlışlara kanmadım,  
İnanmadım,  
Fikrim hür.

Akıl, mantık, feraset ve izan veren  
Yaradan'a ŞÜKÜR...

Dilimi ne bağlar?  
Kalemime ne engel olur?  
Hak'kın çizgisinde kalan  
Her ortamda haklı olur.  
Doğruları görmeme sebep olan  
Yaradan'a ŞÜKÜR...

Hasan Özunal

## **Gönlüne Sitem**

Gönlüne Sitem

Güller derledim kanayan bağırdaki yaradan,  
Sana sundum da yer vermedin kucağında.  
Bir hayal dünyası çıkardım bahtımdaki karadan,  
Yer bulmadım gönlünün köşesinde, bucağında.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Gönül Bahçem**

Bir bahçe ki gönül bahçem;  
Goncası kararmış, gülleri solmuş.  
Lalesi sümbülü hep harap olmuş,  
En yakın baharı bir serap olmuş,  
Güneşi mehtap, ırmağı şarap olmuş.

Bir bahçe ki gönül bahçem;  
Dikenler yok olmuş, susmuş bülbülü.  
Bülbül düşman bilmiş, yaralı gülü  
Lale esir almış garip sümbülü,  
Lalesi sümbülü hep harap olmuş.

Bir bahçe ki gönül bahçem;  
Tımar bekler, derman bekler, dost bekler.  
Yapraklar havada, inler çiçekler,  
Dost gelmezse yanıp gidecekler,  
En yakın baharı bir serap olmuş.

Hasan Özunal



## **Gönül Hep Arar**

Düşlerim unutuldu, kabuslar kaldı  
Aşklarım unutuldu, hüsrânlar kaldı  
Gidenler yok oldu, kalanlar kaldı  
Kalanlar yetmedi, gönül hep arar...

Dağarcık boşaldı, güller kasede  
Elek duvarda, delik kese de  
Yarın yok olacağını bilse de,  
Kalanlar yetmedi, gönül hep arar...

Mısrada kelim yok, nota yok sazda  
Kalemde çizgi yok, işve yok nazda  
Güzeli bulmak için, her gün niyazda  
Kalanlar yetmedi gönül hep arar...

Uzun mu bu ömür, kısa mı bilmem ki  
Bir lokma bir hırka, saltanat bu bilsem ki  
Mısır sultan olacakmış gibi sanki,  
Kalanlar yetmedi gönül hep arar...

Hasan Özunal

## **Gönülde Derin Yare Var**

Gönülde Derin Yare Var

Ne yollar hadi kalk gidelim diyor,  
Ne de gurbet hadi gel bana diyor.  
Gözlerin buğulu gel gitme diyor,  
Yine de gönülde derin yâre var...

Suç kimde, suçlu kim, bir diyen olsa,  
Suç nedir, nasıldır, bir bilen olsa,  
Bu samurdan kürkü bir giyen olsa,  
Yine de gönülde derin yâre var...

Bu yareye bir çare var mıdır acep?  
Bu olanlar akla kar mıdır acep?  
Bu sevdaya dertler yar mıdır acep?  
Yine de gönülde derin yâre var...

Kaf dağında geçen masal bitti mi?  
Kısa sürdü de bu hayal bitti mi?  
İki gönül arasında hemhal bitti mi?  
Yine de gönülde derin yâre var...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN

Hasan Özunal

## Gönülden Sevdim Seni Ben Karaman Şehri

Sen beni nedense sevmedin gitti.  
Sende mutlu olmaktı amacım bil ki;  
Seni kirletenler sayende, benden kâr etti  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Bir köydün eskiden, şimdi bir modern şehir,  
Hizmette yarıştık hep, etmedik tehir  
Dereydin ırmak oldun şimdiyse nehir,  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Hizmet için yola çıktık bir kervanlık adamla,  
Göl olur sandık olursa her birimizden bir damla.  
Her hizmette acımasız yargılandık idamla,  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Kaldık tek başımıza Timurla Hoca misali,  
Gerçekte aşmıştık oysa her bir hayali.  
Allahın Rızasında bulduk bunca mecali,  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Yazları toz idi yolların, kışları çamur  
Binalar görkemli, semtlerin mamur  
Hizmette sınır yok, sanki bir yağmur  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Kızarımla bazen de çekip gideyim derim  
Gönlüme hep yeniktir çilekeş serim  
Ak kâğıt üstünde bir kaç fikir eserim  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri

Bir dikili ağacına bile talip olmadım  
Çölde kuduz çıktı gene yılmadım  
Toprağından bir mezar yeridir muradım  
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Hasan Özunal

## **Götür Git Şehrin Işıklarını**

Götür git şehrin ışıklarını da  
Karanlıklarda kaybolma sakın.  
Al yanına hatıraları,  
Bakışları, gülüşleri,  
Yakışları ve yıkılışları da  
Al götür git giderken...

Götür git şehrin ışıklarını da,  
Görmek neye yarar,  
Karanlıklar kalsın bana  
Sensizliği görmek akla zarar.

Götür git şehrin ışıklarını,  
Geceler zindan kalsın  
Yok olsun artık renkler,  
Şekiller cisimler...  
Boşalsın dünya.  
Bom boş dünyamda,  
Karanlık bir hatıramsın.

Götür git şehrin ışıklarını da,  
Al götür git giderken.  
Gün  
Senden öncesi için geç,  
Senden sonrasına daha çok erken.

Hasan Özunal

## **Gözlerim Görüyor Fasık**

Gözlerim görüyor aklım eriyor  
Evrensel kurallar bu işe yanlıştır diyor  
Sen sadakat gösterip sapkın aklına  
Görmüyor, bilmiyor, anlamıyorsan  
Ben çekiyorum işte kulağını bu da mı yetmiyor

Söylemek vebalim  
Yetmedi ise tekrar görevim  
Anlamıyorsan  
O da senin vebalin  
Kalmak istiyorsan sapkın aklına sadık  
Dön arkanı da benden uzaklaş ey fasık..

Hasan Özunal

## **Gözlerin**

Gözlerin sarhoş ediyor beni  
Baktıkça başım dönüyor  
Görmek için değil de  
Vurmak için bakıyor  
Vurduğu yeri yakıp  
Harabeler bırakıyor

Gözlerin baktıkça yakıyor  
Yaktıkça yıkıyor  
Üstüne bir de efsun sıkıyor  
Gözlerin deli ediyor beni

Gözlerin göz göz etti yüreğimi

Hasan Özunal

## **Gözlerin Masalmış**

Gözlerin masalmış,  
Varlığın hülya...  
Aşkımız yalanmış,  
Yaşananlar bir rüya...

Hasan Özunal

## **Gözün Gördüğü**

Tek gözümüz görüyorsa, yarım yamalak hem de.  
Aldanıp o gözün gördüğüne, karar vermemeli.  
Tüm insanları, iki gözü de kör sanıp, o dem de,  
Tüm insanlığa, bilgiç kral olmaya yeltenmemeli.

Göz deyince unutup, kalp gözünü, gönül gözünü,  
Gördüğümüze aldanıp, araştırmazsak işin özünü,  
Çevirip de bakmak lazım, madalyonun öte yüzünü,  
Mantıkla kullanmalı aklı, gözle görüneneye güvenmemeli.

Ben haklıyım herkes bu fikre uysun demek,  
Kendi fikrini dayatarak harcanan, boşuna emek,  
Her beynin, aynı fikirleri düşünmesini beklemek,  
Yok oluşun başlangıcıdır asla fırsat vermemeli.

Hasan Özunal



## **Gücü Yetmemiş Yılların**

Karlar yağdırmış başına,  
Yıllar nakşını işlemiş alnına.  
Gözlerinde  
Yine sevgi taşıyorsun.  
Gücü yetmemiş yılların,  
Gözündeki sevgiyi kirletmeye.

Gözlerin;  
Dilinden daha çok şey anlatıyorlar.  
Hayallerin capcanlı gözbebeklerinde hala  
Yine aynı gizemleri taşıyorsun.  
Gücü yetmemiş yılların,  
Gözlerindeki tarihi eskitmeye.

Gözlerinde;  
Işıltılar yine yerli yerinde,  
Mutluluk saçmaya devam ediyorlar.  
Yine bir çağrı var güzelliklere.  
Gücü yetmemiş yılların,  
Gözlerindeki azmi yok etmeye.

Gözlerindeki;  
Duygular bir gizli sesleniş hala.  
Bir çerçeve gibi göz bebeklerinde  
Yine kendimi görüyorum.  
Gücü yetmemiş yılların,  
O ebedi duyguları incitmeye.

Gözlerine;  
Gücü yetmemiş yılların,  
Sendeki beni silmeye.  
Gözlerin ele veriyor hala seni,  
İzin vermemiş gönlün  
Sendeki beni terk etmeye.

Gönlüne ve gözlerine  
Gücü yetmemiş yılların...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Gül Bağında Hazan**

Gül Bağında Hazan

Hasreti bağladım bir am dalına  
Gönlüm feryat etti gülün dalından  
Bu gönlüm alıştı sevda balına  
Zehir sundu felek aşk bardağından

Zemheride açan gülüm baharda nerde  
Çaresizlik aramızda bir kalın perde  
Bulmuşken deva onulmaz binlerce derde  
Şimdi bir nefese hasretim yar dudağından

Mehtap kapatmış gözünü şen değil ayım  
Bitmiyor beklenen vuslata hep geri sayım  
Her yudumu zehir, tat vermez ayım  
Bir tıkırtı bekler gönlüm yar ayağından

Güller boyun bükmüş bülbüller yasta  
Sen yoksan çaresiz bu gönül hasta  
Kader acı ayrılığı sundu bir altın tasta  
Gün gelse bir katre dersek sevda bağından

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Gül Bülül**

Güle hasretini haykırır bir bülül  
Bülülü gözler her seher bir gül  
Her seher yeni bir güne başlangıç,  
Her seher, bir önceki güne yeni bir ödül.

Hasan Özunal

## **Gül Güzeldi Gül Oldu**

Gül Güzeldi Gül Oldu

Gül güzeldi gül oldu,  
Bülbül gördü hayran oldu.  
Gül suskun bülbül dertli,  
Bunun sonu aşk oldu.

Yarım güldü, gül oldu,  
Gönlüm dertli, bülbül oldu.  
Coştuk, koştuk, bitmedi hasret,  
Bunun adı aşk oldu...

Gönül yorgun koşmaktan,  
Bu aşkta bana bir hal oldu.

Gül ile bülbül  
Keyfimi kaçırdınız  
Gülüm gülüverince  
Olanlar oldu.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Gül Olman**

Onca çiçek içinde bülbülün derdi güldedir  
Bağları bahçeleri de verseniz  
Gülün gönlü bir güldedir  
Güzellik gülde  
Sevdası bülbüldedir  
Gülüm bil ki  
Gül oluşun gönlümdedir.

Hasan Özunal

## **Güle Güle Nur Yüzlü Dedem**

Dil çaresiz  
Söz yetersiz  
Kaldım kimsesiz  
Dünya artık sensiz  
Bedenin nefessiz  
Uğurladık isteksiz  
Rahmetin bol olsun Nur Yüzlü Dedem.

Dünyamdın, varım yoğum sendin,  
Sevgiyi, saygıyı ve insanlığı bilendin  
Gözyaşımı gül yaprağı ile silendin  
Mekanın Cennet olsun Nur Yüzlü Dedem.

Zem, gıybet ve kibirden çok uzaktın  
Dünyaya hep gülen gözlerle baktın  
Bir nur deryasına sessizce aktın  
Ruhun berhudar, şad olsun Nur Yüzlü Dedem.

Fakirin dostu alimin yoldaşı oldun  
Dertlere tutuldun sarardın soldun  
Dün var idin bugün yok oldun  
Peygambere komşu olasın Nur Yüzlü Dedem.

Sensiz Dünyada sevgi tükendi  
Ezanın okundu selan söylendi  
Toprağın atıldı talkın istendi  
Cennetle müjdeli olasın Nur Yüzlü Dedem.

25.05.1970/Karaman

Hasan Özunal

## **Güler Yaşar'a Akrostiş**

Güler Yaşar'a Akrostiş

Gönlü altın çerçeve içinde bir pırlanta  
Üstelik en seçkin huylarla bezenmiş ...  
Lütfeylemiş Yaratan sana akıl ve zeka  
Ellerinle değil belki gönlünle tutundun bu hayata  
Rabbimiz hayırlı ve mutlu bir ömür versin kardeşim...

Hasan Özunal

## **Gülizar**

Bu ilkbahar ve her yeni ilkbahar,  
Yüzüm gülse de içim bir başka yanar.  
Kalbim bir başka kanar gül dikenlerinden.  
Bu gizli bir hayat, sen bilemezsin Gülizar

Gülizar'sın Gülizar, sen Gülizar olmaya da;  
Aslında sen, gerçekten yoksun bu dünyada.  
Belki bir hayalde gördüm seni, belki rüyada,  
Belki de sensin gördüğüm, baktığım aynalarda.

Bin bir anlam yüklemişler sevenler sana,  
Bir yanın gül olsa da bir yanın zar bana.  
Gül harı ile ahu zar edip, inleyen bülbül gibi,  
Gül yârde kalır, zar kısmı hep benden yana.

Gülizar'ım, gül elinden tükenmiş bizarım,  
Güller soldu, ıssız çöle döndü aşkı hazarım.  
Gülizar al başımdan bu kasveti, terk et beni,  
Güneşim solmuş, görmez mehtabı nazarım.

Hasan Özunal



## **Gülşen'e Akrostiş**

Güler Yaşar'a Akrostiş

Gönlü altın çerçeve içinde bir pırlanta  
Üstelik en seçkin huylarla bezenmiş ...  
Lütfeylemiş Yaratan sana akıl ve zeka  
Ellerinle değil belki gönlünle tutundun bu hayata  
Rabbimiz hayırlı ve mutlu bir ömür versin kardeşim...

Hasan Özunal

## **Gölüm**

Gurubu ekledim seher yeline  
Yıldızlar bağladım saçın teline  
Gönlümü kaptırdım sevda seline  
Ver elini Kaf dağına göçelim gülüm

Umman oldu aktı sevda deresi  
Gönülde yaradır sevda beresi  
Bulutlar diyor ki vuslat senesi  
Düş peşime Kaf dağına uçalım gülüm

Gönül taşı varmaz bir tek karara  
Aklım ermez oldu kara zarara  
Daha bir asır var gelmez pazara  
Gel kollarıma Kaf dağına koşalım gülüm

Sen bir ışık oldun kara dünyama  
Düşüverdin gündüz hayale gece rüyama  
Dünyayı gökkuşağı rengi bayamaya  
Aş engelleri Kaf dağında çoşalım gülüm.

Hasan Özunal

## **Gülümse**

Şöyle bir gülümse yarın sabah  
Derin bir nefes al,  
Ciğerlerinde hisset havayı  
Yaşadığın için bir gülümse.

Sonra pencereden bak  
Ağacın yapraklarındaki yeşile  
Gördüğün için gülümse...

Ya o serçenin sesi de mi yetmiyor gülümsemene  
Duyduğun için.

Sevdiklerini geçir aklından  
Yakınındaysalar yüzlerine bak  
Sevdiğin için gülümse...  
Sevildiğini hesaba katma bir sefercik  
Sevmekle mutlu ol...

Sevmiyorsan eğer sevmeyi dene  
Sevecek bahaneler ara.

Sevemiyorsan da  
Halin duman,  
Say ki yaşamıyorsun.  
Otur ve ağla ağlayabildiğin kadar,  
Gülümsemene gerek yok o zaman...

Hasan Özunal

## **Gün Geçer, Devran Geçer**

Gün geçer, devran geçer, ağaç kalır baki,  
Bir ağaçtan bir orman oluşur, düzen bu tabiattaki  
Yakmazsak, yıkmazsak, kesmezsek, elbet bitmez  
Yeşili sevmek, ağacı korumak önemli bir vazifemiz hayattaki.

Hasan Özunal

## Gün İndi

Bir bir kayboldu kırlangıçlar  
Ve bütün göçmen kuşlar.  
Bir kaç sığırcık kalmıştı yemlenen,  
Kesilince yemleri  
Onlar da yeni yemliklere kanat çırdı.

Bu gün bir tek gün.  
Bir habersiz anda doğuyor güneş  
Beklenmedik bir anda da batıveriyor  
Kararıyor dünya..  
O kararmada  
Belki bir aydınlık müjdesi var;  
Sevgilinin inanan için

Ama gerçek şu ki  
Gün inince fani ömür  
Yalnızlık  
Yorgunluk  
Biraz da çaresizlik  
Belki daha da çok anılar  
Ve eskimişlik içinde kalıyor..

Bir şey varsa gün ortası ile aradaki fark  
Eksilen hafızaya inat  
Algılama coşuyor  
Görülmeyenler görülüyor,  
Anlaşılmayanlar anlaşılıyor,  
Hele hissedilmeyenler hissediliyor.  
İşte o zaman da  
Başına yıkılıyor kainat.

Gün indi...  
Dostların adı  
Zevklerin tadı değişti  
Zamanlar kısaldı  
Yollar uzadı  
Güzel anılar demir attı gönüllere  
Kötü hatıralar bir bir silindi

Haklılar haksızmış meğer  
Haksızlar da haklı  
Artılar azaldı  
Eksiler arttı  
Sıfır noktası kapı komşusu  
Sıfır noktasından sonrası  
Yare kavuşma vakti.

Vakit geç oldu

Gün indi...

Hasan Özunal

## **Gün İndi Hayalinle Yaşarken**

Mesafeleri kurşun hızı ile gitsem  
Kucağımda bir demet sevgi  
İçimde bir tatlı heyecanla  
Dağlar yol verse denizler kurusa geçerken  
Derelerde köprü yapsa gelincikler  
Bunları düşünüyorum  
Hayalinle yaşarken  
Ve  
Sensizliği içime çekerken...  
Her nefes sensiz  
Her saniye sanki nefessiz  
Gün indi ömrüme  
Hayalinle yaşarken.

Hasan Özunal

## Güneş

Vur be güneş  
Ensemden sırtıma,  
Isıt beni kaynat kanımı  
Sendedir hayat.

Sendedir ışık. sende sıcaklık  
Seninle yaşar her bir varlık.  
Hayat var sen olunca,  
Yıka ışığınla beni boylu boyunca.

Vur be güneş  
Varlığın hayata eş,  
Yaşat beni de;  
Hayat kaynağı güneş...

Hasan Özunal

## **Güneş Gibi Batıyorsun Gün Doğarken**

Güneş, ufukta ağır ağır batarken,  
Akşamlar getiriyor seni,  
Dağlar arasından doğan bir mehtap gibi.

Kal desem nafiye;  
Gün doğarken  
Yok oluyorsun tam sana alışverişmişken...

Rüya gibi gelip geçiyorsun ömrümden,  
Gecemin tadı tuzu neşesi olmuşken,  
Zihnimde, bir gül bahçesi gibi açıp  
Gün doğarken;  
Ufkumda,  
Bir güneş gibi batıyorsun giderken...

Hasan Özunal



## **Güneş Ol Doğ Yeter**

Ömrüme Doğ

Günüm karanlık, yarım hep rüyam,  
Bir güneş gibi ömrüme, doğ yeter.  
Sensiz temeli çöktü, yıkıldı dünyam,  
Taşan sevgime bent ol, boğ yeter.

Okyanusta, bir katrecik su oldum,  
Dipsiz bir kuyu gibi, elemle doldum.  
Baharın ilk deminde, açmadan soldum,  
Bir nisan yağmuru olup, yağ yeter.

Başımdan ayrı bir baş var başımda,  
Kezzaptan acı bir tat var gözyaşımda.  
Her kaşıkta bir taş çıkar öğün aşımda,  
Kopan hayat ipine sevgiden, bağ yeter.

Çivili yatak, alevden yorgan, huzur yok,  
İyilik kefesini boş, dert kefesinde dert çok.  
Var olmak bir yük, yaşamak sırtımda bir ok,  
Sensiz kalsın, saraylar seninle, bir dağ yeter.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

## **Güneşim Oldun**

Yıldızlar kadar uzakta iken,  
Bir anda benim yıldızım oldun.  
Hasretle yanan gönlüme,  
Bir güneş gibi doğdun.

Sen benim gelecek dünyam,  
Sen benim hayatım oldun.

Elin elimdeyken ben varım,  
Gözün gözümde iken bahtiyarım,  
Yalnız geçen ömrüme,  
Dünyalar güzeli bir eş oldun.

Sen benim gelecek dünyam,  
Sen benim güneşim oldun.

Senle geçecek bir hayat istiyorum,  
Senle mutlu bir gelecek diliyorum,  
Senle yarınlara koşmak istiyorum,  
Hayatıma eşsiz bir yoldaşım oldun.

Sen benim gelecek dünyam,  
Sen benim güneşim oldun.

Hasan Özunal

## **Güneşimsin**

Karanlıklarda ışığa hasretken  
Yüzündeki güneşi gördüm.  
Taşlaşmış yüreğim durgun atarken  
Gönlünde ısıtan ateşi gördüm.

Hasan Özunal

## Günlerden Şiir

Günlerden şiir  
Aylardan sevgi  
Yıllardan aşk yılları  
Bir bayram havasında  
Karşlamak baharı.

Bir umut belki,  
Bir dilek sevgiye  
Sevgiyle dolmalı dünya  
Hayat adına ne varsa  
Hepsi sevgiye dair...

Yıllardan aşk yılları  
Mevsimleri hep bahar  
Göğün mavisine  
Yeryüzünün pambesine ilgi  
Süzülmüş çirkinlikler  
Bir imbat potasında  
Aydınlık ve ferah  
Mutluluk içinde tüm dünya

Hasan Özunal

## Günümüz Sevdaları

Anlamını yitiriyor kelimeler  
Anlamını yitiriyor duygular  
Eskidi yitti sevdalı türküler.  
Bir hayal perdesinin gerisinde,  
Bir duman olarak kaldı  
Sevmeler, sevilmeler...

Karacaoğlandan, Köroğlundan,  
Dadaloğlundan hatıra kalan aşklar  
Paslanıyor raflarda.  
Sevdaların kutsallığı  
Şimdi ayaklar altında...

Leylanın gözü güzel değil artık,  
Gözüne de bakan yok belki.  
Baksa da gördüğü, sadece takma kirpiği,  
Saçlardan öne geçti kullanılan şampuanlar.  
Gül parklarda yalnız  
Bülbül kafeslerde mahkum  
Ak sakallı ihtiyar oldular  
Son görenler mavi kelebeği...

Sevgi-sevda-aşk çizgisi kırıldı  
Sevgi menfaat için araç,  
Sevda ekranların sıfır beden kızı,  
Aşksa bir anlık zevklerin yeni adı.  
Hatırlayan pek kalmadı  
Bu kırık çizgi  
Bir zamanlar nasıldı...

Yat, uyu, uyan, çalış ve kazan  
Ye, iç giy ve kuşan  
Moda, trend ve konseptlerle  
Tika basa materyalist  
Abur cuburla dolmuş beyinler  
Kalpleri duymaktan  
Ne kadar da acizler.  
Yaşamaktan uzak,  
Anlamını bilmeden  
Duygusuzca söylüyor  
Seviyorum diyenler...

Duygulardan yoksun bir dünyada  
Elbette eksik olmayacak  
Feryatlar figanlar,  
Ağlamalar ve inlemeler.  
Zaman artık kaf dağı;  
Ardında kaldı tüm güzellikler...

Yer yarıldı;  
Yerin dibine girdi  
Sevmeler, sevilmeler...

Hasan Özunal

## Güvercin

Bu gece gönlüme bir güvercin kondu  
Bir bebe nefesinde sıcak  
Bir kar tanesi kadar ak  
Yayla rüzgârı kadar yumuşak

Gözleri buğulu tavrı ürkekti  
Tepeden tırnağa tek bir yürekti  
Sade güzelliğe tam bir örnekti  
Bu gece gönlüme bir güvercin kondu

Yayıldı ruhuma sımsıcak bir nefes  
Haykırdı içimden isyankar bir ses;  
Ya ruhumdaki afet yangınları bilseydin  
Ya da uzakta kalıp hiç gelmeseydin...

Hasan Özunal

## **Güz Geldi**

Güz geldi, solmada şimdi bir bir yapraklar,  
Göçmen kuşlar çoktan gitti yaban ellere.  
Zaman defterinde, azaldı beyaz yapraklar,  
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost ellere.

Net değil artık ufuk, buğulu görmede gözler,  
Yine de ufuktan yıllardır hayallerini gözler.  
Ciğerdeki deva bulmaz yâreler, göz gözler,  
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost gözlere.

Fani olan anlamsız, bir Yârın rızası kaldı elde,  
Sevenlerimiz uzakta sevdiğimiz desen yad elde.  
Dertleri biz çektik, biz yaşadık lafı sözü hep elde,  
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost ellere.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal



## **Güzel Çirkin (dörtlük)**

Güzel - Çirkin

Gördüğün benim hayalimdir, beni gördüğünü sanma,  
Hayalin sendeki intibasına sakın ola kanma.  
Güzelse gönlün ben güzel, çirkin ise ben de çirkinim,  
Güzel ve çirkin değerlerini veren sensin aldanma.

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

## **Güzelliklerden Nasip**

Fikir adamının fakir,  
Sanatın kanatsız,  
Zenginın kanaatsız,  
Duyguların asaletsiz,  
Güzelliklerin sahıpsiz,  
Yaşayanların  
Güzelliklerden nasıpsiz olduğu  
Bir bölgede yaşıyorsan  
Çok şey bekleme...

Hasan Özunal

## **Haberin Yok**

Haberin Yok

Diriyi bilmezsin, ölüden haberin yok,  
Sen ki hep toplarsın, bölüden haberin yok.  
Güçlüye taparsın, garibe insafın yok,  
Emanet edilen sürüden haberin yok.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Haddi Aştık**

Haddi Aştık...

Yaş haddi aştı, oldu tamam altmış üç,  
Geleceği hayal, geçmiş anmaktan güç.  
Pişmanlık tövbe potasında erirken  
Yaratana kul olmak en büyük övünç.

Kolay bir yüze, gülücük olabilmek,  
Ne güzel gönle, sevgiyle dolabilmek.  
Batın son güneş bir gizli sır verirken,  
Son yolda sır âlemine dalabilmek.

Karaman - 2018 Kasım

Hasan Özunal

## **Hadi Ordan**

Hadi Ordan

Aldın vekaleti halktan, bir kaçtın, kaçış o kaçış,  
Kalmadı bu memlekette ne bir iz, ne bir nakış,  
Hangi yüzle bilmem tekrar güç istemeye kalkış,  
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Umut verip oy topladın, umutları çöpe attın,  
Sana güç verenleri, anında birkaç pula sattın,  
Olmadı, hayır işine en koyusundan şer kattın,  
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Yol gösterenler, çok kötü oldu senin gözünde,  
Eskiden bal akardı dilinden, ağı oldu sözünde,  
Bu makamlar pisledi seni, sen temizdin özünde,  
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Bırak bu işleri git oyna çelik çomak sen artık  
Bu milletin oyu artık ne kiralık ne satılık  
Haysiyet ve şeref bir kulda bulunan en güzel varlık  
Hadi ordan hadi ordan hadi ordan sen de...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Hak Divanında

Hak Divanında

Efkârım var bugün, değmeyin bana,  
Dağlar küçük kalır, derdim yanında.  
Bırakın hüznümle, baş başa beni,  
Bir çile çekeyim, dert zindanında.

Eğilmez başımı, eğdirdi felek,  
Kırılmaz taşımı, un etti felek,  
Kalbimi kuzguna, yem etti felek,  
Yeniden doğayım, Dost Meydanında.

Fani işler beni, bendesi etti,  
Devrilip kalmama, fiskeyi yetti,  
Her adımda beni, aciz inetti,  
Affımı ararım, ihvan yanında.

Çok yoldan birini, ben artık seçtim  
Uç günlük Dünyadan, ben çoktan geçtim,  
Her derde deva bir, şerbeti içtim,  
El açıp ağlarım, Hak divanında.

Hasan Özunal

## Hak Yaratmış Seni

Hak yaratmış seni bir nur topundan  
Güller ilham alır senin has kokundan  
Varlığın canıma can ömrüme şifadır  
Hak saklasın senin anlık yokluğundan

Adın güzel olsa da güzel olan sensin  
Başlı başına destan özel olan sensin  
Sözlerin bir pınar gözlerin derde devadır  
Bakiye giden aydınlık ezel olan sensin

Çölde susuz kalmış gönlüme doldun  
Karanlık bir tünelde yoldaşım oldun  
Ümitler solarken bu nasıl bir sevdadır  
Bin yıldır aradım ama sen beni buldun

Bırakma tuttuğun eli düşürme beni  
Sensiz bırakıp da biçare öldürme beni  
Beklentim bu son demde biraz vefadır  
Seninle varım sensizlikle bitirme beni

Hasan Özunal  
KARAMAN

Hasan Özunal

## Hancı

Hancı

Aç kapıyı usulca, ben geldim hancı,  
Kalbimde derinden ince bir sancı.  
Ben bu âleme, âlem bana yabancı  
Aziğım umut, katığım bir tutam sevda.

Dağlar yol vermedi, üstünden aştım,  
Düz ovada kayboldum ben buna şaşım.  
Irmaklar bent oldu, sel oldum taşım,  
Nefesim umut, katığım bir tutam sevda.

Aç kapıyı be hancı, çok uzaktan geldim,  
Bu gün ebed olsam da bir gün önce ezeldim.  
Ruhumu mızrak edip, zaman kalkanı deldim,  
Hayalim umut, katığım bir tutam sevda.

Aç kapıyı usulca, ben geldim hancı,  
Kalbimde derinden ince bir sancı.  
Ben bu âleme, âlem bana yabancı  
Aziğım umut, katığım bir tutam sevda.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal



## **Hasret**

Tende cansın bedende kan  
Ateşsin, her nefesimde yakan  
Hasretin içimde büyüdükçe;  
Zaman bir demirdir haddelenip akan

Hasan Özunal

## Hasret Sevdaya Karıştı

Hasret Sevdaya Karıştı

Hasret sevdaya karıştı  
Göl oldu.  
Aşık kendini göl kenarında buldu  
Her yer hatıra,  
Her yer hasret...  
Dalgalar yarı sordu.  
Elma ağaçları,  
Çalılar, dikenler,  
Çamlar, bademler,  
Güze elveda diyen kelebekler,  
Nerde o mehtap gözlü dediler...

Mehtap, ikizinden yoksun  
Melül mahsun oldu.  
Bulut sakladı mehtabı.  
Rüzgar sustu.  
Gökyüzü ağlamaklı,  
Yeryüzü sakin...

Aşık perişan oldu;  
Nerdesin mehtabın ikizi,  
Rüzgarın nefesgahı,  
Yeryüzünün canı,  
Aşığın şah damarı,  
Nerdesin?

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2020

Hasan Özunal

## Hatalı Üretim

Bir hata olmalı imalatında,  
Bir günah karışmış temel katında.  
Kudurdun bir anda çöpten tahtında,  
Bir acayip mahluk, bir yılan oldun sen.

Baban sağ olsaydı onu keserdin,  
Az daha güç bulsan surdan eserdin,  
Şer batağına postu pek kötü serdin,  
Efsane olayım derken bir yalan oldun sen...

Karardı gözlerin gönül renginden,  
Şirretlik kaynıyor her bir yerinden,  
Fitneyi kaydattın en pis yerinden,  
Tarihe bir kötü şanla kalan oldun sen...

Yediğin içtiğin zem oldu aktı,  
Yakana kör şeytan madalyon taktı,  
Kurtulsun bu dünya senden bir seher vakti,  
Hazineyim derdin ama talan oldun sen...

Hasan Özunal

## Hayat

Ne bir satırsın, ne de bir sayfa,  
Ciltler dolusu cefasın hayat.  
Ah ile başlar her kadem, her safha  
Sayfada bir nokta sefasın hayat...

Ot gibi yaşayan varsın yaşasın,  
Her kuldan bir şeyler beklersin hayat.  
İlmi olmayan can yükünü boşa taşırsın,  
İlmiyle amel edene, ömür eklersin hayat...

Başın bir heyecan, sonun bir adem,  
Sıradan zorlu bir sınavsın hayat.  
Başın bir katre su, sonun topraksa madem,  
Neden bu kulları sınarsın hayat...

Ekmeğin, aşının lezzeti fani,  
Acıyı her aşı katarsın hayat.  
Seni cennet sanıp da kanaanlar hani  
Şaşkınlığına nefesine satarsın hayat...

Ne tende, ne canda, ne nefestesin,  
Günün yok, saatin yok, bitersin hayat.  
Güvenilmez bir yanın var, sanki sahtesin.  
Alınca GEL emrini, yitersin hayat...

Hasan Özunal

## Hayat Hoş Olur

Bir bahar sabahında, ala kuşlukta,  
Bir selam yollasan, gönlüm hoş olur.  
Bir iş arasında şöyle, elin boşlukta  
Bir kelim eylesen, hayat hoş olur.

Geliversen bir kapı aralığından,  
Başım hoş değil gönül darlığından,  
Allah'ın verdiği o eşsiz varlığından,  
Bir buse versen hayat hoş olur.

Sen desen, benim bir tek yârimsin,  
Sen desen, benim öbür yarımısın,  
Sen desen, benim Dünya kârımısın,  
Sen benim olursen, hayat hoş olur.

Bu kar yağmış başımı göğsünde uyutsam,  
Bir deva gibi ellerini avcumda tutsam,  
Gönlümden geçeni gözümde okutsam,  
Sevgini ta içimde yaşatsam, hayat hoş olur.

Ayrılık derdine bir çözüm bulup,  
Bir kabukta iki badem içi gibi olup,  
Bülbül ve gül misali sevdaya tutulup,  
Bir nefesi paylaşsak, hayat hoş olur.

Hasan Özunal

## Hayat Özeti

Çok yıllar yaşadık çok...  
Kaç yıl oldu dersen;  
Başımdaki karlara sor.  
Çok şeyler gördük yaşadık;  
Neler dersen;  
Yüzümüzdeki izlere sor.

Çok dertler çileler yaşadık çok...  
Neler dersen;  
Yorgun bedenimize sor.  
Çok hançerler yedik çok...  
Dosttan düşmandan,  
Kaç yara oldu dersen;  
Hayata küskünlüğümüze sor.

Bu perişan ahvalde bile,  
Çok sevdik çok...  
Ne kadar dersen;  
Dostlarımıza,  
Gönlümüzdekilere,  
Hatta ağaca, çiçeğe, buluta,  
Rüzgara, kırlangıçlara, karıncalara,  
Gülün dikenine,  
Kaf Dağının sakinlerine,  
Mısralarımıza,  
Yaşadığımız yıllara,  
Her güne, her dakikaya sor.

Olumsuzluklar bir yana,  
Sevgi bir yana...  
Hayat sevgi ile çok güzel çok...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Hayat Sen Oldun**

Saatin her bir tiki sen olsan da, bir takı da ben oldum,  
Taşlaşmaya yüz tutan katı kalbime, yakı Sen oldun.

Sevginle sevilmeyi öğrenip de, sevdiren ben oldum,  
Vefamı vefa ile bir vefa örneğine çeviren, Sen oldun.

Renksiz dünyaya renk, acıya bal katabilen ben oldum,  
Anlamsıza bir anlam yükleyip, anlatabilen Sen oldun.

Her nefeste arayıp da, bulamadığımı bulan ben oldum,  
Her bir nefesime yeni bir nefes, hayat ulayan Sen oldun.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Hayatın Rotası

Mademki hayat bu kadar güzel  
Elemleri atmalı Kaf Dağının ardına  
Renkleri seçmeli insan zevkine özel  
Yaşamalı delicesine ve inadına.  
Elimde biliyorum rotası bu hayatın  
Merkezi de sensin bu güzel kainatın  
Dümeni sabit tutmalı  
Kendisine kaptan olan her insanın...

Hasan Özunal



## **Hayvana Hayvan Deme**

Hayvana "hayvan" desen  
Hayâ eder utanır  
Bazılarına "insan" desen  
İnsan olanlar haya eder utanır.

Hasan Özunal

## **Hedef Zafer**

Hedef Zafer...

Yuvamı unuttum sorana VATAN diyorum  
Kefeni unuttum sorana BAYRAK diyorum  
Adımı unuttum sorana MEHMET diyorum  
Soyumu unutmadım sorana TÜRK diyorum  
Var edeni unutmadım sorana ALLAH diyorum  
Rehberimi unutmadım sorana NEBİ diyorum  
Dostumu unutmadım sorana MİLLET diyorum  
Başım dik gökteki Yıldızlara bakıp ŞEHİT diyorum  
Bir çakıl taşına bir can lazımsa VARİM diyorum  
Düşmanımı yüz yıllardır biliyorum HAÇLI diyorum  
Yedi düveli mahvedecek kim derlerse ORDUM diyorum  
Hedefimi çok iyi biliyorum ZAFER diyorum

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Hep Var Ol...

Sen var ya SEN;  
Dilerim ki hep var ol,  
Dilerim ki hep mutlu ol.

İster Aladağ'da bir dalda nar  
İster Karadağ'da bir kayada kar ol.  
Seni seven bir gönülde har ol,  
İsterim ki mutlu ol...  
Dilerim ki hep var ol,

İsterim ki şu bahtıma yar ol,  
İsterim ki şu gönlüme yar ol,  
İsterim ki şu ömrüme yar ol,  
Bahtıma,  
Gönlüme,  
Ömrüme,  
Yar olmasan da  
Yine de,  
İsterim ki hep var ol,  
İsterim ki hep mutlu ol...

Yârimsin,  
Gönlümdesin,  
Kal gönlümde sonsuza kadar  
Sonsuz bir bahar ol,  
Çağlayan bir pınar ol,  
Sevgili yârim hep var ol,  
Hep mutlu ve bahtiyar ol...

Karaman - 2015 Eylül

Hasan Özunal

## Her Şeyi Göze Alarak Sevdik

Her şeyi göze alarak yaşadık,  
Her şeyi göze alarak sevdik.  
Baş koyduk kimi sevgilere,  
Canımızdan daha çok sevdik.

Alın terini sevdik mesela  
Helal kazancın lezzetini,  
Çalışkan insanları sevdik.  
Dostlardaki gönül servetini sevdik.  
Göze aldık mecnun denmesini,  
Çiçeği, böceği sevdik,  
Karadağ'ı, sarı bozkırı,  
Bir fidanın yeşermesini,  
Tabiatın her dönem yenilenmesini sevdik.  
Tüm değerlere aykırı,  
Tüm yasalara ters de olsa,  
Biz gönlümüze yakışanı yapıp,  
Her şeyi göze alarak sevdik

Ay yıldızın al bayraktaki duruşunu,  
Ata kanı ile sulanan toprağın vatan oluşunu,  
Batarken grubuna vurulduğunuz,  
Doğarken aydınlığına sevdalandığımız  
Güneşi sevdik.  
Karanlık gecede mehtabı sevdik.  
Sevdaları anlatan bir kitabı,  
Tellerle beraber gönlümüzü titreten mızrabı  
İnce bellide tüten çayları sevdik.

Bir gülüşü, bir göz süzüşü,  
Salınarak ahenkli bir yürüyüşü,  
Rüzgarda savrulan saçları,  
Gizli ve kaçamak bakışları,  
Her şeyi göze alarak sevdik.

İnsanı sevdik mesela  
Hırlısı hırsızı, arlısı arsız,  
Yalanla dolanla adam sayılanı,  
Yaratandan dolayı sevdik.

En çok da bu vatani  
Bu bayrağı ve bu milleti sevdik,  
Hem de her şeyi göze alarak sevdik.

Her şeyi göze aldıysak  
Neyse bedeli öderiz  
Rabbin huzuruna varınca da;  
Biz Senin hatırına,  
Senin yarattıklarını sevdik deriz.  
Suç olmayan sevginin  
Suç sayılmasına bedel kesen varsa  
O bedeli de

Yine sevgimizle öderiz.

Bedel kesenler bilsin ki;  
Biz her şeyi göze alarak sevdik...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Heves**

Sabrimi sınınamak bunca yıl adetim oldu,  
Kahrımı saklamaktan sır küpüm doldu.  
Dünyama düzen vermek telaşı ile,  
Dünyaya olan hevesim soldu.

Hasan Özunal

## **Heybemdeki Azık**

Heybemdeki AZIK

NeŖse esir olmuŖ fani ömüre yazık,  
İnsan önce kilerini düşünür neden?  
Hasan'ım, tek sermayem heybemdeki AZIK,  
Hesabımız, "ruh baki fani olan beden"

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Heybemdeki Katık

Heybemdeki Katık

Kapkara bir kabus gibi, üstüme çökme gece,  
Başlama yeni soruya, çözülmeyen bu bilmece.  
Tıkırdayıp durma saat, beynimi oyar gibi,  
Başlamasın yeni baştan, dayanılmaz işkence.

Son bulutlar da yağmadan, geçiverdi ya artık,  
Hıncı ne bilmem kaderin, bize kaşları çatık.  
Yürüdüğümüz bu yollar, sonsuz bir diyar gibi,  
Bu yolculukta teselli, heybemizdeki katık.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal



## Hiçim ve Herşeyim

Hiçim ve Herşeyim...

Baharın güzeli bir kır çiçeği  
Dalı yerinde yaprağı yerinde  
Çiçeği çiçek rengi muhteşem...  
Bir çiçek anlatıyor ki bana;  
Ben bir HİÇ'im...

Bir damla düşüyor alınma  
Gökyüzünü kat etmiş de gelmiş  
Kim bilir hangi dağın karı  
Hangi denizin suyu  
Hangi ırmağın çağlayanı...  
Bir bulutla ziyaretime gelivermiş  
Onun serinliği aklımı başıma getiriyor  
Ben bir HİÇ'im...

Kırda bir arı, gökte kırlangıç  
Çatıda bir çift kumru  
Yuvasına rızkını taşıyan bir karınca  
Dağlar, ovalar, denizler ve yıldızlar,  
Yoktan var olan kâinat...  
Görüyorum ve anlıyorum ki;  
Ben bir HİÇ'im...

Sonra birden;  
Bir kelam düşüveriyor dilime  
Allahuekber...  
Yoktan var eden  
Sevgilisini bana Rehber eden  
Kainatı  
Kulu olan bizler için yarattığını müjdeleyen  
Ol kudret sahibine hürmeten  
Anlıyorum ki;  
Ben HER ŞEY'im...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Hizmet**

Hizmet için birlik şart, beraberlik şart,  
Sonuç için, değerlendirilmeli her fırsat,  
Olan biten ne olursa olsun, nihayetinde;  
Halka hizmet, hakka hizmettir, bilene büyük fırsat.

Hasan Özunal

## **Hor G6rmeyiz**

Hor G6rmeyiz

Hor g6rmeyiz karıncayı, g6nl6m6zle bakarız,  
Dev gibi g6r6n6r g6nl6m6ze, o minik g6zel.  
Bir canlıyı incitmemek için, canımızı yakarız,  
Yaratılan her canlı bir değerdir, her canlı 6zel.

Nimettir bize, g6nd6ze muhalif karanlık gece,  
Kalp g6z6 ile bakınca, 6z6l6r en zor bilmece.  
Her yeni kitaba ilhamdır, tek kitaptan bir hece,  
İnsanı k6mil edeple giyinikse, g6r6n6r çok g6zel.

Balıklar ibrettir bize, dert deryasında y6zerken,  
Hareli b6lb6ller yol g6sterir, g6lişanda gezerken.  
Mihnetimiz yoktur hiçbir kula, ağuya bal ezerken,  
Derde isyan yerine dermanı verene, itaat çok g6zel.

Hasan 6Z6NAL  
Karaman - 2017

Hasan 6z6nal

## Hoş Geldin

Kara bulutlardan sıyrılan  
Bir güneş gibi,  
Kurak bir iklimde beklenen  
Bir yağmur gibi,  
Uzun bir hastalıktan sonra özlenen  
Bir sıhhat gibi,  
Ölümden kurtulan  
Bir hayat gibi,  
Hoş geldin...  
Hoş geldin yarım  
Hoş geldin Yarım...

Hasan Özunal

## Hoş Geldin Dünyama

Sevgini nakşetme yanık bağıma,  
Kulak veren bir sen oldun, sessiz çağırma  
Sevdalar yeşerdi hiç yoktan yarına  
Ermeden tamama bırakma artık.

Demedim anladın, demedin bildim,  
Sayende, kederi dertleri sildim  
Sen geldin, istesen uçar gelirdim  
Can tende kaldıkça, terk etme artık.

Su boğar, ateş yakar, gün solar,  
Hayat fani, ecel gelir gün dolar,  
Ömrü, sevgili besler sevgisi sular  
Son nefeste benle ol sen artık

Aradı durdu vefayı, bunca yıl gönül  
Vefasızlık oldu en kadim ödül,  
Tenime nakşol, ruhumla örül  
Benden uzak kalma bende ol artık.

Hasan Özünal

## Hoş Sada

Baki kalsın kubbede sesimiz deyip de,  
Çakal gibi uluyup, köpek gibi havlama.  
Kırk haltı dürüm edip, bir lokmada yiyip de,  
Hoş sedadan habersiz, ukalalık taslama.

Yolun yol değil, kılavuzunu doğru seç,  
Şeytan ilan edip de, melekleri taşlama.  
Dünya da bir sıradır aslında, dosdoğru geç,  
Bu azgın halinle varıp da, bir kayaya toslama.

Hasan Özunal

## Hoşçakal

Bir kıyı kentinde  
Güneşli bir günde  
Dubaya bağlı bir kayık gibi  
Bırakıp gitmeye elvermiyor gönlüm seni.  
Ne var ki biz kırsalın çocukları  
Suyu yerin yüz metre altından  
Rızkımızı göğün beşinci katından  
Hakkımızı da cephenin en ateşli sathından  
Bir cihan harbi uğraşı ile almak zorundayız.  
Bir limanın korunaklığında bekle  
Bir yolcusunu bekleyen gemi  
Ya da ölüsünü bekleyen bir mezar gibi  
Yelkenlerin ve kolların açık  
Gönlünü açık tut  
Bir gülistan ya da bir lalezar gibi...

Hasan Özunal

## Huysuz Dünya

Huysuz Dünya

Çok huysuzsun be dünya,  
Geçinmek zor senle.  
İlk adım attım hayata,  
Ayağım taşa geldi.  
Erdim gençlik çağına,  
Olmaz işler başa geldi.  
Görmeden bir güzel gününü,  
Ömür geçti bu yaşa geldi.

Gülene gözyaşın hediye,  
Bilene ihanet ilave,  
Kime sarılsak yar diye,  
Ya hain çıktı ya divane.  
Her güzel hayalimize reddiye,  
Hayallerimizi de çaldı pek çok avane.

Çok huysuzsun be dünya,  
Geçinmek zor senle.  
Benim olacaktın güya,  
Ne hesabın var ki benle.  
Görmedik güzel bir rüya,  
Baş edemedim oyununla, hilenle.

Ömrümü çaldın, suç benim oldu,  
Zemheride gül istedin, baharda soldurdun.  
Torbaya altın koydum pul doldu,  
Baki Aleme hazırlandıkça ömrüme doldun.  
Gülistandaki her gül tomurcuk iken soldu,  
Ağarmasına razıydık saçımızı sitemle yoldun.

Sen bir ağaçsan, olamadık bir mevsim yaprak,  
Teselli kalanlar, birkaç hoş seda olacak belki de,  
Hakkımıza düşen, senden bir karış kara toprak,  
Nasip olacak belki, nasip olmayacak belki de...

Çok huysuzsun be dünya,  
Geçinmek zor senle.  
Benim olacaktın güya,  
Ne hesabın var ki benle...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal



## Hüseyni Esintileri

Bir rüzgârın tülde eteklerinde,  
Yıkarken dalgalarını deniz  
Dilimlenmiş dağlardan akıyor hayaller.  
Martıların, kupadan arabalarla çektiği  
Bulutların arkasına,  
Bir firara hazır gün ışığı.  
Çınarlar kol uzatmış kumsalın  
Altın tenine,  
Sarıyor ufku  
Bir Zümrüdüanka kuşunun  
Çılgılından çıkan kor kırmızısı.  
Sırtındaki taş dolu küfeyi atıp,  
Salınmalıyım gizli bir âleme,  
Bir katre gül kokusuna doğru.  
Bir elimde yüreğim,  
Bir elimde sevgim...  
Huzuruna yüz sürmeye  
Bir yağmur damlası kadar  
İstekli,  
Bir olgun meyve kadar  
Hazır olmalıyım.  
Bir rüzgârın tülde eteklerinde  
Yıkanan dalgalarla,  
Yelken açmalıyım Zümrüdüanka'nın  
Kordan çılgınlıklarına...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Hüsna'ya Akrostiş**

Hüsna'ya Akrostiş

Hayat sana hep güzellikler sunsun  
Üstünde mutluluk güneşi hep olsun  
Solmasın gülen yüzün gülücük dolsun  
Nimetini bol bereketli versin Rabbimiz  
Allah katında zayı olmasın hizmetimiz

Hasan Özunal

## Hüznün ve Sen

Hüzün  
Aniden  
Bir sevda türküsü gibi düşüverir  
Deli dalgalanan gönlüme.

Alır götürür  
Dalgalı engin denizlere  
Uçar giderim...

Bir liman ararım o zamanlarda  
Sakin ve korunaklı.

Zaman zaman  
Hüzün denizleri boğar  
Kararır tüm yönler  
Bir ışık ararım.

Bir nefes...

Bir ses...

Adın nefestir o anlarda  
Gözlerin ışık,  
Ve sen limanımsın benim  
Sakin ve korunaklı...  
Verdiği hüznü alan.

Hüznümden bana tek kalan  
Hüznün ve sen...

Hasan Özunal

## Hüzün Sağnağı

Bir hüzün sağnağı geçti üstümden,  
Gözümde bir damla yaş bıraktı gitti.  
Simsiyah dumanlar tüttü gönlümden  
Saçımda beyazlar bıraktı gitti.

Kavrulmuş dudaklar suya hasretken  
Damarda şelale güm güm dönerken  
Ellerim tutacak bir dal ararken  
Bir hüzün sağanağı geçti de gitti.

Her gecenin sabahı bir güneş doğar  
Sevgiyi bir tutam hasretlik boğar  
Derdine katlanıp, hep çile sağar  
Kavrulmuş dudaklar gülmedi de gitti.

Tan yeri haberdar doğacak günden  
Dal, çiçekler bekler yeşil sürgünden  
Evhamla korkarım güneşin öldüğünden  
Bu kara gece sabahı görmedi gitti.

Sevgili geldi de dert oldu gitti  
Heyecan tükendi eridi bitti  
Her doğan günümde bir ömür yitti  
Bu gönlüm bir sefa sürmedi gitti.

Hasan Özunal

## **Irak Masumlarına**

Mevsim kış  
Yıl iki bin üç...  
Türkiye'de kar var  
Bembeyaz tertemiz  
Irakta ise kum  
Ve;  
Bombalar altında masumlar....

Irakta kuma kan düştü  
Türkiye'deki kara sıçradı...  
Bembeyaz kar kana bulandı  
Kıpkızıl kar masumların kanıyla,  
Yine de  
Tertemiz kaldı...

Bir tek kudurganların ve yandaşları satılmışların  
Salyalı ağzı  
Leş gibi irin dolu  
Kanlı ağızları kaldı.

Hasan Özunal

## İbresiz Terazi

İbresiz terazilerde tartma güneşi  
Bir serin aydınlığını bozma şafağın  
Her baktığın yerde gördüğün hayal  
Katran karası yüreklerin imbiklerinden  
Ya da duvarlar ötesindeki balyozlardan gelen seslerin  
Bir bakır kazanda haddelenmiş yansımasıdır bir karanlık aynada.  
Yanardağların yaktığı ankanın  
Çiğliklerinden besteleri zevkle dinleyen  
Karıncayı ezerken çıkan sesi merak eden  
Şaşkın ruhların  
Ya da bir bebenin göz bebeğindeki hüznle  
Dudağındaki masum burukluğu  
Kafatası kaselerinde yudumlayanların  
Azgın emellerinin etten maşası  
Kapılarını köpeği  
Tetik çeken ellerinin kirli parmağı  
Uyan!  
Uyku bitmeden geçmezse sarhoşluğun  
Dünyayı kirletme bari varlığıyla  
Cehennem yatağına gir bir an önce  
Yokluğuna iyilik et!  
Haşrolduğun mübarek toprak  
Mahirdir senin gibi leşleri arıtmakta.

KARAMAN

Hasan Özunal

## İlahi Vuslat

Boşver baharı,  
Yağmura hasretse toprak  
Zamanını beklesin.  
Mehtabı mor denizlere at,  
Bırak yıkansın yakamozlar  
Karanlıklar arasında.  
Sessizliğini delse  
Gecenin kendi uğultulu sesi.  
Bülbüle güvenmenin cezasını çekecekse,  
Güller  
Bahçivanın makasında idamını beklesin.  
Dünyanın çaresizlikten kesilirken nefesi,  
Evren kıvrılırken yalnızlıklar arasında,  
Bu fırtına hep böyle sessiz esecekse,  
Bir şimşek edasıyla çak.

Ya da;  
Bir mum ışığı kadar da olsa parlayarak  
Aydınlat sığındığım kristal kafesi.  
Gel hayatıma.  
Neredeyse bu gün sensiz son günüm olacak

Gel ki  
Şevgiliye giden yolda  
Ömrüm  
Yeni bir ömürle tazelensin...

Hasan Özunal

## **İmamı Papaza Etiler Kefil**

Nereden çıktı bu fikir, sefil mi sefil  
Gizliden gülerdi bu fikre, olsaydı Ebu Cehil.  
Adını diyalog koydular, fikri fakirler  
İmamı papaza ettiler kefil.

Dört bir yandan sardıkları yetmezmiş gibi,  
Yenilgimizin sahibi biz olduk,  
Bizlerden oldu onların galibi.  
Biz birlik olup da, yeni bir kimlik ararken  
Biz olmaya yanaşmadı kimse, çıkmadı bizliğin bir talibi.

Binlerce yılı, hakkınca bilen olamadık haddince  
Kendinden nefret edip, hatır için batılları sevince.  
Vakit belki de çok geç olacak  
Akıbet bir gün bağıra bağıra başa gelince...

Nereden çıktı bu fikir, sefil mi sefil,  
Gizliden gülerdi bu fikre, olsaydı Ebu Cehil.  
Adını diyalog koydular, fikri fakirler  
İmamı, papaza ettiler kefil.

Hasan Özunal



## İmaret

Satmıyorsunuz ki bayiden paramızla alamıyoruz,  
Dağıtmıyorsunuz ki hiçbir yerde bulamıyoruz.  
Getirmıyorsunuz halkın mekânlarına okuyamıyoruz,  
Adı imaret çok güzel de kendisi bir acayip garabet...

Biliriz ki içinde saklıdır dopdolu bir hazine  
Şize göre bu hazine vatandaşın nesine  
İyi de bu kadar telaşın uğraşın teranesi ne  
Adı imaret kendisi bir bilinmez akıbet...

Karaman'da yayınlanır da Karamanlı bilmez,  
Öyle yücelerdir ki ki füze ile bile erişilmez.  
Yüzbinlerin hakkı böyle çitlek gibi yenilmez,  
Kul hakkını bilmez misiniz bir acayip siyaset...

Güzel yapmak övgülere mazhar olmalı elbet,  
Fikir olarak tartışmasız kabul, tam bir isabet.  
Halkın parası ile üretilen halka ulaşmalı nihayet,  
Böyle devamla başınızdan eksik olmaz felaket...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## İmdat, İmdat, İmdat...

Anadolu güzel  
Anadolu Cennet  
Taşları altın  
Toprağı bereket  
Suyu ab-hayat  
Ekmeği lezzet  
İnsanı âlim  
Geçmiş ibret  
Havasında rayiha  
Dağlarında letafet

Bir hortuma kapıldım  
Bağrından Anadolu'nun  
Döndürüp bıraktı beni  
Doğduğum yere  
Ürettim;  
Satamadım.  
Sabrettim;  
Murat alamadım.  
Çalıştım;  
Kazanamadım.  
Azmettim;  
Yılmadım.  
Koştum;  
Yorulmadım  
Coştum;  
Durulmadım  
Çok gittim  
Çok çok gittim  
Döndüm baktım ki  
Arpa boyu olmamış  
Güzel Anadolu  
Cennet Anadolu  
Taşına toprağına  
Dalına yaprağına  
Havana suyuna  
Dağına gökyüzüne kurbanım  
Fakat;  
İmdat,  
İmdat,  
İmdat...

Hasan Özunal

## İnanca Saygı

Laf edip durma:  
 İmama, camiye, hocaya, hacı emmiye.  
 Bindirirler bir gün  
 Dört kollu o yeşil gemiye.  
 Götürürler anlamadığın dua ve tekbirlerle,  
 Ezanından,  
 Salasından rahatsız olduğun camiye.  
 Haçlıya peşkeş çektiğin,  
 O kutsal toprağa gömüverirler...  
 Sonrası?  
 Sonrasını sen düşün;  
 Benzemez orası  
 Buradaki küfürle sefa sürmeye...  
 Bir dıkım aklın varsa  
 Davet ederiz;  
 Senin inançsızlığına gösterdiğimiz saygıyı,  
 Bizim inancımıza göstermeye...

Hasan Özunal

## İncitme Atanı

Kızına leydi diyor,  
Karısına madam.  
Aslını mı unuttun sen?  
Nerede "hanım", nerede "evladım",  
Bre şaşkın adam...

Hey corç diyor arkadaşına,  
Yavuklusuna maylov.  
Aslına dön be delikanlı,  
Aslına dön  
Allah aşkına...

Hello ya da bay bay diyor  
Çek ediyor okeyliyor  
Bilmiyor ki  
Alaman kaşığı ile  
Amerikan herzesi yiyor

Köroğlu, Karacaoğlan düşmanı,  
Ecnebiden almadın ya sen bu kanı.  
Benzemeye çalışma gel onlara,  
İncitme kâinata örnek olan atanı.

Yerli malı diken gibi batıyor,  
Ayrarı yok içmeye bol keseden atıyor.  
Gâvur donu giyip öyle yatıyor,  
Aslını inkâr edince adam oldum sanıyor.

Kendini bil ve tanı,  
Kendin gibi yaşa kendin ol...  
Ya aslın gibi yaşa,  
Ya da gâvur gibi yaşadıysan,  
Gâvurlar gibi ölsen de,  
Pisipisine gebersen de,  
İncitme kâinata örnek olan atanı.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## İnsan Gerçeğinden Bir Bölüm

İnsan Gerçeğinden Bir Bölüm

Ne zaman dönsem yüzümü geleceğe  
Maziden bir uğultu geliyor kulaklarıma  
Sıyrılısam hayallerden dönsem gerçeğe  
Bir pranga vuruluyor sanki ayaklarıma

Yola koyulsam, geleceğe bin bir hevesle  
Mazide rehin kalan gönlüm isyan ediyor  
Yalvarmak yakarmak nafile bin bir nefesle  
Geçmişe güvensiz aklım gel gitme diyor.

Zamansız ve mekânsız kalmak mı yazım  
Yerim yok yurdum bir karanlık ören  
Yaratana uzanmış elim ondan niyazım  
"Yolunu kaybedene sensin yol veren"

Doğum bir başlangıç son değil ölüm  
Aralarında yaşanan bu karmaşa ne  
İnsan gerçeğinden an kadar bir bölüm  
Ne mutlu ki "ben kul oldum" diyebilene...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **İnsan Olabilmek**

Zorluğu bilerek girdik bu yola,  
Başka yol bilmediğimizden  
Aday olduk insan olmaya...

Dikenler kanatsa da ayaklarımızı,  
Atılan oklar elek etse de yüreğimizi,  
Azmettik bu yolda yürümeye.  
Direndik her şeye rağmen  
İNSAN kalmaya...

Savaştık kör taassup ve cehaletle,  
Cephemiz hep haktan yana oldu.  
Kin intikam ve kahırdan kaçınısak da  
Hep zaferi hediye etti Rabbimiz...

Böyle alıştık yaşamaya,  
Böyle mutlu olduk,  
Böyle de çıkacağız son sefere.  
Azmimiz Rabbin huzuruna  
İNSAN olarak varmaya...

Hasan Özunal  
Karaman - 2019

Hasan Özunal

## İnsanlık

İnsanlık

İnsanlar var,  
İnsanlık yaparlar.  
Sahte insanlar var.  
İnsanlık rolü yaparlar,  
İnsanlar insanlıklarından,  
Rol yapan bu sahtekârlara kanarlar...  
Sahtekârlar rollerini ne kadar güzel yaparlarsa,  
İnsanlara o kadar zarar açarlar.  
İnsanların emeklerini,  
Duygularını, varlıklarını çalarlar.  
Ama insanlıklarını asla...  
Rol yaptıkları ortaya çıkınca,  
Birbirlerini ayakta alkışlarlar.  
Düzeni onlar kurar,  
Kurdukları düzende beyler gibi yaşarlar.  
Yaptıkları yanlarına kar kalsa da  
İnsanların insanlıkları da  
Hep baki kalır...

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

## **İstanbul'da Karamanlının**

İstanbul'da Karamanlının bir yuvası olacak,  
Gün geldi yılların özlemi bu gün son bulacak  
Sağolasınız "İKEV" liler ve hayırseverler  
Baki kubbede bir hoş sedanız, bu eserle kalacak.

Hasan Özunal



## **İŖi Hile Sözü Yalan**

"Vali olunca babasını kesmiŖ" derler ya bu da öyle,  
Hakka kulluğu yok, kula saygısı var mı sen söyle.  
İŖi hile, sözü yalan, faaliyeti hep dolan yazık ki;  
Yıllar düzeltememiŖ böyle gelmiŖ, gidecek böyle...

Hasan Özunal

## **İşin İyisi**

Yaparız işi, amma geç yaparız  
Yaparız da, bir de cakasını satarız.  
Yaparız, yarım yamalak da olsa  
"İşin iyisi altı ayda biter" diye bir de hava basarız...

Hasan Özunal

## **İte Dalanmaktansa...**

Konuyu sulandırdın,  
Suları bulandırdın,  
Ben buradan geçerdim;  
Çalıyı dolandırdın...

Hasan Özunal

## **İyi ki Vardınız.**

İyi ki VARDINIZ...

Yarı uykulu,  
Sizlerle buluşmak üzere koşmak,  
Yan yana testi gibi dizilip,  
Bir sırada üç tutmak.  
Kol mesafesi aralıklarla dizilip,  
Sırada durmak...  
Sonra itiş kakış gırgır şamata,  
Bir sınıfa dolmak.  
Sıralarda omuz omuza,  
Yan yana oturmak.  
Biraz ilim irfan, biraz bilgi,  
Biraz da gırgır okumak.  
Sözün özü;  
Sizlerle aynı ortamda,  
Bir bütün olmak  
Güzel günlermiş o yıllar,  
Kardeşler, arkadaşlar, dostlar...

Sonra kıran kırana maçlar,  
Arada sataşmalar,  
Seviyeli tartışmalar,  
Küsmeler barışmalar,  
Yokluğu paylaşmalar,  
Güzelmiş yokluklar içinde  
Dostluğu paylaşmalar...  
Güzelmiş, çok güzelmiş be...  
Hatıraların hazine gibi;  
İyi ki vardın sınıfım Altı FEN B.

KARAMAN – 20 Haziran 2020

Hasan Özunal

## İyi ki Varsın

İyi Ki Varsın

İyi ki varsın;  
Sende toplanmış  
Bir ömür beklediklerim,  
Sende hayat bulmuş  
Gidip dönmeyenlerim.  
Karanlığı aydınlatan ışık,  
Senin saçlarında  
Senin gözlerinde mehtap.  
İyi ki varsın...

Sen;  
En büyük mutluluk pınarı,  
Çöllere hayat veren,  
Kıştan sonra baharı getiren,  
Sen gamı kederi bitirensin...

Sen;  
İyi ki varsın.  
İyi ki bana yarsın.

Karaman - 2021

Hasan Özunal

## İyi Niyet

Kalıp yerinde, kilo yüz on, boy bir doksan,  
Taşı sıkça suyu çıkacak, ama ağlıyor dokunsan.  
Öğrenmeyi külfet saymış, dürüstlüğü ar etmiş  
Her şeyi yerli yerinde, ama bir iyi niyeti noksan...

Hasan Özunal

## İyi Niyetim

İyi Niyetim

Emek, çaba, gayret  
Bir de bakıyorum kaybetmişim  
Hayret...  
Soruyorum kendime  
Neden?  
Zor buluyorum cevabı:  
İyi niyetimden...

Sabredip şükredip  
Başlıyorum yeniden  
Bir de bakıyorum ki  
Tüm kayıplarım avucumda  
Ferahlıyorum ve biliyorum ki  
Bu kazançlar  
Sabredip  
Şükrettiğimden...

Kayıplarmış...?  
Varsın olsun,  
Oluysa olsun  
İYİ NİYETİMDEN

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - EKİM 2020

Hasan Özunal

## **İyiler Kalsın, Kötüleri Alır Giderim**

Gideceğim elbet bir gün  
Bir nefeslik bu dünyadan  
Sevgilerim kalsın sizlere  
Dertlerimi de alır giderim

Yalınkat ve dosdoğru yaşadım  
Bir iz kalsın istedim hep ardımda  
Sizlere bir kılavuz olsun o çizgi  
Süzdüm ağuları bir bir  
Ağular içimde kalsa da  
Neşe ve mutluluğu verdim sizlere  
Ben ağularımı da alır giderim

Sevgilerim hep dağdı  
Karayı ak görmek belki tek hatamdı  
Tüm karaları ak edemesem de  
Aklar size kalsın  
Karaları da alır giderim

Ayaklarımdan başkası çekmedi yükümü  
Cansız bedenimle  
Taşırsanız beni omuzlarda  
Gurur edemem nasıl olsa  
Gururum size kalsın  
Tevazumu da alır giderim

Başımı dik taşıdım omuzlarımda  
Kin nefret ve tiksinti  
Bulaştı elbet duygularıma  
Hoşgörüm sizlere kalsın  
Kem duygularımı da alır giderim

Beden ruhsuzsa kirli bir ceset  
Toprak verdiğini,  
Rabbim de ruhumu alacak elbet  
Helal ediniz hakkınızı  
Cesedimden kurtulmak size kalacak  
Ruhumu da alır  
Rabbime giderim...

Hasan Özunal



## Kadın Üzerine Analiz

Kadın dediğin bahçede gül gibi olmamalı

Gözleri ayna ya da ekran değil,  
Dürbün gibi olmalı  
Bakınca beynini ve akılından geçenleri görmelisin.

Gülmeyi bilmeli mutlaka  
Elbette sevmeyi de...  
Güçlükler karşısında bir inatçı savaşçı  
Mutfağında birinci sınıf aşçı  
İyi bir modacı  
Usta bir kuaför olmalı.

Konuşmayı bilmeli ama  
Sözleri gül sepeti kadar hassas  
Tank gibi de oturaklı olmalı.  
Erkeğinin sırtında yük değil,  
Yeri geldiğinde erkeğini yüklenip  
Uçurumlardan aşırılmayı bilmeli.

Gülerken gülmeli  
Ağlarken yürekten hissetmeli.

İçinden pazarlıklı,  
Dışından da karaborsa satıcısı olmamalı.

Varken her şey olmalı,  
Yokken yokluğu can evinden hissedilmeli.  
Varken varlığı,  
Yokken darlığı değerlendirmeli,  
Varlıkta tutumlu, yoklukta üretici olmalı.

Ekmek kadar temel,  
Katık kadar lezzetli  
Su kadar aranan  
Gül gibi koklanan olmalı.  
Parfümsüz de güzel kokmalı.

Varlığında, mutlu olmak için mutluluk veren  
Sevdiğini arayan, soran, özleyen ve bekleyen,  
Yokluğunda aranılan olmalı.

Kadın dediğin KADIN gibi olmalı...

Hasan Özunal

## **Kadir Teoman Girdi Hayatımıza**

Kadir Teoman Girdi Haaytımıza

Sonra bir güzellik girer hayatına  
Gölgeler diğer tüm güzellikleri.  
Bir damlacıktır,  
Yüzü nurlu  
Kokusu Cennet kokuludur.

Hayat kadar gerçek olsa da  
Bir rüya gzelliğindedir,  
Her Şeye muhtaç görünse de  
Her Şeye hkmedebilecek  
Bir hayatın esiğindedir.

Bin aydan hayırlı bir ayın  
En güzel gecesinde  
Kadir hediyesidir.

Oğul balı lezzetinde bir keyif  
Ebediyet kadar anlam katar hayata  
Şükürler yetersiz  
Őevinler sonsuzdur.

En güzel Ezanı nasip edene  
Seni bizlere hediye edene  
Gelişinle Dünyamızı Cennete evirene  
Sana o bedende o kutlu canı verene  
Seni var edene  
Şükürler...  
Balım  
Kadirim Teomanım  
Dünyama anlam kazandıranım.

Karaman - 2019

Hasan znal

## **Kadir Teomanım 5 Yaşında**

Kadir Teoman'ım 5 Yaşında

Aylardan Mübarek Ramazan,  
Günlerden Kadir Gecesi idi...  
Bir hediye sundu Yaratan;  
Kadir Teoman'ım dünyaya geldi.

O yaşanmamış bir güzelliği,  
Nur topu gibi minik bir bebektir,  
Gelecek güzel günlere işaret etti,  
Cennetten güzel bir koku iletti.

Bu gün o minik bir adam artık,  
Tam beş yaşına ayakbaştı fıstık,  
Bal lezzeti ile hayatımıza katık,  
Onunla oğul balı lezzetini tattık.

Ele avuca sığmaz bir güzellik,  
Onda toplanmış her iyi özellik,  
Bir letafet, bir bulunmaz güzellik,  
Dünyamıza mutluluk, ailemize şenlik.

Ömrün uzun, mutluluğun bol olsun.  
Tüm ömrün üstün başarılarla dolsun.  
Seni veren Rabbimize Hamd olsun.  
Yeni yaşın kutlu ve mutlu olsun.

Karaman - 23.07.2018

Hasan Özunal

## **Kalbim**

Her saat başı Seni vursa,  
Bir çalar saat gibi kalbim.  
Rabbim'den tek bir dileğe talibim;  
Rabbimin adı ile dursa kalbim.

2010

Hasan Özunal

## **Kalbim dinler Kalbini İçli Sesini**

Kalbim dinler kalbinin içli sesini

Kalbim dinler kalbinin içli sesini,  
Ruha hayat veren aşk bestesini.  
Açar tutsak gönlümün kor kafesini,  
Nefesin buzdan duygularımı eritir.

Batan günle aydınlanır gecelerim,  
Mehtap gözlerinde aşkı hecelerim.  
Bakışlarında çözülür bilmecelerim,  
Bilinmez soruları bir anda bitirir.

Karaman - 2021

Hasan Özunal

## **Kalmadı**

Kalmadı

Kanımız deli akarken  
Ne kadar da belalıydık,  
Her nefes bir aşk şiiri,  
Biz kara sevdalıydık...

Aşk bildiğimiz tek hece,  
Kavuşmalar bahar,  
Ayrılık gece,  
Bulutların üstünde,  
Sanki uzaylıydık...

Bahar bitti, yaz bitti,  
Artık geceler gece, gündüzler çile,  
Yıllardır anmadık adını bile,  
Aşk bir hayal,  
Sevda kara bir delik,  
Hayal bile nfile...

Bir karmaşık ritimle,  
Dönüyor zaman çarkı.  
Gidenler gelmiyor,  
Gelirse bir gün o da  
Son postacı...  
Ara ki bulasın şevk ve heyecan,  
Günlerin birbirinden kalmadı farkı...

Hasan Özunal

## **Kalmadı Şeytanın Başka Meşgalesi**

Kalmadı Şeytanın Başka Meşgalesi

Kalmadı şeytanın meşgalesi ki soktu fesadı içimize,  
Biri der İstiklal marşı bilmem kaç harf kaç hece,  
Biri çıkar bin bir fitne sokar bizim kutsal dinimize,  
Bir başkası anlatır bilinmedik bir ermiş ne yer her gece.  
Bir ekmek üretmeden bin ekmek tüketen kıt akıllı  
Alır eline kumpası ölçer biçer yüzdeki tüyü kılı  
Kimilerinin aklı ise hâla kafatasında kaldı takılı  
Deliler kontrol altında akıllılardan geçtiğimiz işkence.  
Bilmez fikirlerini Atatürk'ün adından başka bir şey bilmez

Hasan Özunal

## **Kar Yağıyor**

Kar yağıyor ve ben  
Seni seviyorum  
Yağmur yağarken de  
Güneş açarken de  
Seviyordum seni.

Mehtaplı geçlerde  
Mehtapsız gecelerde  
Şehirlerde ve köylerde  
Hep sevdim seni.

Aç, susuz, uykusuzken,  
Ağlarken ve gülerken  
Çile çekerken  
Ve  
Günümü gün ederken de  
Seviyordum seni.

Gün geldi  
Sorguladım bu sevgiyi  
Sorguladım senin sevgini  
Sorguladım sevgimin akıbetini  
Sorgularken bile  
Ben hala  
Seni seviyordum.

(Karaman)

Hasan Özunal



## **Karaman**

Bir koyundan bakarsanız görünmez,  
Bir denizdir, bir ummandır Karaman.

Asırlardır tarih Karaman'da şekillenir,  
Karamanda bir yön buluyor zaman.

Mevlana'dan hoşgörü alır, Yunus'dan sevgi  
Karamanın geçmişi geleceğimize derman,

1995

Hasan Özunal

## **Karaman Birliği**

Toplantılarda havan dövüldü, ama su değil,  
Alınan bir gül kokusu, yanık kokusu değil,  
Karaman birlik oluştu ve bu işi başaracak gibi;  
Artık içimizdeki umut, gelecek korkusu değil.

Hasan Özunal

## **Karaman İki**

Mekânı zamanla kaynatıp bin bir rayihayla bir kazanda,  
Toprağı mübarek, suyu Kevser bu şehre Karaman demişler.  
Rızıktan öte, bin bir hasadı devşirmişler bu harmanda,  
Üstüne gümüş kubbeler, kalem minareler serpmişler.

Düşen her yaprağı bir filize can olmuş yeşermiş,  
Her fidanından her bir yöne yeni bir yel esermiş,  
Ebedi uykusunda her köşe başında, her karışında bir ermiş,  
Dünyayı yaşarken bu topraklarda ebedi sırra ermişler...

Hasan Özunal

## Karaman Türküsü

Karaman Türküsü

Başımda bir ağrı var,  
Bedenim turşu gibi.  
Şu karşıdan gelen kız,  
Ay bize komşu gibi.

Takke aldım Tekke'den,  
İmarette giymeye,  
Kırmalleye gidiyom,  
Arabaşı içmeye...

Poyraz esti üşüdüm,  
Paltomu giyeceğim.  
Ben yarimi görürsem,  
Seviyom diyeceğim.

Hesardan inmem diyor,  
Taksiye binmem diyor,  
Beni seviyor amma,  
Kimseye dimem diyor.

Bana naz eder amma,  
Çilvesi oyunudur,  
İsmet Paşa caddesi,  
Yarimin podyumudur.

Gazalpanın deresi  
Larendeye akınca  
Ayaklarım titriyor  
Yarim bana bakınca

Tapucakdan geçerken,  
İçim bir tuhaf oldu  
Çanlandı hatıralar,  
İçime hüzün doldu

Siyaserin uşağı,  
Çift kat bağlar kuşağı,  
Buluşma mekanımız,  
Şer Alinin kavşağı.

İstasyon caddesinde,  
Volta atarım volta,  
Bu bizdeki sevdalık,  
Denk gelir kaç bin volta...

Piri Reis heykeli,  
Ne ağzı var, ne dili,  
Bir konuşabilseydi,  
Kimmiş görün sevgili.

İğdemitten kışlaya,  
Duble yollar yaptılar,  
Sevmeyi bilmeyenler,  
Bizden örnek kaptılar

Ağalar harmanında,  
Buğdaylarım savrulur.  
Yarimi üzgün görsem,  
Ciğerlerim kavrulur..

Takke aldım,Tekke'den,  
İmarette giymeye.  
Kırmalleye gidiyom,  
Arabaşı içmeye...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman

Hasan Özunal

## Karaman Yemekleri

Ayrancı peynirinden bir güzel sıkma  
Sabah kahvaltıda ne güzel olur  
Var ise hele az kuru kıyma  
Kuzine sobada ne güzel olur.

Cevizli batırık oldu mu keyifler tamam  
Tahinde bulunsa mis gibi tüter  
Sulusu sıkması ben pek aramamam  
Haşlama sebzeyle ne güzel olur

Bulgurun pilavı kallavi durur  
Teremyağı ile mis gibi tüter  
Üstünde kavurmaya bir tokat vurur  
Yayıktan ayrılan ne güzel olur

Helvasız koca bir kış geçer mi  
Tahini kavrulmuş vanilya tüter  
Her biri bin lezzet gönül seçer mi  
Küncülü cevizli ne güzel olur

Konyalı sahibi, ustası biziz  
Düğün, dernek etliekmek tüter  
Yemezsek doymayız hastası biziz  
Azıcık kuyrukla ne güzel olur.

Arapla karıştırma bu arabaşı  
Dövülmüş biberle sıcacık tüter  
Davet eyle eve dostu kardaşı  
Sıra gecelerinde ne güzel olur

Ekmek atmasını bilenler bilir  
Birazcık kıymayla mayalı tüter  
Bayramda, etlikte bolca yenilir  
Bohçalayıp da yemesi ne güzel olur.

Guymağı ebeler yapacak sen yiyeceksin  
Biraz kaymak, biraz un rayiha tüter  
Yemeden tarifler nerden bileceksin  
Üstünde bal ile ne güzel olur

Callayı unutma midemiz küser  
Patlıcan bayılır bin türlü tüter  
Dertlere devadır tadı şahaser  
Bonfile kuzudan ne güzel olur

Hepsi çok oldu şişkinim dersin  
Elmamız var kardaş kokusu tüter  
Bin derde devadır günde bir yersen  
Yerken çıkardığı o ses ne güzel olur

Öğünmek olacak ben bir macurum  
Sarıburma, dızmana ne güzel tüter

Sütlü biber ile yoğrulmuştur hamurum  
Taze macur somunu ile ne güzel olur.

Hasan Özunal

## **Karamana Hasretim**

Sıcağı sevgim, soğuğu yarım, baharı cennetim,  
Uzakta oldukça, yokluğunu can evimde hissettim.  
Karaman bir başka diyar, bir başka bir başka alem;  
Havasını koklarken, toprağını çiğnerken yine de ona hasretim.

Hasan Özunal



## **Karamanın Yarınları**

Hayallerimiz, fikirlerimiz Karamanla ilgili  
Birilerinin ağlarına takıldı da  
Yitti gitti...  
Kıymet bilselerdi keşke;  
Ya rakı masalarına meze ettiler,  
Ya da  
Mevki ve makamlarla takas ettiler.  
Karamanın hissesine  
Kocaman bir sıfır düştü...

Meze yapan da boş  
Makama satan da hoş  
Zavallı Karaman semalarına  
Leş kargaları üşüştü.  
Kadim sevdamız Karaman;  
Yüreğimde bir sızı, buğulu gözlerle  
Umutsuzca bakıyoruz yarınlarına...

Hasan Özunal

## **Karamanlı Olmak**

Karamanlı Olmak

Bir şarkı çal bana  
Ya Güver ya da  
Duran bestesi olsun.  
Bir de şiir bu fona renk olsun,  
Elitaş ya da Bekir Sıtkı'dan.

Sonra tasavvufa geçelim;  
Birkaç Yunus ilahisi...  
Bu fona da;  
Bir kaç Mevlana rubaisi.

Efkâra varmadan kâm alalım;  
Bir kaç Karaman türküsü  
Oğuzlar'dan ya da Onginiler'den...

Biraz kavurga biraz da küllü nohut,  
Acıkınca kıkırdak karışık  
Küflü peynir sıkması,  
Ardından kütür kütür bir  
Karaman elması.

Ruh mesut,  
Beden sağlıklı,  
Gönül hoşnut,  
Karamanlı olmak kadar  
Güzel bir şey yok bu âlemde.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Karamsarlık**

Halimi sormayın, arza yoktur mecalim.  
Kâğıt yetmez, kalem yetmez, pul yetmez.  
Etrafımı sarmış eli kanlı binlerce zalim,  
İyi niyet, hoşgörü ve sevgi hiç kar etmez.

1976

Hasan Özunal

## **Kasavet**

Tüm destanlar gibi tarihin tozlu raflarında yerini aldı  
Aslanlar uykuya dalınca meydanlar çakallara kaldı  
Geçmişe güvenimiz gelecekte umutlarımız vardı  
Bir kasavet çöktü geleceğe giden yollar karardı...

Hasan Özunal

## **Katil Batı**

Balinaları katlettiniz,  
Fokları da  
Hatta size inanan  
Dodo kuşlarını da...

Afganlı çocukları,  
Iraklı kadınları  
Vietnamlı zavallıları  
Hunharca yok ettiniz...

Canilere silah verip  
Ana karnında bebeleri  
Görev başındaki işçileri,  
Gaflet uykusundaki sivilleri öldürttünüz.

Arabalarınızın deposuna masumların kara kanını  
Sofralarınızın başköşesine sabilerin canını koydunuz  
Komünistlere destek verip  
Antikomünist rolü yaptınız.  
Barış gücü olup katliam  
Nato gücü olup kıyımlar yaptınız.  
Halklar uyanmasın diye krizler icat edip  
İhtilaller ile kerizleri kral yaptınız.  
Halklar arasından hainler bulup  
Halkları içeriden yıktınız,  
Sonra küresel dünya diye ortaya bir de laf attınız...  
Ahlaksızlıkla mayalandığınızdan  
Her gittiğiniz yere ahlaksızlık bulaştırdınız...

Dünyanın dört bir yanında  
Yangınlar çıkardınız  
Şöndürmek bahanesi ile  
Üstüne benzin fişkırttınız...

Size hayran değil düşmanım batı,  
Size kul olanlara güvendiğime pişmanım batı,  
Batacağınız güne kadar savaşmalı sizlerle.

Yokluğunuz, insanlığın var oluşudur,  
Mahvınız Dünyanın kurtuluşudur.

Hasan Özunal

## Kavanoz Dipli Dünya

Kavanoz Dipli Dünya

“60 yıllık bitkisel hayattan uyanan  
vatandaşın hissettikleri”

Bir mektup yazayım dedim  
arzuhal için,  
Ekran kağıt olmuş,  
klavye kalem.  
Bin basamak çıkmak gerekir  
bir sual için  
Sanal olmuş konuşma,  
yok olmuş kelam

Baba idi devlet  
şimdi olmuş maraba,  
At çekerdi,  
artık motorlu her bir araba.  
Sinekkaydı suratlar,  
moda diye benzemişler araba,  
Çelikten üretilen ürünler,  
şimdi tahta taraba.

Kadınca giyinirdi kadınlar,  
erkekçe erkekler.  
Kumaş karaborsa herhal  
kalçaya çıkmış etekler.  
Kafa kağıdını görmeden,  
cinsiyetleri bilinmeyecekler.  
Yapay kokudan artık  
insanlara pek yaklaşmıyor sinekler.

O dünya ile bu dünya  
aynı mı diye insanoğlu şaşar,  
İnsanlar böyle bir dünyada,  
acaba nasıl da yaşar.  
Öylesi bir garabet var ortalıkta,  
insanın sabrı taşar.  
Bu olanlar,  
biçare aklımızın boyutlarını çoktan aşar.

Modernlik ve medeniyet diye  
çivisi çıkmış Dünya'nın,  
Eski tadı kalmamış  
ne Hanya'nın ne Konya'nın.  
Aklından zoru olmalı  
bunları medeniyet sayanın.  
Akıl sağlığından şüphe duyulur  
bu şartlarda yaşayanın.

Hasan ÖZÜNAL

KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

## **Kavga**

Kavga

Kavgam var, menfaatçi, çıkarıcıyla,  
Kavgam var, münafıkla, inkârcıyla,  
Kavgam var, kör şeytana aracıyla,  
Kuzu postunda kurt ile kavgam var.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal



## **Kayıp sevda (dörtlük)**

Kayıp Sevda

Süzülür mehtap gözlerinden bir demet sevda  
Buse kadehte ruha şifa gibi dolmada  
Yitik bir hazine arayan avare gönlüm  
Abı hayatı bulup da içmiş bu sevdada

Karaman - 2018 Nisan

Hasan Özunal

## **Keder Yok, Kader Var**

Kim istiyorsa milletin mahvolup, devletin çöktüğünü,  
Zilleri takmış yapıyor çalgı çengi, bir kutlama düğünü.

Dışta gizli düşman belli oldu artık, haçlıları öğrendik,  
Vatan toprağından doyup da, ihanet edenden de öğrendik.

Derdi Millet, namusu Vatan olanlar, kılıçları bilemekte,  
Zafer Sancağını dikeceğı günü, sabırsızca beklemekte.

Bayrağın dalgasını sağlayacak, okunan bu kutsi ezanlar,  
Kendileri girecekler o deliklere, Biz'e mezar kazanlar.

Devlete zeval, Millete çaresizlik gösterme, Ya Rabbimiz,  
Kendi ocağındaki Ordumuza, şefaattçidir Hz. Habibimiz,

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Kelebek

Bir kelebek zarafetinde,  
Bir kelebek sessizliğinde  
Giriverdin fani ömrüme.  
Renklendi dünyam,  
Aydınlandı hayallerim.  
Bir umut getirdin kanatlarında  
Bir ışık yaktın karanlıklarda.

Çanatların gibi pır pır yüreğim,  
Ürkütmekten korkar gibi düşüncelerim.

Fani ömrümde bir renk  
Bir güzellik oluverdin bir anda.

Ama ne olur,  
Kelebek ömürlü olma.  
Dayanamam bir gün kalmana.

Bir ömür kal benimle  
Bir kelebek zarafetinde  
Getirdiğin ruh ve beden güzelliğinde  
Bir ömür kal,  
Bir ömür kelebek güzelliğinde...

Hasan Özunal

## **Kelebek İdin Nazenin**

Kelebek İdin Nazenin

Kelebek idin nazenin,  
Sıksam zarar görürdün,  
Bıraktım uçtun...  
Ellerim boş şimdi.

Ama olsun;  
Her hücremde  
Nasılsa sen varsın.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2020

Hasan Özunal

## Kelek

Kandırdı beni, yandırdı sana felek,  
Bir halin var ki civelek mi civelek.  
Kavun sandım, kokladım da amma;  
İçine bakınca gördüm ki, sen tam bir kelek.

Bir aklın var ki, iyi kötü anlamaz,  
Beyninde şimşekler çaksa, tınlamaz  
Değerin var sanıp bir yokladım amma;  
Sahte altınla kaplı bir çömlüksün, çınlamaz.

Kaşın kara, gözün ela, saçın sırma olsa ne yazar,  
Kimse maşallah demesin, çarpsın seni bin bir nazar.  
Satışın pek kuvvetli, kandırmada üstüne yok amma;  
Bil ki bu kurduğun çirkin düzen, hileli bir pazar.

Kendini bir düzeltsen, pek de iyi edersin,  
Sen bir felaket, akıllara zarar, ömre hedersin.  
Gel bir anlaşma yapalım, anlar mısın bilmem amma;  
Benden yüz fersah uzakta durmaya ne dersin?

Hasan Özunal

## Kelimeler Dans Etse

Kelimeler Dans Etse

Kelimeler dans etse,  
Ukala olur mu vükela?  
Şaşkın iken Başkan olan,  
Harf silmeyle hiç,  
Vükelalık yolunda vekil...  
Sonra da;  
Bakarken görmeyenler,  
Bakan oluverirler mi?  
Bir de bakmışsın bakıyor  
Bakar gibi bakıyor...  
Alakaya maydanoz,  
Maydanoz bu listede ne alaka?  
Yere göğe sığmaz oldu alakasız yalaka...  
Kifayeti varken ihtirası olmayan mı var,  
Muhterislerin kifayeti ya da...  
Ama kifayetsiz muhterislerin  
Koltukları makamları var...  
Hem de yetkileri.  
Al kazanı vur testiye  
Kelimeleri diz tepsiye  
Seç beğen al;  
Makam yağ, mevki, yalakalık,  
Yetki ise artık ukalalık...  
Her makamda en yetkili masa,  
Hemen arkasında bir kasa,  
Arka cebinde mendile sarılı yasa...  
Sonra devrede nasa...  
Nasa nerden girdi bu şiire şimdi?  
Vur beline kazmayı  
İnsanlar öğrendi mi yahu  
Kendi kaderlerini yazmayı...

Dans ederken, ne hallere düştü bu kelimeler,  
Tüm bunlar ne alaka?  
Bu kelimeler var ya bu kelimeler,  
Hak ediyor;  
Gül dalından,  
Bin değneklik falaka...

Hasan Özunal

## **Kemik**

Uzatma lafı senin geçmişini biliriz  
Zağar olmaya niyetli bir küçük enik  
O gün bu gündür seni izleriz  
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Yalına göredir kuyruğunun ibresi  
Ağana göredir havlamanın ifadesi  
İtin ancak itlik olacaktır felsefesi  
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Sürüyü kurt sarsa da sen uykudasın  
Kapıyı çeri bassa da sen kuytudasın  
Güzel sana uzak sen hep kem duygudasın  
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Aslını bilmez nesline bağlanmazsın  
Nefisdaşına yakın sen ona bağlısın  
Dünde bugünde değil sen her çağlısın  
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Hasan Özunal

## **Kendi Katiliniz Oluyorsunuz**

Can vermeden ölüyorsunuz  
Vicdanınızı karartıp  
Ruhunuzu köreltip  
Duygularınızı yok edip  
Kalbinizi mühürleyip  
Can vermeden ölüyorsunuz

Ölüyorsunuz,  
Kendinizi  
Kendiniz öldürüyorsunuz  
Paraya tamah edip,  
Kula kulluk edip  
Güç için adaletsizlik,  
Çıkar için haksızlık,  
Keyif için ahlaksızlık edip  
Kendinizi,  
Kendiniz öldürüyorsunuz...

İrade sizin, karar sizin,  
Akıl sizin, feraset sizin,  
Sakinca yok gebermenizde.

Bari Memlekete,  
Dünya'ya  
İnsanlığa kıymayın...  
Canlı leşleriyle  
Ortalığı pis kokuya boğmayın...

Hasan Özunal



## **Kendimi Sınar Oldum**

Gündüzlere sığmaz ömrüm,  
Gecelerden çalar oldum.  
Bir perişan halde gönlüm,  
Hayallere dalar oldum.

Ruhum bitkin, zihnim yorgun,  
Aklım bulanık, fikrim durgun,  
Yaş kemalde belki olgun  
Geçmişimi arar oldum.

Kullara sitemim, yıllara değil  
Güvenip de çıkmayan fallara değil.  
Dostlarımı götüreren sallara değil,  
Kırılmaktan bizar oldum.

Birkaç güzel dost tek tesellim,  
Hoş bir seda olsun tek emelim,  
İmanla yoğrulmuşsa temelim,  
Ben kendimi sınar oldum...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Kendini Bilmek**

Ben kendim bilirim deme  
Gün gelir aldanırsın:  
Bir sevmeye gör,  
Bir ihanete uğramaya gör,  
Bir dost kazığı yemeye gör  
Adam sandıklarının gerçek değerini bir gör  
Servetini yitirmeye gör,  
Elden ayaktan düşmeye gör  
Mevki makamını bir kaybet  
Bir yitir hele sağlığını  
Namussuza şerefsize hırsıza  
Yalancıya dolandırıcıya talancıya  
Bir engel ol  
Gereceği haykır hele bir  
Bozuk düzenin çarkına bir çomak sok  
Çetelerin çıkarlarına engel ol  
Gör bakalım sen kimsin...

Kendini bilmek güzel şey elbet  
Ama marifet;  
Kendini Rabbin yarattığı gibi bilmek  
Rabbin emrettiğine itaat etmek.  
Yolun Hak yolu ise;  
İşte sen o zaman kendini biliyorsun  
İşte o zaman kendine hakimsin...

Hasan Özunal

## **Kendini Bilmek 2**

Kendini Bilmek...

Ne ileri git ne de geri kal  
Haddini bil...  
Sana şekil veren elbet var  
Haddenini bil...

Beden bir avuç topraktır  
Maddenini bil...  
O toprağa can veren nurdur  
Madenini bil...

Üç günlük bir ömür yaşadığın  
Nedenini bil...  
Dünyayı bilmeden önce  
Kendini bil...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Kendini Tekmelettin**

Ey Ekmelettin Ekmelettin:  
Bir koku var sen ne ettin...  
Devlet seni taşıdı, makamdan istifade ettin  
Sirke olmadan küpe girdin  
Pohpohu görünce kendini bişey zannettin  
İki divane ile işbirliği ettin  
Hem dünyanı hem ahiretini kaybettin  
Boyundan büyük laflar ettin  
Kelimleri karıştırıp salata  
Fikirleri karıştırıp çorba ettin.  
14 - 1 den büyüktür deyip  
Hesap hatası ettin  
Kendini tekmelettin  
Üç buçuk akli evvele uyup  
Bir de yüzde altmış telaffuz ettin  
İyi ki kısa sürdü yoksa cana TAK ettin  
Attan düşsen iyiydi  
Eşşekten düşünce şimdi gerçekleri fark ettin...  
Çok pis bir koku var  
Sen ne ettin..

Hasan Özunal

## **Kırk Yıllık Hatır**

Kahveye kırk yıllık hatırı veren  
Ne köpüğü ne onun telvesidir  
İçimindeki mutluluğu veren  
Dost ile birlikte içilmesidir...

Karaman - 2013

Hasan Özunal

## **Kırk Yıllık Sevgili**

Her nefeste seni arzuluyor bu beden,  
Seninle yaşarım sanki, ekmek yemeden su içmeden.  
Kopamıyorum senden, acaba bilmem neden,  
İçime doluyorsun her nefesimde kırk yıllık sevgili...

Yıllar önce başladı bu hikâye seninle,  
Sen yandıkça ben tükendim ateşinle,  
İkiz kardeş gibi olduk, pis kokulu paketinle,  
Nikotinin, ziftin ve katranınla  
Bedenimde yaşıyorsun ey sevgili  
Unutturmadın kendini,  
Terk etmedin beni oldukça param...  
İçime doluyorsun her nefesimde cıgaram.

Hasan Özunal

## **Kırk Yıllık Yani**

Damlaya damlaya göl olur derler ya hani,  
Bir damla hizmet de sen yap bu dünya fani.  
Bir elinde satır bir elinde keser yontup durma;  
Kırk yıldan sonra bir dene Gani olmayı be Yani...

Hasan Özunal

## Kırkikindiler...

Bir yağmur var içimde,  
Ha yağdı ha yağacak.  
Bir başlasa  
Kırkikindi sürececek.  
Bulutlar yığın yığın  
Tam gönül kapıma durmuşlar,  
Girene çıkana hesap sormuşlar.  
Ha yağdı yağacak kırkikindi  
Saatleri ikindiye kurmuşlar...

Açıyor gönlümde güller,  
Kokusu senden  
Saklanıyor kuytulara  
Değmesin eller...  
Saklandıkça kanatıyor acıtıyor kalbimi  
Hoyrat dikenler...

Doğuyor içimde gökkuşakları,  
Rengi senden.  
Gözlerin kadar aydınlık,  
Bir ucu sana gidiyor  
Bir ucu benden...  
Uzansan dokunacaksın ama nafile  
Anımsatmakta uzaklıkları...

Kaynıyor içimde bir pınar,  
Hasret mi desem, özlem mi desem  
Kanadıkça kanar bu yara  
Yandıkça bu ateş, yanar ha yanar  
Ne yağmurlar yağdı söndürdü,  
Ne hasretler bitti güldürdü  
Ne de özlemler tükendi.  
Kavuşmaksaydı hayal  
Akıl umutları öldürdü.  
Sen ve ben  
Uzansam elin elimde  
Uzansam benimsin  
Kanımsın canımsın tenimsin.

Sen;  
İçimde olduğu halde  
Hala gelmeyenimsin...

Gönlüm sen sen diye inlemekte  
Hasret çektikçe seni özlemekte  
Bir yağmuru, bir gülü, bir gökkuşağını  
Doğacak güneşi bekler gibi  
Her an seni beklemekte  
Kırkikindilere bir kırk daha eklemekte.

Hasan Özunal



## **Kırma Dostun Kalibini**

Kırma Dostun Kalbini

Kırma dostun kalbini,  
Bilir misin neler olur?  
Kim bilir ne güzellikler vardır  
Ne büyük sevgiler,  
Ne güzel insanlar vardır  
Belki sen bile varsın o kalpte  
Kırma dostun kalbini...

Bilir misin?  
İnancı olan kalpte  
Yaratan vardır,  
Yaratanın lafzı yazılıdır.  
Kırma dostun kalbini...  
Belki de kırarsın  
Kâinatın sahibini...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özünal

## Kırmahalle Destanı

Bir masal kadar hayal  
Bir hikâye kadar güzel  
Bir hayat kadar gerçektir  
Kırmahalle geçmişi ile bir efsane  
İnsanları ile bir darbı meseldi.

Karamana Kırmahalle yön verir  
Karamanın kalbi Kırmahalle'de atardı.  
Hayat çeşmelerinden akar  
Hayata veda eden dört kolluda gider  
Kırmahalleden öte yanda yatardı.

Hafızı evliya,  
Sarhoşu felsefeci  
Berduşu elganem,  
Ağası selek,  
Yaşlısı Osmanlı,  
Genci gözüpek,  
Esnafı ahi,  
Memuru molla,  
En cahili profesör kadardı.

Sokakları temiz,  
İnsanı görgülü  
Evleri birer köşk  
İnsanlarındaki yürek  
Dağlar kadardı.

Bir Karaman var ise  
O Karaman'da  
Bir Karaman da Kırmahalle vardı.

Sıra geceleri bir okul  
Köşe başı sohbetleri bir akademi  
Çeşme başları bir enstitü  
Harman yerleri birer fabrika idi.

Kapılardan helal girer  
Sofralardan bereket taşar  
Bacalardan mutluluk tüter,  
Komşuda pişen komşu sofrasına düşerdi.

Bir kişide var olan herkeste var,  
Dertler ortak,  
Lokmalar önce ihtiyaç sahibinin  
Düğünler tüm mahallenin  
Cenazeler her evindi.

Girmek için üç pasaport  
Gezmek için beş vize gerekse de  
Bir girip güzelliği gördükçe  
Çıkmak istemezdi hiç kimse.

Polis yolunu bilmez  
Uğursuz kapısından girmez  
Hırsız semtinden geçmez  
Kudümsüz çeşmesinden su içmez  
Kimse kimseye kem söz etmezdi.

Tatarı, Arabı, Yörüğü, Türkmeni  
Yerlisi, Macuru, manavı hiç adam seçmez  
Saygıda kimse bir kusur etmez,  
Kimse kimsenin  
Önünden bile geçmezdi.

Kahvesi kültürevi  
Bakkalı hipermarket  
Berberi usturuflu  
Terzisi eğri büğrü kesmezdi.

Yaşlısı hayal eder şimdi,  
Genci her dinleyişte ah eder.  
Kırmahalle, Kırmahalle idi amma;  
Şehirleştikçe  
Kırmahalle yok olup gider...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Kısacık Bir Hikaye

Uzun bir hikâye olacakmış gibi başladı:

İlk satırı

Tek kelimelik bir cümle

Doğmak...

Sonra devam etti

Yaşamak,

Yaşamak,

Yaşamak...

Sonra hikâyenin son satırı:

Tek kelimelik bir cümle

Ölmek...

Aslında çok kısaymış bu hikâye.

Bir varmış bir yokmuş...

Varken nasılmiş

İşte bu asıl hikâye...

Hasan Özunal

## Kızıma Akrostiş

ALLAH lütfeder de insanı sevindirir  
Yaşamını bin bir renge boyar bir anda  
Şenlenir, yeni ufuklar açılır dünyanda  
En karamsar gününde, bir pırlanta verir  
Gönlünde bir umut, bir gülfidanı yeşertir  
Üç günlük dünya, adeta ebedileşir,  
Lütfeder insana Rabbim Ayşegül verir

Canlar canı oluverir  
Açar gülistanda, en parlak renkle  
Nur olur gözlere,  
Işık olur gecelere,  
Merhamet olur katı yüreklere...

Kalbindeki güzellikler eksik olmasın  
Isıt bakışlarınla buzdan yürekleri...  
Zemheri olsa aylardan, sen hep gül kalasın  
Ilık meltemlerle geçsin bir mutlu ömür, hep gül  
Mutlu olsun yeni yaşın: Canım Kızım Ayşegül...

Hasan Özunal

## **Kilo**

Kilo

Sormayın insanlara;  
Kilon kaç, boyun kaç diye...  
İnsanın değeri, etten kemikten değildir.  
Boy ise bir kalıptır sadece...

Sormak gerekir tanımak için:  
Yüreğin ne kadar büyük,  
Gönlün ne kadar geniş,  
Beynin ne kadar üretiyor,  
Ruhun ne kadar ÖZGÜR  
Diye...

Cevap olumlu ise,  
Verin insanlık kimliğini...

Bir de SEVGİYLE tanışmış,  
HOŞGÖRÜ ile beslenmişse  
Verin,  
O insana GÖNLÜNÜZÜ  
Sevginizi,  
Akıbetinizi,  
Ve hatta  
Canınızı...

İşte o İNSAN İKİ DÜNYA ağırlığındadır...

Karaman – 2018

Hasan Özunal

## **Kimi Arabasına Binemedi**

Kimi arabasına binemedi, üç beş gün kardan,  
Kimi evde kaldı, duman tütü efkârdan,  
Kimi şükür namazı kıldı, gündemi yakaldı,  
Yağışımız güzel oldu, hak saklasın nazardan.

Hasan Özunal

## Kimler Farkında?

Kimler Farkında

Bir dosttan aldım güler yüzümü,  
Bir başkasından tebessümü,  
Bir dost hediye etti kahkahalarını,  
Bir dosttan kaldı alnımdaki kırışıklık,  
Bir diğerinden şakağımdaki aklar.

Hele bir dostum; bir iz bıraktı sırtımda  
Gizli bir hançerin açtığı,  
Sorsan aslında yoktu belki bir kasti.

Tüm dostlardan geleni  
Koydum bir teraziye,  
Güzellikler çok ağır bastı.  
Attım çöpe çirkinlikleri...

Sonra;  
Gönlüme sevgi,  
Ömrüme ömür katan bir dostun,  
Hoşgörü kitabına yazıp tüm isimleri  
Sevgilinin pırlantalarla doldurduğu  
Kalbime gömdüm...

Bazıları bilmiyor bunu,  
Her şeyin farkında kimileri.  
Bu durumdan mutlu ve mesut  
Bulutlarda birileri...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2016

Hasan Özunal



## **Kimler Geldi, Kimler Geçti - Karaman**

Kimler geldi kimler geçti bu şehir-i Karamandan,  
Yeterli hâsılat kalmalı idi bu ebedi harmandan,  
Hala Berber Abide traş olmak gerekmiyor ki;  
Karaman da nasibini almalı değişen zamandan.

Hasan Özunal

## **Kiracı**

Yarım asırdır geçip gidiyor ömür, yarısı acı,  
Haktan gelene sitem yok, ne gelirse baştacı.  
Son nefes ne zaman ve nasıldır bilinmez  
Bilinen gerçek şu ki; bu can bu bedende kiracı.

Hasan znal

## **Kiralık Kullanmam**

Kiralık Kullanmam...

Döveceksem, Osmanlıdan kalma tokadım var,  
Söveceksem, envai türü içeren lügatim var.  
Bir çelik kılıçtan ince, bir kılıçtan daha keskin,  
Bal ve zehri üretecek sivri uçlu kalemim var,  
Elin bilinmedik itine güvenip, tetikçi kullanmam ben.

Bir evimdir bu kent benim,  
Yaşayan kardeşimdir benim,  
Pislik etse de aitimdir benim,  
Adaleti tartan terazi güvencim benim,  
Komşuya yetki verip, fiske vurdurmam ben.

Pislik olan pis düşünür pislik yapar,  
Yaptığı hem kendisine hem bana zarar.  
Nush ile uslanmazsa tekdir hakkım var,  
Tekdirle uslanmayana kötek hakkım da doğar,  
Basarım sopayı kalemimle, kiralık kalem kullanmam ben.

Kargadan kılavuz tutan çok olur cahil ise,  
Kahpeliği ustaca yapar karga bu konuda ehil ise,  
El sözüne kanıp da şerre meyil verdi ise,  
Bir fert akla düşman da münafiğa kefil ise,  
Necaset gibi siler atar, gönül defterinde bulundurmam ben.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **KMÜ lü Akademisyenlere**

Kayan yıldızlar gibi bir bir gidiyorsunuz,  
Korkarım zından olacak bu gece...  
Dağ gibi, umman gibiydiniz elbet amma,  
Adınızdan yadigâr kalıyor maalesef bir kaç hece...

Hasan Özunal

## **Korkak Korku**

Korkak Korku

Korkudan yorganlarınızdan sıyrılıp,  
Korkutun Şu korkak korkularınızı.  
Göbek bağınıza dört elle sarılıp,  
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Korku salan içerdeki necaset,  
Kimi ilim derler kimi de siyaset.  
Üstesinden gelecek biraz feraset,  
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Vatandan önce beynimize girmesin,  
Namert eli mahreminize değmesin.  
Haçlının pis kokusu bize sinmesin,  
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Hiç faydası yoktur korkunun ecele,  
Çok geç olmadan etmeliyiz acele.  
Bir olup korkuyu yenmeli el ele,  
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Karaman - 2012

Hasan Özunal

## **Korku**

Korku

Korkuyorlar göz üstünde kaşın var demekten,  
Bıktılar senin makamını temizlemekten,  
Tarih yazdı deftere kötü yolda gitmekten.  
Bıkmadın gitti sübyan hakkını gasp etmekten,

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018 Mart

Hasan Özunal

## Kör Taassup

Ne zaman bir nefes almaya kalksam,  
Bir asit dumanı olup içime aktın.  
Kundak olup elimi ayağımı,  
Yaşmak olup gözlerimi kapattın.  
Kimi zaman çamura basmamak,  
Kimi zaman ıslanmamak,  
Kimi zaman da ağlamamak olarak  
Hayatımda hep yer alacaktın.

Seller gibi coşan duygularıma,  
Dağlar gibi yükselen düşüncelerime  
Fırtınalar gibi esen fikirlerime  
Hep bir bent, bir kement  
Bir engel olarak kalacaktın.

Baltalar bile dim,  
Kılıçlar kalkanlar  
Toplar ve tüfekler  
Bombalar ve füzeler  
Yok etmek için seni,  
Her an bir fırsat bekledim.

İrkilmedi çöl çakalları gül bahçesinde gezerken  
Bir karanfilin kokusunda yıkanırken ay ışığı  
On bin yıllık acıları toz ederken kayalar  
Hep bir set, bir engel  
Hep vardın.  
Sen hep okyanus karanlığı,  
Nar kırmızısı yanardağların kör dumanı,  
Sen tüm zamanların zirvedeki zamanı  
Kör cehaleti kara sütle besleyen  
Gülistan goncalarını dişleyen  
Sen nefsin başköşesinde gizlenen  
Sen kâinatın en aydınlık şimşegine diklenen  
Sana karşı savaşılan ordularla gizli müttefik.  
Her labirentte bir çıkış yolu bulup  
Her adımda tuzaklar kurup  
Güzellikleri katlederek ürettiğin  
Zifir katranını kusup  
Yapmaktasın yapacağını kör taassup.

(Karaman\_2013)

Hasan Özunal

## **Köroğlu Yok Oldu**

Köroğlu Yok Oldu

Köroğlu yok oldu artık kırat kalmadı  
Sağı kendi rengi olan avrat kalmadı  
Bir münafık eli değmiş gibi oldu da  
İsimler sosyetik aslı murat kalmadı.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman -2019

Hasan Özunal



## **Kudüs**

Kudüs

Bağrımda kalbim, coğrafyamda süs,  
Ezân okudukça, kalamazsın öksüz  
İslam'ın ilk Kiblesi, İslam'ın Ar'ı, Şerefi  
Namerde başkentlik yapamazsın Ey Kudüs...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – Aralık 2017

Hasan Özunal

## Kutlu Bir Ziyaret

Bir Kutlu Ziyaret

Divanına vardım bir selam edip,  
Kibirle kirlenmiş bahtı görmedim...  
Meramım cevaptı bir sual edip,  
Altında kurulu tahtı görmedim.

Büyüktür dediler, benden küçüktü,  
Şakaklar çıkıktı, avurt çöküktü.  
Dilinden, sırlı kelimeler döktü,  
Altında kurulu tahtı görmedim.

Anladı beni, daha söz söylemeden,  
Neden bu soruyu sordun demeden.  
Gözlerinden aldım cevabı, o söylemeden,  
Kibirle kirlenmiş bahtı görmedim...

Sayısı azalmış bir Hak dostu idi,  
Renkleri solmuş bir kilim tek postu idi.  
İnsanlık tümüyle hep dostu idi,  
Altında kurulu tahtı görmedim...

Ayrıldım oradan, sanki o da geldi benimle,  
Titredim hem ruhum, hem bedenimle.  
Değiştim sanki bir anda, tüm hislerimle,  
Hakikat gerçeğinden başka bir şey görmedim...

KARAMAN – Eylül 2020

Hasan Özunal

## **Küstüm Oynamıyorum**

Küstüm Oynamıyorum

Küstüm ben sana  
Bana ne, bana ne,  
Küstüm işte ben sana,  
Oynamıyorum  
Bu hayat oyununu senle...

Sevsem,  
Şımarıyor mızıkçılık yapıyorsun.  
Sevsen  
Yüzüne gözüne bulaştırıyorsun.  
Hile yapıyor,  
Sevgiye bin naz katıyorsun.  
Benim sevgimi alıp,  
Başına taç yapmak yerine,  
Tutup paspas yapıyorsun.

Saçından tırnağına sevgi doluyken sen,  
Her hücresi ile sevgiye muhtaçken ben,  
Pişmiş aşı su katıyorsun.  
Sevginin kitabını altın harflerle  
Elmas kalemlerle yazıp  
Sana sunduğum halde  
Sayfasını açıp yüzüne bakmadan  
Kitabın kapağı ile hava atıyor,  
Sonra da bir kenara fırlatıyorsun.  
Sevgiyi oyun,  
Sevgiliyi oyuncak bebek sanıyorsun  
Küstüm,  
Küstüm işte...  
Küstüm ben sana,  
Oynamıyorum bu hayat oyununu  
Cillidim,  
Bana ne...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2008

Hasan Özunal

## Lalezar

Lale mevsimi geçti de  
Lalezardan haber gelmez.  
Umut eker hasret biçer  
Gönül vuslat bekler durur  
aresizlikler içinde.  
Ne doğan günde bir müjde var  
Ne giden gün götürür kederlerimi.  
Yâdımdaki dostlar halden bilmez  
Dert kamburuna bir kat daha vurur.  
Sayamaz oldum menzilsiz mutluluk seferlerimi  
Hiçbir şabah gönlümdeki siyahı silmez.  
Her doğan gün  
Karanlık gönlümün kapısına bir mühür vurur.  
Yokluğun derinde  
Ta derinlerde  
Patlamaya hazır bir volkan gibi,  
Kıpırdar

Kıpırdar durur.

Hasan Özunal

## Leyla ile Mecnun

Sevmeyi bilse de Leyla,  
Sevilmekten bihabermiş.  
Sevdiği kadar  
Sevilmeyi de bilseydi Leyla  
Mecnun, mecnun olur muydu hiç?  
Mecnun, sevilmeyi bilmiş  
Bir de sevmeyi öğrenseymiş,  
Vuslata erermiş...  
Hasılı bu masal  
Sevmeyi sevilmeyi bilmeyenlere,  
Sevdiği ile vuslatın sırrına ermeyenlere  
Sevgisini  
Sevdiğine gösteremeyenlere örnektir ancak.  
Ey sevgili; sevdiğini biliyorum.  
Sevgimi de ayaklarına seriyorum.  
Koş gel sevgi yollarından,  
Aç bana sevginin yollarını da  
Ben de sana geleyim:  
Seviyorsam  
Sevdiğimle bir tatlı vuslata ereyim...  
Ne sen Leyla gibi terk et dünyayı  
Ne de ben mecnun gibi  
Çöllerde alevleneyim...  
Seviyorsam;  
Sevdiğimle bir tatlı vuslata ereyim...

Hasan Özunal

## **Liyakat Olmalı**

Liyakat Olmalı  
Çalışkan birisine

Kime sordumsa seni, iyi adamdır dediler,  
Kimi beyefendi, kimi edepli, kimi zeki dediler,  
Piyangodan çıkan bir payeyi de sana verdiler  
Etrafına halka olup, seni paspas diye yola serdiler.

Kem dedin de, bir türlü küm diyemedin nedense,  
Yediğin tokatlardan mosmor oldu şimdi ense,  
Yalakalarına kandın, sana öyle bir gaz verdiler,  
Basiretsizliğinden çektin, garibim sen ne çektinse.

Eskilerden ibret alamadın, geçmişe hiç bakmadın,  
Akil insanları horladın, onları hiç mi hiç takmadın,  
Sana aslansın, kaplansın, başkansın, diye bir gaz verdiler,  
Karaman Ovasında, gübrelemedik bir evlek yer bırakmadın.

İki cihanı kurtarırdın, kendi adına sen "SEN" olabileydin,  
Aslın asil, soyun temizdi, sen de temiz kalabileydin,  
Eline akordu bozuk, perdesi dağınık bir saz verdiler,  
Nene gerek pop, caz, bildiğin makamdan çalabileydin.

Şimdi bir sümüklü oğlancık oluverdin, kendi köşende,  
Zemzem dolu idi, şimdi boz bulanık bir zehir var şişende,  
Akliselimler, sana destek için binlerce söz verdiler,  
Edilen nasihatleri alsan, bir gül olurdu şimdi gülşende.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2019 Temmuz

Hasan Özunal

## **Mahşere Kaldı**

Katıvermek dertleri arzularımın rüzgârına  
Çekip gitmek var Kaf dağının ardına.  
Sonra ferman etmeli katledilmelerine dertlerin.  
Dönüp seyran etmek istiyor gönlüm  
Yârin gönül bağına...

Kalmamış sevgiler, yitmiş tükenmiş  
Sevgi tadında değil...  
Bakış açısı çıktı çikali  
Açılar gönyelere bile uygun değil  
Ama bir gerçek varsa ki  
Aşk gönlümü yakalı  
Ve bakış açıları çakışalı,  
Huzurum huzur değil,  
Ömrüm bir harami masalı.

Uçmak istiyor gönlüm  
Kaf dağından öteye  
Dertler orada yok oluyor.  
Bedenim yar yolunda ruhum kabirde  
Aklım, bir bilinmez denkleme ha bire soruyor...

Hasreti hasretle tüketmeye kalktım  
Hasretim bakış açısında takılı kaldı.  
Ben ki bir aşkla bin mutlu olacaktım,  
Yüreğim onulmaz bir yara aldı.

Bir yitik sevdaya,  
Bir ömrü bağladım bin bir hevesle  
Bir ömür, bir sevdada takılı kaldı.

Sevda hasretim sanırım mahşere kaldı...

Kafdağı: Karadağ

Hasan Özunal

## Mayın Tarlası

Sana giden yollar mayınlı geçilmez gülüm  
Mayın tarlasında gül de yetişmez gülüm  
Sen orada, ben burada, hasret tam ortada,  
Sevda bir nehir olmuş ama içilmez gülüm.

Sen seheri geçmişsin kuşluk vaktinde  
Ben gün batımı beklerim ikindide  
Akıl çoktan vazgeçti de gönül beklentide,  
Hayat sensiz bir mahpushane çekilmez gülüm.

Artık sen gel, benden hayır yok gülüm  
Bilenden sitem bilmeyenden kahr çok gülüm  
Teselliye bu gönlüm doydu tok gülüm,  
Sevda bu, geç derim gönlüme, geçilmez gülüm...

Hasan Özunal



## **Mazi ve Bugün**

Mazi ve Bugün

Bu mazi ne silik bir şey...  
Daha dün gibi ama,  
Ben unuttum.  
Bir şarkı söyledim,  
Birkaç notacık,  
Unuttum...  
Bir şiir okudum bir ara,  
Birkaç mısra,  
Unuttum...  
Güzel günü, kötü günü  
Unuttum...

Ne güzel bu günler...  
Tüm şarkılar, şiirler ezberimde.  
Tüm günler güzel  
Hafızam yerli yerinde...

İyi ki varsın;  
Bu gününe,  
Hayatıma, anlam veren...  
Senden önceki ömrümü  
Unuttum...

Karaman

Hasan Özunal

## **Mecburiyet Yasası**

Mecburiyet Yasası

Uykumla uyanıklığımın arasısın  
Kanadıkça gül açan,  
Gönlümün yarasısın  
Kaçmak ve karşı koymak nafile  
Alnıma derince yazılmış,  
Mecburiyet yarasısın...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018

Hasan Özunal

## **Mehmet Tokadı Bir Koysa**

Mehmet Tokadı Bir Koysa...

Güney Afrika, Ortadoğu, Yakın Asya hep harap  
Haçlı kadehinde sabi kanı, nefesinde şarap  
Arap o bildiğimiz, Ebu Cehil torunu arap  
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

İçeriden havlayınca üç beş it, sandılar vakit  
Tepiklediğimiz it, para pulla olmaz ki yiğit  
Şövalyeler yerine, satın aldılar sahte mürit  
Kudurdular yine saldırıyorlar Türk Vatanına

Surlara bayrak diken, Mehmet'i bilirler oysa  
Yerle yeksan olurlar, Mehmet tokadı bir koysa  
Kana doymuyor bu haçlı, paraya pula doysa  
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

Şehadete gider, düğüne gider gibi aslanlar  
İhaneti canları ile öderler, toprağımıza basanlar  
Topraktan kafasını çıkardı, içimizdeki solucanlar  
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

## Memleketim

Bir kavgada başımı yaran taşını  
Kapkara çorak toprağını  
Kara dağdaki aç kurdunu  
Gökte uçan kuşunu sevdim.

Gün geldi taşlar mihrap oldu  
Gün gelecek yastık olacak toprak  
Bu topraklardan var oldum  
Bedenim yine bu topraklarda yok olacak.

Dert verdin katık ettim ekmeğime  
Felaketlerin tuz biber oldu sevgilerime  
Bal beklerken ağı çıktı kısmetim  
Ağuyu bal ettim şifa oldu yine de dertlerime.

Sen bir başka güzelsin kışta  
Bir başka alemsin yazda baharda  
Bin can olsa da yoluna  
Her bir can, bin kere feda olsun uğruna.

Hasan Özunal

## **Merdiven**

Küçükle küçük olduk,  
Büyükle büyük...  
Uyumu,  
Anlaşmayı, konuşmayı başardık,  
Ama seviyesizin  
Alçağın ve edepsizin  
Seviyesine inen  
Merdivenlerden inmeyi hiç düşünmedik...

Hasan Özunal

## **Mevki ve Hatır**

Mevki ve Hatır

Her gün haberlere manşet olan kahraman  
Bak pul oldun eskidin adın sanın duyulmaz  
Çiğ sebze yi çabucak çürütüveriyor bu zaman  
Mevki ve makamsız kalınca hatırın hiç sayılmaz

Adın sıfatınla senden beş arşın önde giderdi  
Yağcı yalakalar yeri öper temennalar ederdi  
Her yanlığına bir kulp takar sana aferin derdi  
Liyakatsiz ve saygısız olunca hiçbir hedefe varılmaz

Kıyamayıp doğru yolu gösterene sen hep çattın  
Yetmedi kılavuzlarının hazırladığı iftiraları attın  
Yoktan kısmet olan sermayeni bir pula sattın  
Eğri yola gidenin adı sanı bir gün gelir anılmaz

Şoyun atan namlı, iyi bir şecerden vardı belki  
İnsanı kâmil yapan sevgi, saygı ve bilgidir, bil ki;  
Sen sadece atana layık olarak kalsaydın inan ki  
Şimdi her gönülde bir sarayın vardı ki yıkılmaz.

Karaman - 2017 Aralık

Hasan Özunal

## Mevki ve Makam

Ey mevki  
Ey Makam  
Sen ne görkemli bir şeysin...  
Abası olmayan çulsuza aba,  
Libası olmayan çıplağa giysi,  
Şerefi olmayan şerefsiz kılıf  
Namusu olmayan namussuza set olmaktadır  
Cahile ilim  
Patavatsız bilim  
Boş gezene paye  
Avareye gaye  
Kaz çobanı olamayana  
Payanda olmaktadır...  
Sen ey mevki ve makam  
Çok da iyisin aslında;  
Doktorun bulamadığı  
İyi insanın aramadığı  
Hiçbir merhemini saramadığı  
Her melaneti bulursun insanda  
Çıkarırsın bir çırpıda ortaya...  
Bal olan bir hâl olur,  
Şeker olan süzölmüş bir ağı olur  
Vatan tapulu mülkü  
Memleket babasının bağı olur.  
Halk ona teba,  
Devlet ona heba  
Hazine ona sefa olur  
Sen koru Rabbim  
Sen koru Dünyayı,  
Hak etmeden mevki kazanan  
Layık olmadan makama oturan  
Mevki ve makamı ile kuduranlardan  
Sen koru...  
Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - 2015

Hasan Özunal

## **Meydan**

Karıştır kazanı dibinde ne var, neler çıkar,  
İyiye güller, yaramaza bir koca tokmak çıkar  
Sahipsiz sanmasın kimse bu Şehr-i Karamanı  
Yolların bir ucu hizmete, bir ucu MEYDAN'a çıkar

Hasan Özunal



## **Meydan Dörtlük**

Karıştır kazanı dibinde ne var, neler çıkar,  
İyiye güller, yaramaza bir koca tokmak çıkar  
Sahipsiz sanmasın kimse bu Şehr-i Karamanı  
Yolların bir ucu hizmete, bir ucu MEYDAN'a çıkar

Hasan Özunal

## **Mezar Taşıma Yazılsın!**

Emanet verdin bu "CAN" ı Ey Canan,  
Vakti geldi de "AL" diyemedim,  
Adını anmaktır bana "KÂR" kalan;  
Senden gayrısına "YAR" diyemedim.

Hasan Özunal

## Mezarım

Mezarım

Bir mezar kazıverin serin topraktan  
Örtüler örtün üstüme daldan yapraktan  
Taşlar dizin çepeçevre sağlı ve sollu  
Beni de götür huzur deryasına yeşil dört kollu.

Yağmurlar sular toprağımı hiç uğraşmayın  
Yeşil otlar yeter üstüme siz karışmayın  
Rastgele bir taş dikin gösterişli olmasın  
Şunları yazıverin üstüne de boş kalmasın:

"Emanet verdin bu canı EY CANAN  
Vakti geldi de "AL" diyemedim.  
Adını anmaktır bana kâr kalan  
Senden gayrısına yar diyemedim."

Hasan Özunal

## Milli Türk Talebe Birliği

MTTB

1-

Milli oldun hep, mazide kalsan da bu günü yaşatan sensin  
Türk tarihi seni şerefle yazsa da, tarihi yazan sensin.  
Talebe o gün talip olmuştu göreve, bu gün iş başında;  
Birliği sağlayıp devlete asil bir anlam katan sensin.

2-

Maksat hasıl oldu bir nesil yetiştirdin şanla şerefle  
Tarihe yazıldın bu gün iri ve altından harflerle  
Türkün özünden hasıl oldun ve bu öze sahip çıktın  
Başarının adı oldun bu gün vardığın hedeflerle

3-

Milli ve manevi değerler yok olup giderken sen sahip çıktın  
Türk gençliği haindir damgasını varlığınla sen yıktın  
Talebe iken de davanın sahibi ve savunucusu idin ama;  
Biliyordun ki davanın uygulayıcısı ancak sen, tek sen olacaktın.

Hasan Özunal

## Minik Mine

Hercai menekşeyi bile kiskandırır,  
Ürkütür, tüm gülleri gülüşün.  
Masal gözlerin mest eder,  
En içten bestelerle çağırır aşka.  
Yine de bir eda var ki;  
Rüyadan uyandırırcasına gönlümü  
Akıl, güzelliğinde Yaratanı bulur...

Mutlak olan şu ki;  
İkinin iki katı dörtse eğer  
Neden, gönül gönüle düşünce  
İki gönül bir olunca vesselam  
Kalkmaz uçurumlar ve bitmez engeller.

Mutlak olan bir şey daha var ki;  
İki kere iki dörtse,  
Ne olursa olsun hayat boyunca  
En son nefese kadar, baki kalacak bu sevgi

Hasan Özunal

## **Minnet Eylemem**

Art niyetli meczupların kahrı çekilmez,  
İkiyüzlü münafiğa minnet eylemem.  
Cimri elinden ab hayat olsa içilmez,  
Kula kulluk isteyene minnet eylemem.

Yalçın dağlar fırtınaya kafa tutmalı,  
Cürümsüzün ateşine mihnet eylemem.  
Hak yoluna yangınımız harlı yanmalı,  
Diyet niyetliden, suya mihnet eylemem.

Bulutun marifeti ile yağar mübarek yağmur,  
Bulutsuz çöllerde ham hayale mihnet eylemem.  
İnsanın mayası mademki bir avuç kil ile çamur,  
Ruhunu inkâr edip, çamurlaşan kula mihnet eylemem.

Karaman - 2011

Hasan Özunal

## **Muhtacım**

Muhtacım Ya Rabbim çok muhtacım  
Saklayamıyorum artık içime sığmıyor acım

Mutluyum Ya Rabbim sonsuz mutluyum  
Lütfu kereminden, affından,  
Sevgilinin şefaatinde umutluyum

Senden başkasına kul olmamak  
Bahtiyar ediyor beni,  
Sadece Sana Muhtaç olmaktan mutluyum.

Muhtacım  
Saklayamıyorum artık içime sığmıyor acım  
Sadece Sen'den medet beklemek  
Çarenin Sen'den olduğunu bilmekse  
Başımda bir altın tacım.

Hasan Özunal

## Mukaddes Sevgi

Günler geçti doludizgin, bilinmez bir meçhulde kayboldular.  
Bir selam bile vermeden geçip,  
o fırtınaların savurduğu hayatımdan geriye,  
sarı, kızıl renklere bürünmüş bir sonbahar bıraktılar.  
Kışın habercisi sonbaharın en yüksekleri bir hediyesi olan beyazlıkları,  
dumanlar tüten başıma bir taç gibi işleyip de geçtiler.  
Terk edilen bir sevgiliye son bakışı andıran gözlerle tarıyorum şimdi geçmişini. Yanık bir  
Roma'dan daha kötü yangınlar, küller, korlar ve dumanlar arasından seçmeye  
çalışıyorum  
ışıltili varlığını ve bahar meltemini andıran sesini.  
İncelmiş artık hayata olan bağları gönlümün.  
İnceldiği yerden kopacaksa eğer bu hayatın anlamsız ipi,  
günler arasından fırsat kollasın aniden gelecek Can Alıcı Melek.  
Tercih hakkı tanısaydı eğer, bir seher vakti olsun isterdim  
ebedi yolculuğun başlaması.  
Günün yorgunluğu altındaki bedenimle  
yeni bir yolculuğa çıkmak zor gelsin istemezdim  
o kutlu başlangıçta.  
Korkuları yenecek gücü hep hayallerimde bulduysam  
bu ergin yaşıma kadar,  
bir tüy olamam artık en tehlikeli felaketlerin salvolarında.  
Batacaksa beden denilen bu fani gemi,  
dibe vuran ilk yüreğim olmasın, bir kurşun külçesi gibi.  
Son sözünü söyleyen o meşum şiddet,  
boşuna aramasın göz bebeklerimde korkunun o mahcup eserini.  
Bu bahtsız bedeninin rotasını çizen kader,  
yönümü sana çevirmeseydi eğer,  
belki de dümen kırmazdım sonsuz ideallerimden.  
Hedefe kilitlenmiş dümenimi çözmezdim o altın zincirlerden.  
Ne mutlu ki, bir mıknaş etkisi almış zerrecik gibi zapt olunmadı o saf duygular.  
Koşmaktasın biliyorum sen de karşıdan esen zalim poyraza karşı.  
Kapatmadasın aradaki mesafeleri bir arpa boyu an be an.  
Ne var ki arada kalan mesafeler bir ömür kadar uzun.  
Ürkek bir serçe gibi daldan dala konan bir karasızlık,  
ya da kel kafalı, dört gözlü bir muhasebecinin ince hesapçılığı ile alınan mesafe ancak  
bir arpa boyundan az daha uzunca.  
Bil ki sormaktayım her nefese,  
her alınan ve verilen nefese,  
sormaktayım koynumda vuran her kalp atışına ve  
saat kadranındaki her tıkırtıya.  
Sormaktayım; nerdesin?  
Biliyorum ki; sensin evrenin var oluşundan beri tek ahengi.  
Biliyorum ki; varoluşun temelindeki nirengi.  
Biliyorum ki; sensiz iki cihan karanlık, iki cihan yokluk;  
Gel, ara ve bul beni,  
Yunus'a, Mevlana'ya, Piri Fanilere kısmet olan Mukaddes Sevgi...

Hasan Özunal



## **Murat Asker Uğurlama**

Muradımı Askere Uğurlarken

O G6nl6m6n MURADI.  
Ailemin son evladı.  
T6m sevgimizi 6zerinde topladı.  
Bizlere layık,  
İftihar vesilemiz oldu,  
G6zellikler ve başarılar 6reten  
Dostlukları y6celten oldu,  
G6n6 geldi Vatan savunması için  
Kutlu bir yola koyuldu;  
O şimdi ASKER oldu...  
Beş evladımın en g6c66đ6  
Yuvamızın hiç b6y6tmek istemediğimiz bebeği  
şimdi bir k6heylan oldu.  
şağ ol babam,  
Var ol babam,  
Yaşattığın mutlulukları  
Rabbimiz sana yaşatsın.  
Hizmetini ibadet saysın...  
Vatan sana ve sizlere emanet  
Yolun aydınlık olsun bahtın selamet  
Sen ve sizler de Allah'a emanet...

Hasan 6z6nal

## **Mustafa'ya Yaşgünü...**

"Bir yıl daha geçti ömrümden" diye üzülme, bil ki kârdasın,  
Görüyorum ki; yaşlandım, morukladım diye derin bir efkardasın.  
Kafakâdının eskidiğine bakma, gönlüne bak sen, yirmi dört ayardasın  
Yaşın kutlu, geleceğin Mutlu, dünürlerin MERSİNLİ olsun Mustafa...

Hasan Özunal

## **Mutlak Son**

Bir elma çiçeği kadar  
Ömrü olmadı gönlümün..  
Yarım asırdan sonra,  
Nefesi enseme artık  
Mutlak ölümün.

Gençlikten önce mi yaşadım  
Bilmem baharı.  
Olgun yaşta doldu  
Dünyanın hüznü içime.

Eğdim,  
Büktüm,  
Yonttum,  
Törpüledim,  
Girmedi bu yaşam  
Bir biçime.

Hazırlıksız karşıladım  
Ben bu sonbaharı.  
Artık faydasız tüm çabalar.

Mutlak son;  
Bakalım nerede  
Ne zaman  
Ve nasıl yakalar...

Hasan Özunal

## **Mutluluk**

Mutluluk  
Çal gönlümün kapısını,  
Çal da mutlu olalım.  
Gönlümün  
Mutlu olma beklentisi vardı...

Mutluluk bu;  
Şaşkın mı şaşkın...  
Çaldı gönül kapımı,  
Gönlüm kapısız kaldı.  
Gönlüme dalan daldı,  
Dalan daldı, dalan daldı.  
Ama gönlümde sadece,  
Başköşede yar,  
Bir de,  
Hak edenler kaldı...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Mutluluk Tarifi**

Mutluluğu nasıl anlatsam sana  
İnan tarifini bilmiyorum  
Beni mutsuz görürsen  
Bil ki sevmiyorum.  
Mutlu görürsen eğer  
Bil ki seviyorum  
Çok mutlu isem  
Bil ki seviyor ve seviliyorum.

Hasan Özunal

## Müebbet Makumsun

Akıl kararsız yargıda,  
Gönül bulutlarda firarda,  
Yürek, demir parmaklıkları örmüş  
Kesin karar;  
O yürekte müebbet kalmana...

Issız çöllerde bir ceylan,  
Derin deryalarda bir balık,  
Gökyüzünde bir damla su,  
Yüce dağlarda bir yaban gülü,  
Atmosferde bir nefeslik hava,  
Kaf Dağında bir zümrüdü anka olsan da;  
Kalbim mahpushanen  
Aşkım gardiyan...

Öyle bir müebbet ki;  
Bir ömür değil,  
İki cihan az gelir  
Kalbimde mahpus kalmana...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

## Müebbet Mahkumsun

Müebbet Mahkumsun

Akıl kararsız yargıda,  
Gönül bulutlarda firarda,  
Yürek, demir parmaklıkları örmüş  
Kesin karar;  
O yürekte müebbet kalmana...

Issız göllerde bir ceylan,  
Derin deryalarda bir balık,  
Gökyüzünde bir damla su,  
Yüce dağlarda bir yaban gülü,  
Atmosferde bir nefeslik hava,  
Kaf Dağında bir zümrüdü anka olsan da;  
Kalbim mahpushanen  
Aşkim gardiyan...

Öyle bir müebbet ki;  
Bir ömür değil,  
İki cihan az gelir  
Kalbimde mahpus kalmana...  
Müebbet mahkumsun...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

## **Mülteci Akını**

Afganlı, Pakistan'a mülteci  
İranlı Türkiyeye...  
İraklı İran'a Türkiyeye  
Türk;  
Almanya'ya, İngiltere'ye, Amerika'ya mülteci....  
Hepsinin hali belli de:  
Bu Almanya, İngiltere,  
Hele hele üç buçuk Amerika neci...

Hasan Özunal



## **Müslümanım Derken**

Müslümanım derken, duru Türklüğümle derim,  
Türküm derken İslam Sancağına çelik gönderim.\*  
Binlerce yıldır, Kutsal Dinime bekçidir soyum,  
Tüm Dünyaya örnek, tüm Müslümanlara Önderim.

Karaman - 2018

\*Gönder: Bayrağı taşıyan kaide.

Hasan Özunal

## Name

Ak kâğıt üstüne kara yazılar  
Yaz bana Sultanım yaz da postala.  
Senden ayrılalı dinmez sızılar  
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Bülbül selam eder senin sesinle  
Rüzgâr selam eder gül nefesinle,  
Aşkından aldığı tatlı esinle,  
Yaz bana Sultanım yaz da postala

Sensizken donarım, adınla yanar  
Sensiz kaldığımda yaram hep kanar  
Kalbim her atışında hep seni anar,  
Yaz bana Sultanım yaz da postala

Deryada susuzum, çölde topraksız  
Bir bahtı karayım, dalsız yapraksız  
Kalmışım burada, halsiz ulaksız,  
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Dağlar hep büyüdü, pınarlar susuz  
Gündüzler divane, gecem uykusuz  
Yağmur beklenir mi, gökler bulutsuz,  
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Özledim diyordun, son mektubunda  
Kulağım kapıda, gözler ufkunda  
Bir satır, birkaç kelime olsun da,  
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Hasan Özunal

## **Nar**

Yar Olmak

Gönül murat eder iki cihanda var olmak,  
Var olmaktan murat bir kabukta nar olmak.  
Varım deyip yar aramakla ömür geçirme,  
Ömrün temel amacı Yaratana yar olmak.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Nazıma Birkaç Söz

"Kötü adam değilsin be Nazım  
Görmem gerekeni görmüş,  
Demem gerekenleri de demişsin.  
Hakkınca yaşamamış,  
Epey çile çekmişsin.  
Sağlığında sevilmemiş,  
Adam gibi sevmişsin.  
Kendini düşünmemiş,  
Memleketin haline kafa yormuş,  
İnsanından haber vermişsin.

Memleketin hep aynı  
Çalanlar, çırpanlar yiyenler,  
Yedikçe kuduranlar,  
Onları görüp de bir suçlu gibi susanlar.  
Adamsın ki o türleri  
Okkalıca laflarla rezil rüsva etmişsin.  
Hak etmediğin yaşamına şükret gene de;  
Bu günlerde yaşasan  
Belki çarklara uyardın,  
Uymazsan salak ilan edilir  
Belki deli sayılır  
Kesinlikle de anlaşılmazdın.  
İyi ki o devirde yaşamış,  
İyi ki erkenden terki diyar etmişsin..."

Diye bir kaç mısra yazmıştım  
Yaratılmışlığına saygı ile...  
Ta ki o Rus köpekliğini görene kadar...  
Seni övmek için  
senin iç yüzünü gösteren bir filmi  
Bir arkadaşım önerip de  
arkadaşımın  
önerdiği filmi seyredene kadar...

Ulan vatan haini nesli belirsiz  
Bir canı sapığa yeğ çekmek adına  
Halkını aşağılamaya  
ekmeğini yediğin vatana  
laf etmeye utanmadın mı  
Sen adam olsan  
ekmeğini yediğin toprakları seviyor olsan  
Sen bir damla insan kanı taşıyor olsan  
o filmde can pahasına görünmez  
o lafların tek harfini etmezdin  
Bir meczuba bir canıye  
Halkını ve içinde Türk halklarının da bulunduğu  
Milyonları canice katleden  
Süren süründüren  
açlığa ve sefalete mahkum eden  
kolhozlarda köle yapan  
bir diktatöre

yalakalık edene  
vatanına ihanet edene  
üstüne elbise  
başına panama fötrü giydirdiler  
mideni domuz etiyle doldurdular diye  
methiye düzen sen:  
en aşağılık sıfatlarla bile  
Tarif edilemeyen sen  
ihanetten ve çirkeflikten beslenen  
vatan hainliğinden  
nasiplenen sen  
İyi ki gebermişsin  
Toprak ne mübarek ki  
senini gibi bir irin tulumunu bile  
kabul ediyor.  
iyi ki gebermişsin...  
Yoksa seni bu filminden dolayı  
Eşek cennetine yollayacak  
Çok vatan evladı olurdu bu gün!  
Gebermeden önce de  
Bu Millet seni tükürük selinde boğardı  
Şüphesiz..  
Tü sana  
Tüüü sanaaaaa...  
Tü senin ihanet kokan cesedine,  
Mezarına...

Hasan Özunal

## Ne Çıkar

Bir gül olup açtın gönlüme,  
Dikenini batırsan da ne çıkar.  
Bahar meltemleri verdin ömrüme,  
Sağanak olup yağsan da ne çıkar.

Günlerim mutlu aylarım şen oldu,  
Gözümden süzülen ışık gönlüme doldu.  
Bin bir yol içinde bu yol bana tek yoldu,  
Bu yolda önüme bir bent olsan ne çıkar.

Hasan Özunal

## **Ne Demeli Bilmem ki**

Ne Demeli Bilmem ki;

Çağdaş mesleklerin gözdesidir yağcılık,  
Lisansüstü yapanlarınkı adam satıcılık,  
Branşlarında eksik olmaz iftira atıcılık,  
Bunlara göz yumanlara, ne demeli bilmem ki.

Kılıçları düşmana teslimdir dostunu keser,  
Yıkım, harabe ve örendir bıraktıkları eser,  
Ne hikmetse rüzgâr hep onlardan yana eser,  
Bir de dindar geçinmezler mi, ne demeli bilmem ki.

Bayırlar yeni uyanmış oysa onlar zirvede,  
Hayıra hep hayır derler, şerler heybede,  
Bu kadar eğrilik yoktur hiçbir devede,  
Doğruluk adına kasılmalarına, ne demeli bilmem ki.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Ne kül kaldı ne duman**

Ne kül kaldı ne duman  
    O benim işte.  
Deniz suyuna kanan  
    O benim işte.  
Sorma bana ben kimim,  
Kalmadı benliğim,  
Bana geldiğin zaman  
    O benim işte...

Hasan Özunal



## **Ne Mutlu ki "Ben Kul Oldum" Diyebilene...**

Ne zaman dönsem yüzümü geleceğe,  
Maziden bir uğultu geliyor kulaklarıma.  
Sıyrılısam hayallerden, dönsem gerçeğe,  
Bir pranga vuruluyor ayaklarıma...

Yola koyulsam, geleceğe bin bir hevesle,  
Mazide rehin kalan gönlüm isyan ediyor.  
Yalvarmak yakarmak nafiye bin bir nefesle,  
Geçmişe güvensiz aklım gel gitme diyor...

Zamansız ve mekânsız kalmak mı yazım,  
Yerim yok, yurdum bir karanlık ören.  
Yaratana uzanmış elim, O'ndan niyazım  
"Yolunu kaybedene sensin yol veren"

Doğum bir başlangıç, son değil ölüm,  
Aralarında yaşanan bu karmaşa ne.  
İnsan gerçeğinden, an kadar bir bölüm,  
Ne mutlu ki "ben kul oldum" diyebilene...

Hasan Özunal

## **Necaset**

Ꞑuburun dahline yapamazsınız defn-i hacetinizi,  
Üstünüzde kalsın, etrafa saçmayın necasetinizi.

Gurubun rengi nedir desem, siyahtır dersiniz,  
Aç kalınca şaşırır, herze-i mahlukattan yersiniz.

Semavatı ne bilsin, burnunuzun ucunu görmez gözleriniz,  
Nurdan geldiğinizi bilmezsiniz, yanıp kül olacak özleriniz.

Hasan Özunal

## **Necati Güngör'e Akrostiş**

Necati Güngör'e Akrostiş  
Değerli Hoca'ma

Ne kadar övgüler yazsak, yine de az gelir size,  
Eserleriniz, günümüze yn verenler şimdi.  
Canımıza can katarak, bir yön verdiniz bize,  
Allah mrnze ömür katsın, bahtiyar kılsın.

Teşekkürler değerli hocam, atam, velinimetim,  
İyi ki varsınız, hep var olun, ellerinizden öperim...

Hasan znal

## **Neden ıkmaZ Sesi Alıkların**

Neden çıkmaZ sesi alıkların,  
Neden utanmaz savaşanlar çocuklardan?

Güçlüler ibret alsalar ya dağlardan.

Yetişmez mayın tarlalarında güller  
Düşünemez, üretemez ve sevemez ki ölüler  
EğitmeK yerine, ölmeyi mi hak ediyor cahiller,  
Bilinsin ki;  
Dünyanın tüm kazancı, akılı başındaki saçlardan.

Hasan Özunal

## **Nerede?**

Bir ürperti oldu yaşamak,  
Uçsuz bir tünelde, ışık aramak,  
Arayıp, arayıp da bulamamak  
Gün nerede, güneş nerede...

Karanlıklar dehliz içinde,  
Güzellikler dipte, en derinde  
Kalbimin ince bir yerinde,  
Aşk nerde, sevgi nerede...

Kalbe ince bir sızı veren ne,  
Göze kara bir perde geren ne,  
Dikenden bir yolu seren ne,  
Çıkış nerde, geçiş nerde...

Yolun sonu hep yalnızlık,  
Ruhum kainatta bir azınlık  
Deli ruhum, tam bir zindanlık,  
Af nerede, kurtuluş nerede...

Biri bire katınca iki olmaz mı,  
Çile defteri bir gün olur dolmaz mı,  
Şel gider de hiç kumu kalmaz mı,  
Emeklerden arta kalan eş nerde...

Hasan Özunal

## **Nihayet**

Karadağ'ı sevmeyebilirsin,  
Ağacı ormanı,  
Bağı bahçeyi de...  
Çiçeği, böceği de sevmiyor olabilirsin,  
Kurdu kuşu da...  
Mehtabı da,  
Denizi balığı,  
Hatta yakamoşları da...  
Bari insanı sev!  
Sev ki;  
Seni de bir seven bulunsun.  
Nihayet sen de bir insan oğlusun...

Hasan Özunal

## **Nokta**

Hayat bir noktadan ibarettir  
Bir nokta ile başlar  
Can verilir bir noktaya  
Nokta konulur an gelir  
Başlar nefesli hayat.

Binlerce nokta verilir insana  
Bir çizgi  
Bir yol yapsın kendisine  
Bir nokta hedeftir aslında

Bir gün gelir  
Son nokta konulur hayata  
Son nefes ve son nokta  
Ama işte bu nokta  
Her şeyin başlangıcıdır aslında  
Tüm noktalar  
Hedefteki TEKBİR nokta için  
Son nokta ise  
TEKBİR noktaya erişmek için...

Hasan Özunal

## **Nushtan Anlamayanı Etmeli Tekdir**

Derler ki niye serttir dilin;  
Öyle değil ya, var siz öyle bilin.  
Doğruyu ve güzel anlatmak derdim.

Yanlış yapana söyleriz nush ile, bu yol tekdir,  
Kötekle işimiz olmaz, tek çare etmektir tekdir  
Nush ile anlasalar, ben de öyle derdim.

Güzeli bilmeyen güzel sözden anlamaz,  
Kulağı duyar da kıt akli kavramaz.  
İzani olup da yanlış güzele çevirseler,  
Elbette ben de seve seve takdir ederdim...

Hasan Özunal



## **Nü**

NÜ diye yazılsa da nü gibi algılanmıyor adın  
Soylu birisinin de neden soysuzlarla yol aldın  
Gün bu gün zamandır kurtul şerden at bir tekme  
İki cihanda da bozulmaz o zaman ağız tadın.

(Karaman - 2014)

Hasan Özunal

## O Değerler Şimdi Neredeler?

Neydi o bedeli kan olan,  
Canla ödenen değerler.  
Düğüne gider gibi,  
Ölüme gidilen değerler  
Şimdi neredeler?

Nerede Mehmetçiğin,  
Cihana meydan okuyup,  
Kelle koltukta,  
Canını mendile koyup,  
Haçlıya meydan okuyup,  
Gülümseyerek can teslim ederek  
Kazandığı değerler.  
Şimdi neredeler?

Bir fincan haçlı kahvesine,  
Bir otomobil markasına,  
Bir adı gâvurca cep aletine,  
Bir dar pantolon,  
Bir haçlı yazsısı dolu giysiye,  
Sıpa tıraşı bir saça tercih ettiği,  
Yokluklarında yok olup yittiği,  
O güzelim değerler  
Şimdi neredeler?

Masa başında büyüklerin,  
Sokak başında küçüklerin,  
Sofra başında kokoşların,  
Kaşa başında kapitalistlerin,  
Dağ başında hainlerin,  
Ekran başında mankutların,  
Satır başlarında satılmış aydınların,  
Kürsü başlarında sahte şihların,  
Görev başında mayasına haram katılmışların,  
Göz kırpmadan sattıkları  
Değerler şimdi neredeler?

Şehadet kervanında  
Kanını hiçe sayıp da;  
Can feda ederek kazandığı  
O değerler şimdi neredeler?

Hasan Özunal

## **O sensin**

Bahtımda açıldın bir gül misali,  
Duygu sensin, koku sensin, öz sensin.  
Çözüldü buzlarım, erdim bahara,  
Gönlümdeki sezi sensin, göz sensin.

Dillerim titriyor adın anarken,  
Yüreğim titriyor senle atarken,  
Ellerim titriyor adın yazarken,  
Kalemimde yazı sensin söz sensin.

Coşarım sevginle, bir pınar gibi  
Dünyayı kaplayan bir bahar gibi,  
Sazımda bir nota, bir karar gibi  
Şiirimde mısra sensin öz sensin.

Sevenler bir pula satar dünyayı.  
Uyanırsam unutamam bu rüyayı,  
Sultanım, sen açtım bu bendeki yarayı,  
Yüreğimde sızı sensin köz sensin.

Hasan Özunal

## **O Sensin ki.**

O Sensin ki...

O sensin;  
Zindan geceme aniden doğan güneş,  
Biçare ruhumu fetheden canan,  
Tahtı boş gönül sarayıma bir eş,  
Duygu buzlarımı eritmek için yanan,  
O sensin...

O sensin ki;  
Hayallerin gerçeği,  
Rüyaların mutlu sonu,  
Gülistanın tek çiçeği,  
Aşka susayan ömrümün,  
Abı hayat içeceği...

Sensin;  
Neşe olarak tanıdığım,  
Sensin, nefes olarak aldığım,  
Sensin, hayallerimde sardığım,  
Hayat olarak yaşadığım.

Sensin;  
Dünya nimeti olarak tek varlığım.

O sensin;  
Rabbime şükrüm,  
O sensin, ahiretime kapı.  
Gözlerinde ilahi aşkı gördüğüm,  
Gözlerinde mehtap sefası sürdüğüm.  
Ömrümün miladı,  
Ömrümü ikiye böldüğüm...

O sensin;  
Kolum, kanadım,  
Elim ayağım...  
Hayata dayanağım,  
Kuru ekmeğime katık,  
Balım, kaymağım.  
Dünya devletime  
Melek sultanım...

Gönlüme sultan,  
Başıma taç,  
Yarelerime ilaç,  
Bana yeni bir ömür,  
Kararan yüreğime inanç.  
Bağrımda açan  
Dikensiz bir gül oldun.

Bin yıldır arıyordum sanki  
Sahi sen beni nasıl buldun?

Hasan Özunal  
Karaman

Hasan Özunal

## **O'nu Bul Bana Karaman**

Karaman Onunla yaşar,  
O Karaman kokardı,  
Saçlarında elma çiçekleri,  
Gözlerinde Yunus Şevgisi vardı,  
Bir yanı engin Karaman ovası kadar geniş  
Bir yanı Toros Dağları kadar sertti.  
Kimi zaman Karaman koyunu kadar uysal olur  
Kimi zaman Gürlük Suyu kadar sert çağlardı.  
Karamanın güneşi kadar sıcacık güler  
Yağmuru kadar nadir ağlardı.  
Yürüyüşü Karaman ekinleri kadar salınımlı  
Şefkati Mevlana hoşgörüsü kadar geniş  
Endamı Karaman çınarları kadar alımlıydı.  
Karadağ kadar erişilmez,  
Sertavul kadar geçilmez,  
Karaman gülleri arasından seçilmezdi.  
Karaman bulguru lezzetinde  
Karaman helvası tadındaydı.  
O varsa Karaman var  
O yarsa Karaman Yar'dı  
Karaman Onunla yaşardı.  
Karaman O'nu kaybettin...  
Bul O'nu bana KARAMAN...

Hasan Özunal

## **Odun**

Hiç fayda vermemiş sana ne mektep ne de medrese,  
Okur yazarsın ama anlamazsın ne kimya ne de hendese,  
Aklın bir arpa boyundan da kısa fikrin dolu vesvese,  
İnsanlığa iyilik et de git bir dağda odun ol sen vesselam...

Hasan Özunal

## **Olgunlaşmak**

Olgunlaşmak

Hovardanın düşkünü  
İpek giyer kış günü  
Anlayamaz gördüğünü  
Kabak gibi verir sürgünü

Daldan düşünce oldum sanır  
Rengine bakıp da aldanır  
Sen oldun diyenler kandırır  
Erken düşenin görünmez çürüğü

Düşeceksin madem çayıra düş  
Olmadı bari toprağa düş  
Ne işin var kaya tepesinde  
Kafanı patlatırsın Allah'ın hödüğü

Keskin olup küpü kırma  
Gaz verip de aveneni azdırma  
Uslu dur etrafına saldırma  
Görmüyorsun beynindeki sülüğü

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal



## **Olumlu Olumsuz**

Yağmur damlası kopar buluttan ya, bulut sevinir.

Meyve, düşer daldan ya, ağaç sevinir.

Kalem yazar kağıt karalanır ya, kağıt sevinir.

Cerrah, neşter vurur ya yaraya, hasta sevinir.

Dalga karayı döver ya, kara sevinir.

Çiftçi tarlanın bağırını deşer ya, toprak sevinir.

Kadın sancı çeker, bebek doğar ya, anne sevinir.

Dişçi, çürük dişi söker çıkarır ya, hasta sevinir.

Derici, deriyi yerden yere vurur ya, deri sevinir.

Balıkçının ağı delinir, sürü kaçar, balık sevinir.

Hasan Özunal

## **Ormanda Festival**

Ormanda Festival

Merkep mektebe gitmiş de,  
Anırmayı notalamış.  
Çakal, yalamış mürekkep,  
Çakallık diplomalanmış...

Horoz vakitsizce ötmüş  
Tavuklar tünekten düşmüş.  
Karga hasadı devşirmiş,  
Fare aslanı sollamış...

Köpek fosforlu led asmış  
Kedi ciğerciyi basmış  
Tilki tosbağaya kasmış  
Maymun kapıyı kollamış...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Otur Yerine, Girme Vebale

Otur Yerine, Girme Vebale

Güya, bir davaya koymuş başını,  
Elbette kaybeder, batıl ile savaşını.  
Düşmanı vurmak için, atar kurşunu,  
Vurur ön saftaki, dava arkadaşını.

Öğrendim der gerçeği, rehberi yok,  
Üç slogan katığı, tuzu yok, biberi yok.  
Unutmuş dünyanın, ahiret için oluşunu,  
Yeşil kaplı kitap nur dolu, haberi yok...

Karanlıkta kalsa, her ışığa koşar,  
Kapı gıcırdasa, keyif olur da coşar.  
Bir engel görünce, bozar duruşunu,  
Bir makama gelince de haddini aşar.

Heybesi deliktir, ağız ilmiksiz,  
Omurgası kıkırdaktan, kemiksiz.  
Heybeye koydum sanır her kuruşunu,  
Artıya kul olmuş, bölüşmeye ilgisiz.

Bir sıfat uydurur kendine, yoktur aslı,  
İki laf ettim sanır, mecliste gizli cinaslı.  
Yerden yere vurur onu, bunu, şunu,  
Tahsili çok yüksek, şeytan lisanslı...

Bir dava sana kaldıysa, vay halimize,  
Sebep olacaksın, bu halinle zevalimize,  
Hıyar değilsin, olsan kurarlardı turşunu,  
Git otur yerine, bari girme vebalimize...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Otuz beş Yaşına Geldik

Otuz beş Yaşına Geldik

Geldik otuz beş yaşına  
Yolun yarısı ise eğer,  
Dante de bilememiş  
Nefesle bittiğini ömrün.  
Ne feryat ne figan fayda eder  
Kim der ki son gün olmayacak bugün.

Dünya şekillenmiş çağlar boyunca  
Yüzler ve alınlarda izler de kalacak elbet  
İnsan bu etten ve kemikten  
İşleyen demir ışıldar ama  
Zaman da onu eskitecek nihayet.

Bir bir gelen aklar ağartacaksa sadece başı  
Kalmadı ise geçen zamandan bir nebze olgunluk  
Ömrünü bir hamal gibi beyhude taşı  
Bir iz bırakmayacaksın boşuna bu yorgunluk  
Bırak uğraşları, boşuna çekme bari eziyet.

Ruhla bedeni kavramak bu kadar zor mu?  
Çamur ve nuru karıştırma gel insaf et biraz  
Verilmiş değeri inkâr doğru mu?  
Çabasız bir işe yaramaz kupkuru niyaz  
Getirmez giden zamanı ne mal-mülk ne de gözyaşı

Hasan ÖZÜNAL/1990

Hasan Özunal

## Ödül

Keyif alıyorum  
Ödül alan birisini gördüm mü  
Eğer hak etmişse o ödülü.

Hak etmemişse de  
Acımıyorum ona.

Biliyorum ki;  
Ona ödül verenler  
Andırıyor;  
Öküz kakasına türkü yakan bülbülü.

Hasan Özunal

## Öğrendim

Bir sonbahar rüzgarı esti savurdu bizi  
Fazla geldi ateşi sevgimiz yaktı bizi

Yarını düşünmekten vazgeçtim yıllar önce  
Yarınlara güçlü olmak için bu günden güçlü olmayı öğrendim.  
Güç bilekte olup da akılda olmayınca şiddet  
Akılda olup da yürekte olmayınca vahşet  
Bilekte akılda ve yürekte olsa da  
Vicdanda olmadıktan sonra dehşet olduğunu öğrendim.  
Vicdansız gücün tehlikesini gördüm.  
Akıllı ve gücü olup da nefsi için yok eden  
Zavallı mahluklar gördüm.

Fikirler gördüm kararmış kalplerin beyinlerinden türemiş,  
Liderler gördüm kararmış fikirlerden türemiş,  
Yandaşlar gördüm kör taassuptan beslenmiş.

Şarlatanlar gördüm, hakkı için Hak'tan vazgeçen  
Aciz insanlar gördüm avcundaki alınırken pes eden  
Çaresizliğine katlanıp gözyaşı dökenler gördüm  
Bir fiskede yok edeceği karanlık güçlere boyun eğenleri gördüm.  
Mücadele yerine gözyaşı dökenleri  
Kaybettiklerini yeniden kazanmak yerine yas tutanları,  
Haksızlığını örtmek için saldıranları gördüm.

Üretmeden tüketenleri  
Çalışmadan kazananları  
Hak etmeden mevki sahibi olanları  
İşi bitince dostuna düşman olanları  
Yeminle garantiye alınmış yalanları  
Garibin hakkına göz koyanları gördüm.

Ama yine de mutluyum ki  
Benim gibi tüm bunların farkında olanları  
Hem de azımsanmayacak kadar çok olduklarını gördüm...

Hasan Özunal

## **Ömrüm Mirasıdır.**

Sessiz bir yolcu gibi  
Göçüp gidersem bu dünyadan  
Ellerimi bırakmak isterim sana  
Sımsıcak ellerinde kalsın.

Gün gelip gidersem bu dünyadan  
Gözlerimi bırakmak isterim sana  
Gözlerine bakmaya doyamayan  
Açık kalmış gözlerimi

Alıp da "GEL" emrini gidersem bu dünyadan  
Ömrümü bırakmak isterim sana  
Seninle her anı dopdolu  
Sensiz yaşanmış fani bir ömrü.

Ama en çok gönlümü bırakmak isterim sana  
Seninle dopdolu seninle mutlu  
Bedenime can veren tüm mutluluğu  
Sen varsın diye beni yaşatan gönlümü...

Hasan Özunal

## Ömrümü Yedirmem

Ey ömrüm,  
Ömrümü yedirmem sana...

Ben o ömre ömrümü verdim.

Ben o ömre  
Ömrümü,  
Saçımın rengini,  
Gecemi, gündüzümü,  
Damağımın dişini verdim.

Yüzümün hatlarını  
Sevdiklerimin hayatlarını  
Hayallerimi, umutlarımı,  
Zevklerimi, sefalarımı,  
Aşklarımı, sevdalarımı,  
Kimi zaman gözyaşımı, ahlarımı  
Kimi zaman sessiz çığlıklarımı  
Kimi zaman çatlayan sabır taşlarımı,  
Kimi zaman sağlığımı verdim,  
Yedirmem sana.

Ömrümü yiyemezsin ömrüm,  
Ömrümü yedirmem sana.

Bunca yıl dik dursun diye başım,  
Bunca yıl ak olsun diye bu alnım,  
Bunca yıl sırtımda kalsın diye vakarım  
Bir ömür verdim ben bu ömre...

Ey ömrün geri kalanı,  
Bu geçen güzel ömrü  
Beş paralık kalan bu ömür için  
Yedirmem sana...

Hasan Özunal



## Ömrün 35 Yaşı

Geldik otuz beş yaşına  
Yolun yarısı ise eğer,  
Dante de bilememiş  
Nefesle bittiğini ömrün.  
Ne feryat ne figan fayda eder  
Kim der ki son gün olmayacak bugün.

Dünya şekillenmiş çağlar boyunca  
Yüzler ve alınlarda izler de kalacak elbet  
İnsan bu etten ve kemikten  
İşleyen demir ışıldar ama  
Zaman da onu eskitecek nihayet.

Bir bir gelen aklar ağartacaksa sadece başı  
Kalmadı ise geçen zamandan bir nebze olgunluk  
Ömrünü bir hamal gibi beyhude taşı  
Bir iz bırakmayacaksan boşuna bu yorgunluk  
Bırak uğraşları, boşuna çekme bari eziyet.

Ruhla bedeni kavramak bu kadar zor mu?  
Çamur ve nuru karıştırma gel insaf et biraz  
Verilmiş değeri inkâr doğru mu?  
Çabasız bir işe yaramaz kupkuru niyaz  
Getirmez giden zamanı ne mal-mülk ne de gözyaşı

Hasan Özunal

## **Ömrün Nakışı**

Ömrün Nakışı

Kaç mevsim gördü bu fani ömrümüz,  
Kaç bahar, kaç yaz, kaç hazan, kaç kış  
Öyle bir ağ ördü ki bu fani ömrümüz,  
Mevsimleri işledi acı ile bu tene nakış.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Ömür

Ömürler ödünç alınmaz  
Pazarlarda da satılmaz,  
Sırası gelen anda gider  
Bu işi akıl almaz.

Hiçbir şey arttıramaz  
Güne gün kattıramaz  
Gününü de saptıramaz,  
Sırası gelen gider.

Ağa da paşa da tadacak  
Zenginler de nasip alacak  
Bu dünya burada kalacak,  
Sırası gelen gider.

Bir sebep mutlak bulunur  
Akan deli kanlar durulur  
İnce ince hesap sorulur,  
Sırası gelen gider.

Belli değil nefes sayısı  
Olsa insanın bin bir dayısı  
Eni sonu en hayırlısı,  
Sırası gelen gider.

Hasan Özunal

## **Ömür çok kısa**

Ömür çok kısadır aslında,  
Tıpkı öğle ile ikindini arası.  
Günü yok, saati yok,  
Beklemeden geliverir  
Habersizce ölüm sırası...

Hasan Özunal

## Ömür Küpü

Ömür Küpü

Bir küp dolusu ömrüm vardı  
Üstüne bir küp mutluluk koydum.

Sonra bir küp dolusu umut  
Bir küp dolusu geleceği onun üstüne  
Bir küp dolusu haysiyeti  
Bir küp dolusu onuru  
Bir küp dolusu şerefi de  
Onların üstüne koydum.

Bilgiyi kültürü harç yaparak  
Aklımı, vicdanımı ve izanımı  
Yürek dolusu sevgimi  
Katıksız merhametimi  
Kapısı açık gönlümü koydum...

Dosta sevgiyi  
İnsanlığa saygıyı  
Vatana bağlılığı  
Millete hizmeti koydum..

Olmazsa olmaz vefayı koydum.

Çok tekmeler yedi benim küpler  
Harcı sağlamdı  
Bana mısın demediler...

Gün geldi uğruna can vereceğin  
Canına kast eder gibi  
Çekti en dipten  
Ömür küpümü...

Şimdi seyrediyorum  
Küplerin çıkardığı gürültüyü...

Gözün görsün ama  
Dizine dursun  
Yaha ellerin kırılınsın  
Ne istedin küplerimden?

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN 2020 - EYLÜL

Hasan Özunal

## Ömür Törpüsü

Ömür Törpüsü...

Kim bilir kaç asırdı benim ömrüm;  
Ucundan kıyısından,  
Alan aldı, çalan çaldı,  
Kim bilir bana ne kadarı kaldı.

Törpülendi  
Aşındıkça aşındı ömrüm...

Sevgi hastalığı nüksetti,  
Ömrümü en çok da sevgisizlik tüketti.

Vatanımı sevdim en çok.  
Vatan sevgime balta vuran  
Darbeler aldı ömrümün birazını.  
Birazını satılmış yöneticiler,  
Birazını kifayetsiz muhterisler,  
Vurguncular, soyguncular  
Ve sonra hortumcular...

Hayvan ve bitki neslini tüketenler,  
Çevreyi acımasızca kirletenler,  
Medeniyet adına, sanayileşmek adına,  
Doğayı katledenler...  
Tesislerinde ömür törpüsü  
Zehir dolu gıdalar üretenler...  
Ömür kazanalım derken kaybettik.

Devlet aldı biraz.  
Askerlik dedi aldı,  
Yasa dedi aldı,  
Kural dedi, yönetmelik dedi aldı,  
Devletteki liyakatsiz kişiler var ya  
En çok da onlar...

Birazını eş dost  
Birazını hısım akraba  
Sonra Ana /Baba  
Evlatlara verdik bolca  
Bir kısmını da götürdü  
Sevgilim dediğim cıgara....

Yıl ile değil nefes ile biter elbet ömür,  
Az da olsa teselli verir  
Bitmeye yakınken...  
Geliverir yeni bir ömür.  
Elde var bir buçuk;  
Elde kalan bir ömür,  
Sayısı bilinmeyen,  
Birkaç sayılı gün

Onlar da buçuk...

Dört elle sarılmak lazım  
Elde kalan ömre,  
Ve o sayısı bilinmeyen  
Birkaç sayılı güne...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Önce Aşk Bilinmeli

Bir sel gibi gelip  
Bir sel gibi gidecekse aşk,  
Adı nerede kalır, tadı nerede kalır.  
Geriye kalan selin bıraktığı kumlar misali  
Bir avuç kumdan hatıralar olur.  
Aşk bir kurşun gibi girerse kalbe,  
O kurşunun acısını verirse eğer aşk değildir.  
Aklın süzgecinde delik açmaya çalışıyorsa aşk  
Bırak aksın ve gitsin.  
Bir yağmur gibi yağıyorsa  
Üstelik bir de sicim gibi sıcak sıcak  
Sağanak halinde  
Aç gönlünü ve doldur.  
Bırak göl olsun  
Sonra da bir umman  
Yıkan yıkanabildiğin kadar aşk denizinde  
Kıyılarını kendisi oluştursun.  
Derinliklere insin alabildiğince,  
Bir hayat oluştursun kendine özgü.  
Ne sel olmalı aşk,  
Geride kum misali dağınık hatıralar bırakan  
Ne de kurşun olmamalı aşk,  
Acı verecek...  
Akıl süzgecinden de elenmemeli,  
Aşk olursa olsun diye de denenmemeli.  
Toprakta oluşan göl gibi  
Sevilmeden de sevmeli ve bağrımızda yer verilmeli.

Ama hepsinden önce gelen  
Aşıkım diyen  
Aşkın ne olduğunu bilmeli...

Hasan Özunal



## Önce Tabiatı Okuduk

Önce Tabiatı Okuduk...

Önce tabiatı okuduk...  
Havayı, suyu, toprağı, taşı,  
Bulutı, yağmuru, ağacı, kuşu...  
Sonra insanları...  
Yaşlısı, genci, bebeğı, çocuğı,  
Kadını erkeğı...

Okuma aşkımız arttıkça okuduk  
Vatanı, milleti, bayrağı, özgürlüğü...  
Ama; Karamanı okumayı daha çok sevdik  
Karadağ'dan Toroslara,  
Bolkarlardan Hacıbabaya...  
Zor olsa da okuduk Karamanlıyı.

Zor oldu, çünkü;  
Anlatım bozukluğu,  
Kötü dil bilgisi  
İmla hataları da pek çoktu.

Ama zor da olsa okuduk  
Gördük ki; anlamı güzel,  
Manası yoğun,  
ANA fikrinde bir art niyet yoktu

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2019 Nisan

Hasan Özunal

## Övgülere Aldanma

Övgülere aldanma  
Seni yerden yere vuran yergiler de var  
Kırmızı halılarda yürüyorsun ama  
Dikenden dokunmuş sergiler de var

Hesaba çek kendini  
Halk olsun aynan  
Sana edilen lafların pek çoğu yalan  
Dünyada hoş seda her kuldan kalan  
Ahrette ödenecek vergiler de var

Dünya bir imaret sen ol sahibi  
Bin hayırdan bir dua çıksa da yeter  
Kavgalar nahoştur yoktur galibi  
Kitapların yazmadığını yazan dergiler de var.

Gerçek dost o ki;  
Yüze gülen değil, yüze söyleyen  
Kötüyü gösterip doğruyu öğütleyen  
Her güzel sözü bal kaymak sanma,  
Dile getirilmemiş sevgiler de var.

Hasan Özunal

## Özledim

Kalem kaşın altındaki,  
Mehtap bakışlı gözlerini özledim.  
Şeker dilden dökülen,  
Gönül alan sözlerini özledim.

Efkârımı savuran  
Bir ipek demeti gibi  
Saçlarını özledim.  
Gönlümü alıp da,  
Gönlümü sultan eden  
Has gönlünü özledim.  
Dokunuşları ile hayat veren,  
Pamuktan ak minik ellerini özledim.  
Bir meltem gibi,  
Başımdaki buzları eritiveren  
Bahar nefesini özledim.  
En dar günde,  
Bir müjdeli haber gibi  
Geliverişini özledim.  
Hastanın sabahı,  
Toprağın suyu,  
Tohumun baharı,  
Asker anasının oğlunu,  
Mahpusun gökyüzünü,  
Bulutun yeryüzünü,  
Sürüdeki koyunun evdeki kuzusunu,  
Deredeki suyun denizi,  
Yuvadaki yavrunun havadaki kuşu,  
Bir sevenin  
Bir seveni özlediği gibi  
ÖZLEDİM!  
Sayılı günden  
Ay değil  
Hafta değil  
Gün değil saat de kalsa  
Yine de  
SENİ ÖZLEDİM...

Hasan Özunal

## Özledim Gözlerim Yolda

Gözlerim yolda  
Her nefeste seni özledim  
Seni özleyip her nefeste yolunu gözledim.  
Nefes nefese koşarak gelişini özledim.  
Kolların açılmış gözünde ışık  
Bir kitap dolusu anlamı olan  
Sıcacık bir "merhaba" deyişini özledim  
Zamana karşı yarışır gibi  
Sebepsiz bir telaş ile alel acele  
Nefesin düğümlü biraz da mahcup  
"Özledim seni çok oldu görüşmeyeli"  
Demeni özledim.  
Her sözden bir sebep bulup  
Aniden açılan bir gonca gibi  
Odaya yayılan bir buhur gibi  
Canıma can katan gülüşünü özledim.  
Olumsuz konular açılıp da ortaya  
Değişince hava bir anda  
"Boş verelim bunları bozmayalım tadımızı"  
Deyip de konuyu saptırmanı özledim.  
Önemli bir şey demek isterken  
Bir türlü konuyu açamayınca  
Kıvranıp dolanıp kayıp bir şeyler arar gibi  
Çantayı cebini karıştırmanı özledim.  
  
"Vakit de geç oldu artık gitsem ben"  
Deyip de yeniden oturuşunu özledim.  
Üç adım ileri iki de geri  
Bir şeyler unutmuş da aranır gibi  
"Az daha kalsaydım olurdu" der gibi  
Gözlerin arkada gidişini özledim.

Hasan Özunal

## **Özüm**

Karda yürüdüm izim kalmadı,  
Buza yazdım bir sözüm kalmadı,  
Yaşamakta gözüm de kalmadı,  
Sen kaldın başka özüm kalmadı...

Hasan Özunal

## **Paylaşalım**

Paylaşalım

Geceleri ben yaşasam,  
Size kalsa gündüzler.  
Fırtınalar benim olsa,  
Meltemler sizin...

Kaktüsleri verin bana  
Güller sizlere kalsın.  
Elemleri, kederleri,  
Gamları ve matemleri ben yaşarım,  
Siz mutlu günlerde yaşayın.

Ama vermem sevgilerin hepsini...  
İnsan sevgisinden,  
Tabiat sevgisinden,  
Birer tutam,  
Vatan/Millet/Bayrak sevgisinin  
Hepsini de  
Hepsini isterim.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Paylaşmak**

Paylaşmak

Bir mum gibi ışıldasan bile,  
Sade çevrendir aydınlattığın.  
Eriyip tükensen de nafile,  
Görüldüğü kadar anlattığın.

Mum olup ışıtırsan etrafını,  
Dibin yine de karanlık kalır.  
Versen harını başka mumlara,  
Bak dünya nasıl da aydınlanır.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

## **Piknik**

Yine bir bahar geldi, kırlar misafirlerini bekliyor  
Karamanlı piknik ve mesire yerlerini özlemle gözlüyor  
Kiminde kocaman kilitler asılı, kimi çöplükten de beter  
Sorumlular piknik yerlerini düzenlemektense sinekleniyor...

Hasan Özunal



## **Piyaz**

Al eline kalemi, sayfalar dolusu yaz babam yaz,  
Kimisi eleştiri, kimisi teklif, kimisi ikaz, kimisi niyaz...  
Ne okuyan anlar, ne de atfedilen muhteremler;  
İçinde olmayınca ince yağ ve biraz da soğanlı piyaz...

Hasan Özunal

## **Pusuln Bozuk**

Kolayını bulsn boğacaksın bir kırış suda değil mi?  
Hazım edemiyorsun bir türlü, senin gibi düşünmediğimi.  
Bil ki; dümenin kırık pusulan bozuk rotan karanlık,  
Dünya bir okyanus ise bizler küçücük birer gemi.

Hasan Özunal

## **Ramazan**

İster bahar olsun mevsim, isterse hazan,  
Bir kutlu aydır sevgiyle kutlanır Ramazan.  
Bu kutlu ayda hatalar da oluyor elbette;  
Ramazan hürmetine kimseyi kaynatmıyor bizim kazan...

Hasan Özunal

## **Razıyım**

Sen Anadolu ol;  
Ben bir bozkır ayı olsam da razıyım.

Sen kemanın yayı ol;  
Ben tel olsam da razıyım.

Sen gökyüzü ol;  
Ben bir bölük bulut olsam da razıyım.

Sen Karadağ ol;  
Ben bir taş parçası olsam da razıyım.

Sen samanyolu ol;  
Ben bir göktaşı olsam da razıyım.

Sen bahar ol;  
Ben bir dalda yaprak olsam da razıyım.

Sen toprak ol;  
Ben bağrında bir mevta olsam da razıyım.

Sen bir vaha ol;  
Ben çöllerde mecnun olsam da razıyım.

Sen ateş ol;  
Ben bir kıvılcım olsam da razıyım.

Sen sen ol;  
Ben sende bir nefes olsam da razıyım.

Hasan Özunal

## Rüzgâr

Bir rüzgar eser geceleri  
Ürpertir hayalleri,  
Ürpertir hatıraları.

Bir rüzgâr eser geceleri  
Yüreğimde bir kıpırtı başlar  
Sis perdesini dağıtır başımdan  
Adını fısıldar kulaklarıma,  
Sonra yeni hayaller başlar...

Bir rüzgâr eser geceleri  
Yoğun bir duygu seli ile  
Katıp önüne tüm hatıraları,  
Alır getirir yüreğimin başköşesine...

Dağılır hüznler  
Kaybolur karanlık matemler  
Yaşamak adına ne varsa  
Kaybolur bütün telaşlar  
Alır götürür...  
Yeni bir hayat başlar  
Geçenler unutulur,  
Sonra yeni hayaller başlar.

Bir rüzgâr eser geceleri  
Umutlandırır  
Tam kelime olmuşken birkaç hece,  
Tam çözülmek üzereyken bin bir bilmece  
Diniverir aniden;  
Getirir yeni bilmeceleri.

Hasan Özunal

## Rüzgarlar

Ey rüzgarlar rüzgarlar  
Delisi, divanesi  
Gül kokulusu  
Bülbül nefeslisi  
Sam yeli kadar kuru  
Çam yeli kadar sisli  
Doğulusu batılısı güneylisi  
Zalimi hırçını efendisi

....

size bir şey diyeyim;  
bir iyilik edin de,  
deyiverin yarin kulağına;  
onu beklemedeyim.

Hasan Özunal

## **Saadet**

Saadet saadet der ararız,  
Sanki saadeti bulmak için varız.  
Düşünmeyiz dünden bu günü;  
Yarın bu gün için yanarız.

(1974-Karaman)

Hasan Özunal

## **Saat ve Zaman**

Saat ve Zaman

Yorulmadın be zaman saati ömrümü çalmaya,  
Her tik ile verdiğin nefesi tak ile almaya.  
Çok gördün bana eşref saatlerinde güldüğümü,  
Çok mu heveslisin beni çaresiz derde salmaya...

Zamanı eritip de yok ettin hayallerim gibi,  
Bent kurdun geleceğime tıpkı sevgilerim gibi.  
Kalıcı hasar bıraktın alın çizgilerim gibi,  
Hayata ısınayım dedim ateş attın yakmaya...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal



## Saatler Zaman Yakmakta

Saatler, zaman yakmakta motorlarında,  
Bir bir eriterek mekanları tik taklarında,  
Üstelik, de her geçen gün daha da hızlanıyor  
Artık, güz karışık biraz, baharın sabahlarında

Güneşin potasında azaldı sıcaklık,  
Kasalardan çıkıp, gönüllere dolmakta artık varlık,  
Serin rüzgarlarda uçuyor göçmen kuşlar,  
Çiğliklerinde bir veda bestesi var, notası kırık.

Akşamlar öğütmekte dertleri tek tek,  
Gündüze kalmadı ne bir tasa, ne de bir emek.  
Yıllar artarken günler azalmakta takvimden,  
Yapılacak en güzel iş heybeyi sırtlayıp beklemek...

Hasan Özunal

## **Sabah**

Gece başlayıca  
Karanlığa üzölmek niye?  
Elbet bitecek o gece  
Yepyeni bir sabahı getirerek hem de...

Kederleri hissetmeye başlayınca  
Kahroluruz istemiye istemiye  
Ama çok basittir inan ki bu bilmece  
Kederler de bitecek bir gün,  
Mutluluk getirerek hem de...

Hasan Özönal

## **Sabah Rüzgarı**

Ey sabah rüzgârı  
Selam söyle yârime,  
Yarelerim çok azdı,  
Merhem olsun  
Yazma sarsın yareme.  
Çaresiz dertlerim var,  
Ortak olsun çareme.

Ey sabah rüzgarı,  
Haber getir sen yardan.  
Yandı ciğerim başı,  
Serinlik olsun kardan,  
Yetişsin uzak diyardan,  
Vazgeçsin sonsuz firardan,  
Ben geçtim kardan zarardan,  
Yarelerim çok azdı,  
Merhem olsun  
Yazma sarsın yareme,  
Ortak olsun çareme...

Hasan Özunal

## Sahte Dostlar

Kervanım yürürken yolda,  
Kuduz itler hırlaşıyor sağda solda.

Kötülerin naraları  
Dağları taşları sararken  
Bir sinek vızıltısı gibi gelse de  
Dostların suskunluğu  
Bir gök gürültüsü  
Bir bomba etkisi yapmakta kulaklarımda.

Dost mu edinmişiz,  
Ödünde korku besleyenleri  
Yoksa  
Dilsiz şeytanlara mı dost demişiz.

Bin hırıltısına kötülerin  
Dostun bir fısıltısı da yeter  
Sahte dostlar en belalı düşmandan da beter...

(Karaman - 2007)

Hasan Özunal

## **Saklanma Mehtap**

Saklanma gecenin arkasına  
Gizlenme beton bloklar arasına  
Dermansın gecenin katran karasına  
Çekme kendini naza ayda bir gelen mehtap.

Hasan Özunal  
Karaman

Hasan Özunal

## Sanatçı

Bir kadın için  
Ne iş yapar diye sordular  
Sanatçıdır dedim.  
Şaşırdılar,  
Hiç öyle bir hali yoktu.  
Elleri nasırlı,  
Eşarabının arasından çıkan saçları apaktı,  
Anadolunun o güzel şivelerinden birisi ile konuşuyor,  
Basit cümleler kuruyordu.  
Dediler çok mu başarılı bir sanatçı  
Evet çok başarılı dedim;  
Bir virtiyöz,  
Bir uzman  
Zirvede bir şampiyon o...  
Hayretleri arttı  
Hangi sanatı icra ediyor ki dediler merakla  
ANNE dir O dedim,  
O bir ANNE,  
Güzel çocuklar meydana getirmiştir.  
Onlara, süt vermiş büyütmüş,  
Sevgi vermiş, yaşatmış  
Edep vermiş, olgunlaştırmış  
Eğitim vermiş, eğitmiştir.  
O;  
Sanatında  
Cenneti ayakaları altına serdirecek kadar  
İleriye,  
Ta zirvelere gitmiştir.  
ANNE dir O,  
Bir ANNE...

Hasan Özunal

## **Sandım**

Beklerim

Sıkıştım hüznümle dertler arasına,  
Gark oldu bu gönlüm hicran yarasına,  
Büründüm matem zifir karasına,  
Beklerim bin ümit tan ağarsın diye.

Bu devran bir gün gelip bitecek sandım,  
Gördüğüm bir seraba nasıl da kandım,  
Bir tek kıvılcım ile kav gibi yandım,  
Beklerim bir yağmur olup yağsın diye.

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

## **Savaşmak İstiyorum**

Açken savaşmak istiyorum.  
Susuzken savaşmak istiyorum.  
Canım cıgara çektiğinde,  
Ya da çay içmek istediğinde  
Savaşmak istiyorum.

Gündüz ve gece  
Sabah ve akşam  
Savaşmak istiyorum.  
Hatta savaşırken bile  
Savaşmak istiyorum.

Dünya  
Namus, şeref ve ahlak yoksunları,  
Hırslı muhterislerle doluyken,  
İpin ucu puştun,  
Devletin mührü şaşkınlara elindeyken  
Onlarla savaşmak istiyorum.

Karaman - 2014

Hasan Özunal



## **Sayılı Gün**

Sayılı gün biter dedim,  
Saydım saydım bitmedi.  
Hayalin bana yeter dedim,  
Sardım sardım yetmedi.

Efkâr sardı gönlümü,  
Ayrılık andırdı ölümü,  
Özledim nazlı gülümü,  
Her nefeste andım yetmedi.

Karaman  
2015

Hasan Özunal

## **Selam Sana Ey Nebi**

Selam Sana Ey NEBİ...

Bu gün sevgimiz daha da katlandı,  
Sana olan hasretimiz kanatlandı,  
Kutlu yoluna olan güvenimiz daha da arttı,  
Kâinat doğum gününde daha da aydınlandı.

Selâm Sana Ey Rehberim,  
Selâm Sana Ey Liderim,  
Selâm Sana Ey Önderim,  
Selâm Sana Ey Efendim...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Sen

Sen ey;  
Uykularımın yoldaşı...  
Gecelerimde bir ışık  
Ruhumun gizli sırdaşı...

Sen deyince eriyor karlar,  
Sen gelince bitiyor darlar,  
Sen gülünce yanıyor harlar,  
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Susuyor bülbül adını andığımda,  
Busen bir pınar olur yandığımda,  
Dardayım, çaresiz kaldığımda  
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Seninle varlar çok oluveriyor.  
Yokluklar çok oluveriyor.  
Kan gülleri birden soluveriyor.  
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Senin suskunluğun şiidir bana,  
En güzel değerler hep senden yana,  
Kalbimi çevirme ıssız bir hana,  
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Varsa bu dünya, seninle vardır,  
Sensiz bu dünya zindandır, dardır,  
Yokluğun borandır fırtına, kardır,  
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Sen ey  
Uykularımın yoldaşı;  
Gecelerimde bir ışık  
Ruhumun gizli sırdaşı  
Gitme ey uykularımın yoldaşı..

Hasan Özunal

## Sen Değil misin?

Sen Değil misin?

Gözünde yaş, bir bahar sabahı, ala kuşlukta,  
"Dönerim bekle" deyip de giden, sen değil misin?  
Hayaller uçuşurken, garip gönül bir boşlukta,  
O gönlümün kapısını çalan sen değil misin?

İki gün dedin ya giderken, bak kaç sene oldu,  
Giderken verdiğin o sözlerin, miadı doldu  
Kalmadı şimdi artık, eskiden sabrım çok boldu,  
Üzülme diye gönlümü alan sen değil misin?

Bir ömür gibi bekledi gönlüm, her geçen günde,  
Nemli gözlerim yollarında, ellerim böğrümde.  
Ferhat, Kerem, Mecnun oldum artık, elin gözünde,  
Gidip yokluk deryasına dalan, sen değil misin?

Gurbete gittin, sılamı gurbet ettin bana da,  
Mevsimler, takvimler ve saatler senden yana da,  
Sis çöktürmüş, kar yağmıştır şimdi artık sana da,  
Gurbete gidip, kök salıp, kalan sen değil misin?

Karaman – 2018

Hasan Özunal

## **Sen Sen Ol!**

Yediğin içtiğin ne oldu bak  
Sen bana yaptığın güzelliklerden bahset.

Ne bıraktın geride,  
Ne götüreceksin giderken...  
Kaç gönül yıktın kaç kalp kazandın  
Kaç hayatı kararttın deli gibi severken

Kazandın altın akçeleri  
Gönlünce de harcadın  
Aldıkların bu dünyanın biçareleri...

Kimi istedi lm,  
Kimine geldi beklenenden de erken,  
Hiç kimsenin  
Susam götürmeye mecali yoktu giderken...

Hayat kısacık bir zet,  
Sen, sen ol da kıyameti gözet...

Hasan znal

## **Sen Severken Öldürürsün**

Gülerken ağlatırsın,  
Ağlatırken güldürsün,  
Sen bir ömürsün sevgilim,  
Sen severken öldürürsün.

Naz ederken sitemkârsın,  
Kahrederken vefakârsın,  
Her gelişte cefakârsın,  
Sen severken öldürürsün.

Seviyorum der söz edersin,  
Özledim der çekip gidersin,  
Çaresizim sen kadarsın,  
Sen severken öldürürsün.

Umutları karartırsın,  
Saçlarımı ağartırsın,  
Yine de iyi ki varsın,  
Sen severken öldürürsün.

Canıma can katmak derdin,  
Biraz keder biraz neşe verdin,  
Yine de sen sevmeye değersin,  
Sen severken öldürürsün.

Hasan Özunal

## Sen Varsın

SEN Varsın...

Şükür; Gün doluyor odama pencereden,  
Dünyama giren gün ışığında, Sen varsın.  
Bir hayal düşer aklıma, bilmem nereden,  
Sisler, ışıklar, nurlar arasında, Sen varsın.

Serçe, sabah nağmesi cıvılda bahçede,  
Seni anlatır, seni söyler her hecede.  
Gökteki bulutun çözdüğü bilmece  
Yere düşen, her yağmur damlasında Sen varsın.

Çiçek kokusu dolar toprak kokusuna  
Bir fidan direnir yok olmak korkusuna  
Tohum bir hayat için yatmış uykusuna  
Siyahın, pembe yeşil olmasında, Sen varsın

Kim bilir kaç kere uçtu düştü bir damla  
Ağaç meyveyi tohum yaptı bir ilhamla  
Rüzgâr toprağı kucaklar candan selamla  
Böceğin, çiçekle dost olmasında, Sen varsın

Taşır aylarca o bedeninde kan gibi  
Bedenden kıymetli candan öte can gibi  
Yeni bir can gelir, yeni bir dünya gibi  
O ana sevgisinin olmasında Sen varsın

Helal kaynayan aşta, gözden akan yaşta  
Sevgiyle bakan göz, beden taşıyan başta  
İnsana aş, bir cana hayat olan taşta  
Her nefesimizin can olmasında Sen varsın...

Gözü açmadan kulağa okunan o ezanda  
Binde bir saniyede anlamadığımız anda  
Atom tanesinden küçük de olsa her mekânda  
Şükürden aciz olduğumuz hayatta SEN VARSIN...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Sen Ve Ben

Bana Göre DAHA Akıllı olduğunu düşünüyorsun.

Sana göre ben salak birisiyim.

SEN:.. Kuralları yok denilecek kadar az bir yolu seçtin

BEN: Aldığım nefese varıncaya kadar kurallar manzumesi bir hayatı yaşıyorum.

SEN: Canının istediği her şeyi yapabilirsin, Sen her şeyi konuşabilir, her şeyi yiyip içebilirsin. Aç kalmaz bir çağrı duyunca secdeye kapanmazsın. Parandan kimseye kuruş koklatmaz, tatil için Rusya, Fransa veya Uzak Doğu ülkelerini seçer, ilahi bir emir de olsa başka yerlere gitmeyi ar sayarsın.

BEN: Her davranışı kontrollü birisiyim. Ağızımdan çıkacak her sözü, kalemimin yazdığı her şeyi kurallara uydurmalıyım. Yediklerim, içtiklerim kurallara uygun olmalıdır. Malımdan ve paramdan başkalarına vermeye mecburum. O beğenmediğin yerlere gidip ödevimi yapmalıyım. Günde beş vakit çağrıyı duyduğumda secdeye kapanmalıyım.

SEN: Doğum İle Ölüm arasında kalan ömrünü, dünyadaki her şeyi kullanarak en iyi biçimde geçirmek istiyorsun. Bunun için çalışıyor, her konuya bu gözle bakıyorsun.

BEN: Bu Dünyaya bir sorumlu olarak geldiğime, aslında bir sınavda olduğuma, met DÜNYANIN TÜM nimetlerinin benim emrimde olduğuna, Ama bu nimetleri yanlış kullandığım zaman, öldükten SONRA Bir hesaba çekileceğime inanıyorum.

SEN: Nasıl oluştuğunu bir türlü izah edemediğin bir kainat içinde tek bir hücreden türediğine, atalarının maymunlar ve diğer canlılar olduğunu kabul ediyorsun.

BEN: Bir Büyük Gücün, Yaratıcının varlığına ve her şeyi planlı bir biçimde bu halimizle yarattığını, atamın da Adem ve Havva isminde, Tıpkı bizim cismimizde akıl ve mantığımızda olduğunu kabul ediyorum.

Hasan Özunal



## **Sen Yoksun...**

Yok bu akşam şarkıya türküye meylim  
Şiirler uzak gönlümden.  
İlham desen; esmiyor bir tutam bile  
Çaresizim, neyleyim,  
Sen yoksun...

Üç şekerli çayım bile acı damağımda  
Cigaram kesmiyor efkârımı.  
Alnımdan sel olmuş akıyor terler  
Spotlar altında yine de karanlık  
Yine de ürkütücü bu yerler.  
Ellerimde zincirler ayağımda prangalar  
Sen yoksun...

Gönül mahzun,  
Beden ruhtan yoksun,  
Can olmadan hayat nasıl olsun,  
Sen yoksun...

Hasan Özunal

## **Sen Yüce Bir Dağsın.**

Sen YÜCE bir DAĞSIN...

Karlar yağmışsa başına,  
Apak olmuşsa saçların,  
Fırtına eksik değilse başından,  
Bir bent arkasında saklı ise gözyaşların,  
Bil ki sen yüce bir dağsın...

Eksik olmaz kar, fırtına ve seller yüce dağlardan.  
Kar, boran, fırtına hüküm sürsün varsın...  
Bil ki kar, fırtına ve boranın  
Yüce dağlarda bırakacağı  
Sadece ve sadece temizliktir.

Bir gül yaprağından,  
Bir su damlasından esinle  
Gelirsin üstesinden...  
Çünkü sen;  
Hayatı anlamı ile yaşayan,  
Onunla da baş edebilen bir insansın...

Karaman – 20 Haziran 2020

Hasan Özunal

## **Sen, Ben, Biz**

Sen, Ben, Biz...

Ünlerim karanlıklara "SEN" diye  
Ses döner yine geriye "SEN" diye  
Canımı yoklarım her an "SEN" diye  
Canım figan eder her an "SEN" diye

Sesim hep seni çağırır "BEN" diye  
Canım feryat figan eder "BEN" diye  
Bir canı hediye ettin "BEN" diye  
Taptaze bir hayat oldun "BEN" diye

Neden bir kitap yazılmaz "BİZ" diye  
Neden bir hayat kurulmaz "BİZ" diye  
Neden bir ömür yaşanmaz "BİZ" diye  
Bu Cihan bizimle dolsa "BİZ" diye

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2014

Hasan Özunal

## Seni Anlatmak

Seni Anlatmak...

Adından bir harf geçse, güzel bir kitapta,  
O güzel kitap bil ki, hep seni anlatıyordur.  
Sevgi varsa bir ananın, bir evladına hitapta,  
Bil ki o yürekten sevgi, hep seni anlatıyordur.

Su ile yüklüdür beyaz bulut, gökte uça da,  
Akli pınar suyundadır, keklik ürküp kaçsa da,  
Amacı vuslattır kardelenin, buzda çiçek açsa da,  
Bil ki her fırsatta haykırışım, seni anlatıyordur.

Beşikte asılı maşallah, kabir taşında yazılı Fatiha,  
Dağlarda yaban gülündeki, o cezbeden rayiha,  
Her bir canlının yaşamındaki, her bir gizemli safha,  
Bil ki her canlının yaşamı, seni anlatıyordur.

Damarlarımda akan kanın, o duyulmayan sesi,  
Ciğerlerimin habersiz alıp verdiği, o her nefesi,  
Sana bağlı olan ömrümün, hüznü gamı neşesi,  
Bil ki yaşadığım her saniyenin ahvali, seni anlatıyordur...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Seni Öyle Severim

Hani kara toprak  
Yağmur damlasını sever ya,  
Yaprak güneşi,  
Koyun kuzusunu,  
Seni öle severim...

Balık için deniz,  
Yavru için anne,  
Hasta için tabip,  
Yara için merhem neyse,  
Sen da benim için öylesin.  
Seni öyle severim...

Hastanın sabahı,  
Sılanın yolcuyu,  
Çalışanın rızkını,  
Denizin ırmağı,  
Esirin azadı beklediği gibi  
Beklerim seni.  
Seni öyle severim...

Ciğerde nefes  
Damarda kan  
Bedende can  
Kimsesize bir ses  
Gibisin benim için  
Seni öyle isterim  
Seni öyle severim.

Ekmekle katık,  
Aş ile lezzet,  
El ile parmak,  
Ağaç ile yaprak nasıl tamsa,  
Seninle tam olmak isterim.  
Seni öyle severim...

Karaman – 2017

Hasan Özunal

## Seni Uzaktan Sevmek

Önce Tabiatı Okuduk...

Önce tabiatı okuduk...  
Havayı, suyu, toprağı, taşı,  
Bulutı, yağmuru, ağacı, kuşu...  
Sonra insanları...  
Yaşlısı, genci, bebeğı, çocuğı,  
Kadını erkeğı...

Okuma aşkımız arttıkça okuduk  
Vatanı, milleti, bayrağı, özgürlüğü...  
Ama; Karamanı okumayı daha çok sevdik  
Karadağ'dan Toroslara,  
Bolkarlardan Hacıbabaya...  
Zor olsa da okuduk Karamanlıyı.

Zor oldu, çünkü;  
Anlatım bozukluğu,  
Kötü dil bilgisi  
İmla hataları da pek çoktu.

Ama zor da olsa okuduk  
Gördük ki; anlamı güzel,  
Manası yoğun,  
ANA fikrinde bir art niyet yoktu

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2019 Nisan

Hasan Özunal

## Senle Ben Gibi

Soğuk değil kışlar artık, daha bir güzel,  
İçimde bir kıpırtı var, aşk ezgisi gibi özel,  
Canlandı, dalından kopan bu kuru gazel,  
Daha aydınlık şimdi dünyam, tıpkı gözlerin.

Seninle canlandı dünyam yeniden,  
Bir hayat başladı bittiği yerden,  
Bir başka güzel bu gün, geçen günlerden,  
Sımsıkı tutuyorum hayatı, tıpkı ellerin.

Gülün kokusu varmış, bülbül coşarmış,  
Gönül hoş oldu mu, dolup taşarmış,  
Ruh bedende olsa da, sevince yaşarmış,  
Bir pınardan çağlayan, billur sözlerin gibi.

Dünya düzene girdi sanki seninle,  
Engeller bir bir yıkılıp gitti sevginle,  
Gülüşünle kurduğun eşsiz eserinle,  
Yeni bir cihan doğdu sanki; senle ben gibi.

Hasan Özunal

## **Sensiz Olamadım Gitti**

Tencerene bir kapak,  
Sabahına tan, şafak,  
Saçlarına tel tarak,  
Olamadım gitti.

Bardağında serin su,  
Gecelerinin uykusu,  
Leylamın tek tutkusu,  
Olamadım gitti.

Bahtında bir felek,  
Bostanında kelek,  
Dilinde tek bir dilek,  
Olamadım gitti.

Kulağında bir türkü,  
Sirtında samur kürkü,  
Geleceğinde ülkü,  
Olamadım gitti.

Boynunda bir mercan,  
İçinde bir heyecan,  
Sağ yanında bir can,  
Olamadım gitti.

Pencerende gün ışığı,  
Yemeğinin bal kaşığı,  
Gönlünün bir aşığı,  
Olamadım gitti.

Kalemimde tek hece,  
Bulmacanda bilmece,  
Zemheride bir gece,  
Olamadım gitti.

Saçında bir kar tanesi,  
Rehberinin bir hanesi,  
Ciğerinin bir paresi,  
Olamadım gitti.

Bilmem kaç milyar içinde,  
Her biri bin bir biçimde,  
Ruhuna eş seçiminde,  
Olamadım gitti.

Bilmem kaç milyar içinde,  
Her biri bin bir biçimde,  
Bilirsin sensiz ben bir hiçim de;  
Sensiz olmadım gitti...

Hasan ÖZÜNAL  
(Karaman – 2015)



Hasan Özunal

## **Sensiz Sana Alışmak**

Seni sevmemenin adı ızdırap  
Sevmek ise işkence.  
Seninle gündüzler çile  
Sensiz gündüzler gece  
Sensiz geceler bir bilmece.  
Seni sevmemek bir işkence  
Seni sevmek ızdırap  
Seninle de sensiz de hayat,  
Tam bir azap...

Sana açılan kucaklar hep kor doluyor  
Açtığın kucaklarda ise  
Gül yerine diken oluyor  
Gül sayıp da gül yüzünü kokladıkça  
Gönüldeki güller soluyor  
Bu gün olmadı yarın derken  
Seninle sensiz bir ömür doluyor...

Halinden anlamak anlayışsızlık  
Halimden anlamamak anlayış.  
Vermek doğal bir hak  
İstemek doğal bir haksızlık.  
Senle olmak bahtsızlık  
Sensiz olmak şanssızlık.

Rüyalar bir hayal olsa da gerçek  
Gerçekler sanki bir kâbus  
Sensiz dünya zehir dolu bir fanus.

Gül atsam taş olup başın yarıyor  
Taş atsan bağrımda bir gül olup kanıyor  
Gönlüm sultanını bir sen sanıyor  
Seninle gönlüm deprem içinde  
Sensiz iken her gününü cehennem sayıyor.

Senin adın sevmekle bir dilimde  
Seninle bir cennet var hayalimde  
Seninle o cennet yakıyor kavuruyor  
Sensiz kocaman bir hiç var sanki elimde

Senle olmuyor  
Sensiz olmuyor  
Seninle sensizlik hiç olmuyor.  
Çaresi sensizken seni yaşamak  
Başka çözüm yolu kalmıyor...

Hasan Özunal

## **Sensizliği Yaşamak**

Mesafeleri kurşun hızı ile gitsem  
Kucağımda bir demet sevgi  
İçimde bir tatlı heyecanla  
Dağlar yol verse denizler kurusa geçerken  
Derelerde köprü yapsa gelincikler  
Bunları düşünüyorum  
Hayalinle yaşarken  
Ve  
Sensizliği içime çekerken...

Hasan Özunal

## **Sensizlik**

Bir bıçaksın ki gönlümün başköşesinde saplı  
Bir bıçaksın ki elmas ağızlı pırlanta saplı.

Belli belirsiz sızın var bağrımı dağlar durur  
Bağrımnda çöreklenmiş sıra sıra dağlar durur.

Varlığını bilip yokluğunla yaşamak acı  
Adın dilimde bir lezzet sensizlikse çok acı.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Sensizlik Hastalığı

Geçmedi bu hastalık  
Geçmek bilmedi...  
Doktor çaresiz,  
Tedavi yetersiz...

Sensizlik teşhisi koydu doktorlar,  
Sen eksikliği varmış had safhada  
Ondanmış durgunluğum, halsizliğim,  
Ondanmış sol yanımdaki ağrılar,  
Ondanmış hissizliğim.

Acilen SEN almam lazımmış,  
Hem de her nefesimde  
Sen olmazsa ben bitiyor, yitiyormuşum  
Ruh yok olup gidecek,  
Bir can kalacakmış bedende.

Gözlerim aydınlanmak istiyor SENle,  
Bedenim canlanmak istiyor SENle,  
Gönlüm yaşamak istiyor SENle,  
Yok olan dünya var olacak SENle...

Tut ellerimden boş çevirme  
İlacım ol,  
Çarem ol,  
Dermanım ol,  
Yaşama sebebim ol,  
Bende bir ben ol,  
Her nefeste bir SEN ol,  
Bir ben olayım SENle,  
Her nefeste anayım,  
Her nefeste alayım;  
Son nefesimi vereyim SENle.

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

## **Sessizliğin Sesi**

Sessizliğin Sesi

En kıymetli yükü ile karaya vurmuş,  
Çaresiz, sessiz bir garip gemi gibiyim.  
Tarihten zamandan haberim yok,  
Takvimi yırtmış, saati kırmış gibiyim.

On bin yıllık çok büyük bir hazineyi,  
Bin yıldan beri, bin gayretle arayıp,  
Bulduğu anda saklayacak bir kasa,  
Satacak bir pazar bulamamış giibiyim.

Can emanetini taşıdık bir hamal gibi,  
Nefes kefendi sırtımızda peştemal gibi,  
Canı taşırken bile ölümle hemhal gibi,  
Yunmak için teneşire uzanmış gibiyim...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Seversin

Sevmiyorum deme;  
Seversin...

Hele bir ayrı kal anadan, babadan, yardan  
Hele bir tat gurbetin acı zehrini,  
Hele bir gör evlat hasretini;  
Seversin...

Kaybedersen özgürlüğünü;  
Gökyüzünü,  
Denizi,  
Dağları arar,  
Bülbül sesine hasret kalırsan  
Ararsın karga sesini...  
Bir çocuk gülüşünü,  
Bir insan nefesini,  
Bir ışık demetinin bir ağaca can vermesini,  
Bir ağacın meyve vermesini,  
Toprakta can bulmuş bir diken tanesini bile  
Seversin...

Düşme bir onulmaz derde  
Arama çareleri ilaçtan, nebattan  
Kokusuna dayanamadığın  
Soğanı sarımsağı bile  
Seversin...

Dayanmasın gırtlığına namert hançeri  
Demokrasiyi,  
Vatanı,  
Bayrağı,  
Milleti,  
Devleti,  
Atanın uğruna can verdiği  
Bir karış toprağı  
Karadağ'ın kapkara taşını bile  
Seversin...

Seversin;  
Sen;  
Kainat emrine verilmiş  
Yaratılmışların en mükemmeli  
Yaratandan güç almış  
Ruh ile ödüllенmiş  
Başlı başına bir şahesersin...

Hasan Özunal

## **Sevgi Bitmezse Bitmez**

Bahar gelse de gitmese  
Gider...

Gençlik gelse de gitmese  
Gider...

Ömür başlasa da bitmese  
Biter...

Ama sevgi başlar;  
Bitmezse de bitmez işte...

Hasan Özunal



## Sevgi Kırıntıları

Var mı ki hala bu devirde ve bu civarda,  
Bir sevgi kırıntısı, ya da sevgi duygusu?  
Sevgiyi son tanıyanlar şimdi mezarlarda  
Yok etti sevgiyi artık var olma kaygısı...

Gülün güzelliği biter belki de solunca,  
O saf sevgi bir demli çaya şeker olunca,  
Bir gönülden akıp da diğer gönle dolunca,  
Abide olur insanın insana saygısı.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Sevgi Sonsuzdur**

Aşk olsa, çoktan biterdi,  
Sevda olsa, duman tüterdi,  
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem  
Gönlüm bir tek bunu isterdi.

Aklım fırlamadı derinden,  
Kalbim sökülmedi yerinden,  
Gözüm kaybetmedi ferinden,  
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem.

Solan çiçeğe güneş gerekmiş,  
Sevgi hiç solmayan bir çiçekmiş  
Aşk yalan, sevgi gerçekmiş  
Gönlüm bir tek bunu isterdi.

Sendeki ben, gerçek ben imiş,  
Bendeki sen, bir beni bilmiş,  
Sevgi hayatta tek bir gerçekmiş  
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem...

Hasan Özunal

## Sevgi Tası

Sevgi Tası

Doldur tasını boş koyma ama  
Ne koyduğunu da hiç unutma.

Hem gör ki o tasta ne olursa  
Herkes kısmetini yer ne de olsa.

Arı yerse gıdayı bal yapar özünden  
Karga yerse döner yaralar gözünden.

Bülbül yer gider şakır durur sevdiğine  
Yılan yerse zehir yapar kıvrılır deliğine.

Dosta sun en başta sevgi dolu tasını  
Göreceksin faydasını vefanın en hasını.

Muhtaç olana sun cömertlik en güzel şey  
Gönül sevgisi ile yıkılır engel olan her şey.

Eksik olmaz sunduğun tasta kusur arayan  
Bil ki gün gelecek o olacak seni yaralayan.

Bedel diye sarılan olursa sunduğun tasa  
Bir gün münafık olduğunu anlarsın nasılsa.

Başka taslarla kıyaslayan olursa tasını bil ki  
Senin tasını da zem edeceklerdir inan ki.

Doldur tasını sende olan en lezzetli aş ile  
Paylaşmak elbette güzel eş, dost ve kardaş ile.

Doldur tasını sevgi ile boş koyma ama  
Kimin yediğini içtiğini de sakın unutma.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Sevgi ve Sen

Sevgi diyoruz ya sevgi,  
Yaşanmadan bilinmez.  
Sevilmek var ya sevilmek,  
Bin bir sözle söylense de,  
Sevilmeden hissedilmez.

Ömür diyoruz ya ömür,  
Ya da hayat diyoruz ya,  
Hayat güzel,  
Ömür kıymetli ama,  
Sensiz anlam ifade etmez.

Gülüm desem de sana,  
Gül bana gülüvermez,  
Canım diyorum ya sana,  
Candan geçilir belki,  
Ama senden geçilmez.

Sen varsan,  
Hayat güzel,  
Çan kıymetli,  
Ömür anlamlı.  
Sevgin ve sen olmazsa  
Bu ömür yaşanmaz  
Bu hayat çekilmez.

Hasan Özunal

## Sevgi Yoksa

Sevgiyi çıkar aşktan  
Kalır geriye çılgınlık ve delilik  
Doldurur boşluğu şiddet ve ilkelik

Sevgiyi çıkar dinden  
Geriye kalır bağnazlık ve taassup  
Doldurur boşluğu şeytanın vesvesesi

Çıkar sevgiyi gönülden  
Kalır et ile kemik  
Doldurur o gönlü  
Kin nefret ve intikam

Yükle sevgiyi her bir habbeye  
Güzellikler hâkim olur harabeye  
Taş sanat eseri olur  
Demir konuşur  
Ağaç güler  
Dünya bahar olur,  
Doldurur dünyayı  
Mutluluk, refah ve barış...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018

Hasan Özunal

## **Sevgi Yolu**

İŖi ne kr kuyularda sevginin, gönüllerde olmalı  
Bir terennüm ki, her nefesi elvan elvan kalbe dolmalı.  
Her derdin devası Dost'ta elbet, niyet ve yn O'nadır  
Gönül Dosta giden yolu, gönülden sevmekte bulmalı.

Hasan znal

## Sevgiliye Acı sitem

Sevgiliye Acı Sitem

Yıkılıyormuş Karaman Kalesi  
Yıkılsın varsın.  
Burçlarında bir yontulmuş taşım mı var?  
Ellerin olmuş o aşüfte dilber,  
Olursa olsun, yüzünde gözüm,  
Gözünde kaşım mı var?  
Kar yağar da boran esermiş,  
Başımda yanardağlar,  
Sevdadan dumanlı başım mı var?  
Her karışını gasp etmişler beytülmalin,  
Toprağından,  
Zimmetimde bir arşınım mı var?  
Mevki makam sahibi olmak için,  
Yemişler birbirlerini...  
Yesinler varsın,  
İçinde dostum, arkadaşım,  
Kardaşım mı var?  
Bilemedim;  
Bu şehre bendeki ne sevdadır,  
Bir dikili ağacım,  
Bir bitecek işim mi var?  
Mahvolup gidermiş Karaman,  
Yolu açık olsun...  
Yoluna koyduğum takozum  
Taşım mı var...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Sevgin Derin**

Sevgin Derin

Öyle büyük ki sevgin,  
Sıgmıyor gönlüme.  
Gönlünü ver bana,  
İki gönle bir sevgi yakıştır...

Öyle derin ki  
Anlatılmıyor kelimelerle.  
Bak gözlerime  
Onlar anlatsın sevgimi,  
Sana özel kelimelerle...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal



## **Sevginin Gerçeği**

Bir bakışa bin can feda edeceğimi bilemezdim,  
Bin güzel bin defa sevse ben böyle sevemezdim,  
Bir gülüşle bin dünya kahrını bir çırpıda silemezdim,  
Sevginin gerçeğini sende tattı gönlüm Balım benim.

Hasan znal

## **Sevgiyi Söyleyebilmek**

Papatyaya sordum  
Sevmiyor dedi  
Kahve falına baktırdım  
Gelmiyor dedi  
Rüyalara sordum  
Sevdiğini bilmiyor dedi  
Yarın dan tezi yok  
Yapışıp yakasına  
Gözlerine baka baka  
Söylemekten başka çare yok!

Hasan Özunal

## **Sevgiyi Yaşamak**

Keşke BEN;  
SENİN yerinde olsam...  
SENİN yerinde olup da  
Sonsuz sevilmenin tadını yaşasam...

Hasan Özunal

## Seviyor İnsan...

Söylemeden de seviyor insan;  
Dilsiz, kelamsız da seviyor...  
Toprağın suyu sevdiği gibi,  
Çölün vahayı sevdiği gibi,  
Balığın suyu sevdiği gibi, seviyor insan.

Vefa görmese de seviyor insan;  
Vefasızlığı bilmeden de seviyor...  
Buğdayı biçen orak da olsa,  
Daldaki meyveyi koparan parmak da olsa,  
Yağmursuz bir iklim gibi kurak da olsa,  
Ölüyü saklayan bir kabir gibi seviyor insan...

Canı yansa da seviyor insan;  
Bir yaranın neşteri sevdiği gibi,  
Çeliğin ateşi, suyu, çekici sevdiği gibi,  
Toprağın kazmayı sevdiği gibi,  
Ölünün toprağı sevdiği gibi seviyor insan...

Seviyorum seni; söylemeden,  
Seviyorum seni; vefa beklemeden,  
Seviyorum seni; canım yansa da,  
Canından da fazla, seviyor insan...

Hasan Özunal

## **Seviyorum Bu Karamanı**

Seviyorum Bu Karamanı  
Seviyorum ben bu Karamanı  
İçinde insanlar yaşamasa  
Hatta kuşlar bile olmasa yine de sever miydim?  
Sanmıyorum...  
Bazen efkar basıp da sitem etsem de  
Çekip başka diyarlar gitmeyi hayal etsem de  
Bir dikili ağacım bile yok desem de  
Denizli, sahilli, ılık, تنها bir şehir istesem de  
Seviyorum ben bu Karamanı

Arabaşını seviyorum mesela  
Ekmek atmasını  
Elmasını,  
Caddelerinde volta atmasını,  
Yoldan geçenlerin selamını alıp  
Kel Mamutlara, Süreyyalara Recep armutlulara  
Laf atmasını, onlara sataşmasını seviyorum.  
Kütüklüden bir dostun yolunu çevirip  
Çaya davetini,  
Bir esnafın kapısından selam verip  
Ayak üstü muhabbetini  
Bir gün dahi ayrı kalsam hasretini  
Aktekkeden bakınca görünmeyen  
Karaman Kalesinin silüetini  
Kasabadan gelirken gece ışıklarını

Seviyorum...

Seviyorum işte, ne bilim seviyorum...

Üzülsem de tabelalarda haçlı ismi olmasına

O haçlı isimli kafe denilen yerlere

Zaman öldürenlerin dolmasına

Gençlerin füze sesli araçlarla artistlik yapmasına

Hiç yoktan bir birlerini pataklamasına

Kız erkek, ulu orta her fırsatta en galiz sinkafları patlatmasına

Kaldırımda bak ben seni nasıl kenara atarım der gibi omuz atmasına

Modern ve entel bir hava için ağzını yaya yaya

Argoyu bile katleddercesine çene patlamasına

Sitem etsem kızsam gücensem incinsem de

Yine de seviyorum ben bu Karamanı

Konya Karaman denilince

Cinnet haleti ile kızanları

Hala bir sulu parkımız vardı diye arayanları

İki de bir sosyal bölüşümlerde eski Karaman fotoğrafı atanları

Seviyorum.

Adam satanı, çıkar için takla atanı,

Mevki ve makama yağ yakanı,

Hiç alakasız iftira atanları

Gıybetin en derin mahremlerinde gezinip

Başkalarının muhasebesini yapanlarını

Elbette ayrı tutuyor kale almıyorum.

Seviyorum ben bu Karamanı...

Bir darlanıp da Kemal Arabacı kardeşimle

İki lafın belini kırıp takırdamayı

Osman Nuri Koçak Hocamla tarihe siyasete ve felsefeye dalmayı

Açıp İbrahim Şaşma ya da Turani'den birkaç satır okumayı

Hikmet Elitaşın yeni bestelenen şiiri var mı diye meraklanmayı

Mısırlıoğullarından kardeşim Ahmetle çocukluğu yeniden yaşamayı

Erkin Tel Mustafaya kapı aralığında teknil verip teknil almayı

Ömer Karayumak abimle şöyle bilinmeyenleri araştırmayı

Osman Ülkümen'den Tarihçi ordularından duyduğumuz yalanların gerçeklerini duymayı

Sohbeti bal kıvamında Ulvi Emre Hocam ile aynı mekanda olmayı

Gazeteci meslektaşarımla toparlatıverip iki dakika kaynatmayı

Fikret ve Fevzi Yıldızbaş ile gizli gizli mesajlaşmayı

Mehmet Yıldızbaşla gelecek 100 yılı konuşmayı

Ali Güley ile çay

Can kardeşlerimden Kadim ve baki dostum

Ahmet cici ile ve Gıymatlısı  
Kalem ve gönül ehli

Yasemin Gön cici ile ve

Karamanın kültür elçisi güzellik fabrikatörü Filiz Sertan Kızıl ile dertleşmeyi

Hanımfendi Yaseminin prenses kızına cadaloz diye takılmayı

Nalan Yeğın in bir konserinde olmayı

Veli Bozkır Başkan ile karamanın kültür sorunlarını tartışmayı

Can yeğenim Sümeyra Akkühah'ın başarılarını alkışlamayı

Can yeğenim Alper Akkühah'ın kaçınıcı örnek sitesi olduğunu saymayı

Ahmet Hamdi Kühahçının mekânında

Onun kesesinden onun servisi ile ona çay ısmarlamayı  
Mehmet Şenalp dostum ağabeyim ile  
Sosyal medyadan duyguları imbikleyip de paylaşmayı,  
Siyah önlük beyaz yaka ile başlayan okul arkadaşlıklarını  
Her fırsatta yad edip onlarla hasret gidermeyi  
Boyacı Çarlinin Yani Nazmi Asmanın önünden  
Bir resmi geçit edası ile geçip o gülen yüzlü ile bir hal hatır sormayı  
Rahmetli Babalarının topluma hediyesi gülsevenlerin çayını yudumlalamayı  
Seviyorum...

Karamanı ve Karamanlıyı seviyorum  
Sıkılınca kendimi attığım hobi gecekondularını seviyorum  
Osman ve Hasan yoğunluğundaki bahçelerde  
Osman öğretmenimin bağırarak selam vermesini  
Hacı Osmanın sakin ve sessiz komşu bahçelerine dalıp  
Onların işlerini görüvermesini  
Hasan Burun kardeşimle ürün ve üretim hakkında fikir alışverişini  
Kamil ve Gülşen Celallerin bir yudumu yalnız boğazdan geçirmeyip  
Gülen yüzlü davetlerini  
Angara Bebesi pırlanta gönüllü Recep Uysalı ve canparelerini,  
Ondan devraldığı parselde Can pahasian can kurtarma peşinde  
Cansiperane savaş veren Doktor Muhammet Korkusuzu ve kuzucuklarını  
Aynı parselin eski sahipleri Cumhuriyet ve Hatice kardeşlerimin  
Ve evlatları Gözde İle Adamım utkunun hasretlerini çekmeyi  
Bahçe sakini olsa da sık sık etrafta polis jandarma bekçi gibi  
Etrafı merak sağanağı ile kontrol eden  
Dünyanın en büyük sanatçısını da,



İki elmas parçasını işlemek için çırpınan güzellik dağıtan  
Rabia/Safa kardeşlerimi ve evlatlarını,  
Bahçemim kalfası, hayat okulumun öğrencisi  
tesadüfen rastladığım kaşıkçı elması  
Az cadaloz az huysuz ama en çok da İNSAN gönüllü  
Can yoldaşım kardeşim öğrencim kalfam Şenay keleş  
Ve onun günümüz gençlerine inat seviyeli duruşunu  
Hem de çevresindeki güzel insanlar  
ayçan/Buğra, hafize / bekir Balıkesirin incisi  
Büşra yı da onunla bir tutarak  
Seviyorum...

Sonra var ya hani akdenize doğru uzanan dağlarını  
Tabak gibi bitek taban araziden oluşan ovalarını  
Şimdilerde kuruyan gölcüklerini  
Minik akarsularını  
Bazıları kurumuş pınarlarını  
Karasuyunu, deliçayını, ibrala deresini göksuyunu  
En çok en çok da Kaf dağımı, Karadağımı seviyorum...  
Karadağda bir armut ağacı altında  
Ovayı ve köyleri kuşbakışı seyretmeyi seviyorum.

Bu kadim şehre hizmet edeni,  
Hizmetten sonra ahirete gideni  
Bu mübarek topraklarda dinlenen gönül erlerini  
Günde 5 vakit çağrılarla yaratılış gayemizi belirten mekanlarını  
Birisi de Evaldım Komando Çavuş muradım olan güvenlik kuvvetlerini

Babası gurbette maişet için çalışan 4 yaşındaki torunumun  
Oğul Balım Kadir Teoman özünalımın  
Nerelisin diye sorulduğunda karamanlı diyen dillerini  
Bir karanlık hücre gibi yüreğimin bir parçasını hapseden Ankaraya inat  
Karamanımı seviyorum

Hiçbir insan yaşamasa  
yine de sever miydim karamanımı  
Sanmıyorum  
Lı eki olmadan sevemezdim herhalde  
Demek ki ben karamanı seviyorum derken  
Aslında kramanlıyı seviyorum  
Sizleri seviyorum  
İyi ki varsınız.  
İyi ki karamalısınız  
İyi ki var olarak bu sevgime kaynak oldunuz  
Sisin sayensizde Karamanı Memleketimi  
Vatanımı bayrağımı ülkemi ve dünyayı seviyorum  
Güzel insanlar önünüzde saygı ile eğiliyorum...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Sevmek ve Sevilmek

Gün olur zor gelir yaşamak,  
Sevmiyor, sevilmiyorsundur.  
Yemek yemek, su içmek zor gelir.  
Yürümek, gülmek ve ağlamak hatta.  
Giyinmek bir işkence soyunmak azaptır  
Güneş soğuk ve karanlık  
Geceler boğucu ve zindandır  
Bir acılık olur hep dilinde...  
Gözlerinde fer yoktur,  
Kulakların duymaz, aklın anlamaz  
Şarkılar hep inilti olur nağmelerinde  
Her zaman sıfırlar vardır ellerinde,

Sevmiyor,  
Sevilmiyorsundur o anlarda.

Gün gelir umutludur hayat,  
Seviyorsundur ama bilmiyorsundur sevildiğini.  
Bu günden hep yarını, yarınları yaşarsın  
Farkında değilsindir hatta yaşadığının,  
Canın yanmaz ateşten,  
Koru avuçlarsın ya öyle...  
İçinde bir tohum ya da bir fidan  
Ha yeşerdi ha yeşerecek  
Seviyorsundur ama  
Bilmiyorsundur sevildiğini.

Ama bir gün gelir ki;  
Geceler aydınlıktır, mehtap olmasa da.  
Baktığın her yön güle kesmiştir ya da laleye  
Kötülük kalkmıştır yeryüzünden ve çirkinlikler de  
Dağlar bir adımda aşılacak engel  
Denizler yürünecek bir yoldur sana.  
Herkesler çirkindir bir o güzel  
Herkesler iyidir ama o en mükemmel.  
Kuşkanadında gider dertler senden uzaklara  
Kalbin dar gelir tüm mutluluklara  
Dünya senindir ve sana özel  
Hep sırtını sıvazlar saçını okşar bir gizli el.  
Evler dar gelir vurursun kendini sokaklara  
Daha bir gülerek bakarsın bilinmez yarınlara.

Bil ki seviyorsun  
Ve sevildiğini de biliyorsun

Hasan Özunal

## **Seyirlik Dünya**

Seyirlik Dünya

Bir hayat yaşıyoruz ki  
Tam Türk filmi  
Herkes esas oğlan  
Herkes esas kız  
Tüm dünya onlara dekor  
Tüm insanlar onlara figüran.  
Gülerek kıs kıs  
Onları seyretmek beleşten  
Hem keyifli,  
Hem bize kar kalan..

Gerisi?  
Gerisi yalan...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2019

Hasan Özunal

## **Sır Perdesi**

Sır Perdesi

Aralansa o nurdan sır perdesi,  
Görünse o Sırrın bir tek habbesi,  
Dünya bir anda yanar da kavrulur,

Bu şaşkın büyüklenme neyin nesi,  
Bu şaşkın benlik neyin göstergesi...

İzbedesin neyine yedinci kat,  
Kıylü kal'in yalan, ölüm hakikat,  
Yoktun sonra var oluverdin fakat

Bu şaşkın büyüklenme neyin nesi,  
Bu şaşkın benlik neyin göstergesi...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## **Sigaraya Sitem**

İlaç olsan almam artık, seni bedenime,  
Kokunu sindirmem artık, ben kefenime.  
Seni yaktıkça Leyla oldun, yaktın beni,  
Elli yıllık dostummuş, başlarım kıdemine.

Katranında boğul emi, ziftinle ziftlen,  
Nikotin tıkasın filtreni, sen de zehirlen.  
Kirl ettin beni artık, kendi kirinde kirlen,  
Kötü arkadaştan iyiymiş, hadi oradan len...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - Temmuz 2021

Hasan Özunal

## **Sisli Çağ - Zamane**

Köstekli, gümüş çerçevlerden çıktı bu zaman,  
Haçlı kültürünün kaydığı mekâna girdi.  
Nesil, sapla besleniyor, ürettikleri saman,  
Raf, tezgâh boşaldı da mallar camekâna girdi.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Sitem**

Yetmedi mi sitemin,  
Sana hasret bu gönlüm.  
Gel benim gonca gülüm,  
Tükeniyor bu ömrüm.

Hasan Özunal



## Son Aydınığım

Son Aydınığım...

Günüme güneş oldun, geceme mehtap,  
Günler geçti şimdi, yolculuk var ebede.  
Sen ki son durakta hayat bulan serap,  
Geliverseydin ömrüme daha ilk seherde.

Şimdi gecem mehtaplı, günlerim aydınlık.  
Dağıldı sevgi diye çırpındığım karanlık.  
Neyleyim ömrü ahırde geldi ise sultanlık,  
Şimdi artık son sahnesinde bu son perde.

En güzel duygular, hep filiz kaldı içimde.  
Yollarım çıkmaza ulaştı her bir seçimde.  
Gülistanım bir gül açmadı hiçbir biçimde,  
Geldin ama son imzasın bu şekilsiz eserde.

Şimdi coşkun yaşamalı, her günü bir yıl gibi  
Elbet bir gün gel diyecek, emanetin sahibi  
Bir teselli ikramiyesi gibi oldun, bir efsun gibi  
Gülerek uğurla artık beni sen bu son seferde

Karaman – 2015

Hasan Özunal

## **Sonbaharda Son Bahar**

Yıllarca boş kalan gönlüm,  
Seninle mutlu coşuyor gülüm.  
Sonbaharını yaşayan ömrüm,  
Son bir baharı yaşıyor senle.

Gülün rengi var artık bülbülün sesi,  
Sevgin bir çağrı bir aşk bestesi,  
Bakışın sımsıcak hayat busesi,  
Ömrüm bir anlam buluyor senle.

Geceler uzadı günler kısaldı,  
Dertlerim seninle mazide kaldı,  
Bu koskoca dünya artık ufaldı,  
Bu cennet dünyada mutluyum senle.

Hayatın anlamı tuzu biberi,  
Senden getiriyor kuşlar haberi,  
Sanki seninle var olmuşum ezelden beri,  
Mutlu bir gelecek kuralım senle.

Hasan Özunal

## Sonra Dön Gel Oy iste

Elli kişiye verdiğin hakkı, verdin bir kişiye,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.  
Bir de bunun adını da koy sen, adalet diye  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Paralelciye aldanıp, yüceltip paçasına sarılıp,  
Seni, onu eleştirene darılıp, bir güzel de saldırıp,  
Adaleti paralelciye satıp, mazlumunu hapse attırıp,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Çarşı pazarda bunca kargaşa, yangın varken,  
Dar gelirli, dul ve yetim, bir çıkış yolu ararken,  
Emekli, yıllardır intibak türküsü çalarken,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Proje dedin, on yıl oldu temellerini atalı,  
Göstermelik üç beş iş bitti, o da kökten hatalı,  
Raydan çıktın artık, iradeye yandaşları kartalı,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Halk istedi, sen yandaşım olacak dedin, dayattın  
Mevki makamları, belki de, parayla pulla sattın,  
Demokrasi dedin, ama sen oligarşiyi yaşattın.  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Ellileri, yetmişleri verdi bu millet gönülden  
Gerekince can verdi, vaz da geçti ömürden,  
Hizmet yerine, medet umdun, makarnadan kömürden,  
Devlet malı yağmalandı, geçilmiyor emirden,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Bu seçimde sana, çok iyi bir ders, şart oldu,  
Yaptıkların ile, vatandaşın sabrı artık, son buldu,  
Hani, her vatandaş eşit, birer mübarek kuldu,  
Kalkınma rafta, adalet rezil, ahlak helak oldu,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Alırsın belki, üç kişiden birinin oyunu şimdi,  
Hani hizmetkarız, emrinzdeyiz diyenler kimdi,  
Sizi imparator yapan, çoktan sizi defterden sildi,  
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Hasan Özunal

## Sor Söyleyeyim

Sor Söyleyeyim...

Çayıma tek şeker, kahveme yoldaş ol,  
Geliver habersiz, efkârlı bir anda.  
Gözümdeki gizli yaşa bir sırdaş ol,  
Ruhum çok daraldı, gönlüm de âmânda,  
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Fırtınalar esiyormuş, haberim yok  
Yağmurlar sel, karlar borana çevirmiş.  
Bir matem havasındayım, kederim çok,  
Yanardağlar set olmuş, yola serilmiş,  
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Bir buruk tebensümdür, geçmişten kalan  
Gelecekse, ufukta kapkara bulut.  
Hayaller boş, tarihte yazılan yalan,  
Kıraç bir ortamda savaşmakta umut,  
Sor söyleyeyim anlat da dinleyeyim.

"İyi ki varsın be dost", demek ne güzel  
Bunca yoklukta, bir dost bir hazine .  
Çay kahve bahane, bölüşmek güzel,  
Al götür buralardan, götür mazine,  
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Dert bir değil ki, katar katar sıralı,  
Vatan, bayrak derdi, millet sevdası.  
Yar elinden desen, gönlüm yaralı,  
İlaçla deva bulmaz gönül yarası,  
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Efkârımı vur taşla, at kör kuyuya,  
Genişlet gönlümü, güldür şu yüzümü.  
Bir gün dalacaksam, o en son uykuya,  
Kalanlara sen anlat kalan sözümü,  
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Sormayın İnsanlara Kilon Kaç

Sormayın İnsanlara Kilon Kaç

Sormayın insanlara;  
Kilon kaç, boyun kaç diye...  
İnsanın değeri, etten kemikten değildir.  
Boy ise bir kalıptır sadece...

Sormak gerekir tanımak için:  
Yüreğin ne kadar büyük,  
Gönlün ne kadar geniş,  
Beynin ne kadar üretiyor,  
Ruhun ne kadar ÖZGÜR  
Diye...

Cevap olumlu ise,  
Verin insanlık kimliğini...

Bir de SEVGİYLE tanışmış,  
HOŞGÖRÜ ile beslenmişse  
Verin,  
O insana GÖNLÜNÜZÜ  
Sevginizi,  
Akıbetinizi,  
Ve hatta  
Canınızı...

İşte o İNSAN İKİ DÜNYA ağırlığındadır...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018

Hasan Özunal

## **Sök At İnsanlığını**

Sen üstüne gökdelenler dikerken  
O bekledi bu Vatanın taşını toprağını  
O korudu namerdin kirlletmesinden.

Sen göklere doğru yükseltirken değerlerini  
O feda etti değerler için canını.  
Koruduğu toprağın üstüne sen el koydun,  
Ona düştü toprağın altı.  
Sen toprağın üstünü altına çevirirken,  
O toprağın altını cennet yaptı kendisine.  
Sen o cennetinden koptuğun gün,  
Bil ki bekliyor toprağın altında bir cendere.  
Bilmiyorsun hak hukuk ve birlikte yaşamayı,  
Çıkar at o zaman üstünde emanet duran  
Şadece kimliğinde yazan insanlığı...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## Sözüm Tatlı

Sözüm tatlı yemem deme,  
Kaf dağından bal getirdim.  
Ben korkarım binmem deme,  
Gül dalından sal getirdim.

Çalışsan da canla başla,  
Bina olmaz kumla taşla.  
Bitmiş işe tekrar başla,  
Kuş sütünden harç getirdim.

Bulut gider güneş açar,  
Cansız bulut taştan naçar.  
Aç gözünü fırsat kaçır,  
Uç fincandan fal getirdim.

Altın olsan talibin yok,  
Köle olsan sahibin yok,  
Bahtın kötü talihin yok,  
Uğur diye nal getirdim.

Saman hafif, hafif duman,  
Hayat uzun, kısa zaman,  
Ecel gelir halin yaman,  
Sevmeyenden kal getirdim.

Hasan Özunal

## Sultanım

Bembeyaz bir kar tanesi gibi  
Düştün gönlüme  
Gönlüm üşümedi kavruldu yandı.  
Güz ayı başlamışken fani ömrümde  
Gönlüm kendisini baharda sandı.

Şenlendi hayatım mest oldu canım,  
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Hani o hülyalı duruşun var ya  
Hani o sırları soruşun var ya  
Hani o ağlamaklı oluşun var ya  
Gönlüm kendisini baharda sandı.

Şenlendi hayatım mest oldu canım,  
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Baharım sen oldun yazı unuttum  
Nağmeler sen oldun sazı unuttum  
Bendenim peşinde nazı unuttum  
Gönlüm kendisini baharda sandı

Şenlendi hayatım mest oldu canım,  
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Kapkara gecemin sabahısın sen  
Tez geçen ömrümün tek ahısın sen  
Küçücük dünyamın sultanısın sen  
Gönlüm kendisini baharda sandı

Şenlendi hayatım mest oldu canım,  
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Seninle artık çok mutluyum ben  
Bu güne razı yarından umutluyum ben  
Şenlendi hayatım mest oldu canım  
Hoş geldin gönlüme, gönül sultanım.

Hasan Özunal



## **Susuyorsa Dilim Var Bir Bildiği**

Susuyorsa dilim var bir bildiği,  
Dişlerim kenetli,  
Ellerim yumruk  
Bulut bulutsa gözlerim  
Bir sebebi var elbette.

Sen bir ten kadar yakın  
Sen bir dağ kadar uzakken  
Konuşmaya varmıyor dilim,  
Uzanmıyor elim,  
Gülemiyor gözbebeklerim

Olsun;  
Yüreğime dur der,  
Bir çöl gibi kavrulsam da  
Yağacak yağmurları bekler gibi  
Beklerim...

Hasan Özunal

## **Sürsen Bulaşmıyor**

Sevgi,  
Saygı,  
His,  
Gönül,  
Duygu,  
Sadakat,  
Her yere ulaşmıyor.  
Hele bazılarına;  
Sürsen de bulaşmıyor...

\*İnsanlık hizmetinde olmayan can bile boşa taşınmış candır.

Hasan Özunal

## Sütlü Biber Destanı

### Sütlü Biber Destanı

Süte biber atılıp da aş olur dense,  
Herkes bir anda "aman olmaz" der nedense.  
Harika bir lezzeti olur o yemeğin,  
Hele, bir de macur somunu ile yense.

Macura has bir aştır sütlü biber aşı,  
Kırmanın abisi, dızmanının kardaşı.  
Kaymağı bol süttten olunca da aladır,  
Biber acı ise, akıtır gözden yaşı.

Ustası olmayan, sütü kestirir atar,  
Bilirler onu bir kısım çerkes ve tatar.  
Soframızın baş tacı, en has gıdamızdır,  
Onunla karnımız doyar, gücümüz artar.

Tarifi bizde saklıdır, sır değil elbet,  
En yakın macura soruverin, bir zahmet.  
Tiryakisi olur vazgeçemezsin ondan,  
Soframızda olmazsa, bil kopar kıyamet.

Anacığım ustasıdır bu güzel aşın,  
Hiç yemdiysen, boşuna geçmiş bu yaşın.  
Yaz boyunca hiç de eksik olmaz sofradan,  
Sera biberi lezzet azaltıyor kışın...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – Ağustos 2018

Hasan Özunal

## Şairler

### Şairler

Ne garip bir yaşamdır, bu garip şairlerin yaşamı,  
Düşmanlarında tüfekler, füzeler, tanklar, bombalar.  
Rütbesi de bilinmez, çavuş mu, onbaşı, mı paşa mı,  
Alır eline kalemi, mısraları ile düşmanını bombalar...

Sanırsın hiç uyumaz, yorulmaz yemez ve içmez,  
Sanırsın bu dünya köprüsünden, yürüyüp geçmez,  
Akıl terazisi mizanlıdır, doğrudan başka şey ölçmez,  
Alır eline kalemi, mısraları ile yanılanı bombalar...

Çiçeği, böceği sever, kuşu ve hatta sever kurdu da,  
Bayrağı göğsünde taşır, milleti kalbinde, canıdır yurdu da,  
Tüm çağlara, ne kahramanlar damgasını vurdu da,  
Alır eline kalemi, mısraları ile hor olanı bombalar...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Şarkı Sözleri

Ah Bu Şarkıların Gözü Kör Olsun

Şarkılar var ya bu şarkılar  
Dinledikçe sanki yaşıyorum.  
Bir gün bir hal geliyor başıma  
Bir bahar akşamı rastladım size diyorum.  
Umutsuz bir aşk olsa da  
Dönülmez akşamın ufkundayız vakit çok geç,  
Zor olduğunu söyleyenlere de  
Sevmekten Kim Usanır  
Deyiveriyorum.  
Sevdam söyletiyor beni  
Sevmekten Kim Usanır,  
Hasret söyletiyor  
Akşam Oldu Hüzünlendim Ben Yine  
Gurbet söyletiyor  
Gurbet o kadar acı ki ne varsa içimde  
Gelmiyorsa üzülp  
Beni Kör Kuyularda Merdivensiz Bıraktın  
Ayrılık kapıyı çalarsa  
Dönülmez Akşamın Ufkundayız  
Deyiveriyorum.

Şarkılarla yaşıyor şarkılarla seviyorum  
Sabah merhabasını  
Günaydınım narçığem sevgilim diyerek  
Kederini paylaşıırken  
Kederden mi neden bilmem diyerek  
Mutluluğumu  
Sen benim gönlümde açan bir gülsün diyerek  
Sitemimi  
Dönülmez Akşamın Ufkundayız  
Her halinle her şeyinle güzelsin  
Hata bende kusur bende suç bende diyerek  
Sonra da  
Yorulup  
Ah bu şarkıların gözü kör olsun diyerek  
İfade ediyorum

Seviyorum.  
Şarkılarla seviyor  
Şarkılarla sevgimi yaşıyorum.

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## **Şifa Buldu Hasta Gönlüm Dün Gece**

Şifa buldu hasta gönlüm dün yine,  
Kilitlendi gözlerinin rengine.  
Seyrederken sönük kaldı mehtap,  
Başka bir dünya yaşıyordu gözlerinde.

Seni sevmek ruhumu saran bir rüya,  
Senle olmak yeniden doğmaktı dün gece.  
Bir fırtına içimde doyamadım seyrine,  
Şifa buldu hasta gönlüm dün yine.

Zaman akmasın dursun istedim,  
Dün gece bir ömür sürsün istedim,  
Kalbim kalbinin içinde vursun istedim,  
Senle olmak yeniden doğmaktı dün gece.

Artık zaman işlemesin dönsün geriye,  
Mevsimler dönmez artı zemheriye,  
Senden gelen her mihnet gelsin beriye,  
Kalbim kalbinin içinde vursun istedim.

Artık yakmaz beni senden başka hiçbir kor,  
Sensiz bu dünyaya bir anlam vermek pek zor,  
Gönlümden gönlüne giden seslere bir sor,  
Dün gece bir ömür sürsün istedim.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Şiirsin Yarım Kıtalık**

Şiirsin yarım kıt'alık  
Şarkısın üç beş notalık  
Senden bir cacık olmaz  
Senden daha kıymetlidir salatalık

Üç adımda tökezlersin beş kere  
Yoldaşın hain liderlerin kefere  
Attın yine tutturamadın  
Attığın taş kafanı kıracak bir daha ki sefere

Sürünürken uçmak istersin  
Cehennem kapısını açmak istersin  
Kibrit kadar bile cürümün yok amma  
Dünyayı bir çırpıda yakmak istersin

Beyazdan rahatsız gözün karanlık arar  
Fikirlerin sapkın akıllara zarar  
Sabrın sınırlarını zorladın artık  
Katline ferman olacak belki de son karar...

Hasan Özunal

## **Şimdi Artık İnsanlığı Uyandırma Vaktidir**

Şimdi artık insanlığı uyandırma vaktidir  
İnsanlığın uyanması için  
Bu Ümmetin örnek olma vaktidir.

Kardaş kardaşı  
Dindaş dindaşı  
Katlediyor...

Asker askerle değil bebeklerle savaşıyor  
Gül atana kurşun  
Taş atana bomba atılıyor.

İktidar uğruna vatan ve bayrak  
Maddiyat uğruna namus ve şeref satılıyor.

Milyonlar oyuncak sermayenin elinde  
Akli kıtlar medenileşmek selinde  
Çaresizler bir lokmanın derdinde boğuluyor

Diyaloglar kolay lokma yutmak için  
Mevki makam toplumları satmak için  
Aç ölenlerin üzerinde yan gelip de yatmak için  
Bin bir düzen bin bir tuzak kuruluyor

Sular azaldı dünyada kan su gibi akıyor  
Akli eren çaresizce bakıyor  
Hak arayan vurup kırıp yakıyor  
Ezilmişim diyen ezilmeye yeşil ışık yakıyor

Katliamlar normal sayılır oldu  
Toplu mezarlar mezarlıklardan da çok doldu  
Küresel güç denilen illet bu dünyaya musallat oldu  
İnsanlığın geleceği bir meçhule akıyor  
Akibeti belli olan el bağlamış bakıyor

Şimdi artık insanlığı uyandırma vaktidir  
İnsanlığın uyanması için de  
Bu Ümmetin örnek olma vaktidir.

Hasan Özunal



## Şimdi Yanımda Olsaydın

Şimdi yanımda olsaydın;  
Gözlerin sevgiyle bakıp sevgiyi anlatsaydı.  
Elinden bir kokulu çay,  
Dilinden bal damlayan sözler olsaydı.  
Efkârımı alacak,  
Hüznümü yok edecek sözlerini duysaydım.  
Şimdi yanımda olsaydın,  
Gecem gündüzden aydınlık olsaydı...

Saçlarım asi,  
Ellerim uyuşuk,  
Gözlerim buğulu,  
Gönlüm mahzun,  
Sol yanım sancılı,  
Geceler uzun,  
Aklım karışık,  
Alnım düşüncelerden kırışik.  
Şimdi yanımda olsaydın,  
Yüzümde gülücükler olsaydı...

Bir şarkıyı dinletip,  
Bir şiiri söyleyip,  
Bir anıyı anlatıp,  
Bir anı bin gün yapıp,  
Yaşadığımı hissettirseydin.  
Şimdi yanımda olsaydın,  
Hep, hep, hep yanımda kalsaydın...

Ankara - 1979

Hasan Özunal

## Şirret

Kırk okka et yüz okka çene  
Eteri der ene kemikleri mene  
Ayarı yok susturulmaz  
Her konuşması sürer bir sene

Kafası tilki dolu  
Yolu sapkınlar yolu  
Beladır başa çıkılmaz  
Şirretinden uzundur kolu

İçinde kurtlar var kıpırdar durur  
Rakip bulamazsa taşlara vurur  
Haklının karşısında taşar kudurur  
Şirretlik sağı çirkeflik solu

Hasan Özunal

## **Œükür**

Sevgi için durak oldu kalbim  
Gelen gitti giden gelmedi.  
Bir tek senin sevgin daim Ya Rabbim.

Ellerim sana açık dileklerim senden  
Bir tek senin rızana talibim.

Yoklar dünyamı doldursa da  
Bir Tek Sana muhtacım,

Œükür ki senin kulluğuna sahibim...

Hasan Özunal

## Şükür 60 Yıla

Bir on daha doldu, yaş şimdi altmış,  
Geçmiş beynimde kitap, yüzümde nakış,  
Gönlümde bahar var, ama saçlarımda kış,  
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Bir peri masalıydı çocukluk, bir varmış bir yok,  
Genliğin sayılacak, mutluluğu da çilesi de çok,  
Sırtımız pek oldu her daim, karnımız hep tok,  
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Dostu derledik, yükü denk ettik artık,  
Bu fani alem baki aleme, tatlı bir katık,  
İnsan, baki aleme imtihan edilen bir yaratık,  
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Şükründen acizdik, her daim hayatta,  
Yüzümüz ak olur, dileriz baki beratta,  
Şükür hak yolunda, doğduk güzel sıfatta  
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Ne kaldı elde, ne var bilmek imkânsız  
Gün gelip akıbet gelecek, çare amansız,  
Bir gün GEL denirse, YÜCEDEN apansız,  
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

05.06.2015

Hasan Özunal

## **Tabansız Pespaye**

Canı neler de ister tabansızın, otuzbeşe bakla,  
Beş paralık menfaati için atıyor onbeş takla,  
Yokluğu ile sırtıyor deve dişi gibi toplumda;  
Ben öldüm deme, pespayeliğini içinde sakla.

Hasan Özunal

## **Tabiat Saflık Rengi Beyazla**

Tabiat saflık rengi beyazla kaplandı,  
Kar yağdı, araçlar kara saplandı,  
Evdeki bulgur küfleniyor git gide;  
Yollar, dimyata gider mi diye hesaplandı.

Hasan Özunal

## Tanıdım Seni

Tanıdım Seni

Tanıdım seni, Dünya Ahiret artık benimsin,  
Tanıdım seni, o duygu yüklü içli sesinden.  
Tanıdım seni, bunca yıl hasretle beklediğimsin,  
Tanıdım seni, sevgi dolu o billur gözlerinden.

Bunca yıl aradım, ovada, dağda, kırdada, bayırda,  
Şehirde, köyde, kasabada, sahilde ve bozkırdada.  
Günler, aylar, yıllar boyu aradığım geldi ahirde,  
Tanıdım seni, gurur yüklü alınındaki beninden.

Ben ararken, sen gelip beni buldun ya böyle,  
Yılların hasretini giderelim, gel yanıma şöyle,  
Bunca yıl, nerelerdeydin, nasılsın, hele söyle.  
Tanıdım seni, o tertemiz pırlanta kalbinden.

Şensizken, karanlık, pusluymuş bu fani dünya,  
Ömrümü alıp götürdü, bir ulaşılmaz boş hülya.  
Nefes alıp veriyordum belki, yaşıyordum güya,  
Tanıdım seni. büyük bir hasretle bana gelişinden.

Maziyi, bir rüya gibi yaşadığım mekanda idin,  
Belki de, aramaya başladığım o ilk anda idin.  
Ben bir yanda çırpınıırken, sen bir yanda idin,  
Tanıdım seni, o nurla kaplanmış teninden.

Bunca yıl birikmiş sevgimi sunmak isterken,  
Sevilmekten umut kesip, sade sevmeyi beklerken,  
Sen sundun bana, hayalimi bile aşan sevgiyi, sen,  
Tanıdım seni gülüm, sevgiyi haykıran gözlerinden.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN

Hasan Özunal

## Tanrılaştın

Tanrılaştıkça daha da tanrılaştın,  
Gücünden zehirlenip şaşkınlaştın,  
Her alkışta daha coşup azgınlaştın,  
Haşa Allah benim diyecek gibisin.

Daha dün çakıldakların tıkırdıyordu,  
Üstlerine çektiğin yağlar fıkırdıyordu,  
Kırdığın mey kadehleri şıkırdıyordu,  
Şimdi sarıkla cübbeyi giyecek gibisin.

Her lokman haram yediğin necaset,  
Ruhun şeytanda esir sen fani bir ceset,  
Akıl yok fikir şeytanca kalmamış feraset,  
Bu gidişle kendi başını yiyecek gibisin.

Kimseyi dinlemez kibir küpüsün,  
Cehenneme ulaşan gizli köprüsün,  
Güzeli yok eden keskin törpüsün,  
Cami duvarına varıp siyecek gibisin.

Karaman – 2013

Hasan Özunal



## **Tek Kitap**

O TEK KİTABI Okumak,  
Anlamak,  
Anlatmak,  
Ezberlemek,  
Yaşamak ve Yaşatmak  
Her kula nasip olsun...  
Dünyada bir kul bunları, Ya da en az bir kaçını  
Özellikle, Anlama ve yaşama bölümlerini  
Tekamülen yapabilmelidir...  
İşte o zaman yakışır insana  
İnsan sıfatı...

Hasan Özunal

## **Tekbir**

Tekbir

Hazreti pir bir kılavuzdur, Kuran da bize rehber olur.  
Aracıdır tüm yaratılan, aşğın aşkı tek bir olur.  
Buluttan kopan bir damla yağmur, aşğa haber olur.  
Bin güzel de bir güzeli görür de, dilinde bir Tekbir olur.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan Özunal

## **Toprak bir Testiden**

Toprak Bir Testiden

Toprak bir testiden doldur  
Tahta bardakta sun aşkı  
Saraylarda mihnet boldur  
Bol mihnet yok eder aşkı

Bozkır cennet dağlar köştür  
Atam soyum gezgin Türktür  
Gıdamız tarih ve kültür  
Destanlar doldursun aşkı.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2001

Hasan Özunal

## **Turaniye Cevap**

Tövbe tövbe sarsın beni nedamet,  
Ya Rab! Affınla arınmış adam et.  
Mustafa Turani

Nedir bu üstümüzdeki rehavet,  
Biliriz ki yolundadır saadet..  
Altında akçede değil keramet,  
Sıratı müstakimde tek selamet

Karaman - 07.2018

Hasan Özunal

## Türk Kültürüne Sitem

Türk Kültürüne Sitem

Ayağında kundura,  
Bahçelerde maydanoz.  
Tren yolu düz gider  
Kara tren gelmez mola.  
Baharı bekleyen kumrular gibi,  
Dağdan kestim kereste.  
Açık bırak pencereni,  
Pencereden kar geliyor.  
Kezban yenge;  
Hicran, yine hicran mı bu aşkın sonu, söyle.  
Enginde yavaş yavaş günün minesini soldu.  
Kesik çayır biçilir mi?

Diyeceksiniz ki bunları yazınca ne oldu?  
Yollayacağım bunları bir mega stara,  
Üç beş çapulcu toplanıp  
Yapacaklar bir şarkı...  
Biraz boya, biraz cila, biraz cıstak,  
Sürecekler pazara...  
Koyacaklar adını rep ya da  
Hit şarkı  
Bir günde herkesin dilinde.  
Üç sahte yarışmadan beş kirli ödül.  
Sekiz hafta liste başı...  
Uyuyacak kültür bakanı,  
Düşünür ve fikir adamı,  
Diyecekler bunun adı çağdaşlık.  
Kimse farkına bile varmayacak.  
Kimse bilmeyecek.  
Kültürümüze bomba atanı...  
Artık bu solan bahçede  
Bülbüllere yer yok,  
Kara kara kargalar  
Kararan ufuklardan kanat kırdılar.

Bir yer ki kültürün "k" sinden haber yok...

Kara bulutları kaldır aradan  
Milletimin kültürünü Sen koru Yüce Yaradan.

Günaydınım narçiçeğim sevgilim  
Kan verdiğimiz bu vatani bırakıp da  
Biz nerelere gidelim...

Karaman – Kasım 2020

Hasan Özunal

## **Türkçe Konuşan İşadamları**

Türkçe konuşan işadamları geldi ve gitti,  
İkili görüşmelerle Karaman kendini belirtti,  
"Ne olmuş gelmişlerse" demeyin sakın  
Bu görüşmelerde Karaman rüştünü ispat etti.

Hasan Özunal

## **Türküler, Türkülerimiz.**

Türküler, Türkülerimiz...

Torosların çamları arasında sevdik türküleri,  
Anadolu'nun bozkırında bozlakları,  
Karlıdağların başında uzun havaları  
Şelpe ile üç telin nağmelerinde tanıdık sesleri  
Kasavetimizi aldı kıvrak oyun havaları...

Evrensel müzikte gördük saltanatını türkülerin,  
Değişmedik üç günlük yıldızların cıs taklarına.  
En delişmen çağımızda efkârdan sığındığımız liman,  
En olgun çağlarımızda  
Deva bulduk gönül yaralarımıza.  
İçinde Atamız var diye,  
İçinde Türk var diye sevdik,  
Onlarla ulaştık,  
Bayrak dalgalanan diyarlarımıza...

Bizim bağrımızda üretildi,  
Ruhumuza işlendi diye sevdik...

Bir türküde özümüzü,  
Bir türküde sevdiğimizi,  
Bir türküde benliğimizi,  
Bir türküde geçmişimizi,  
Bir türküde geleceğimizi  
Bir türküde kimliğimizi  
Ama her bir türküde  
Kendimizi bulduk diye sevdik...

Yer aldı belki gönül soframızda  
Az da olsa farklı tınılar,  
Ama başkadır türkülerdeki tat,  
Türkülerimizdeki lezzet.  
Türküler, türkülerimiz,  
Notalarda gizli hazinemiz,  
Duygulara yön veren ahengimiz,  
Bizim nefesimizdir;  
Bizi onlar yaşatır,  
Bizi onlar tanımlar...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

## Uçurtmam

Uçurtmam

Bir uçurtmam vardı  
Uçardı Karaman göklerinde  
Allı mavili yeşilli  
Göğsü al yıldızlı bayrak  
Sevgi saçardı rüzgârda  
Süzülür sülün gibi  
Bir gelin gibi salınarak

Bir uçurtmam vardı  
Kamışı damdan  
Tutkalı hamurdan  
Kâğıdı eski gazeteden  
İpi evden aşırılmış...  
Terazisi dengeli  
Kuyruğu rengârenk pullardan  
Salınır sevgi saçardı  
İpi her karışta sevgiyle salınmış...

Mahallenin kırıkları  
Kıskandılar...  
Kesti ipini keratalar.  
Sevmediler sevmeyi,  
Bilmediler sevmeyi,  
Tatmışlardı çünkü hiç sevgiyi.  
Kırdılar kanatlarını uçurtmamın,  
Kesiverdiler bir hamlede ipini,  
Çaresiz çırpınışlarla kayboldu gitti...

Uçurtmam gitti başka ellere  
O gün bu gündür  
Sevgiyi anlatırım kalemimle  
Yazarım  
Anlatırım  
Anlamayan hala pek çok var  
Anlayan anlar  
Anlamayana gene anlatırım  
Sevgim herkese yeter  
Yurduma, Milletime  
Karamana,  
İnsanlığa  
Güzelliğe dair  
Sevgim dünyalar kadar...

Hasan Özunal



## Ufuktan Ötesi

Upuzun bir yol var ufukta biten,  
Yürürüz o yolda bir can ver bir de ten.  
Ömür sanırız ama zamandır yiten,  
Ufuktan sonrasını bir bilebilsek...

Gördüğümüz renk, şekil ve madde,  
Ömür bir değirmen, bir garip hadde.  
Önceden gidenler kim bilir ne halde,  
Ufuktan sonrasını bir görebilsek...

Terfisiz, rütbesiz geldiğimiz gibi,  
Bize emredileni bildiğimiz gibi,  
Uçan dört kolluya bindiğimiz gibi,  
Ufuktan sonrasını bir geçebilsek

Hasan Özunal

## **Unutma**

Unutma ecel gelir ansız, zamansız  
Adam gibi öl bari ahsız amansız.  
Geberip gitme haydi dinsiz imansız,  
Mübarek bedenini leş etme bari...

Hasan Özunal

## Unuttum

Erken indi ömrüme kış mevsimi  
Baharı ararken yazı unuttum,  
Meyvesiz dallar yok etti hevesimi.  
Notayı ararken sazı unuttum.

Çirkinle savaştım güzel ararken  
Acıyı bal edip helva kararken,  
Her gördüğümü bir ben sanarken,  
Dertlere dâlip da nazı unuttum.

Dikenli yolların hepsi de yokuş  
Her yaşım zemheri kapkara bir kış,  
Aşk oldu gönlümde kara bir nakış,  
Hayattan alınacak hazzı unuttum.

Çileler ayan kalmadı saklım  
Karardı ruhum karardı aklım,  
Yakındır bekaya belki de naklim,  
Yaratana el açıp niyazı unuttum.

Hasan Özunal

## Uslu Durun!

Ne hayasız güruhsunuz ki  
Vatan sevgisini alkolle karıştırdınız  
Beş taş üç molotof atmak için yalandınız  
Neslinizi Akdeniz'e döktük amma  
Kırıntınız içimizde kök saldınız  
Aldanmayın sessizliğe  
Siz on bin yıllık milleti bir hiç mi sandınız?

Aklınız yok ki bir başka akla uydunuz  
Fikriniz yok ki küfürler savurdunuz  
Bu millet düşmanınız ki bağrından vurdunuz  
Ayak üstü kuyruklu bin bir de yalan uydurdunuz  
Gâvur parası ile yediniz içtiniz kudurdunuz  
İktidar hırsı ile gözü dönmüslere paravan oluşturduunuz  
Hoşgörü bunun adı, sindirdik mi sandınız...

Ekmek yediğiniz eli dişlediniz  
Kendi eleştirdiğiniz suçları işlediniz  
Anadan üryan soyunup kameralara kişnediniz  
Yetmedi camilere işediniz  
Allah yarattı deyip sustuysa millet  
Siz bu milleti sabır taşı mı sandınız.

Haliniz bin perişan tavrınız çirkin  
Piyonlarınız sakar elebaşlarınız pişkin  
Haramlar gaz yapmış karnınız şişkin  
Erkeğiniz o biçim kadınlarınız eşkin  
Meydanlar dar gelir bu milleti güçsüz mü sandınız?

Fikrilerini çiğnediniz Ataları alet ettiniz,  
Hayvanlar gibi bir tutam yemin ardından gittiniz,  
Nerde pislik var siz anında orda bittiniz  
Milletin kutsalına en çirkin lafları ettiniz  
Ses duyurmak adına namussuzluğunuzu ilan ettiniz  
Isıramayacağınız için Millet dikkate almadı ne sandınız?

Hasan Özunal

## Utanırım

Faniyim ne de olsa arım var,  
Beni kollayan elden utanırım.  
Benim de elbet ahu zarım var,  
Sırrımı yayacak yelden utanırım.

Güzeli gösteren göz ile kaştır,  
Hasedin attığı ağulu taşır,  
Dertlerle kel kalan bu garip baştır,  
Şapka düşer kelden utanırım.

Öğünürüm neslim ile aslımdan,  
Dem vururum tarih boyu faslımdan,  
Sakinırım münafıkla hasmımdan,  
Yok olmakta olan dilimden utanırım.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Uyanış Gerek

Biz bizden geçip de batıya meylettikçe,  
Aklımız karıştı, fikirlerimiz yozlaştı.  
Medeni olacağız diye kendimizden geçtikçe,  
Sırtımızda kaftan, ayağımızda şalvarımız değişti.

Kılık kıyafeti dayatıp da bu halka zorla,  
Başımızdaki takke yok oldu, kaldık kel başla.  
Berberler de şaşırды, saçları yakıyor korla,  
Sakalımız teke, kafamızdaki saçımız değişti.

Binlerce yıl soframız bereketli, lezzetli idi,  
Hanemiz misafirlerine açık izzetli idi,  
Yemeklerimiz tereyağlı ve bol etli idi,  
Haçlı yemekleri gireli sofralarımızın şekli değişti.

Eğitim hayata hazırlar, insan odaklı idi,  
Modeli onlardan alınca, model eğitimi bitirdi.  
Çocuklarımız okullarda akıllarını yitirdi,  
Kılavuzu yanlış tutunca, gittiğimiz yollar değişti.

Siyaset çıldırdı, iktidar hırsına ahlak yenik düştü,  
Batıda eğitilen karakargalar zirvelere üşüştü,  
Son uyanışlar olmasa, bu millet çoktan çökmüştü,  
Binlerce yıllık şanlı tarihin, altın yıldızları değişti.

Lüksü dayattılar, tatlı geldi bize kaymaktan baldan,  
Bedelini manevi olarak aldılar, bin bir kanaldan.  
Ahlakı yok ettiler, görselden, yazılı ve sanaldan  
Önce ahlak ve maneviyat olan açımız değişti.

Devlet uyudu, Millet seyretti bu filmi, medeniyet adına  
Her haramı, kulp takarak sundular, temiz halkın yadına,  
Komşusu açken uyumayan, şimdi bakmaz ölenin feryadına,  
Kültürümüz ve Dinimizin bize emrettiklerine bakışımız değişti.

Fitratımız gereği kolladığımız ermenisi, rumu, yahudisi,  
Soframızdan zikkımlanan, kanadımızda saklanan haçlı gidisi,  
Gün geldi, onlara köpeklik etti içimizden üç beş birisi  
Birlik olup savaşıyorlar bizimle, mertçe savaşın şekli değişti

Gün bu gün, yarın çok geç olacak, uyanmak gerek,  
Dünyayı yakıyorlar, ateşin gelmesine kaldı bir çeyrek,  
İster mecbur olalım, isterse canı gönülden severek,  
Onlarla savaşmak için mücadelenin şekli değişti...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Uzak Durun Yeter**

Gelmeyin kötülükler üstüme üstüme,  
Benden dost olmaz sizlere.  
Uzak durun yeter...

Meydan da okuyamaz oldum artık  
Kötülüklerle, hayınlara, iki yüzlülere ve çıyanlara,  
Din tüccarlarına, siyasi satılmışlara,  
Edepsizlere, namussuz ve hayasızlara,  
Hele hele;  
Münafıklara ve Koyun postundaki itlere,  
Karşı duramaz oldum.

Gelmeyin kötülükler,  
Gelmeyin üstüme üstüme...  
İşim yok sizlerle;  
Uzak durun yeter...

Hasan Özunal

## **Uzakta Bir Kuyu Var**

Uzakta bir kuyu var  
Suyu içimde kaynar.  
Bir yara var yar gönlünde  
Yara içimde kanar.  
Uzakta bir beden var  
Kalbi içimde atar.  
Uzakta ağlayan bir göz var  
Yaşı yanağımda çağlar.

Uzakta bir sevgi var  
Seven kalbimi yakar...

Hasan Özunal



## Uzaktan Duyulan

### Uzaktan Duyulan

Uzaktan duyulan, bir takım sesler,  
Kafamda bir anlam, bulmadı gitti.  
Bir ömür boşuna, gitti nefesler,  
Kubbeye hoş seda, kalmadı gitti.

Vakti geldi birden, bastı karanlık,  
Çaksa da şimşekler, ışık bir anlık.  
Demliksiz kaynadı, taştı çaydanlık,  
Damakta bir lezzet, kalmadı gitti.

Her seher yolları, gözledi gönlüm,  
Beklemek bir çile, bir başka ölüm.  
Takıldı peşime, bir kara zulüm,  
Kör talih kapıyı, çalmadı gitti.

Dünler hep götürdü, güzel şeyleri,  
Yarıdan bekledik, bizler gülmeyi.  
Doldurmak istedik, dipsiz heybeyi,  
Yok oldu emekler, dolmadı gitti.

Gücüm doğruluktu, fikrim sermayem,  
Aydınlık yarınlar, görmeyi gayem.  
İyi niyetlerim, kurda kuşa yem,  
Ömrüm rotasını , bulmadı gitti.

Hak yolu yolumdu, teselli şimdi,  
İnancım Hak idi, kıstas ilimdi.  
Bir başka ben vardı, acaba kimdi,  
İki ben bir birini, bulmadı gitti.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2020

Hasan Özunal

## Uzaktan Yakından

Uzaktan Yakından

Uzaktan yakından  
İyi ya da kötü  
Beni tanıyorsunuz...

Halimi, hatırımı sorup  
Her zaman da  
'Şükür, iyiyim' cevabını alıyorsunuz.

Bazen beni güldürüyor  
Bazı bazı de ağırlarken görüyorsunuz.

Siz var ya  
Yaşadığımı sanıp  
Mutlu olduğuma inanıyorsunuz.

Ama bilin ki  
Son nefesinde artık  
Şu divane gönlüm...  
Gönlü öleni  
Yaşıyor mu sanıyorsunuz...

Hasan Özunal  
Karaman - 2019

Hasan Özunal

## Uzaktan Yakından bir Selam

### Uzaktan Yakından Bir Selam

Uzaktan yakından bir kutlu selam gelse,  
İmzası bir kutlu dost, bir arkadaş olsa.  
Selamın özü, hilkatın sırrını delse,  
Nurun karanlık yendiği bir savaş olsa.

Karadağdan yüklenmiş, Hira da yıkanmış,  
Yedi kat gökten inmiş, gönülde aranmış,  
Bir selam gelse, gülün suyundan arınmış,  
Getiren nurdan yaratılmış sırdaş olsa.

Selamı, baş üstüne taç edip sevinsem,  
Heybemi sırtlayıp, kutlu yola devinsem.  
Gününü, saatini, mekanını bilsem,  
İmanım yanıma düşüp de yoldaş olsa.

Bıraksam, can diye taşıdığım bu yükü,  
Menzilim, zaten gönlümden kutlu bir ülkü,  
Fanilik aldatici, sevemedim çünkü  
Yüzümü ak eden katipler sırdaş olsa.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

## Üstü Kalsın

Üstü Kalsın

Senin değilim ben,  
Ben benim.  
Benim değilsin sen,  
Sen bensin...

Varsam senin için varım,  
Varsan benim için varsın.

Nefesim senin için,  
Sen;  
Benim için nefes alansın.

Şenle olan can bana yeter  
Üstü kalsın...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman

Hasan Özunal

## Vakit Çok Geç

Gelme artık gülüm  
Gelme  
Vakit çok geç...  
Günler kısa yaşamak için  
Gecelerse çok uzun hayallere  
Ağlamak faydasız  
Gülmek için de  
Vakit çok geç...

Akıl duygulardan üstün artık  
Gönül kırılmaktan harap  
Yaralar kangren  
Merhem şifasız  
Beden bitap  
Yarını beklemek için bile gülüm  
Vakit çok geç...

Gelme artık  
Vakit çok geç  
Sade senle dolacak  
O kocaman boşluk  
Enkazlar altında  
Yok oldu gülüm  
Gelişin  
Belki de bir hüsrana olacak  
Gelme artık  
Vakit çok geç...

Bittiği yerden başlayan  
Her biri bir hayat umutları  
Tükendi artık  
Aralanmaz oldu hayal perdesi  
En kalın yerlerinden koptu bu seveda  
Unutmak için de gülüm  
Yeniden başlamak için de  
Vakit çok geç...

Hasan Özunal

## **Var İken Var Olabilmek**

Rükudan başka eğilmedi belimiz,  
Doğrudan başka laf etmedi dilimiz,  
Yanlış hiçbir işe el vermedi elimiz,  
Sade secdede yüceldi başımız bizim.

Ayetler bir nurlu seherdir ruhumuza,  
Önderimizin yolu rehberdir ufkumuza,  
İmanımız yoldaştır baki yokluğumuza,  
Doğduğumuz gün dikildi taşımız bizim.

Hasan Özunal

## **Var Olmak**

Var Olmak

Var olmanın,  
bir canla olmadığını anladığım anda,  
Yok oldu dünya,  
hiç bir şey kalmadı meydanda ...

O Yar;  
bir damla su ile başlatsa da gizemi,  
Bu gizemi anladığımda ,  
uğurladım cenazemi...

Yaşamak için,  
varmış gibi sanki bir nedenim,  
Durup durup yine canlanıyor,  
bu fani bedenim...

Sarmışken tüm benliğimi,  
bu yokluk duygusu  
Yok oldu ölüm korkusu,  
sardı ebediyet kaygusu...

Hayalden öte bir şey değilmiş,  
beş duyumda aldığım,  
Bir terazinin dengesi içinmiş,  
bu dünyada kaldığım...

Mizana oturmuş bir ruh ile,  
bir beden kavga ederse eğer,  
Ruhun galibiyeti için,  
fani bedenle, her türlü kavgaya değer...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

## **Vatan Sevgisi**

Nasıl bir kadim sevdasın ki bilemedim,  
Bir gül gibi takıldın, düşmedin gittin yakamdan.  
Sen bana sarıldıkça, ben daha da bilendim,  
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Dört mevsim, yedi iklim, karda ve kışta.  
Harın yüreğimde, sonsuz bir yakışta.  
Bu sevda rehber oldu, ömür denen akışta,  
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Toprağından karnım doydu, suyunu içtim,  
Gökte Al Bayrak dalgalanmasa, ben bir hiçtim.  
Vatan sevdası; ben seni ömrüme kefen biçtim,  
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Karaman -2016

Hasan Özunal



## Vatanıma

Vatanıma...

Kızgın güneşinde piştik  
Arpa buğday savrulan harmanlarında  
Taşı örs rüzgârı çekiç olan topraklarında  
Dövüldük, şekillendik...  
Susuzluğumuzu serin kuyularından,  
Ya da kaya kaklıklarından giderdik.  
Kundura eskittik sarp kayalarında,  
Kör karanlıkta yıldızlar pusulamız oldu,  
Öğretiler aldık eli nasırlı insanlarından...

Yine de biliriz haçlı âlemini,  
Namertliklerini...  
Her çirkefe karşı hazırız  
Çirkeflik bilmesek de...  
Haçlının tasmaına baş koymadık  
Zincirine boyun vermedik,  
Belasına set olduk  
Her salvosuna karşı durduk  
Bazısına yetişemesek de  
Siper ettik çelik göğsümüzü...

Gönder olduk bayrak taşıdık  
Her karış toprağa bekçi  
Milletimizin her ferdine koruma  
Gökte uçan kuşun özgürlüğüne çaba koyduk.

Bir ömrü böyle harcadık.

Bir ömür değil bin ömür  
Bir can değil bin can feda olsun...  
Vatanım baki,  
Milletim payidar  
Bayrağım dalgalı olsun...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2017

Hasan Özunal

## Vız Gelir

Vız Gelir

Vız gelir tanklarınız, tfekleriniz ve fzeleriniz,  
Topunuzun topu, bir Şairin kalemi etmez.  
Bir Şairin bir kıtası, hatta bir mısraı etmez;  
Tabur tabur, alay alay, silahlı askerleriniz

Şairler de öldürür aslında, ama sizin gibi değil,  
Kötüyü, kötülükleri, Ćirkinlikleri ve kem duyguları.  
Sizin derdiniz öldürmek, onların yaşatmak kaygıları,  
Hem de gl ile bülbül ile kurŐunla barutla ateşle değil.

Şairler kazanır aslında her savaŐı kalıcı olarak,  
Őarihi onlar yazar, bilinmese de, görülmese de...  
Üstelik Ćaęlar boyu savaŐçıdır bir Őair ölse de,  
Onlar hatırlanır cana can katan, sizler can alıcı olarak...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2020 Ocak

Hasan znal

## Vuslat ve Sen

Prangamdaki zinciri tespih ettim,  
Sabır çekerim.  
Fıtratımı elek ettim,  
Çile elerim.

Güneş ışık vermez oldu,  
Karanlık.  
Yollar vuslata engel,  
Ayrılık.

Toprak bire kırk vermekle meşgul  
Beni bekler.  
Bulut sökün etmiş ağlıyor  
Gözyaşıma yaş ekler.

Sinemde bir yanardağ nefesim duman  
Aşk tüter  
Gönlümün bir derdi var  
Ölümden beter...

Pembeler yeşerdi sarıya döndü  
Şırada kış,  
Ömrün inişi bitti  
Sonrası yokuş.

Karanlıklarda bir ışık var nur gibi  
Gelecek esen.  
Gözüm görmüyor ama aklım biliyor ki  
O SEN....

Hasan Özunal

## Ya Sonra?

Seni buldum sonra  
Bulduktan sonra sevdim seni  
Sevdikten sonra yollar sevdi seni  
Aldılar götürdüler uzaklara  
Sonra uzaklar sevdi seni  
Bastılar bağırklarına  
Geri verirler diye bekledim  
Vermediler  
Dediler olmaz  
Daha sonra...  
Sevmekten sonrası  
Hasretmiş, gurbetmiş...  
Peki ya sonra?

Hasan Özunal

## Yağmuru duy

Yağmuru duy  
Aşkımın sesidir  
Islan çisil çisil  
Aşkımın etkisidir

Seyret sağnağı  
Aşkımın damlalarıdır.  
Kökla toprağın kokusunu  
Aşkımın kokusudur  
Düşün yağmur sonrası  
Aşkımın ortamıdır.

Yaşatma bana sakın  
Çöllerin, bozkırların susuzluğunu  
Aşkın yoksa gönlüm, çöl ve bozkırdır.

Hasan Özunal

## **Yakacaksın diye Korkarım**

Yakacaksın Diye Korkarım

Dilim titrer, sana gül derken,  
Solacaksın diye korkarım.  
Gözlerin, gözümü süzerken,  
Yakacaksın diye korkarım.

Sevdan dağ oldu içerimde,  
Bir volkan patlar yüreğimde,  
Bir feryat var ki ciğerimde,  
Duyacaksın diye korkarım.

Bir yangın olur gözlerimde,  
Birikir akmaz sözlerim de,  
Mecal bırakmaz dizlerimde,  
Göreceksin diye korkarım.

Hep açık gurbetin kapısı,  
Dertle örülü sevda yapısı,  
Namerdin elinde tapusu,  
Gideceksin diye korkarım.

Devler gizli köşe başında,  
Güç kalmadı sabır taşında,  
Yanan pek çok aşk ataşında,  
Yanacaksın diye korkarım.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

## **Yakamı Kurtaramadım**

Yakamı Kurtaramadım

Hayat bırak artık yakamı:

Senin yoldaşların hiç  
Yakamı bırakmadı.  
Birkaç dost dışında kimse,  
Kanayan yarama merhem çalmadı.

Kıskançlar, muhterisler, çıkarıcılar  
Fitneciler, fesatçılar, menfaatçiler  
Hiç yakamı bırakmadı...  
Kara günlerimde bile  
Birkaç dost dışında  
Dönüp de yüzüme kimse bakmadı.

Hayat bırak artık yakamı;  
Ayıralım yolları...  
Razıyım karneme imtihan isen  
Varsa kırık not,  
Not ortalamasını dikkate alacak  
Sevgilim var benim...  
Sen sür hükmünü,  
Taşı sırtında  
O velfecri okuyan yoldaşlarını.

Hayat bırak artık yakamı,  
Hayat nehimden  
Sular hiç durgun akmadı.  
Hayat pınarımdan, damladı da  
Hiç mutluluk akmadı.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2020

Hasan Özunal

## Yalansın be Ömür

Üç gün gün görelim dedik,  
Üç günden de az kaldın be ömür.  
Bir varmış, bir yokmuşsun bilemedik  
Dünya telaşına daldım be ömür...

Zamanın faniymiş, insanın yalan,  
Varlığın sahteymiş, sevincin dolan.  
Bir nefes sıhhat bana kar kalan  
Onu da ecele adadım be ömür.

Daha dün gibi, çocukluk, gençlik,  
Ön yüzün cilalı, art yüzün iğrençlik,  
Başın bir bilinmez, en sonun hiçlik,  
Bu sırrı ömrümce aradım be ömür...

Bir gün gibisin, sabah ve akşam,  
Bu kadar kargaşa, bu nasıl yaşam.  
Ateşi elde taşıdım, olmadı maşam,  
Yangına su taşırken harcadım be ömür...

Sevgiyi tatmadan hep sevgi verdim,  
Doğruyu hep art niyetsiz severdim,  
Sevgiyi buldumsa son deme erdim,  
Son demde bu kahrı yaşadım be ömür...

Gün gelip de gideriz elbet bu alemde  
Başım salim olsun, gönlüm uzak elemde  
Bir satır dökülseydi bu naçiz kalemden  
Sevgi, saygı ve mutluluk yazardım be ömür...

Seni hiç yaşanmış saymıyor gönlüm,  
Doğumun mutluluk, bir felaket ölüm.  
Zevklerin bir katre, kahrın kırk büklüm,  
Ben senden hiç memnun kalmadım be ömür...

Karaman - 2016

Hasan Özunal



## **Yalnızlık**

Aç kapını yalnızlık,  
Sana geldim.  
Al beni koynuna, sar ve sarmala,  
Sakla beni...

Huzur sende,  
Güven sende,  
Fikir sende,  
Duygu sende,  
Rahat sende  
Sakla beni...

Aç kapını yalnızlık,  
Ben sana muhtacım,  
Sen bana bende.

Al beni koynuna,  
Fırtına var yine serde.  
Sar sarmala,  
Çek dünyaya,  
Kalın ve siyah bir perde...

(Karaman – 2014)

Hasan Özunal

## **Yar...**

Gönül çay istiyor, kahve istiyor,  
Var...  
Mehtap istiyor, cigara istiyor,  
Var...  
Bal, baklava, börek, çörek istiyor,  
Var...  
Tabiat manzarası, temiz hava istiyor,  
O da var...

Tüm bunlar varken de  
Keyif almıyor gönül;  
Büyük bir eksik var;  
O da  
YAR...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Yaralı Gönüm**

Yaralı Gönüm

Gönül bu kadar cefaya katlandı,  
Sabır taşı olsa çatlardı çoktan.  
Sevdim dedikçe uçtu kanatlandı,  
Bu sevgi bir orman yapardı yoktan.

Bağrıma vurduğun her ok güldendi,  
Cefa senden, vefa ise bendendi.  
Bu kahrın, sitemin bilmem nedendi,  
Bu aşk kışı bahar ederdi çoktan.

Zorladım, güzellik olmadı gitti,  
Bir sevgi uğruna bir ömür bitti.  
Saatler içinde seneler yitti,  
Çileli gönüm kanıyor attığın oktan.

Karaman - 2009

Hasan Özunal

## **Yardan Gelsin**

Sevgiliden gelse taşlar bir yağmur gibi  
Her bir taşı gülistandan gül sayarız  
Yar elinden olsa bin türlü kahr  
Saygı ile alır da baş üstüne koyarız.

Yarin sözü acı olsa da bal olur  
Feryat etmez dilimiz susar lal olur  
Neyi görse gözümüz hüsnü hal olur  
Kırk yakutlu bohça eder sararız.

Acı gelmez bize bin türlü mihnet  
Dünyayı turlasak olmaz eziyet  
Bir gönülde bir gül açarsa nihayet  
Dikenini bir bulunmaz lütuf sayarız.

Hasan Özunal

## **Yare Yar Olmak**

Yare Yar Olmak

Yare yar olmak zordur ey erenler,  
Yaylada yaylamaya hiç benzemez.  
Yari de yaren olsun isteyenler  
Yarle yarenlikten başka şey bilmez

Şu fani dünyanın üç günlük hali,  
Yarının endişesi dünün vebali,  
Gerçeğin görünür bize eşgali,  
Gerçeği bilmeyen zahiri hiç bilmez.

Yarin yarenliğine mazhar olmak,  
Baki alemin sırlarına dalmak,  
Fani alem için azık toplamak,  
Yare yaren olmayan bunu bilmez.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - Nisan 2021

Hasan Özunal

## Yarın Yeni Bir Hayattır

Yarın Yeni Bir Hayattır

Gececek bu günler, misafir onlar,  
Sabırla bulunur hayırlı sonlar.  
Sen sabreyle, bak aydınlık yakın,  
Bir hayat içinde noktadır bunlar.

Tevekkül, bir kulun dayanağıdır,  
Her gönül, insanda bir Kaf Dağıdır.  
Gönlünde güzellik doldur, gam çekme,  
Sabır, kulun en güvenli sığınağıdır.

Derdi verdi ise derman da verir,  
Ümitsiz bir yürek, pek çabuk erir.  
Hayatın cilvesine kanıp da yıkılma,  
Derman bazen bir anda geliverir.

Elbet yağmur olur, yağar kapkara bulut,  
Yarına odaklan, sen dünü unut.  
Bir gram bal, oluşur bin bir sabırla,  
Her sabah yeni bir gün, yeni bir umut.

Şükretmek lazım bazen hayıra, şerre,  
Eğilme, seni yıkmaya çalışan şeylere.  
Nice badireler atlatarak geldin, sen bu yere,  
Sanma ki hayatın sonu bunlar değil,  
Allaha sığın, kader karşısında saygıyla eğil,  
Nasılsa gidecek dertler gelememek üzere...

Karaman – Eylül 2020

Hasan Özunal

## **Yarının Sahibi**

Ömür bu, dün, bugün ve yarını olan bir yol,  
Ne dünden alır, ne yarına uzanır el, kol.  
Yarın ne olacağından haberin olamaz.  
Bari yarının sahibinden haberdar ol.

(Karaman - 2014)

Hasan Özunal

## Yârim

Sevgimde yârim  
Bedenimde yarım  
Hayatımda karım  
Bu dünyada tek varımsın

Hayatsın nefesimde  
Sultansın gönül kafesinde  
Güfteşin aşk bestesinde  
Aradığım, bulduğum ve yarınımsın

Gülümsün gülüşümde  
Gidasın öpüşümde  
Her adımda ve her işimde  
Guzumsun can evimde bir cansın

Sen olmazsan yarın karanlık  
Sen olmazsan ömür bir anlık  
Sen olmazsan yok insanlık  
Bu dünyada tek varımsın

Karaman – 2015

Hasan Özunal



## **Yaş Yirmi Demeden**

Yaş Yirmi Demeden  
Yaş yirmi demeden, kavak yelleri vardı başımda  
Yaş otuz demeden, bir kaç beyaz tel vardı saçımda.  
Şimdi kar beyaz başımda, sade memleket sevdası  
Artık güzel dünya istiyorum, altmışlı yaşımda.

Karaman - 2020

Hasan Özunal

## Yaşam Ölüm Ve Kulluk

Ölümlle yaşam komşudurlar,  
Aralarında bir kalın duvar  
Adını ecel koymuşlar  
Yüksek ve kalın bir duvar  
Yaşam tarafından bakarsanız  
Görünmez arkası  
Bilemezsiniz orada ne oluyor ne var...

Gördüğümüzü severiz ya biz,  
Gönlümüzle değil aklımızla yani  
Severiz yaşam tarafını  
Geçmek istemeyiz hiç ecel duvarını  
Alıp götürececek birisi de var  
Adını Azrail koymuşlar...

Geçerken bu duvarı bir gerçek daha var  
O da  
Yaşam bahçesine girerken geçtiğimiz duvar  
Bir duvardan girip  
Diğer duvara gittiğimiz yolun  
Adını da ömür koymuşlar...

Ama bu yaşam bahçesinin bir de  
Önemli şartı var;  
Nasıl girdi isen öyle çıkacaksın.

Yaşam bahçesinde olmanın  
Tek bir kârı var  
Güzel yaşamak.

Ne başlarken bu ömür yolu,  
Ne de biterken  
Bilmediğimiz çok şey var  
Adını fanilik koymuşlar

Ëzelden gelip yaşam bahçesine  
Ölüme gitmenin de bir anlamı var  
Bu anlamı  
Anlayan var anlamayan var.  
Bir ad da koyamamışlar üstelik buna  
Ama her canlı biliyor ki  
Yaşamının  
Kulluk diye  
Çok da güzel bir adı var...

Hasan Özunal

## **Yaşamak**

Nefes almak doğal hakkın  
Al...

Nasıl geri vereceksin,  
Sevmek de hakkın  
Sev...  
Ama sevdiğini nasıl bileceksin?

Yaşamak önemli bir hakkın  
Yaşa yaşayabildiğin  
Nasıl bir gün göçüp gideceksin...

Yaşamak, sevmek ve nefes almak hakkınca  
Severek yaşa,  
Gülerek yaşa,  
Ancak böylece  
Aldığın nefesin hakkını vereceksin...

Hasan Özunal

## **Yaşamakla Oluyor Sevmek.**

Üç okka yürek,  
Beş okka da emek,  
Sevdim demekle olmuyor;  
Yaşamakla oluyor sevmek.

Bir pınar yoksa içinde, ya da çağlayan  
Bıraktıysan her seferinde arkanda bir ağlayan  
Bil ki sevmek dilinde bir hece,  
Ne aşk ne de sevgidir seni ona bağlayan.

Dönmez ki taşıma suyla değirmen,  
Pek mi lazım ki onu sevmen  
Feda etmedikçe bir şeyleri,  
Neye yarar ki canım sana feda demen.

Zemheride gül açmıyorsa,  
Sevgin mutluluk saçmıyorsa,  
Bil ki boş kalmış yüreğin,  
Deli deli atmıyorsa

Üç okka yürek,  
Beş okka da emek,  
Sevdim demekle olmuyor;  
Yaşamakla oluyor sevmek...

Hasan Özunal

## Yaşayan Zaman

Yaşayan Zaman

Her şey ölü aslında  
Yaşayan bir tek zaman.  
Ölüm diye bildiğimiz ise,  
Zamanda bir derin yara...

Ömür denen fanilik var ya,  
Zamanın yarasında kanayan,  
İşte o,  
İki nefes arasında  
Tek nefeslik bir ara...

Her şey, var ile yok arası  
Can ile var olan zaman,  
Tek canlı, tek yaşayan...  
Canı olmayana  
Yok zaman...

Bir yıl da, bin yıl da bir zamana,  
Bir can da, bin can da bir zamana,  
Bir var da, bir yok da bir zamana,  
Bir can var, o da verilmiş zamana...

Adem, \* doğuşu zamanın,  
Ati, yok oluşun habercisi zamana.  
Baki Alem, Ademe\*\* bir doğuş.  
Baki Alemde doğuşa,  
İşte ona yok zaman...  
Baki alemde Adem\*\* canlı  
Baki Alemde ölü zaman...

Karaman - 2019

\*Adem: Yokluk, hiçlik.  
\*\*İnsan, ademoğlu.

Hasan Özunal

## **Yen, Bir Gün**

Yeni Bir Gün

Yeni günü  
Yeniden yaşamak lazım.  
Eski hayallere  
Yenilerini katmak lazım  
Yeni günde;  
Yeni bir hayat kurmak lazım.

Yeni günde,  
Yeni duygularla tazelenmek,  
Yeni umutlarla beslenmek lazım,  
Yeni günde yenilenmek lazım.

Yeni günde  
Yeni bir ben lazım.  
Ya bana yeni bir sen,  
Ya da bana yeni bir sensiz ben lazım.  
Ben eski ben oldukça,  
Eski seni unutmak lazım.

Ya da sen sen olmadıkça,  
Bana yeni bir sen lazım...

Yeni günde  
Yeni duygularla tazelenmek,  
Yeni umutlarla beslenmek,  
Yeni bir hayat kurmak lazım...

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2020

Hasan Özunal

## Yeni Gün

Ölüp de dirilir gibi  
Yepyeni bir güne uyanmak ne güzel.  
Yepyeni bir ömür gibi...

Ne güzel ağaçtaki kuşun sesi,  
Şehir canlanıyor, yedi yetmiş ayakta,  
Gökteki bulut, penceredeki ışık,  
Çocuk cıvıltıları sokakta,  
Fincandaki çayın kokusu,  
Telefondaki bir dostun merhabası,  
Can parelerin sabah uykusu,  
Hayat yoldaşının telaşı  
Ne güzel...

Ne güzel,  
Bir ömür gibi yaşanacak,  
Yepyeni bir gün:  
Hoşgörmeye,  
Affetmeye,  
Unutmaya,  
Öğrenmeye,  
Sevmeye,  
Yeni bir dost edinmeye,  
Defterdeki tüm yanlışları silmeye  
Birileri için iyi bir şeyler üretmeye  
Şükür etmeye.  
Kısaca:  
Yaşamaya yetecek kadar,  
Koca bir yeni gün...

Eski günler torbaya  
Hoş geldin yeni gün,  
Hazırım seni yaşamaya  
Hoşgörmeye, affetmeye, üretmeye,  
En çok da sevmeye...  
Hoş geldin,  
Güneş ışıkları ile pencereye...

1994/Karaman

Hasan Özunal

## Yeni Sene

Eski sene, yeni sene  
Tükendi bir sene, geldi yeni sene,  
Yeni yıl diye şarkılar düzüldü,  
Kutlamalar yapıldı bin bir ümitle  
Geldi geri saya saya  
Gele gele geldi bir aynı sene...

Hasan Özunal



## Yeniden Yazılmalı Hikaye

Yeniden Yazılmalı Hikâye

Her gecenin bir hikâyesi var,  
Her günün de bir ömrü.  
Yazılan hikâye kadar  
Ömrü olmuyor ki günlerin...

Her ömrün bir günü var ki  
Hayat hikâyesinin düğümü  
Çözülüyor  
Yaşamadan o günü...

Karanlıklar ardına saklanırsa güneş,  
Ateşe can verirse denizler,  
Zemheri ayazı dinmezse son yaza kadar,  
Rüzgârlar savurursa dağları un ufak edip,  
Doğumdan önce geliyorsa canlının ölümü,  
Günlerin ömrü hikâye bitinceye kadarsa,  
Yazılmamışsa vuslat gününün hikâyesi;  
İyi yazılmalı o günün o hikâyesi...

Her ömrün o bir günü, yaşanmamışsa şayet,  
Kısacık sürmüşse hikâyesi,  
Bir var da yok oluverdi ise,  
Yok olan  
Yokluğun ta kendisi...

Sonra oturup yeniden yazmalı  
Bir uzun gecede o hikâyeyi...

Sonra da ömrün, o bir gününü  
Yeniden  
Yeniden  
Yeniden yaşamayı beklemeli...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN – Ekim 2020

Hasan Özunal

## **Yere Batsın Bu Ayrılık**

Bir güneş batar gibi o yöne gittiğinden beri  
Güneşin doğduğu yerde gözlerim

Her gün gün doğdu  
Her gün gözlerim güneşin doğduğu yönde idi  
Her gün doğuşunda  
Sandım ki aydınlanacak yüreğim.

Yine gün doğdu gittiğin yönde  
Dünya ışığa kesti ama  
Yüreğim hala karanlık  
Batsın,  
Batsın,  
Yere batsın bu ayrılık...

Hasan Özunal

## **Yetmez mi?**

Yetmez Mi?

Yaş haddi aştı  
Çile de...  
Yetmez mi?

Suç;  
Emre itaat,  
Doğru yolda yürümek,  
Haramdan sakınmak,  
Kul hakkını savunmak,  
Haksızlığa ben olmak,  
Canla başla, varla yokla itaat...  
Vara Şükür,  
Yoka Şükür  
Yetmez mi?

Sabır azaldı,  
Güç tükendi,  
Dert derde eklendi,  
Ömür bitiyor,  
Çile katmerlendi...  
YETMEZ Mİ?

Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

## Yetmiyor

Yetmiyor...

Atılan her bir serseri taş, geldi de buldu benim başımı  
Bir cendere içinde, ah vah ile yaşadım bunca yaşımı.  
Her yol ayrımında, kaybetti isem bir can yoldaşımı,  
Vurmayın artık sırtıma bunca yükü, gücüm yetmiyor.

Güzel görmek için baktığım her şey, göze batarsa,  
Helal yediğim her lokmaya, birileri zehir katarsa,  
Kazanmak için en yakınımdaykiler, tutup beni satarsa,  
Gelmeyin artık üstüme, vefasızlığa aklım yetmiyor.

Merhamet ile sarıldığım her dal, maraz oluyor  
Gülistan denilen bahçede suladığım güller, soluyor  
Her göz yumduğumda, varlığımdan bir şey kayboluyor  
Taş olsa çatlardı var gücümle dayandım, sabrım yetmiyor.

Bu dünyanın yükünü, sanki daha çocukken taşıdım,  
Gençlik desen, adeta bir zemherinin ortasında yaşadım.  
Tırnağım tuttukça, kendi sırtımı hep kendim kaşdım,  
Şimdi gözyaşımı silecek mecalim yok, mendil yetmiyor.

Bir gün bile kendime yaşamadım, kendimi bildim bileli  
Bu hayat mı, bu düzen mi hile, yoksa oyun kuralları mı hileli  
Mutluluktan umudum yok artık, çok oldu lügatimden sileli  
Yıkıp yeniden yapmak için ise zaman dar, ömür yetmiyor

Derin bir nefes gibi, ta içime dolsun istedim mutluluk,  
Yol bitmedi belki ama beni bitirdi bu acımasız yolculuk.  
Mutluluk belki de, son nefesten sonra başlayacak sonsuzluk,  
Nefes sayılı, yazgı kayıtlı, emanet sahibi sabırlı, talep yetmiyor.

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN - Ekim 2020

Hasan Özunal

## **Yıkma Boynunu**

Yıkma Boynunu

Görülmemiştir sevginin böylesi,  
Tarih yazmamıştır.  
Yıkma boynunu,  
Sultanısın sen bu aşkın,  
Kölesi değil...

Hiçbir sevgi,  
Bil ki  
Bizim sevgimiz kadar olmamıştır.  
Ezelden geliyor,  
Ebede gidecek bu sevda,  
Ölesi değil...

Hasan Özunal

## Yılbaşı Kutlaması

Kutlamalar yapılacak:  
Geliyor İki Bin On Dört.  
Patlayacak şampanyalar,  
Patlayacak havai fişekleri  
Kutlanacak çlgınca  
Kutlanacak efendilerin zaferleri...

Kutlayın;  
Daha dün gibi yakın geçmişte,  
Afrika'nın masum insanlarını  
Bir taş kadar kıymet vermeden,  
Zincirleyip de gemiler dolusu  
İnsan olduklarına aldırış etmeden  
Acılar içinde mahvettiğiniz topraklarınızda  
Kutlayın yeni yılları.

Kutlayın;  
Kendiniz gibi düşünmeyenleri  
Diri diri yaktığınız meydanlarda.  
Gücünüz varken yakıp yıktığınız ve katlettiğiniz,  
Gücsüzken el etek öptüğünüz topraklarda,  
Patlatın şampanyalarınızı...

Bir varil petrol için,  
Bir demet dolar için,  
Akli ermemiş sabileri  
Askerleriniz katlederken  
Ya da, masum kadınlara tecavüz ederken.  
Şımarık piçleriniz  
Misket bombaları ile  
Misket oynayamayan çocukları yok ederken  
Patlatın havai fişeklerinizi  
Patlatıp seyrine bakın.

Kutlayın;  
Dünyanın geri kalmış  
Geri bırakılmış ülkerinden  
Sömürdüklerinizle,  
Tıkının...

İçlerinden çıkardığınız  
Hain, satılmış, ajan ve paryalarınızla  
Uyuttuğunuz, uyuşturduğunuz  
Dinlerini kullandığınız insanların  
Kanları ile üretilen  
Yine onlara kan yapsın diye  
Sattığınız yalan ürünlerden  
Kazandığınız dolarlarınızla kutlayın.  
Donatın çam ağaçlarınızı,  
Giydirin Noel babalarınızı,  
Geri sayımlarla kutlayın  
Bu akıllı şeytanlığınızı...

Kutlayın,  
Dünyanın masum insanları,  
Yanlış bir kadercilikle avutulurken  
Her beş kişiden  
Üçü kavga ile meşgulken  
Etnik ve mezhep çatışmalarına tutuşmuşken  
Modern, medeni olmak adına  
Size benzemeye başlamışken,  
Kutlayın çılgınca...

Askerleriniz  
Bombalar patlatırken çocukların tepesinde,  
Silahlar patlatırken canlı hedefler üzerinde,  
Patlatın şampanyalarınızı,  
Patlatın havai fişeklerinizi,  
Kutlayın çılgınca  
Şeytanca işlerinizi...

Siz de kutlayın  
Zavallı  
Saf  
Uyuşturulmuş beyinler...  
Kurban ibadetine vahşet,  
Oruç ibadetine açlık,  
Namaz ibadetine gereksiz,  
Farza, sünnete mesnetsiz diyenler.  
Ezenlerin, sömürenlerin,  
Kanınızdan servet edinenlerin  
Buynunuzdaki yularla sizi yedenlerin  
Kardeşlerinizi katledenlerin,  
Kardeşi kardeşe düşürüp  
Düşman edenlerin,  
Kültürünüzü yok edip  
Sizi mankut edenlerin,  
Dininizi size yanlış öğretip  
Sizi münafık edenlerin,  
Roma arenası gibi  
Sizin acınızdan zevk alarak seyredenlerin,  
Kendilerini sizin efendiniz ilan edenlerin,  
Zaferlerini kutlayın.  
Patlatın şampanyalarınızı  
Patlatın havai fişeklerinizi  
Siz de kutlayın,  
Kutlayın;  
Modern köleliklerinizi...

Hasan Özunal

## **Yıllar Aşındıramadı Bu Kalemı**

Yıllar aşındıramadı bu kalemı, bir avara engel mi kıracak  
Koyun meleyecek, itler havlıyacak merkep anıracak  
Hizmet yolunun yolcusu olmak en temel güçtür elbet  
Devler, ejderhalar dişleyemedi, bir zağar mı parçalayacak.

Hasan Özunal



## Yoğurdu Üfleme

Saf ve bozuk olmasa da,  
Yaktı ya süt ağzımızı;  
Şimdi bir kaymaklı yoğurt,  
Tabağımızı doldursa da,  
Üfleyip duruyoruz,  
Yakmasın damağımızı...

Hasan Özunal

## Yok

Güzü geldi ömrün, yaprak döküyor  
Şafak görmedi ömür, gurup çöküyor  
Ben bir uçtan diktim, felek söküyor  
Fincanım boşaldı, dibinde telve yok.

Hayat kervanım kalkıp da, düşeli yola  
Her bir katarım gitti, ayrı bir kola  
Ben sağa asıldım, izim düştü hep sola  
Obruklar mekân oldu, hiç zirve yok

Gül bahçesi sarardı, erkenden soldu  
Bülbül olup şakıdım, gürültü oldu  
Nazdan usandı gönül, gam ile doldu  
Nazların bini bir para, hiç işve yok

Asra vursan yarım asır, dile kolay  
Gençlik bir kargaşa, sonrası olay  
Felek üstüne çekti, bir güzel kalay  
Bağ bozumu geldi çattı, meyve yok.

Koşmak bir amaçtı, hep emekleme,  
İleri gitmek yok, her adımda tekleme  
Yaşam kırk düğüm oldu, hep ekleme  
Umut yok artık gönlüm, nüve yok...

Hasan Özunal

## **Yok Olma Yolunun Başındayız**

Neredesin ey HOŞGÖRÜ,  
Neredesin ey SEVGİ,  
Neredesin unıtulan SAYGI,  
Neredesin SAGDUYU ve İZAN?  
Yok mu bir yerlerde  
Yüz gram VİCDAN,  
On gram MERHAMET?  
Hiç mi kalmadı LİYAKAT?  
Geçmişte mi kaldı SADAĞAT?  
Ya DOSTLUK, KARDEŞLİK, ARKADAŞLIK?  
Her güzelliğe kabuk olan,  
EDEPten eser yok mu?  
İbresi mi bozuldu ADALETin?  
Gözleri bu kadar mı genişledi  
AHLAK eleklerinin?  
Çapı bu kadar mı daraldı,  
FİKİR çemberlerinin?  
Gelecek bir kör kuyu,  
Dibi karanlık...  
Hağlının attığı tohum  
Bu kadar mı çabuk boy verdi?  
Toplumda ne bet bıraktı ne bereket  
Ne ağızda tat bıraktı ne lezzet  
Hağlının attığı tohumla  
Vatanı bölmeye başladı bu siyaset...

Karaman - 2017/Nisan

Hasan Özunal

## **Yol Yordam**

Cahil zannı ile verir hükmü anında,  
Münafığın fitne fücür vardır şanında,  
Muhterisin şeytan vardır kanında,  
Kul hakkını bilmeyenlere ar gerek.

Âlimin meclisinde ol da var dilsiz ol,  
Hak dostunun yanında ol da fikirsiz ol,  
Kalbini HAK sevgisi ile yıka da var zikirsiz ol,  
Dünya pazarında her kula her an kâr gerek.

Her sözü izana vur mihengin olsun akıl,  
Hazinendeki elmasın aslı bir kuru çakıl,  
Yolunu kaybetme bir dostun peşine takıl,  
Yolunu bir kaybedersen o an ah-u zar gerek.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2017

Hasan Özunal

## **Yolcu Yolunda Gerek**

Yolcu Yolunda Gerek

Karadağ'dan esen serin rüzgar, sen medet eyle,  
Dünya derdi hep aldattı, es de Sahibine söyle.  
Ömür hay huy ile geldi, boşuna geçti böyle,  
Dünya görevi yordu, git de Sahibine söyle.

Bir asır sürdü günler, yıllar bazen bir gün oldu,  
Her hayalim hüsrana, her günüm dertle doldu.  
Ümit pınarlarım kurudu, gönül bahçem soldu,  
Hayat çölünde susuz kaldım, var Sahibine söyle.

Bu uzun yolda, bir arpa boyu yol gidebildim,  
Bir yol tanıdım, tek yol, ben O'nun yolu bildim.  
Artık takat kalmadı, Dünya yarışından çekildim,  
Azık çantamı hazırladım, ulaş Sahibine söyle.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018 Eylül

Hasan Özunal

## **Yolculuk**

Yolculuk

Yükü denk ettik,  
Ömrü pek ettik,  
Bu canı tek ettik,  
Hazırız kısa yola,  
Hazırız baki yıla.

Ömür bir gündü,  
Andan az sürdü,  
Doğan hep öldü,  
Hazırız kısa yola,  
Hazırız baki yıla.

Tarih bir yaprak,  
Mutlak son toprak,  
O da çok kurak,  
Hazırız kısa yola,  
Hazırız baki yıla.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman -31.12.2017

Hasan Özunal

## Yorgun Gönlüm

Yorgun Gönlüm

Yorgun gönlüm yılların yükünden,  
Bir yük de sen vurup yorma be dost.  
abam yesertmek onu kökünden,  
Ahiret suali sorma be dost.

Ömür  gündü gönül tüketti,  
Yoktan bir sürü dertler nüksetti.  
Dertsiz baımı divane etti,  
Sen bari kafanı yorma be dost.

Kahır çekti kula kul olandan,  
Çok da tiksindi yalan dolandan,  
Rvetten yağmadan ve talandan,  
Bir bomba Şu gönlüm kurma be dost.

Huzur arıyor Şimdi ahir de,  
Her bir Şey gl gülistan zahirde,  
Gönül tek sermaye Şu fakirde,  
stnde çok fazla durma be dost.

İyi doğru ve güzeldi emel,  
Akıl terazi imandı temel,  
Bakiye g var yakın muhtemel,  
Şifa yok ki deva sunma be dost.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2018

Hasan znal

## Yorgunum

Hislerim duyarsız,  
Duygularım tutarsız,  
Tepkilerim umarsız,  
Baygınım...

Bir dosttan ihanet görmüş gibiyim  
Kırgınım...

Her cephede tek kaldım  
Yılgınım...

Bir dağ yıkılmış gibi üstüme  
Yorgunum...

Yeraltında bir göl gibi dünyam  
Durgunum...

Bir dava uğruna vuruştuk yıllarca,  
Yan siperden yedik kurşunu  
Vurgunum...

Yoldaşım yolda bıraktı,  
Sırdaşım sırrımı açtı,  
Paydaşım çaldı da kaçtı  
Dargınım...

Cephanemi dost çaldı,  
Hayal bendimi sel aldı,  
Arabam yolda kaldı,  
Dünya derin bir uykuya daldı,  
Medet yok...  
Ben yürekten  
Yangınım...

Bakmayın efkârıma;  
Ben insana, insanlığa değil,  
Belki zayıf vicdanıma,  
Belki keskin izanıma,  
Belki de saflığıma,  
Sorgusuz güvenime  
Kızgınım...

Görmez oldum olup biteni,  
Saymaz oldum yitip gideni,  
Görmüyorum ihanet edeni,  
Bilmiyorum hiçbir nedeni  
Dalgınım...

Bir duvar var fikirlerimin önünde  
Bir yıkılıverse  
Bir sel olup akıverse  
Çılgınım...



Fanisin hayat;  
Her anın kahr,  
Her günün ecir,  
Her nefesin acı,  
Ben yine de sana  
Sargınım...

Karaman - 2015 Eylül

Hasan znal

## **Yorulduum Elbet**

Yorulduum elbet,  
Hem de çok yorulduum...  
Sevgiyi yaşayamadan  
Sevgiyi anlatmaktan.  
Sahiplenmediğim güzellikleri,  
Sahiplerine anlatmaktan.

Görevliye görevini,  
Sorumluya vebalini  
Kul hakkını söylemekten,  
Şuursuza gerçeği,  
İzansıza doğruyu,  
Merhametsize vicdanı  
Hatırlatmaktan yorulduum.

Masumlara vurguncuyu  
Talanıcıyı, yılanı ve çiyani,  
İnsana insanlığı  
Anlatmaktan yorulduum.

Fikrimi cephane,  
Kelimeleri kurşun,  
Kalemi namlu yapıp  
Hainle, vurguncuyla,  
Münafıkla ve fasıkla  
Savaşmaktan yorulduum.

Mazlumla ağlamaktan,  
Cahil ile yol almaktan,  
Her cephede yalnız kalmaktan  
Namert kurşunu ile yaralanmaktan  
Dost tuzağında çırpınmaktan  
Kardeş tüccarları ile boğuşmaktan  
Yorulduum elbet...

Güç ver Ya Rabbim  
Sabır ver, metanet ver...

Hasan Özunal  
Karaman - 2016

Hasan Özunal

## **Yürek Yangını**

Yürek Yangını

Kaç yangın gördü bu yüreğim  
Bilmem kaç kez daha yandığını göreceğim  
Yakan yakıyor  
Atıp ateşi bir de karşıdan bakıyor  
Bitti bitecek sanıyor  
Ama yüreğimdeki sevgi kalıyor  
Üstelik o sevgi her yangından sonra  
Pınar olup binlerce gözünden  
Yeni sevgiler akıtıyor.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman - 2014

Hasan Özunal

## Yürüyor Yiğit Mehmet

Yürüyor Yiğit Mehmet

Çanakkale'den şan aldı, Malazgirt'ten kuvvet,  
Hedefi bir tek; Ya İstiklal ya da Şahadet.  
Çantasındaki, azık niyetine merhamet,  
Zafere yürüyor, al Sancaklı yiğit Mehmet.

Yedi düvel yine bir oldu, adları haçlı,  
Ahlak yoksunu, merhametsiz şeytan mizaçlı.  
Şeytanın soyundan gelen, kirlî soy ağaçlı,  
Tümüne, haddini bildirecek yiğit Mehmet.

İçten yükselen, o cılız sesler belli oldu,  
Şeytana satılmış, cibilliyetsiz bir ordu.  
Bilmezler mi ki, zindan edecek bu yurdu,  
Kılıcı kınına, kızıl sokar yiğit Mehmet.

Gelsinler eceline susayan tüm namertler,  
Leş olmadan sahiplerine sığınsın itler,  
Sakarya ve Dumlupınar her şeye şahitler,  
Sonsuza kadar, bir ders verecek yiğit Mehmet.

Hasan ÖZÜNAL  
Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

## Yüz Karası

Baki kalan yok.  
Bir susam tanesi kadar bile,  
Değeri yok hiçbir şeyin dünyada.  
Hiç bir şey gerçek değil aslında,  
Hep kaçırdığımız ecel kadar.  
Bu dünyanın ne malı,  
Ne de parası.  
Bitmez sandığımız  
Bu tatlı ömür aslında çok kısa  
Sanki öğle ile ikindinin arası...

Beklenmez başka bir son,  
Bir gün gelecek ecelin de sırası.  
Bu dünyada renk pek çok ama  
Giderken alını ak olsun insanın.  
Olmasın,  
Olmasın alnında bir leke  
Ya da yüzünde bir yüz karası.

Karaman - 2014

Hasan Özunal

## Zaman

Zamanda bir çatlak var  
Ben koydum o sızdırdı.  
Geçtim altından akçeden,  
Zamanın içine sığdırdığım  
Ne de çok dostlarım vardı.

Bir günde dolacak sanırdım hep,  
Yıllardır dolduruyorum  
Yine de bir şey kalmadı.  
Zaman bedava edindiğim  
En büyük sermayemdi aslında,  
Sermayeden de fazla bir şey kalmadı.

Sana çalışmaktan da bıktım,  
Senle yarışmaktan da...  
Teslim oluyorum sana zaman.  
Artık sen bana çalış.  
Her şeyi oluruna,  
Her şeyi zamana bıraktım...

Hasan Özunal

## Zaman Değişti

Zaman Değişti

Gelmez oldu, katar katar turnalar,  
Göl kurudu, görünmez oldu sunalar,  
Kurudu artık, abı hayat akan kurnalar,  
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Tişört oldu, sitreç oldu giydiğimiz abalar,  
Restoranda, dekor oldu harmandaki yabalar,  
Madır oldu analar, peder-fadır oldu babalar,  
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Yeni uğraş, kafelerde geyik, vakit öldürme,  
şaklabanlık yapıp, karşındakini güldürme,  
Her kılığa bürünüp de, bir devranı sürdürme,  
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Yıllar önce, bir düşünür varmıştı şöyle bir kaniya,  
"Namusta tenzilat, ahlak yarı yarıya"  
Hiç birisi kalmadı artık, özgürüz doyasıya,  
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Neylesin turna, özü olmayan topraklarda,  
Yeşilin tonu kalmadı artık, manevi yapraklarda,  
Maneviyat, görünmez oldu ortalıklarda,  
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

## Zaman Yolculuğu

### Zaman Yolculuğu

Varlığını bilmek bile, kaynatıyor kanımı,  
İçli sözlerin patlatıyor gönül volkanımı.  
Bir candan selam ile fark ediyorum canımı,  
O volkanın erittiği gönülden potadayım,  
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Dağları aşındırorsa da, o acımasız zaman,  
Ayrılık acısı çekilmez, hasret pek yaman.  
Bir sebep bin engel oldu, vermiyor aman,  
Zamanla kaynayan sevdadan potadayım,  
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Geçit vermese de aşındı zamanla dağlar,  
Kalbim, gönlüm ve bedenim seninle saçlar.  
Sen varsan gözlerim güler, sen yoksan ağlar,  
Bakışlarıyla haddelenen duygudan potadayım,  
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Hasan ÖZÜNAL  
KARAMAN

Hasan Özunal



## Zamanın Potası

Zamanı yok eden haddeden geçiyor ömür,  
Bir kızgın potada kaynayıp, eriyor zaman.  
Beyinler yanıyor potada, fikirler kömür,  
Bu döngü ezelden beri de, vermiyor aman.

Hammaddesi insan olan bu tarih karanlık,  
Gelecek, iğneyi saklayan izbe samanlık,  
Var oluş "kün" ile yok oluş ise bir anlık,  
Sığmaz hiçbir mastara, işte bu iş pek yaman.

Bir bilinmez âleme göç ediyor insanlık,  
Yanan meşalelerin şavkı, dünden karanlık,  
Azgın kurtlara kaldı, kuzulara çobanlık,  
Deccal kırıntıları artık oldu kahraman.

Hasan Özunal

## Zirve

Ne çok gülerim  
Zirveye çıktım diye  
taşkınlık yapana.  
Ama zirvesi kısa sürer  
taşkınlıklarından...  
Dengesini kaybdip  
kafa üstü düşer...

Ne çok üzülürüm  
O düşüşe...  
Düşüşten sonraki  
perişan haline...

Sonra  
teselli ederim kendimi  
"Söyledim ben ona  
USlu dur, kolla kendini.  
Yoksa kaydıracaksın  
kendi ayağını  
Rezil edeceksin kendini"

Hasan Özunal

## **Zor Geliyorsa Yaşamak**

Zor geliyorsa yaşamak  
Sev...  
Sev birilerini,  
Sev güzellikleri.  
Sevdir birilerine kendini  
Kopar nefret zincirlerini  
Kır kin sandıklarını  
Yok et yarınla ilgili endişelerini.  
Aynaya bak ve tanı Yaratanın eserini  
Sev o eseri...

Zor geliyorsa yaşamak  
Sev...  
Sevmiyorsan  
Elbet zor gelecektir  
Ruhsuz bir bedeni taşımak.

Zor geliyorsa  
Ruhsuz bir bedenle yaşamak  
Bir hamal gibi boş bir ömrü taşımak  
Sev ve kurtul  
Kolay ve güzel olacaktır  
Sevgi ile yaşamak...

Hasan Özunal